

Digitized by the Internet Archive
in 2025

SCRIPTORVM CLASSICORVM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

HOMERI

OPERA

RECOGNOVERUNT

BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRUXERVNT

DAVID B. MONRO

COLLEGII ORIELENSIS APVD OXONIENSES PRAEPOSITVS

ET

THOMAS W. ALLEN

COLLEGII REGINAE APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS I

II-IADIS LIBROS I-XII CONTINENS

EDITIO TERTIA

OXONJI

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

OXONII

Excudebat Vivianus Ridler

Architypographus academicus

PA
4018
.A2
1969
v.1

FIRST EDITION 1902

SECOND EDITION 1908

THIRD EDITION 1920

REPRINTED 1931, 1939, 1946, 1951, 1954, 1957,
1959, 1963, 1966, 1969

PRINTED IN GREAT BRITAIN

PRAEFATIO

PRAEFATIONIS ea solet esse ratio ut praesidia operis suscepti recenseantur, libri manuscripti enumerentur et expendantur, denique ex iis critica textus historia fiat: cuius rei materia e documentis plerumque constat a medio aevo quod vocant profectis, raro autem saeculum duodecimum vetustate superantibus. Homeri vero longe alia est condicio, utpote cuius textus fontes multo altius repetere liceat, immo ad ipsa liberae Graeciae tempora persequi. Etenim ars illa critica quae librorum comparatione tanquam fundamento nititur, cum e doctrina Homerica originem traxerit, apud litteratos viros—illos dico quos Aristoteles¹ τοὺς ἀρχαίους ὁμηρικούς, Plato² magis poetice Ὅμηρίδας vel ‘Homeri gentiles’ appellat—inde a quinto A.C. saeculo vigit atque exulta est. Ars autem eadem ad alios scriptores vix ante renatas in Europa litteras adhiberi potuit. Equidem fateor ab antiquis illis nullam iustam Homeri recensionem, nullos commentarios integros ad nos pervenisse. Sed tanta superest lectionum copia, praesertim Iliadis, ut de Homero illo veteribus noto iudicium securus ferre possis. Habemus apparatus criticum quem praebent codices nostri: habemus etiam, si non plenum ipsius Aristarchi apparatus, at certe lectionum seriem a grammaticis Ptolemaeorum aequalibus instructam: quae cum diu in scriniis latuisset,—

¹ Arist. *Metaph.* xiv. 6.

² Plato *Ion.* p. 530 D; *Phaedr.* p. 252 B.

PRAEFATIO

erat enim Eustathio plane ignota—recluso tandem bibliothecae Marcianae thesauro *χθές τε καὶ πρόην* (ut ita dicam) in lucem prolata est. Sic demum civitati contigit antiquissimae atque unice antiquitatis memori, quae litterarum olim portus ac perfugium erat, Masoram¹ illam Graecam reipublicae doctorum post tot saecula reddidisse.

Alia est causa prorsus dissimilis cur de textu Homeri singularis sit existimatio. Ceterorum enim codices a libro archetypo aliquo derivantur ipsius poetae manu scripto aut saltem poetae auctoritate divulgato: Homeri aetate probabile est litteras aut raras aut nullas fuisse, poemata memoriter esse servata ac propagata, non scribarum opera sed cantorum rhapsodorumque. Hinc factum est ut discrepantiae in Homeri codicibus obviae eam saepius prae se ferant speciem ut non ex erroribus scribentium ortae, sed aut lapsae memoriae aut pravo recitantium arbitrio deberi videantur. Ita etiam ex dialecto iudicandum est. Fieri non potuit quin lingua priscorum vatum, quae lingua olim vulgare erat eloquium universae Graeciae, paulatim ad seriore m orationis normam a rhapsodis mutaretur. Quod si non adeo difficile est scribentibus exemplaris sui litteraturam sequi, at nequeunt recitantes obsoletum sonum, obsoletos vocabulorum accentus servare ac discipulis tradere. Inter dialectum igitur quae carminibus propria erat dum novitate commendata per ora hominum volitabant atque epicam

¹ Wolf *Proll.* p. xiv 'Ergo desinant aliquando Orientalium litterarum magistri, Masora sua superbi, dolere fortunam nostram. . . . Habemus nunc, si omnia undique excerpta componimus, Masoram etiam Graecam quandam, tum vetustate, tum variae eruditionis copia multo praestantiorē, multoque melius servatam.'

PRAEFATIO

nobis per libros notam interposita est distantia quam vix hodie metiaris.

Quae cum ita sint, manifestum est de textu Homeri tria esse praecipua quaestionis capita. Primum danda est opera ut librorum testimonia colligantur atque rite aestimentur. Deinde ad antiquos convertendum, ac lectionis varietas e fragmentis doctrinae Alexandrinae instauranda. Postremo si de pristino epicorum sermone coniecturas capere libet, res est non in chartis papyrisque posita, sed in scientia linguarum cum Graecae tum cognatarum. Praefationis ergo nostrae triplicem hanc materiam paucis conficere volumus.

I. Homeri codicum tanta est in omnibus prope bibliothecis multitudo, ut arti criticae non tam instrumenta quam impedimenta fuerint. Materia enim superante opus mole laborabat sua. Editiones Iliadis ante Heyniam plurimae erant, sed e paucis admodum fontibus tractae. Ipse Heyne duo bonos antea ignotos adduxit, Venetum (qui nuper a Villoisono editus erat) et Townleianum. Praeter eos vix decem integris uti potuit. Nostra denique memoria multum profecit La Roche quod Venetum et tres Vindobonenses (G H L¹) denuo contulit, alios melioris notae, praesertim duo Laurentianos (C D), primus adhibuit. Nunc vero annotationem criticam Homeri amicis deferimus longe maiori subsidiorum copia munitam. Codicibus enim—ut ex elencho siglorum videbitur—circa centum triginta usi sumus: quorum plus centum ita excussit collega meus Thomas Allen ut aut textus integri collationem fecerit aut varias lectiones quae aliquid momenti habiturae essent exscripserit. Nec congeriem rudem

¹ = Vi², Vi⁵, Vi¹.

PRAEFATIO

et indigestam reliquit, sed (quod maximum est) codicum suorum affinitates ac necessitudines indagavit, eosque in stirpes ac familias quas critici vocant distribuit. Accedunt apparatus lectiones quas e libris Parisinis et Londiniensibus notavit vir de Homero optime meritus, Gualterus Leaf: accedunt nonnullae in fragmentis repertae quae in papyro scripta servavit aridum illud Aegypti solum ac post tot saecula rite quaerentibus reclusit.

In hac tanta codicum ac lectionum supellectile id imprimis mirum videbitur, annotationem nostram tam brevem, discrepantias tam raras tamque leves esse. Recte enim dixit Leaf, posse si non e quovis codice, at certe e duobus quibusvis forte fortuna arreptis textum confici qui sine offensa legeretur. Quippe lectio haec quam vulgatam seu receptam nuncupamus ita invaluit usu ut codicibus prope omnibus communis sit.

2. Cum vero nullus exstet integer Homeri codex saeculo decimo superior, restat ut lectionis origines apud veteres grammaticos persequamur. Quorum qui princeps fuit et habitus est Aristarchus tantus erat rei criticae auctor ut in promptu esset credere textum hunc nostrum ex illius recensione tanquam ex unico fonte derivatum esse. Quam opinionem primum quod sciam a Giphonio prolatam (in praefatione Iliadis anno MDLXXII editae) F. A. Wolf disertis verbis suam fecit: 'Aristarchea (ait) ἀνάγνωσις facta est παράδοσις' (*Proll.* p. ccxli). Attamen falsam esse haud pauca sunt quae arguant. Primum enim multae sunt lectiones ab Aristarcho reiectae quae tamen in omnibus codicibus nostris reperiuntur. Deinde complures sunt versus Aristarcho ignoti, complures etiam ab eo damnati, qui

PRAEFATIO

tamen vulgo hodie leguntur. Id quoque tenendum est, quod nuper vir cl. Arturus Ludwich demonstravit¹, vulgatam ab antiquissimis temporibus lectionem ab illa Aristarchea haud raro discrepare, eandem ad codices nostros propius accedere. Vnde colligas libros nostros non ex Alexandrina aliqua fabrica, sed e vetustissimis exemplaribus fluxisse.

Dicat fortasse quispiam, si res eiusmodi se habeant, profecto dandam esse operam ut solis codicum testimoniis utamur, neglecta importuna grammaticorum eruditione. Hoc vero ita esset Scyllam vitare ut in Charybdin incideres.

Etenim textus Homerici studium tantum aberat ut Alexandrinorum inventum esset, ut iam tertio ante Aristarchum saeculo floreret. Antimachus enim, qui primus videtur Homeri διόρθωσιν instituisse, aequalis erat Socratis. Vt ille a Colophone Athenas, sic fere insequenti saeculo Zenodotus ab Epheso Alexandriam venit, atque doctrinam iam antiquam novis sedibus intulit. Hinc longa recensio Homerici series—Rhiani Philemonis Sosigenis Aristophanis aliorum, qui omnes saepius ab Aristarcho citantur. Praeter eas, quae cum a singulis viris profectae sint αἱ κατ' ἄνδρα appellantur, aliud erat genus editionum quibus nomina a civitatibus indita erant. Tales sunt Massiliensis Chia Argolica Cypria Sinopica, fortasse etiam Cretensis et Aeolica; quae nomina quid velint incertum est. Credo equidem F. A. Wolf² recte censuisse cum per ea nomina diceret patriam codicis cuiusque significari, unde scilicet a regis Aegyptiaci ministris

¹ A. Ludwich, *Die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen* 1898

² Wolf *Proll.* p. clxxviii.

PRAEFATIO

coemptus vel compilatus Alexandriam delatus esset. Tituli certe ita a longinqua regione petiti sunt ut magna voluminum pretia indicare videantur. Accedunt editiones istae quarum nomina (vel potius cognomina) obscuriorem habent originem—ἡ κυκλική, ἡ πολύστιχος, ἡ ἐκ μουσείου¹. Accedunt postremo aliae αἱ κοιναί vel αἱ δημώδεις vel αἱ εἰκαιότεραι appellatae; quarum nulla fere videtur aut nomen suum habuisse aut fructui fuisse ad textum constituendum.

En habes instrumentum criticum vel hodie non contemnendum, quod e quindecim ad minimum libris constat, iisque non forte temere coacervatis, sed ex universa Graecia virorum doctissimorum ope ac consilio comparatis. Horum igitur librorum consensu quid satius, quid locupletius exspectamus? Et hercle satis frequenter consentientes habemus, ubi scilicet Aristarchus lectionem probasse dicitur quam πᾶσαι (sc. ἐκδόσεις) praeberent. Hoc enim velut siglo indicari solet ipsius Aristarchi librorum consensus, neglectis (ut par erat) ‘communibus’ illis vel ‘vulgaribus’ vel ‘deterioribus.’ Artem igitur criticam Aristarchi in eo versatam esse apparet ut codices in classes quasdam distribueret, optimum quemque a deteriorum plebe secerneret, eam demum lectionem eligeret quam apud omnes codices suos aut (si discreparent) apud bonam partem invenisset. At si ita res se habent, vix dubium esse potest quin Aristarchea ἀνάγνωσις maximum apud nos pondus habere debeat, immo codicibus nostris vel cunctis anteponi: quippe quae non opinione solum

¹ Adiectivus κυκλικός apud Alexandrinos ‘tritus,’ ‘vulgaris,’ significabat: ad Epicum illum Cyclum plane non pertinet. Talium vero cognominum origines vix operae pretium est exquirere.

PRAEFATIO

nitatur summi critici, sed (quod maius est) librorum bonorum et nostris longe antiquiorum testimonio.

Quae si minus sufficiunt ad Aristarchi auctoritatem confirmandam, possumus argumento prorsus diverso idem efficere. Multae sunt lectionis varietates quae in eo vertuntur ut alii fontes antiquiorem vocabuli formam, alii novam praebeant ad prioris linguae usum accommodatam. Sic (e.g.) subiunctivi modi formas quales sunt ἐθέλωμι τύχωμι εἴπωμι ἀγάγωμι in optativum (ἐθέλοιμι, etc.) corruptas restituit Wolf, invitis quidem codicibus plerisque sed Aristarcho auctore confisus. Sic quoque pro participio τεθνηώς, quam formam veram et emendatam esse etymologiae rationes ostendunt, codices τεθνηειώς exhibent, nimirum quod Attici τεθνεώς dicerent. Similis est condicio vocabuli στείωσι pro στήωσι (quippe στέωσι forma Ionica est), καθείατο pro καθήατο, ἔκεια pro ἔκηα, optativorum θείης δαμείη φανείη δοίη pro θήης δαμήη φανήη δώη: necnon εἰδυῖα pro ἰδυῖα, πέποσθε pro πέπασθε, ἐπήν κε pro ἐπεὶ κε (*Il.* i. 168, vii. 5). Nobile etiam huius rei conspicitur exemplum in formis Aristarcheis οἰνοχόει (libri ὀνοχόει habent) et ἐφνοχόει, pro qua Zenodotus ἐφνοχόει legebat. Qui enim accidit ut Aristarchus eas plerumque lectiones tutatus sit quae antiquiorem linguae colorem servabant, reiectis quae novicium prae se ferebant τύπον? Qui potuit in tali materia verum a falso dignoscere? quibus testimoniis, qua doctrina, qua divinatione fretus? Certe nulla erant priscae linguae monumenta quae cum Homero conferret, nullae leges etymologiae quibus velut ducibus ad vocabula cognoscenda uteretur. Restat una haec ratio, ut ideo bonam διόρθωσιν Aristarchi putemus quod e libris bonis desumpta sit.

PRAEFATIO

Inter codices nostros et apparatus Alexandrinum medium est genus exemplarium papyro scriptorum quae e fragmentis nuper in Aegypto repertis novimus. Horum enim maxima pars cum codicibus fere congruunt lectionem vulgatam exhibentibus: sed nonnulla in eo singularia sunt quod non paucos versus insiticios vel interpolatos habent. Qui versus unde originem ducant, a quibus sive poetis sive rhapsodis sive diasceuastis ficti sint, hodie multum ambigitur. De aetate quidem id compertum est, exemplaria novi huius generis e saeculo tertio vel secundo A.C. provenire, Aristarcho igitur superiora esse. Cui si cognita erant, certe non bonis editionibus ascripta, sed potius inter δημῳδοὺς illas vel εἰκαιστέρας habebantur, ut quibus tanti accrevissent inepti atque poeta indigni versus. Quod si ad testimonia animum attendas quae sunt de interpolatione Homeri—cum constet rhapsodos priscos (τοὺς περὶ Κύναιθον) multa de suo addidisse, cum critici inde a Zenodoto vel praecipuam in eo operam posuerint ut versus spurios aut e textu eicerent aut obelo configerent, cum denique versuum νόθων seges adeo importuna sit, tum in citationibus antiquorum tum apud scholia—si haec omnia reputes, vix hercle mirum videbitur quod in uno alterove papyri fragmento editionis alicuius πολυστίχου vestigia deprehensa sunt ¹.

3. Quod ad tertiam quaestionem attinet, quae est de pristina carminum Homericorum dialecto, pauca habeo quae dicam. Viam primus indicavit Ricardus Bentley, cum monstraret unius saltem litterae sonum olim Homero usitatum postea apud Iones atque At-

¹ Erat quidem editio ἡ πολύστιχος nuncupata, cui tamen cum illa vulgarium librorum πολυστιχία nullam credo necessitudinem fuisse.

PRAEFATIO

ticos evanuisse. Itaque opus suscepit magno critico satis dignum, scilicet ut litteram amissam poetae redderet. Ac multis quidem locis sermonis epici proprietatem revocavit. Sed neque ipse plenum inventi sui fructum percepit neque qui post eum iisdem rationibus utebantur, quales erant I. Bekker et C. G. Cobet. Magis profecerunt qui linguarum scientiae auctores sunt, ante omnes vir subtilissimo ingenio praeditus, Augustus Fick, qui primus intellexit linguae epicae origines extra fines Ioniae quaerendas esse. Cui tamen equidem non assentior eandem fuisse opinanti atque Aeolicam illam per poetas Lesbiacos illustrem factam. Habet enim non minorem cum aliis necessitudinem, praesertim cum Arcadica ac Cypria. Immo de hac re illud affirmare ausim, nos eo melius linguam Homericam cognitam habere quo magnam partem eius ignotam esse profitemur. Ceterum si concedendum est, quod plerique hodie concedunt, Homeri carmina non Ionice primum cantata esse, sed ex antiqua Achaeorum dialecto a rhapsodis Ionibus traducta, quid ad nos de Homero edendo cogitantes? Vix prodest unam litteram Aeolicam reponere, cetera prope omnia Ionica esse pati. Aut igitur dialectum oportet universam redintegrare—id quod opus esset nostris viribus maius—aut sicut traditam accepimus retinere. Sic Homeri textum habebimus sibi constantem, non purpureis dialectorum pannis varium. Habebimus denique si non optimum—ut qui ipsius poetae manum contingeret—attamen in optimis Graeciae saeculis vulgatum.

De adnotatione critica, quam brevem esse oportebat, pauca sunt hoc loco monenda.

Prosodias in libris traditas ubique negleximus;

PRAEFATIO

itaque neque accentuum (de quibus adeunda sunt veterum grammaticorum praecepta) nec spiritus nec vocabulorum divisionis neque interpunctionis rationem habuimus. Crases quales sunt *κακείνος*, *κακείθι* ne iubentibus quidem libris admisimus, cum Aristarchus *καὶ κείνος*, *καὶ κείθι* servaverit. Sic *τῷ ἐμῷ* sim. (non *τῷ ᾿μῷ*) scripsimus; quamvis de his formis dubitari possit. De iota subscripto, in nostris libris nulla constantia posito, librorum testimonia nihil opus erat exscribere. Idem plerumque de augmentis verborum valet, de quibus iam Alexandrinorum aetate, ut ex Aristarcheis discimus, controversia erat. Si autem illis res in dubio stabat, haud verisimile erit scribas nostros melius edoctos esse. Nec minor est in omnibus fere verborum temporibus modisque dubitatio. Si enim binae erant formae, velut *ἐπεμπε* et *ἐπεμψε*, *βασίλευε* et *βασίλευσε*, *ἐξενάριζε* et *ἐξενάριξε*, *πολεμίζων* et *πολεμίζω*, *πεπίθωμεν* et *πεπίθοιμεν*, *κάμητε* et *κάμοιτε*, *μάχεται* et *μάχοιτο*, *ὀλέσση* et *ὀλέσσαι*, *νοήσεις* et *νοήσης*, *ὀτρύνω* et *ὀτρυνέω*, *ἄνωγεν* et *ἄνώγει*,—quarum discrimina ne antiqui quidem rhapsodi rite callebant,—nihil habebant Graeculi Byzantinis temporibus nati quo rem decernerent. Formarum earum vel difficilior est ratio, quarum altera linguae erat Homericæ propria, altera Atticis frequentata: ut sunt *ἐθέλωμι* et *ἐθέλοιμι*, *τύχωμι* et *τύχοιμι*, *θήης* et *θείης*, *δαμήης* et *δαμείης*, *ἵμεναι* et *ιέναι*, *πολεμιζέμεν* et *πολεμίζειν*, *ἐλθέμεν* et *ἐλθεῖν*. Nec magis facile erat inter *ἕειπας* et *ἕειπες*, *ἔτραπον* et *ἔτρεπον*, *ὑπήνεια* et *ὑπήνεγκα* electionem facere. In declinatione nominum eadem fere est ratio inter *στήθεσφι* et *στήθεσσι*, *Πηλέος* et *Πηλέως*, *παλάμης* et *παλάμαις*. Vocabula quibus idem vel simile significatur confundi solent:

PRAEFATIO

ut ἴκοντο et ἴκανον, προσέφη et μετέφη. In praepositionibus et particulis summa est confusio; praesertim inter *πρὸς* (vel *πρός*) et *περί*, *παρά* et *παραί*, *ὑπό* et *ὑπαί*, *τε* et *δέ*, *κε* et *γε*: particulae *ῥα* et *ἄρα* saepe in aliis codicibus adhibentur, in aliis omissae.

Haec omnia notatu sunt digna si palaeographiae studere atque codicum Graecorum historiam facere velis, nobis vero usum scholarum respicientibus inutilia. Alia paulo graviora tamen eiusmodi sunt ut in praefatione potius quam in ipso opere locum habeant.

1. Dualis numerus, qui dialecti Atticae proprius videtur fuisse, adeo erat apud Alexandrinos obsoletus ut grammaticis antiquioribus pluralis loco positus esse videretur. Qua de re quamvis recte Aristarchus iudicasset—habebat enim magis integros (ut diximus) fontes—tamen in textum vulgatum manavit Zenodotea illa confusio nostrosque libros prope cunctos infecit.

2. Pro *ἐβήσατο ἐδύσατο* Aristarchus *ἐβήσετο ἐδύσετο* aut scripsit aut scribendum esse, si per libros liceret, censuit. Nos ubique formam hanc rariorem servamus.

3. Quod ad formas *μαχήσομαι μαχέσσομαι* atque *ἐμαχησάμην ἐμαχεσσάμην* attinet, ita plerumque editores egerunt ut aut *ησ* aut *εσσ* ubique ponerent. Nobis compertum est futurum *μαχήσομαι* vel *μαχέομαι*, aoristum *ἐμαχεσσάμην* vel *ἐμαχεσάμην* apud Homerum fuisse.

4. Formas temporis praesentis *τιθείς μεθίεις ἀνιείς*, imperfecti *ἐτίθει μεθίεις μεθίει ἀνιείς ἀνίει* sim. dubitanter admisimus. Olim certe *τίθης ἐτίθη μεθίης μεθίη* etc. scribebantur, sed qua aetate invaserit mutatio sive corruptio ignoratur. Lectionem vulgatam retinere iutius erat.

5. Pro *εἶται εἶατο* formas Aristarcheas *ἦται ἦατο*

PRAEFATIO

reponendas esse duximus: harum enim eadem est condicio atque formae *τεθνεύως*. Sic etiam *ἦος τῆος* contra omnes fontes intulimus: casui enim videtur deberi ut *ἔως τέως*, quae vocabula metro repugnante ex Atticorum usu desumpta erant, neminem correctorem invenerint.

6. Linguae Graecae decadentis erat pro superlativo gradu comparativum ponere: ut *φέρτερος* pro *φέρτατος* (*Il. i. 581*, etc.).

7. Nonnunquam inter *οἱ αἱ* et formas vetustiores *τοί ται* scriptura fluctuat; simili ratione inter articulum et relativum (ut inter *ὃν* et *τόν*, *οὗ* et *τοῦ* etc.), atque inter pronomina *ὃ γέ* et *ὃδε*. Saepe etiam articulum *ὁ* alii codices habent, alii omittunt. Has lites vix speres librorum auxilio dirimere.

8. Formam *τῶ*, quae ex articulo nata est ut ex *οὗτος* forma *οὗτω*, codices plerique in *τῷ* mutatam ostendunt. Nos retinendam esse censemus atque inter linguae antiquioris reliquias numerandam.

9. Ad syntaxin pertinet quod pro adiectivis quales sunt *ἀντίος ἐναντίος πλησίος* saepius adverbia *ἀντίον* etc. adhibeantur. Ita fit ut inter lectiones *ἀντίος* et *ἀντίον* sim. maxima fluctuatio et levissima codicum auctoritas sit.

10. Pluralem generis neutrius cum verbo plurali saepe coniungi apud Homerum iam Aristarchus notaverat: cuius auctoritati in tali re parendum esse duximus.

11. Pro forma *ἦκω*, quae Attica est, vix dubium est quin *ἔκω* (vel fortasse *εἰκω*) reponendum si

12. Inter *σάος σόος σῶς* difficilis est opt! *Ε-*
antiquissima *σάος* erat, grammaticis non igno At

PRAEFATIO

in textum non solum *σάος σάον*, sed etiam *σάη σάα* etc. reponere paulo esset audacius. Forma autem *σόος* e formis *σάος* et *σῶς* contaminatione quadam nata est, ut *ὀρώω* ex *ὀράω* et *ὀρώ*. Est igitur novicia, sed iam ante aetatem Alexandrinam vulgata.

13. Participium *ιδυῖα*, linguae Graecae monumentum vetustissimum, Aristarcho duce restituimus, uno excepto loco (*Il.* xvii. 5), ubi *ειδυῖα* irrepserat, forma scilicet a masculino *ειδώς* per analogiam ficta.

14. Litterarum *νσ* coniunctionem tolerandam esse in formis compositis quales sunt *πανσυνδίη, ἀνστήσεσθαι, ἄνσχεο* sim. Aristarchi praeceptum erat.

15. Nomen *Σκάμανδρος*, quod Homerice non est dicere, multi libri metro aptarunt unius litterae iactura, ut *Κάμανδρος* eveniret. De hac re satis erit semel monuisse.

16. De lectionibus ex itacismo natis haud opus est multa praefari. Cum enim codices alii errorum huius generis pleni sint, alii aut accuratius scripti aut a correctore aliquo emendati, nobis plerumque in promptu est orthographiam antiquam restituere. De formis quibusdam nonnisi inscriptionum auxilio certiores facti sumus; ut de *θυήσκω* et *θρώσκω*, *τείσω* *ἔτεισα* (pro *τίσω* *ἔτιστα*), *οἰκτίρω* (pro *οἰκτείρω*).

D. B. M.

Datum a. mcmii

PRAEFATIO EDITIONIS TERTIAE

ANNO 1908 prodiit huius operis editio altera, ad quam ut nonnulla tunc adiecimus ita longe plura nunc congegimus. Vt enim de nobismet loquamur codices Londinienses anno 1912, Parisienses annis 1911, 1912, 1913 cum Lutetiae hospitio fruenter hominum humanissimorum degeremus sedulo contulimus, quo fit ut cum antea Gualtero Leaf codicum et Londiniensium et Parisiensium notitiam debuissimus nunc tres tantum Parisienses viro illi docto acceptos referamus. In Hispaniam autem anno 1910 profecti Matritenses atque Escorialenses excussimus: eodem anno duobus Holkhamicis ut uterer permisit Comes de Leicester, anno 1913 Etonensem, Leidensem, binos Palatinos scrutatus sum et hos quidem a Leida et Heidelbergae summa humanitate a bibliothecariis Oxoniam missos.

Etiamnunc codices P¹ P¹¹ P¹² a Leafio mutuatus sum, Arturo autem Ludwich debeo lectiones codicum C partis alterius, Vi² Vi³ W⁵. Sunt vero codices quos nemo aetatis nostrae viderit: illos ex Heynio plerumque exscripsimus. Ceterum maximum huius editionis incrementum a libris papyraceis venit, quorum seges paene in immensum his annis crevit. Hos pro modulo huius libelli arcessivimus. In univsum quae congegimus ad editionem quae dudum paratur maiorem conlecta sunt: in hacce minore pauca tantum adferenda erant. Monendus igitur lector hic se lectionum testiumque qui exstant partem tantum intueri. Volebamus sane cum hanc editionem pararemus multa mutari: quod ne fieret vetuit et auctum chartarum pretium et operarum merces. Igitur nonnulla quae novanda essent reliquimus. De ratione autem qua in Homero edendo usi sumus dictum est in praefatione editionis Odysseae alterius.

T. W. A.

Dabamus mense Iulio a. MCMXIX.

SIGLA

GRAMMATICI ANTIQVI

- Antim. = Antimachus Colophonius
Apoll. Dyc. = Apollonius Dyscolus
Apoll. lex. = Apollonii Sophistae lexicon
Apoll. Rhod. = Apollonius Rhodius
Ar. = Aristarchus Samothrax
Aristoph. = Aristophanes Byzantius
Dem. Ixion = Demetrius Ixion
Did. = Didymus Chalcenterus
Dion. Scyt. = Dionysius Scytobrachion
Dion. Sid. = Dionysius Sidonius
Dion. Thr. = Dionysius Thrax
Eust. = Eustathius
Hdn. = Herodianus Alexandrinus
Nic. = Nicanor Alexandrinus
Ptol. Asc. = Ptolemaeus Ascalonites
Ptol. Pind. = Ptolemaeus Pindarion, Oroandae f.
Rhi. = Rhianus Cretensis
Steph. Byz. = Stephanus Byzantius
Zen. = Zenodotus Ephesius

EDITIONES ANTIQVAE

- Argol. = ed. Argiva (ἡ Ἀργολικὴ)
Chia = ed. Chia (ἡ Χία)
Cret. = ed. Cretensis (ἡ Κρητικὴ)
Cypr. = ed. Cypria (ἡ Κυπρία)
Mass. = ed. Massiliensis (ἡ Μασσαλιωτικὴ)
Sinop. = ed. Sinopensis (ἡ Σινωπικὴ)

SIGLA

CODICES

- A = Venetus 454 s. x (E 336-635, P 277-577, T 126-326, Ω 405-504, supplevit man. s. xv)
 Ang. = Angelicus 122 (C. I. 2) s. xiii-xiv
 B = Venetus 453 s. xi
 Bm¹ = Mus. Brit. Egerton 267 s. xi-xii cont. X 193-236
 Bm² = Mus. Brit. King's 16 a. 1431
 Bm³ = Mus. Brit. Harley 1675 a. 1591 cont. A non collatus
 Bm⁴ = Mus. Brit. Harley 1771 s. xv cont. A-Ω 719
 Bm⁵ = Mus. Brit. Harley 5600 a. 1466
 Bm⁶ = Mus. Brit. Harley 5601 s. xv
 Bm⁷ = Mus. Brit. Harley 5672 s. xv cont. A-B 9, B 490-594, Γ 123-Δ 246
 Bm⁸ = Mus. Brit. Harley 5693 s. xv
 Bm⁹ = add. MSS. 8232 s. xvii (?) cont. A 1-337 non collatus
 C = Laurentianus 32. 3 s. xi-xii
 Ca¹ = coll. Corporis Christi Cant. 81 s. xv
 Ca² = coll. Trin. Cant. s. xv
 Ca³ = bibl. Acad. Cant. 1290 Ff iv 47 s. xv-xvi cont. Υ, X
 D = Laurentianus 32. 15 s. x (A-Δ, Θ 390-525, N 96-160, P 359-Σ 192, Σ 326-393, Σ 593-T 38, Ψ 652-719, Ψ 854-Ω 85, Ω 219-348, Ω 754-804 suppleverunt manus recentiores)
 E¹ = Escorialensis 83 Σ ii 7 s. xv
 E² = Escorialensis 213 Φ ii 19 a. 1309
 E³ = Escorialensis 291 y i i s. xi cont. A-Ω 717 (A 1-201 suppl. man. rec.)
 E⁴ = Escorialensis 509 Ω i 12 s. xi
 Et = Etonensis 139 (Bl. 4. 12) s. xii cont. A-E 84
 Ge = Genavensis 44 s. xiii ed. Nicole, *Les scolies genevoises* 1891
 Gf = Cryptoferratensis Z a xxiv s. xiv cont. I 604-M 179, M 442-N 21, N 500-Φ 384, X-Ω (Φ 1-384, X-Ω suppl. man. altera)
 H¹ = Holkhamicus 263 s. xv
 H² = Holkhamicus 264 s. xiv cont. A-M
 L¹ = Laurentianus 31. 5 s. xiv-xv cont. A-B 493
 L² = Laurentianus 32. 1 s. xv
 L³ = Laurentianus 32. 4 s. xv
 L⁴ = Laurentianus 32. 5 s. xiv
 L⁵ = Laurentianus 32. 6 a. 1465

SIGLA

- L⁶ = Laurentianus 32. 8 s. xiii-xiv cont. A-Ω 759
 L⁷ = Laurentianus 32. 10 s. xv
 L⁸ = Laurentianus 32. 11 s. xiii
 L⁹ = Laurentianus 32. 18 a. 1452
 L¹⁰ = Laurentianus 32. 22 a. 1459
 L¹¹ = Laurentianus 32. 25 s. xvi cont. A-H
 L¹² = Laurentianus 32. 27 a. 1339
 L¹³ = Laurentianus 32. 28 s. xv-xvi cont. A, B
 L¹⁴ = Laurentianus 32. 31 s. xiv cont. A-Ξ 5
 L¹⁵ = Laurentianus 32. 38 s. xiv cont. A-Ω 523
 L¹⁶ = Laurentianus 32. 47 s. xiii
 L¹⁷ = Laurentianus 91 sup. 1 s. xiii-xiv
 L¹⁸ = Laurentianus 91 sup. 2 s. xiii cont. A-Ω 144
 L¹⁹ = Laurentianus *conv. soppr.* 48 s. xiv
 L²⁰ = Laurentianus *conv. soppr.* 139 a. 1291
 Le¹ = Leidensis Voss. graec. 64 s. xv cont. A-Ω 17
 Le² = Leidensis 22 xviii 33 H s. xiv cont. Θ 435-N 134, cf. Q¹
 Lp = Lipsiensis 32 (olim 1275) ss. xiv et xv
 M¹ = Ambrosianus 74 (A 181 sup.) s. xiii exciderunt Ξ 289-Π 305
 M² = Ambrosianus 89 (B 39 sup.) s. xvi cont. A-B 493, Γ 1-431
 M³ = Ambrosianus 152 (B 150 sup.) s. xv-xvi cont. A non collatus
 M⁴ = Ambrosianus 281 (E 35 sup.) s. xv
 M⁵ = Ambrosianus 355 (F 101 sup.) s. xiii cont. A 574-Ψ 895
 M⁶ = Ambrosianus 441 (H 77 sup.) s. xv : exciderunt P 131-X 238,
 Ψ 230-Ω
 M⁷ = Ambrosianus 450 (I 4 sup.) a. 1276
 M⁸ = Ambrosianus 463 (I 58 sup.) s. xiv
 M⁹ = Ambrosianus 1057 (I 98 inf.) s. xv-xvi cont. A 592-Ω
 M¹⁰ = Ambrosianus 486 (L 73 sup.) s. xiii-xiv : omissus est catalogus
 navium, deinde post Ω additus
 M¹¹ = Ambrosianus 502 (L 116 sup.) s. xii-xiii
 M¹² = Ambrosianus 532 (M 86 sup.) s. xv
 M¹³ = Ambrosianus 1015 (E 56 inf.) s. xv
 M¹⁴ = Ambrosianus 1046 (I 30 inf.) : a. 1569 cont. A, non collatus
 M¹⁵ = Ambrosianus 426 (H 22 sup.) s. xv cont. A-Γ non collatus
 M¹⁶ = Ambrosianus 576 (N 275 sup.) s. xvi cont. A non collatus
 M¹⁷ = Ambrosianus 725 (R 119 sup.) s. xvi cont. B 1-493 non collatus
 Ma¹ = Matritensis Bibl. Nat. 4555 (18 Iriart.) s. xv cont. A 138-Ω

SIGLA

- Ma² = Matritensis Bibl. Nat. 4560 (23 Iriart.) s. xv
 Ma³ = Matritensis Bibl. Nat. 4841 (96 Iriart.) a. 1488
 Mc = bibl. Montis Casinatis S 94 s. xiii cont. A-Ψ 782 (A-Γ 219 supplevit manus fort. s. xiv)
 Mo¹ = Estensis 123 (III. D. 4) s. xv
 Mo² = Estensis 104 (II. D. 5) s. xv cont. A-Δ 455
 Mon¹ = Monacensis III s. xv
 Mon² = Monacensis 311 s. xiii catalogum omittit
 Mon³ = Monacensis 519 s. xv cont. N-Ω
 N¹ = Neapolitanus III. E. 17 s. xiii cont. N-Ω
 N² = Neapolitanus II. F. 1 a. 1479
 N³ = Neapolitanus II. F. 2 s. xv-xvi cont. B 494-fin. non collatus
 N⁴ = Neapolitanus II. F. 3 s. xiv cont. A 22-Ω omisso catalogo (Δ 176-fin., T 282-376 supplevit m. s. xv)
 O¹ = Baroccianus 96 s. xiv cont. A 1-120
 O² = Baroccianus 203 s. xv
 O³ = Laudianus 41 s. xiv cont. B 536-Ω
 O⁴ = Laudianus 54 s. xv cont. A-B 493
 O⁵ = cod. miscell. 207 (Auct. T. 2. 7) s. xii omittit catalogum (A 1-281 suppl. m. saec. xiv-xv, catalogum m. saec. xv)
 O⁶ = Canonicianus 43 s. xv-xvi cont. A-K 265
 O⁷ = Canonicianus 66 s. xv-xvi cont. A 383, E 489, E 682-874, Z 150-N 279, Ξ 238-II 483 (II 40-483 suppl. m. saec. xvi)
 O⁸ = bibl. Coll. Nov. Oxon. 298 s. xiii
 O⁹ = bibl. coll. Corporis Christi Oxoniae s. xv cont. A-II 149¹
 P¹ = Parisiensis 1805 s. xv contulit Leaf
 P² = Parisiensis 2680 s. xv
 P³ = Parisiensis 2681 s. xiii
 P⁴ = Parisiensis 2682 s. xv
 P⁵ = Parisiensis 2683 s. xiv
 P⁶ = Parisiensis 2684 s. xiv (A 1-583 suppl. m. saec. xv)
 P⁷ = Parisiensis 2685 s. xvi
 P⁸ = Parisiensis 2686 s. xvi cont. A-M 272
 P⁹ = Parisiensis 2687 s. xv cont. A-H 294
 P¹⁰ = Parisiensis 2697 s. xiii cont. A-M
 P¹¹ = Parisiensis 2766 s. xiv contulit Leaf

¹ Hunc codicem bibliothecae coll. Corp. Christi nuper donavit v. cl. E. P. Warren.

SIGLA

- P¹² = Parisiensis 2767 s. xiv cont. A 119-Ω 673 contulit Leaf
 P¹³ = Parisiensis 2768 s. xiii
 P¹⁴ = Parisiensis 2830 s. xvi cont. Δ 1-233
 P¹⁵ = Parisiensis 2894 s. xiii
 P¹⁶ = Parisiensis suppl. graec. 144 s. xv
 P¹⁷ = Parisiensis suppl. graec. 497 s. xiii exciderunt A 1-214, 366-587,
 B 494-877, Γ 300-457, Λ 755-801, N 68-144, N 308-Ξ 111,
 Ξ 266-O 243, O 414-Π 318, Π 566-P 265, P 350-Y 187, X 470-
 Ψ 35 : catalogum reposuit ad finem eadem man.
 P¹⁸ = Parisiensis suppl. graec. 608 s. xvi cont. A-Δ, deinde A-B 463
 non collatus
 P¹⁹ = Parisiensis suppl. graec. 656 s. xv cont. B 158-E
 P²⁰ = Parisiensis suppl. graec. 679 s. xii cont. A 486-539, B 135-190
 P²¹ = Parisiensis suppl. graec. 1095 s. xv-xvi
 P²² = Parisiensis suppl. graec. 1247 s. xvi cont. A
 Pa = Parmensis H H II. 27 s. xv
 Pal¹ = Palatinus 40 s. xiv cont. praeter A-Ω integros et Catalogum m.
 saec. xv scriptum
 Pal² = Palatinus 222 s. xiii-xiv cont. A 38-611 deinde A-A
 p¹ = cod. Ambros. 1019 (F. 205 inf.) s. v cont. A 1-13, 68-77, 178-90,
 283-9, 320-32, 345-69, 436-52, 509-25, 606-11 ; B 117-25,
 311-23, 387-99, 827-40 ; Δ 103-16 ; E 1-25, 407-19,
 422-32, 634-57, 765-81, 848-66 ; Z 207-25, 282-301, 407,
 418-32 ; H 445-58 ; Θ 25,6, 233-43, 245-53, 511-21 ; I 1-25 ;
 K 168-75, 204-18, 557-68 ; Λ 562-71, 597-611 ; M 1-25, 139-
 50, 226-39, 425-37 ; Ξ 414-33 ; O 378-97, 671-85 ; Π 209-25,
 758-72, 783,4 ; P 4-25, 88-106 ; Φ 202-13, 393-409 ; X 4-25 ;
 Ψ 509-24, 765-78 ; Ω 244-53, 329-41. Cf. *Iliadis fragmenta*
antiquissim. cum picturis . . . edente Angelo Maio Medio-
lani MDCCCXIX Homeri Iliadis pictae fragmenta Ambrosiana
phototypice edita cura doctorum Ant. M. Ceriani et Ach. Ratti
Mediolani 1905
 p^a = Pap. Bodleianus Ms. Gr. class. a. 1 (P) s. ii p. C. Cf. Leaf, *Iliad*,
 ed. 1, vol. ii, p. xv ; Petrie, *Hawara, Biahmu and Arsinoe*,
 1889, pp. 24-8. Cont. A 506,7 ; B 1-6, 45-9, 111-15, 155-7,
 200-5, 223-3, 245-52, 289-92, 331-54, 368-82, 390-404, 411-
 22, 432 50, 454-70, 472-86, 488-91, 494-510, 515-35, 538-60,
 562-98, 601-877, contulimus

SIGLA

- p^s** = Pap. Mus. Brit. 126 s. iv-v p. C. cont. B 101-Δ 40 omisso catalogo.
Cf. Kenyon, *Classical Texts from Papyri in the British Museum*, 1891 ff., 81 sqq.; Wessely, *Bemerkungen zu einigen Publicationen auf dem Gebiete der älteren griechischen Paläographie*, Vindobonae, 1892
- p^t** = Pap. Mus. Brit. 136 s. iii p. C. cont. Γ 317-37, 345-72; Δ 1-28, 56-9, 74-9, 111-50, 152-92, 198-201, 208-45, 256-93, 303-45, 352-544. Cf. *Classical Texts*, ut supra, f. 93 sqq.
- p^u** = Pap. Genavensis s. ii a. C. cont. A 788-M 11. Cf. J. Nicole *Revue de Philologie*, 1894 ff., 101 sqq.; Diels, *Sitzungsberichte der Berliner Akad.*, 1894, xix ff., 349 sqq.; Menrad, *Sitzungsberichte der bayer. Akad.*, 1894 ff., 165 sqq.; Ludwich, *Die Homervulgata*, 1898 ff., 44 sqq.
- p^v** = Pap. Mus. Brit. 127 s. iii-iv p. C. cont. E 731-4, 815-18, 846-50; Z 90-100, 119-25; Σ 1-22, 29-33, 77-92, 98-121, 125-136, 152-161, 168-75, 227-30, 273-5, 279-88, 320-49, 359-71, 389-94, 398-410, 412-25, 442-50, 455-65, 467-77, 479-92, 501-18, 534-43, 563-75, 578-617. Cf. *Classical Texts*, u.s. p. 98
- p^w** = (a) Pap. Hibeh 21 cont. Θ 17-22, 24-32, 38-73, 180-4, 187-90
(b) Pap. Palat. 1261 cont. Θ 190-202b
(c) Pap. Hibeh 21 cont. Θ 203-206a
(d) Pap. Mus. Brit. 639a cont. Θ 216 a-219, 249-53
(e) Pap. Hibeh 21 cont. Θ 255 a-258
s. iii a. C. Cf. *Greek Papyri, Series II, by B. P. Grenfell and A. S. Hunt*, 1897, p. 4; *Hibeh Papyri, part I*, 1906, p. 88 sqq.; *Veröffentlichungen aus der Heidelberger Papyrussammlung von G. A. Gerhard*, 1911, p. 11 sqq.
- p^x** = Pap. Dublin. s. ii a. C. cont. A 502-37. Cf. *Flinders Petrie Papyri*, Dublin, 1891, p. 13, no. 4; Ludwich, *Die Homervulgata*, 1898, pp. 4-6
- p^y** = cod. Mus. Brit. add. MSS. 17210 (ol. 'Syr.') membr. s. cont. M 273-471; N 133-265, 333-98, 465-530, 663-728, 797-837; Ξ 1-20, 156-419; O 158-223, 356-421, 491-557; Π 199-264, 331-97, 664-731, 798-862; Σ 93-358, 426-92; T 136-268, 335-424; Υ 1-172, 306-503; Φ 1-397, 465-611; X 1-113, 181-378; Ψ 57-323, 457-589, 656-788, 856-97; Ω 1-20, 285-483. Cf. *Fragments of the Iliad of Homer from a Syriac palimpsest edited by William Cureton, M.A.*, 1851

SIGLA

- p¹⁰** = Pap. Mus. Brit. 732 s. i p. C. cont. N 2-12, 28-34, 38-56, 73-87, 149-674, 740-7, 769-75; Ξ 120-293, 332-54, 358-522. Cf. A. S. Hunt, *Journal of Philology*, XXVI. 25 sqq.
- p¹¹** = Pap. Mus. Brit. 107 s. i a. C. (?) cont. Σ 1-218, 311-617. Cf. *Catalogue of Ancient Manuscripts in the British Museum, part I, Greek*, 1881, pp. 1-6
- p¹²** = (a) Pap. Bodl. MS. Gr. class. b. 3 (P)
 (b) Pap. Palat. 1262-1266
 (c) Pap. Hibeh 22
 s. iii a. C. cont. Φ 302-12, 370-430, 607-11; X 27-38, 48-55, 75-84, 96-113, 125-32, 136-55, 197, 8, 232-62a, 291, 316-28, 340-3, 392a-7, 419-26, 441-8, 458-65, 513; Ψ 1, 85-96, 115-41, 153-71, 178-91, 195-252, 265-81. Cf. Grenfell and Hunt, *Greek Papyri, Second Series*, 1897, p. 5 sqq.; *Hibeh Papyri, part I*, 1906, p. 96 sqq.; Gerhard, *Veröffentlichungen*, ut sup., 1911, p. 23 sqq.
- p¹³** = Pap. Mus. Brit. 128 s. i a. C. cont. Ψ 1-79, 402-633, 638-814, 823-97; Ω 1-83, 100-58, 164-243, 248-74, 276-82, 337-41, 344-51, 382-7, 402-79, 490-520, 536-48, 559-77, 596-611, 631-57, 672-728, 737-44, 754-9. Cf. *Classical Texts* ut sup., p. 100; *Journal of Philology*, 1893, XXI, p. 296 sqq.; Leaf, *Iliad*, ed. I, p. 17 sqq.
- p¹⁴** = Pap. Mus. Brit. 114 s. ii p. C. cont. Ω 127-804. Cf. *Catalogue of Ancient Manuscripts in the British Museum, part I, Greek*, p. 6
- p¹⁵** = Pap. Oxyrhynch. 20 (vol. I, 1898) s. ii p. C. cont. B 730-828
- p¹⁶** = Pap. Oxyrhynch. 223 (vol. II, 1899) s. iii p. C. cont. E 1-442, 544-8, 701-5
- p¹⁷** = Pap. Washim s. ii p. C. cont. Θ 1-68. Cf. E. J. Goodspeed, *American Journal of Philology*, II, 1898, n. 5, p. 347 sqq.; *Chicago Literary Papyri*, 1908, n. VII
- p¹⁸** = Pap. Fayûm 4 s. i seu ii a. C. cont. Θ 332-6, 362-9. Cf. *Fayûm Towns and their Papyri* by B. P. Grenfell, A. S. Hunt and D. G. Hogarth, 1900, n. IV
- p¹⁹** = Pap. Fayûm 5 s. ii-iii p. C. cont. A 404-47. Cf. *Fayûm Towns*, ut sup., n. V
- p²⁰** = Pap. Bodl. MS. Gr. class. d. 20 (P) s. i seu ii p. C. cont. Θ 64-75, 96-116. Cf. Grenfell, *An Alexandrian Erotic Fragment*, 1896, n. 2

SIGLA

- p²¹ = Pap. Oxyrhynch. 445 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. Z 128, 134-7, 148, 173-94, 199, 445-fin.
- p²² = Pap. Oxyrhynch. 446 (vol. III) s. ii p. C. cont. N 58-99
- p²³ = Pap. Oxyrhynch. 447 (vol. III) s. ii p. C. cont. Ψ 81-91
- p²⁴ = Pap. Oxyrhynch. 544 (vol. III) s. iii p. C. cont. Δ 182-98
- p²⁵ = Pap. Oxyrhynch. 550 (vol. III) s. ii p. C. cont. Λ 505-16, 521-47, 555-67, 572-602
- p²⁶ = Pap. Oxyrhynch. 551 (vol. III) s. ii p. C. cont. Ξ 227-53, 256-83
- p²⁷ = Pap. Oxyrhynch. 558 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. X 115-34, 143-60
- p²⁸ = Pap. Oxyrhynch. 560 (vol. III) s. iii p. C. cont. Ψ 775-85, 834-47
- p²⁹ = Pap. Oxyrhynch. 686 (vol. IV) s. i a. C. cont. B 50-8
- p³⁰ = Pap. Oxyrhynch. 748 (vol. IV) s. iii p. C. cont. A 107-16
- p³¹ = Pap. Oxyrhynch. 751 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. Γ 30-55
- p³² = Pap. Oxyrhynch. 753 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. Δ 364-98
- p³³ = Pap. Oxyrhynch. 759 (vol. IV) s. iii p. C. cont. E 662-82
- p³⁴ = Pap. Oxyrhynch. 762 (vol. IV) s. iii p. C. cont. H 1-33
- p³⁵ = Pap. Oxyrhynch. 763 (vol. IV) s. iii p. C. cont. H 68-134
- p³⁶ = Pap. Oxyrhynch. 769 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. N 308-17, 342-7
- p³⁷ = Pap. Tebtun. I (1902) 4 s. ii a. C. cont. B 95-210
- p³⁸ = Pap. Tebtun. II (1907) 265 s. ii p. C. cont. B 339-46, 360-3, 507-80, 595-604, 638-52
- p³⁹ = Pap. Tebtun. II (1907) 266 s. ii p. C. cont. Λ 556-613
- p⁴⁰ = Pap. Hibeh I (1906) 19 s. iii a. C. cont. B 174-9, 204, 5, 621-3, 673-9, 715-24, 794-800, 813-17, 826-30 ; Γ 277-85, 295-7, 302-10, 325-7, 337a-339c, 351-71
- p⁴¹ = (a) Pap. Hibeh I (1906) 20 s. iii a. C. cont. Γ 347-51, 354-6, 383-94 ; Δ 19-22, 55-61, 67-72, 80-3, 86-91, 98-102
(b) Pap. Grenfell II. 3 s. iii a. C. cont. Δ 109-13
(c) Pap. Hibeh I (1906) 20 s. iii a. C. cont. Δ 525-32, E 796-803
- p⁴² = Pap. Berolinensis 7117-7119 s. iii p. C. cont. Δ 137-238. Cf *Berliner Klassikertexte herausgegeben von der Generalverwaltung der kgl. Museen zu Berlin*, 1907, v. 1, p. 3
- p⁴³ = Pap. Berolinensis 9783 s. iii-iv p. C. cont. P 315-77. Cf. *l. l.* p. 4
- p⁴⁴ = Pap. Berolinensis 9813 s. ii-iii p. C. cont. A 164-81. Cf. *l. l.* p. 4
- p⁴⁵ = Pap. Berolinensis 9949 s. i a. C. cont. Ψ 718-32. Cf. *l. l.* p. 4
- p⁴⁶ = Pap. Berolinensis 10570 s. v p. C. cont. K 372-443. Cf. *l. l.* p. 5
- p⁴⁷ = Pap. Berolinensis 46 s. i a. C. cont. N 184-314, 317-41, 345-67.
Cf. *l. l.* p. 5

SIGLA

- p⁴⁸ = Pap. Berolinensis 230 s. v p. C. cont. O 425-82, 539-648; P 101-222; Ψ 490-511, 520-52. Cf. *l. l.* p. 5
- p⁴⁹ = Pap. Berolinensis 263 s. iv-v p. C. cont. Γ 280-9, 315-22, 351-63, 392-8. Cf. *l. l.* p. 6
- p⁵⁰ = Tabula Berolinensis *Inv. d. Äg. Samml.* 13839 s. iv p. C. cont. B 132-62. Cf. *l. l.* p. 6
- p⁵¹ = Pap. Berolinensis 9774 s. i a. C. cont. Σ 596-608 d. Cf. *l. l.* pp. 18-20
- p⁵² = Pap. Aberdon. 5 s. (?) cont. I 356-78. Cf. Winstedt *C. Q.* 1907. 259
- p⁵³ = Pap. Hieron. Vitelli s. i p. C. cont. A 484-94. Cf. Ludwig, *Philologus*, 1904. 473; Hefermehl, *ib.* 1907. 192
- p⁵⁴ = Pap. Florent. 106 s. iii p. C. cont. A 370-405, 428-76. Cf. *Papiri Greco-Egizii pubblicati dalla R. Accademia dei Lincei sotto la direzione di D. Comparetti e G. Vitelli*, 1908, vol. II
- p⁵⁵ = Pap. Florent. 109 s. ii p. C. cont. Θ 62-5, 105-14. Cf. *l. l.*
- p⁵⁶ = Pap. Rylands 43 s. iii p. C. cont. 121-284. Cf. *Catalogue of the Greek Papyri in the John Rylands Library by A. S. Hunt*, 1911
- p⁵⁷ = Pap. Rylands 47 s. ii p. C. cont. E 216-60. Cf. *l. l.*
- p⁵⁸ = Pap. Rylands 48 s. iii p. C. cont. E 648-711. Cf. *l. l.*
- p⁵⁹ = Pap. Rylands 49 s. iii a. C. cont. Π 484-9. Cf. *l. l.*
- p⁶⁰ = Pap. J. P. Morgan s. iii-iv p. C. cont. Λ 131-Π 499. Cf. *Ilias-papyrus J. P. Morgan, von U. von Wilamowitz-Moellendorf und Dr. Gerhard Plaumann. (Sitzungsberichte der kgl. preuss. Akad. der Wiss. 1912)*
- p⁶¹ = Pap. Oxyrhynch. 538 (vol. III) s. iii p. C. cont. A 273-97, 318-42
- p⁶² = Pap. Oxyrhynch. 545 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. Δ 479-90
- p⁶³ = Pap. Oxyrhynch. 546 (vol. III) s. ii p. C. cont. H 237-44, 264-73
- p⁶⁴ = Pap. Oxyrhynch. 548 (vol. III) s. iii p. C. cont. I 235-301
- p⁶⁵ = Pap. Oxyrhynch. 549 (vol. III) s. ii-iii p. C. cont. Λ 39-52
- p⁶⁶ = Pap. Oxyrhynch. 553 (vol. III) s. iii p. C. cont. T 97-117, 132-51
- p⁶⁷ = Pap. Oxyrhynch. 687 (vol. IV) s. i a. C. cont. Γ 185-9, 207-16
- p⁶⁸ = Pap. Oxyrhynch. 750 (vol. IV) s. iii p. C. cont. B 57-73
- p⁶⁹ = Pap. Oxyrhynch. 752 (vol. IV) s. iii p. C. cont. Δ 87-96
- p⁷⁰ = Pap. Oxyrhynch. 754 (vol. IV) s. i p. C. cont. Δ 532-9
- p⁷¹ = Pap. Oxyrhynch. 756 (vol. IV) s. iii-iv p. C. cont. E 324-34, 379-90
- p⁷² = Pap. Oxyrhynch. 758 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. E 583-96

SIGLA

- p⁷³ = Pap. Oxyrhynch. 760 (vol. IV) s. i p. C. cont. E 715-18, 720-9
p⁷⁴ = Pap. Oxyrhynch. 765 (vol. IV) s. iii p. C. cont. I 320-33
p⁷⁵ = Pap. Oxyrhynch. 768 (vol. IV) s. iii p. C. cont. A 736-64
p⁷⁶ = Pap. Oxyrhynch. 770 (vol. IV) s. ii p. C. cont. N 372-7, 405-13
p⁷⁷ = Pap. Oxyrhynch. 772 (vol. IV) s. ii-iii p. C. cont. P 353-73
p⁷⁸ = Pap. Tebtun. 1907 II. 427 s. ii-iii p. C. cont. Γ 358-63, 386-97
p⁷⁹ = Pap. Berolinensis 7809 s. iii-iv p. C. cont. I 277-88, 299-312.
Cf. *l. l.*
p⁸⁰ = Pap. Berolinensis 8440 s. i p. C. cont. E 69-81, 84-93, 103.
Cf. *l. l.*
p⁸¹ = Pap. Berolinensis 9968 s. iii-iv p. C. cont. O 383-90, 421-30.
Cf. *l. l.*
p⁸² = Pap. Aberdon. 6 s. (?) cont. Φ 1-26. Cf. *l. l.*
p⁸³ = Pap. Aberdon. 8 s. (?) cont. X 265-72. Cf. *l. l.*
p⁸⁴ = Pap. Rylands 51 s. i a. C. cont. Ω 336-401. Cf. *l. l.*
p⁸⁵ = Pap. Parisiensis s. (?) cont. N 26-47, 107-11, 149-73. Cf. *Notices
et Extraits des Manuscrits de la Bibliothèque Impériale et
autres Bibliothèques*, 1865, XVIII, p. 109 sqq.
p⁸⁶ = Pap. Parisiensis s. (?) cont. Σ 475-99, 518-35, 544-61. Cf. *l. l.*
p. 114 sqq.
p⁸⁷ = Pap. Parisiensis s. (?) cont. Z 1-39. Cf. *l. l.* p. 120 sqq.
p⁸⁸ = Pap. Hermupolit. 4 s. iv-v p. C. cont. Σ 574-9, 615-18. Cf.
Mélanges Nicole, 1905, pp. 211-23
p⁸⁹ = Pap. Amherst (vol. II) 10 s. vii p. C. cont. lexicon in A 558-601
p⁹⁰ = Pap. Oxyrhynch. 949 (vol. VI) s. ii-iii p. C. cont. K 437-52
p⁹¹ = Pap. Oxyrhynch. 950 (vol. VI) s. iii p. C. cont. A 322-9, 359-402
p⁹² = Pap. Oxyrhynch. 1391 (vol. XI) s. v p. C. cont. A 526-8, 566-9,
597-602, 634-41
p⁹³ = Pap. Oxyrhynch. 1392 (vol. XI) s. iii p. C. cont. O 303-25
p⁹⁴ = Pap. Chicago 5 s. ii p. C. cont. B 1-20. Cf. *Chicago Literary
Papyri by Edgar J. Goodspeed*, 1908
p⁹⁵ = Pap. Chicago 6 s. ii p. C. cont. E 824-41. Cf. *l. l.*
p⁹⁶ = *Papiri greci e latini* Mediol. 1912, 10 s. iv p. C. cont. Θ 451-6,
486-91, 578-81; A 607-14, 628-49, 660-72; M 3-16, 23-47,
53-63, 136-40, 166-70; N 751-80, 786-813
p⁹⁷ = ib. 11 s. iv-v p. C. cont. Δ 50-66
p⁹⁸ = ib. 13 s. iii p. C. cont. K 199-221, 237-63
p⁹⁹ = ib. 113 s. v p. C. cont. A 413, 439-514

SIGLA

- p^{100} = ib. 114 s. v p. C. cont. H 355-71
 p^{101} = Pap. magica Mus. Brit. 121 s. iii p. C. cont. nonnulla et Iliados et Odysseae versus. Cf. *Greek Papyri in the British Museum*, 1893, p. 83 sqq.
 p^{102} = Pap. Freiburg. 1 b s. i-ii a. C. cont. E 387-91. Cf. *Mitteilungen aus der Freiburger Papyrussammlung. I. Literarische Stücke herausgegeben von Wolf Aly*, 1914
 p^{103} = Pap. Freiburg. 5 s. i p. C. cont. A 173-87. Cf. *l. l.*
 Pe = Perusinus E 48 s. xv
 Pi = Pistoriensis A 55 s. xv non collatus
 Q^1 = Moscoviensis 1 s. xiv cont. A-Θ 434 : idem liber est ac *Le*². Cf. Heyne III xc, xci; Thrämer, *Münchener Allgemeine Zeitung, Beilage* 2, 1892
 Q^2 = Moscoviensis 2 bibl. S. Synodi 474 (v. catal. Vladimir) s. xv
 Q^3 = Moscoviensis 3 : v. Heyne *l. c.* xcii cont. A, B 1-26, Γ 1-323, Α 1-688
 R^1 = Riccardianus 30 (K. II. 10) s. xiii
 R^2 = Riccardianus 32 (K. II. 19) s. xvi cont. I, K
 R^3 = Riccardianus 33 (K. II. 11) s. xvi cont. A non collatus
 R^4 = Riccardianus 896 (S. II. 24) s. xvi cont. Δ 135-544 non collatus
 S = Stuttgartensis 5 s. xvi. Cf. J. Rieckher 'Eos' II, 1886, 182 sqq.
 T = Mus. Brit. Burney 86 a. 1059
 U^1 = Venetus 431 a. 1343 cont. A-Ξ
 U^2 = Venetus 455 s. xiii-xiv (A-B 342, Π 654-733, Ω suppl. m. saec. xv)
 U^3 = Venetus 456 s. xv
 U^4 = Venetus 458 s. xii-xiii cont. Ξ 419-Ω
 U^5 et U^6 = Venetus 459
 (a) U^5 s. xv cont. A-H 392
 (b) U^6 s. xiv cont. A 214-M
 U^7 = Venetus 514 s. xv cont. A, B
 U^8 = Venetus ix 3 s. xv cont. Σ 352-Ω
 U^9 = Venetus ix 2 s. xvi catalogum omittit
 U^{10} = Venetus xvi 9 a. 1486
 U^{11} = Venetus ix 21 s. xv-xvi cont. A 559-Ω
 U^{12} = Venetus ix 25 a. 1752 cont. A-E non collatus
 U^{13} = Venetus ix 33 s. xv
 V^1 = Vaticanus 26 s. xiii (A 26-53 suppl. m. rec.)
 V^2 = Vaticanus 27 a. 1465

SIGLA

- V³** = Vaticanus 28 s. xiv cont. A-A 828
V⁴ = Vaticanus 29 a. 1292 cont. A-Ω
V⁵ = Vaticanus 30 s. xiv
V⁶ = Vaticanus 31 s. xiii cont. A 449-Ω 262
V⁷ = Vaticanus 50 s. xiv-xv cont. A-B 222 non collatus
V⁸ = Vaticanus 97 s. xiv cont. A-B 493 non collatus
V⁹ = Vaticanus 902 s. xiii cont. A 16-K 94
V¹⁰ = Vaticanus 903 s. xii cont. A 62-Ω 587
V¹¹ = Vaticanus 915 s. xiii cont. A 29-Ω
V¹² = Vaticanus 1315 s. xii (N 22-234, Φ 388-644, Ω 469-804 suppl. man. s. xv)
V¹³ = Vaticanus 1316 s. xii-xiii cont. A 109-Ω 216
V¹⁴ = Vaticanus 1317 s. xiii
V¹⁵ = Vaticanus 1318 s. xiii cont. B 494-Ω 685
V¹⁶ = Vaticanus 1319 s. xii (B 529-Γ 34, H 37-119, Ω 303-796 suppl. m. s. xv A-B 528, Ω 796-804 suppl. Ioannes Hydruntinus)
V¹⁷ = Vaticanus 1404 s. xiv cont. A-B 493 non collatus
V¹⁸ = Vaticanus 1616 a. 1477
V^{18a} = Vaticanus 1616 pp. 407 v.-421 cont. Ω 223-804
V¹⁹ = Vat. Palatinus 6 s. xiv (om. A 189-609, B 462-493, K 81-233, K 550-A 118, Ω 389-804)
V²⁰ = Vat. Palatinus 12 s. xiii (A 1-20, 176-210, Ω 752-804 suppl. Georgius Valla; A 211-242, 503-583, B 44-127, 216-258 suppl. alia man. s. xv)
V²¹ = Vat. Palatinus 150 s. xv cont. A-Z 357
V²² = Vat. Palatinus 180 s. xv
V²³ = Val. Palatinus s. xv-xvi cont. A 51-Ω
V²⁴ = Vat. Urbinas 136 s. xv
V²⁵ = Vat. Urbinas 137 s. xv
V²⁶ = Vat. Urbinas 138 s. xv cont. A-Z 439, Ξ-Ψ 130
V²⁷ = Vat. Ottobuoni 58 a. 1538
V²⁸ = Vat. Ottobuoni 303 xv cont. A-B 23 non collatus
V²⁹ = Vat. Ottobuoni xiii-xiv
V³⁰ = Vat. Reginae Sueciae 92 s. xv-xvi cont. A-B 493 non collatus
V³¹ = Vat. Pii II s. xxi cont. A-H
V³² = Vat. Barberini I 161 a. 1304
V³³ = Vat. Barberini I 92 s. xvi cont. A-B 19 et catalogum non collatus
V³⁴ = Vat. Barberini I 110 s. xv cont. H, Θ 1-90 non collatus

SIGLA

- V³⁵** = Vat. Barberini II 16 s. xviii (?) cont. Γ, Δ 320, A-B 493 non collatus
V³⁶ = Vallicellianus 141 s. (?) cont. Σ 460-616 non collatus
Ve¹ = (a) cod. bibl. Victorii Emanuelis Romae 6 cont. schol. in A-Z 373
 (b) cod. Matritensis Bibl. Nat. 71 Iriart. cont. schol. in H-Ω non collatus
 s. ix. Cf. Sittl, *Sitzungsberichte der k. bayer. Akad.*, 1888, 255 sqq.
Ve² = cod. bibl. Victorii Emanuelis Romae 8 s. xvi cont. A 1-595 non collatus
Vi¹ = Vindobonensis phil. 5 s. xv contulit Alter v. *Homeri Ilias ad cod. Vindobonensem expressa*, 1789, 1790 [olim L]
Vi² = Vindobonensis phil. 39 s. xv contulit Ludwig [olim G]
Vi³ = Vindobonensis phil. 49 s. xiii cont. A 21-I 78 omisso catalogo contulit Ludwig
Vi⁴ = Vindobonensis phil. 61 s. xv cont. A 1-602, B 277-493, Z 65-H 482 contulit Ludwig
Vi⁵ = Vindobonensis phil. 117 s. xiii (Ψ 647-Ω suppl. m. rec.) contulit Alter *l. c.* et La Roche [olim H]
Vi⁶ = Vindobonensis phil. 176 s. xv cont. A-M contulit Alter *l. c.*
Vi⁷ = Vindobonensis phil. 241 a. 1446 cont. A-Δ contulit Alter. Cf. *Homeri Odyssea ad cod. Vind. expressa*, 1794, praef. xi sqq., 1011
W¹ = Vratislaviensis 24 s. xv cont. A-K 377 contulit Jacobs (ol. Vrat. c)
W² = Vratislaviensis 25 s. xv cont. N-Ω contulit Jacobs (ol. Vrat. d)
W³ = Vratislaviensis 26 s. xiii-xiv contulit Ludwig (ol. Vrat. b)
W⁴ = Vratislaviensis 27 s. xv contulit Ernesti (ol. Vrat. A)
W⁵ = Vratislaviensis 29 s. xv cont. A-Z 356 contulit Ludwig (ol. Vrat. a)

SCHOLIA

- § A = Veneti 454 ed. Dindorf Oxon. 1875
 § B = Veneti 453 ed. Dindorf Oxon. 1877
 § T = cod. mus. Brit. Burney 87 ed. Maass Oxon. 1887
 § Le v. Valckenär Opusc. Acad. II. 95 sqq.
 § Lp = cod. Lipsiensis 32 ed. Bachmann Lips. 1835-8
 § { P¹¹ v. *An. Par.* III 270 sqq.; Ludwig in indice lect. Reg. 1892, 111
 { U⁴ contulimus: cf. et Ludwig, *Homerica*, 1893, V
 § cod. Athoi. v. Dindorf praef. § A pp. xxix, xxx

SIGLA

§ Am. = Ammonii in Φ (pap. Ox. 221)

§ Gen. = Genavensis 44 ed. Nicole

§ p^1 in B

§ p^{21} in Z

§ a = Pap. Oxyrh. 418 (s. i-ii p. C.) in A 263-349

§ b = Pap. Oxyrh. 685 (s. ii p. C.) in P 725-32

§ c = Pap. Oxyrh. 1086 (s. i a. C.) in B 751-827

§ d = Pap. Oxyrh. 1087 (s. i a. C.) in H 75-83

§ cod. Paris. 2556 v. Cramer *An. Ox.* III. 97 sqq.

Epimerismi Coislin. 387 v. Cramer *An. Par.* III 294 sqq.

Epimerismi O⁵ v. Cramer *An. Ox.* I; Ludwich A H T II. 606-41

Epimerismi Barocciani 50 v. Cramer *An. Ox.* II 331 sqq.

FAMILIAE

a = L² M¹³ V¹¹

b = Ang. Ca³ L³ L⁴ L¹⁰ L¹⁴ P¹³ P¹⁹ V²⁹ V³¹

c = L⁵ M⁹ Mo¹ P¹² V² V¹⁵

d = Bm⁵ L⁶ L⁸ L¹⁸ P² P⁶ P¹⁵ V⁴ V²⁷

e = L⁷ L¹⁵ L²⁰ M⁶ U⁹ V²⁴ W¹

f = L⁹ L¹² L¹⁷ N¹ O⁶ V¹⁴ V²²

g = Ca¹ L¹¹ L¹⁶ M⁴ M⁵ M¹¹ Ma² Ma³ P²¹ Pal² R¹ S U⁵

h = E¹ Lp M¹ M¹² Ma¹ P¹ P¹¹ P¹⁶ U² U⁴ V³ V⁶ V¹⁵ V¹⁹ V²¹ V²⁶

i = P¹⁰ P¹⁸ P²² U¹³ V⁵ W²

r = O⁵ P³ P⁵ V⁵ V²⁶

k = Mc V¹⁸

s = ⁴ Lc¹ P⁷ Q²

l = Bm⁸ U³ V²⁵

t = Bm⁴ O⁸ O⁹ P⁴ P⁸ P¹³ Pal³

m = L⁹ U⁶ V¹⁸

u = L¹ L¹³ O⁴ U⁷

n = Cf V¹²

v = B C V²⁰ V¹⁶

o = D Ge V¹⁴ V²²

w = Le² Q¹ U¹¹

p = Bm⁸ H¹ Mon¹ P⁹ Pa Pe

x = A Pal¹ U¹

q = Ca² O² V¹²

y = Mo² V²¹

SIGLA

§ = scholium, scholia

qu. = quidam, τινές

uv. = ut videtur

ss. = supra scriptum, scripta

γρ. = γράφεται, γραπτόν

ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Μῆνιν αἶειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀϊδι προΐαψεν
 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
 οἶωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή, 5
 ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
 οὐνεκα τὸν Χρῦσιν ἠτίμασεν ἀρητῆρα
 Ἀτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 λυσόμενος τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς, 15
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν·

1 Μούσας αἶιδω καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον ed. Apelliconis
 pro vv. 1-9 hos tres versus—

ἔσπετε νῦν μοι, μούσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ μῆνις τε χόλος θ' ἔλε Πηλεΐωνα

Λητοῦς τ' ἀγλαὸν υἱόν· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 quidam teste Aristox. 3 ψυχὰς] κεφαλὰς Apoll. Rhod. cf. A 55,
 Hesiod. fr. 96. 80 4-5 ath. Zen. 5 πᾶσι] δαῖτα Zen. teste
 Ath. 12 f 80 βουλῇ Nic. (teste Eust.) 8 σφῶι Zen. Seleuc.,
 Dion. Sid. 11 ἠτίμασεν p¹ A B E⁴ L¹⁸ V²⁶ W⁵: ἠτίμησ', ἠτίμησεν
 vulg. 15 λίσσετο Arg. A T: ἐλίσσετο vulg. 16 Ἀτρεΐδας Zen.
 (uv.), L¹⁵ M¹³ P¹⁶, Bm⁸ P¹³ ss.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

“ Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἑὺκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἱμῶν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἅποινα δέχεσθαι, 20
 ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.”

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἅποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· 25
 “ μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
 ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο·
 τῇν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης, 30
 ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν·
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νῆηαι.”

Ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπείθετο μύθῳ·
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἡρᾶθ' ὁ γεραῖος 35
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκε Λητώ·
 “ κλυθὶ μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἱφὶ ἀνάσσεις,
 Σμυνθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πῖονα μηρί' ἔκηα 40
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τείσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.”

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· 45

20 λύσαιτε, λύσατε vulg. : λῦσαι τε Apio. Herodor., E² Ma² P² P⁷ U⁵
 W⁴ δέχεσθαι d¹ A B C T al. : δέχεσθε vulg. 24 Ἀτρεΐδεω
 Ἀγαμέμνονος Zen. (-ου) L¹⁸ M¹ V⁴ V⁸² ss. 29-31 ath. Ar. 34 ἀχέων
 Zen. 38 Κίλλον Zen. 39 ἔρεξα e 42 τίσαιεν Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἷστοι ἐπ' ὤμων χωομένοιοι,
 αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦϊε νυκτὶ ἐοικώς.
 ἔξ' ἐπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο·
 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφίεις
 βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὥχετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥά θνήσκοντας ὀράτο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὁτῷ
 ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς·
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα,
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἔστω,
 ὅς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἴτ' ἄρ' ὅ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἐκατόμβης,
 αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λαιγὸν ἀμύναι.”

Ἦτοι ὅ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
 καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἰλιον εἴσω
 ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

46-47 ath. Zen. 47 ἐοικώς] ἐλυσθείς Zen. 56 ὀρήτο Zen.
 59 παλιμπλαγχθέντας Ar. vulg.: πάλιν πλαγχθέντας L⁸ L¹⁰ Le¹ M¹⁰
 60 εἴ] οἴ Zen. 63 ath. Zen. 65 εἴ τ' ap. Hdn. εἴθ' ἢδ'
 Hdn. h i o s t v A T 68 ἐκαθέξετο Zen. 69 Κάλχας] μάντις Zen.
 post 69 duo versus de Calchante lectos fuisse ait Porph. ap. Eust.
 73 ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

“ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· 75

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὄμοσον
ἢ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξῃ·
ἢ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί·
κρείσσω γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη· 80
εἷ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέσῃ,
ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
ἐν στήθεσσι ξοῖσι· σὺ δὲ φράσαι εἰ με σαώσεις.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“θαρήσας μάλα εἶπε θεοπρόπιον ὃ τι οἶσθα· 85
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ᾧ τε σύ, Κάλχαν,
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὗ τις ἔμευ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
σὺμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἵπῃς, 90
ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.”

Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἠῦδα μάντις ἀμύμων·
“οὔτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὔθ' ἑκατόμβης,
ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητήρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα, 95
τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἡδ' ἔτι δώσει·
οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
ὣς Χρῦσῃν· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.” 100

Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων

80 ath. Zen. κρείσσω Zen. L¹⁵ 83 φράσον Zen. E² O¹ P² U¹

85 οἶσθας Zen. teste Eust. 86 Κάλχα Zen. L⁸ L¹⁸ P¹⁵ V¹⁰

91 Ἀχαιῶν Zen. Aristoph. Sosis. Ar.: ἀνὰ στρατὸν L⁹ L¹⁸ U⁶: ἐν
στρατῷ vulg. 93 οὐ τὰρ Hdn. οὐθ' c g u s B corr. al.: οὐδ' Hdn.
vulg. 95 ath. Ar. 96 ath. Ar. 97 Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν

ἀπώσει Rhian. Mass. Ar.: λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει Zen. codd.

100 τότε] αἶ Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαιναι
πίμπλαντ³, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔκτεην·
Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε· 105

“ μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήνουν εἶπας·
αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας·

καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα

οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺν βούλομαι αὐτὴν
οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα
κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὗ ἔθέν ἐστι χερείων,

οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι·

αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὅφρα μὴ οἶος
'Αργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.” 120

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
“ Ἄτρεΐδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάλθυμοι Ἀχαιοί;

οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·
ἀλλὰ τὰ μὲν πολλίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτείσομεν, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130
“ μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθὸς περ ἑών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,

108 οὔτε—οὔτ' Aristoph. Ar. (cf. 553): οὔτε—οὔδ' vulg.: οὐδέ—
οὔδ' b d o t A al. 110 ath. Ar. 113 κλυταιμνήστρης P⁸⁰ Ve: κλυ-
ταιμνήστρης A 117 ath. Zen. σῶν Ar.: σάον Apoll. de coni.
223. 16: σόον (σῶον) vulg. 122 φιλοκτεανέστατε Aristoph.
124 πω Aristoph. Sosig. Ar. A suprascr. L⁸ R¹ R²: πω vulg.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

κλέπτε νόφ, ἐπεὶ σὺ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτως
 ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἐλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὃν κεν ἴκωμαι.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, 140
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς 145
 ἢ σὺ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὄφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.”
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “ ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλέοφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν 150
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἱφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἥλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἵτιοί εἰσιν·
 οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλακι βωτιανείρῃ 155
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἢ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 οὐρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχῆεσσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
 πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις· 160
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλείς,

133 ἔχῃ Philemo 228. 10 133-134 ath. Ar. 137 δώσουσι
 s v L¹³M¹³U⁵V⁵V¹²V¹³V²⁰Vi² 139 ath. Ar. 142 ἐν Ar. cit.
 Rhet. gr. iii. 417: ἐς codd. 143 ath. Zen., om. Rhet. gr. vii. 1231
 157 σκιῶντα Ar. 159 ἀρνύμενος Zen. 160 ath. Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

φῖ ἔπι πολλὰ μόγησα· δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοὶ ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλείον πολυαῖκος πολέμοιο 165
 χεῖρες ἔμαί διέπουσ'. ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἡ πολὺν φέρτερόν ἐστιν
 οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἶω 170
 ἐνθάδ' ἄτιμος ἔων ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύζειν."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἔγωγε
 λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι
 οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175
 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε·
 εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκεν·
 οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισι
 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
 ὥς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὅφρ' ἐὺ εἰδῆς 185
 ὅσσον φέρτερός εἶμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἄντην."

Ὡς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἦ ὅ γε φάσγανον ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,

162 ita Ar. πολλ' ἐμ. codd. 163 ὅππότε] οὐδ' ὅτ' Zen. 168 ἐπεὶ
 κε κάμω Ar. Hdn. A ss. : ἐπὴν κε κάμω, ἐπὴν κεκάμω codd. (cf. H 5)
 169 Φθίην M⁸ V²⁷ W³ φέρτερον] λῳῶν cit. Plat. Hipp. min. 370 c
 173 ἐλδέται p¹⁰⁸ Ve, v. l. ap. s Lp T 177 ath. hic Ar.
 (= E 891) 178 om. p⁴⁴

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 ἦος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
 στῇ δ' ὀπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα
 οἷφ φαινομένην· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο·
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὴν δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· 200
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
 ἦς ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσση.” 205
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθῃαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἐριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· 210
 ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσουν ὥς ἔσεται περ·
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτέ τοι τρις τόσσα παρέσσειται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχειο, πείθεο δ' ἡμῖν.”
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι 216
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον·
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλουν αὐτοῦ.”
 Ἥ καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
 ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε 220

192 ath. Ar. 195-196 ath. hic Ar. (= 208-209) 197 ξανθὴν
 δὲ κόμην . . . Πηλεΐωνος qu. SA ita p⁴³, P¹⁵ ss. 198 ὀρήτο Zen. B C
 Ge Pal¹ 203 ἴδῃ Ar. vulg. : ἴδῃς Zen. a b c g t al. 204 τελέεσθαι
 οἶω Ar. Bm⁶ E⁴ ss. M⁶ M⁸ O² P⁶ Pa : τετελέσθαι οἶω vulg. : τετελεσμένον
 ἔσται Zen. 207 τὸ σὸν vulg. : τεὸν • Eust. 212 τετελεσμένον
 ἔσται] τετελέσθαι οἶω Zen. 219-220 ὥς εἰπὼν πάλιν ὦσε μέγα ξίφος
 οὐδ' ἀπίθησε Zen.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

μύθῳ Ἀθηναίης· ἥ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαυτίς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πῶ λῆγε χόλοιο·
“οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ· 230

δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ναὶ μὰ τὸδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους 235
φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομῆν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,

οὐδ' ἀναθλήσει· περὶ γάρ ρά ἐ χαλκὸς ἔλεψε
φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν νῆες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·

ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται νῆας Ἀχαιῶν 240
σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
χραιομεῖν, εἴτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι
θυήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτεισας.”

ᾧ φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαλή 245
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
ἠδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγυρὸς Πυλίων ἀγορητής,
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδῇ·
τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσειν·

225-233 ath. Zen. 241 τότε Ar. A L¹⁰ L¹² M¹³: τοῖς cet.
249 γλυκίῳ Zen. (cf. 80) 251 αἴ Zen.

ὃ σφιν ἔϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοϊιν,
 οἱ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν, περὶ δ' ἔστέ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἔστον ἐμείο·
 ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν ἡέ περ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἷ γ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινεά τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν· 265
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὄρεσκόοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθῶν,
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
 τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·
 καὶ μέν μεν βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ·
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
 μήτε σὺν τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, 275
 ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
 μήτε σύ, Πηλεΐδην, ἔθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῶδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺν καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὃ γε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.

258 βουλήν Ar. (καὶ ἐν τῇ πολυστίχῳ Did.), A B C E² P⁸ P¹²; Βουλή
 Heraclides, vulg. 260 ὑμῖν Zen. vulg. : ἡμῖν Ar. o A L⁸ L¹⁰ L¹⁸
 N⁴ V¹ al. 265 om. vulg. (= Hes. Scut. 182) : hab. **bet** al., cit. Dio
 Chrys. 57. 1, Paus. x. 29. 10 268 θηρσὶν **b h t** T 271 ἐμωυτὸν
 Zen. L¹⁶ 273 ξύνιεν Ar. A B C E³ L¹⁸ V⁴ : ξύνιον cet. 281 ὃ γε]
 ὁδε **h i v A E² E³ Et Ge T**, cit. Nic.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Ἄτρεΐδῃ, σὺν δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
λίσσομ' Ἀχιλλῇ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ξειπες·
ἀλλ' ὃδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω·
εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες, 290
τοῦνεκά οἱ προθέουσιν οὐεῖδεα μυθήσασθαι;”

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
“ἦ γάρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπέιξομαι ὅττι κεν εἴπῃς· 295
ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶω.
ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺν δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
χερσὶ μὲν οὗ τοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
τῶν δ' ἄλλων ἃ μοί ἐστι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο·
εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἷδε·
αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἔρωήσει περὶ δουρί.”

ᾧ τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένῳ ἐπέεσσιν
ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν· 305
Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἕϊσας
ἦϊε σύν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
Ἄτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,
ἐν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐξέκοσιν, ἔς δ' ἐκατόμβην
βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρῃον 310
εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

296 ath. Ar. 298 μαχήσομαι Antim. Aristoph. Mass. Argol.
Sinop. Ar. b d g r t u A C T al. : μαχέσσομαι v. l. ant. (Heracleo) vulg.

299 ἐπεὶ δ' ἐθέλεις ἀφέεσθαι Zen. 304 μαχεσσαμένῳ vulg. :
μαχησαμένῳ Ar. O⁵ un. V¹³ 309 ἐν Ar., P¹⁰ : ἐς vulg. (cf. 142)
311 ἐν] ἂν d g al.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 ιαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν·
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματα βάλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελέεσσας ἐκατόμβας 315
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
 κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.

ᾧς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ,
 ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, 320
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηνῶ θεράποντε·
 “ἔρχεσθον κλισίῃν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηγον·
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσι, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.” 325

ᾧς εἰπὼν προῖει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἦμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330
 τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 “χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἄσπον ἵτ'· οὐ τί μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 ὁ σφῶϊ προῖει Βρισηΐδος εἴνεκα κούρης.
 ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν· τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε 340
 χρειῶ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει,

314 λύματα βάλλον Ar. B E³ Ge: -ατ' ἔβ. cet. 324 δώσωιν q U⁶
 cf. 137 332 τί Cypr. Ar. codd.: τέ v. l. ant. 336 σφῶϊν Zen.
 Ar. coll. de synt. ii. 115, L³ L¹⁷ M¹ O⁵, A corr. 338 μάρτυρες q
 340 ἀπηνέος] ἀναιδέος Seleucus (ἐν τῇ πολυστήχῳ), v. l. in M⁸

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοὶ μαχέονται Ἀχαιοί.”

ᾧς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ’ ἐταίρῳ, 345

ἐκ δ’ ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
δῶκε δ’ ἄγειν· τῷ δ’ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἣ δ’ ἀέκουσ’ ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθείς,
θῖν’ ἔφ’ ἁλὸς πολιῆς, ὁρώων ἐπ’ ἀπείρονα πόντον· 350

πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
“μῆτερ, ἐπεὶ μ’ ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ’ οὐδέ με τυτθὸν ἔτεισεν·
ἦ γάρ μ’ Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.”

ᾧς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ’ ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
καρπαλίμως δ’ ἀνέδνυ πολιῆς ἁλὸς ἡνὺτ’ ὀμίχλη,
καὶ ῥα πάροιθ’ αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὀνόμαζε·
“τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόψ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.”

Τὴν δὲ βαρὺν στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“οἶσθα· τίη τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ’ ἀγορεύω; 365

ὥχόμεθ’ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ’ ἔλουν Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.

Χρύσης δ’ αὖθ’ ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370
ἦλθε θαὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ’ ἀπερείσι’ ἄποινα,
στέμματ’ ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

344 μαχέονται Ve (ci. Thiersch) 350 ἐπ’ ἀπείρονα Ar. : ἐπὶ οἶνο το
codd. 351 ὀρεγνύς] ἀναπτάς Zen. : ἀνασχών v. l. ant. (= 450)
372-379 ath. hic Ar. (= 12-16, 22-25)

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοῦς,
 Ἀτρεΐδᾳ δὲ μάλιστα δῶν, κοσμήτορε λαῶν. 375
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῇα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὥχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
 εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
 θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
 εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο. 385
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 ἠπέιλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί·
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 εἰς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390
 τὴν δὲ νέον κλισίῃθην ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν νῆες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί γε, πείσχειο παιδὸς ἔηος·
 ἔλθοῦς· Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
 ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἥε καὶ ἔργῳ. 395
 πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
 οἷῃ ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἥρῃ τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνῃ· 400
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσας δεσμῶν,
 ὦχ' ἐκατόγχειρον καλέσας· ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες

374 λίσσεται Ar. A B E³ Lp T: ἐλ. cet. (cf. 15) 381 ἐπεὶ ῥά νύ
 Theagenes, Cypr. Cret. (teste Sel.): ὃ δὲ νυ λῖαν v. l. ap. sch. A
 393 εὖτο Zen. b g i s t 396-406 ath. Zen. 400 Παλλὰς Ἀθήνῃ]
 Φοῖβος Ἀπόλλων Zen. p⁵⁴ v. l. P⁹ R¹. cit. s Pind. Ol. vii. 41, Philodem.
 de piet. p. 41 403-405 asterisci A: om. Aphthon. ii. 626 W.

Αἰγαίων'—ὃ γὰρ αὖτε βίην οὖ πατρὸς ἀμείνων—
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων· 405
 τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδ' ἔτ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξεο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἷ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτεισεν."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 "ὦ μοι τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 αἶθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὗ τι μάλα δῆν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ διῆυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἷ κε πίθηται. 420
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὦκυπόροισι
 μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, 425
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γονάσομαι καὶ μιν πείσεσθαι δῖω."

Ἦς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσεται, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνιοιο γυναικός,
 τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἐς Χρύσην ἵκανε νῆαυ ἁγῶν ἱερὴν ἐκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,

404 βίην Ar. Ve : βίῃ πολὺν φέρτατος ἀπάντων ὀππόσοι (ἄλλων ὀπ-
 πόσοι Düntzer) ναίουσ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα Zen. : βίῃ vulg.
 418 τῷ A B C T al. : τῷ vulg. (vid. praef.) 423 μετὰ μέμονας et
 δαίμονας ἄλλους qu. 424 ath. qu. κατὰ Antim. Aristoph. Mass.
 Sinop. Cyp. Ar. V¹ Ve P¹⁶ corr., Apoll. lex. : μετὰ vulg. ἔπονται
 Ar. uv., Ve 428 ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἶπουσ' Bm⁴ U¹ V¹⁸ δ' ἔλιπ' codd.
 432 ἐντὸς] ἐγγὺς Ar.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
ἰστὸν δ' ἰστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἑρετμοῖς. 435

ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
ἐκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·

“ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
ὅς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφήκεν.” 445

ᾧ εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δὲ δέξατο χαίρων
παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην
ἔξειης ἔστησαν ἐϋδμητον περὶ βωμόν,

χερνύσαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρῦσης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· 450

“κλυθὶ μευ, ἀργυρότοξ', ὅς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις·
ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηον ἐέλδωρ· 455
ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.”

ᾧ εἰπὼν εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλουντο,
ἀνέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυσαν 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·

434 ὑφέντες Zen. codd. : ἀφέντες Ar. 435 προέρεσαν Sosig.
Argol. Sinop. Ar. : προέρυσσαν codd. 444 ath. Ar. 446-447 ὥς
εἰπὼν (εἶπεν Wolf) τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην Zen. 447 ἱερὴν
Zen. Ar. : κλειτήν v.l. ant., codd. : κλεινὴν V¹ 449 ἀνέλοντο]
προβάλουντο Ve Eust. 451 μοι P⁹⁹ 453 ἡμὲν δὴ S T Z 75 (cf. E 234
Π 236) : ἦδη μὲν codd.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κἀ καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
 ὦπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο
 καλὸν αἰείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.

Ἥμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 475
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἔκμενον οὔρον ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν, 480
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῶμα
 στεῖρρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἥ δ' ἔθεεν κατὰ κῶμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν 485
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μῆνι νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
 διογενὴς Πηληϊὸς υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὐθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

464 μῆρε κἀ Ar. Ptol. M⁸: -ρ' ἐκ. cet. σπλάγχνα πάσ. Ar. M⁸:
 -χν' ἐπ. cet. 464 a σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπέιρεχον Ἡφαίστοιο
 L¹¹ V⁹ al. (marg. M¹² Mc V¹²) 474 ath. Ar. 475 obelus p⁹⁹
 484 μετὰ b g t u v A T κ[αι αυτοι βαυτ[p⁵³ 485 ἐξαλο]ς ἡπειρον
 δε θοη-ν p⁵³ 486 -θωι παρ[α p⁵³ cf. h. Apoll. 505-7 488-492 ath.
 Zen.: 491 non scr.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

'Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυνωδεκάτῃ γένητ' ἡώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων 495
 παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
 ἡερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
 εὔρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
 “ Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμωτάτος ἄλλων 505
 ἐπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τείσων, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἱὸν ἐμὸν τείσωσιν ὀφέλλωσίν τέ εἰ τιμῇ.” 510

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ' ὥς ἠψατο γούνων,
 ὥς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις·
 “ νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἢ ἀποίειπ', ἐπεὶ οὗτοι ἐπὶ δέος, ὅφρ' ἐὺ εἰδέω 515
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεὸς εἰμι.”

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ ἦ δὴ λοίγια ἔργ' ὃ τέ μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
 Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·
 ἦ δὲ καὶ αὐτῶς μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι 520
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσσω·

503 ὄνησα] ἔτισα cit. Dionys. Hal. rhet. ix. 15 510 τιμῇν
 b d f g t 513 εἴρε τοῖς Ixion 519 Ἥρη Ar. 522 τι Ar. (καὶ αἱ
 ἄλλαι σχεδὸν πᾶσαι διορθώσεις)· σε codd.

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανέυσομαι, ὄφρα πεποιθήης·
τοῦτο γὰρ ἔξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
τέκμων· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ τί κεν κεφαλῇ κατανέυσω.”

Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 530

Τῷ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
ἐξ ἐδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη 535
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.

ὥς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνον· οὐδέ μιν Ἥρη
ἡγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσαστο βουλὰς
ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλλοιο γέροντος·
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·
“ τίς δὴ αὖ τοι, δολομήτα, θεῶν συμφράσσαστο βουλὰς; 540
αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
“ Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους 545
εἰδῆσιν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ ἐούσῃ·
ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκούμεν, οὗ τις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρεο μηδὲ μετάλλα.” 550

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,

524 κατανέυσομαι Ar. vulg. : ἐπινεύσομαι v. l. ant., cit. Athen. 66 c

530 κρητὸς Zen. 531 διέτμαγεν Ar. c d e g i l p r A B C Ge Mc
a I. : διέτμαγον cet. 534 ἐδρέων qu. c h i q 542 νυ pro τι p¹⁰¹
549 ἐθέλωμι O⁸ P¹² : -οιμι cet. 550 μὴ σύ γε Vc 553 οὔτε Rhi.
Aristoph. Ar. codd. : οὐδὲ v. l. ant. M¹¹ Vi³ Vi⁷

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ἀλλὰ μάλ' εὖκηλος τὰ φράζειαι ἄσσα θέλησθα.
 νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ 555
 ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἄλλιοιο γέροντος·
 ἡερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
 τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλλῆα
 τιμῆσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 560
 “δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶεαι, οὐδὲ σε λήθω·
 πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μᾶλλον ἔμοι ἔσεται· τὸ δέ τοι καὶ ρίγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὐτῶ τοῦτ' ἐστίν, ἔμοι μέλλει φίλον εἶναι·
 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ, 565
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
 ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἁάπτους χεῖρας ἐφείω.”

Ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ῥ' ἀκέουσα καθήστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· 570
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ·
 “ἦ δὴ λοίγια ἔργα τὰδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ᾧδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεοῦσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Δίί, ὅφρα μὴ αὐτε
 νεικείησι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραῆξῃ.
 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580
 ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν·
 ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτὶκ' ἔπειθ' Ἰλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.”

554 ὅττι θέλησθα Dion. Sid. 559 πολὺς Zen. ap. sch. T (cod. πολέας, cf. B 4) 560 τὴν δὲ μέγ' ὄχθησας v. l. in A 565 ἀέκουσα Ap. Dysc. adv. 554. 18 (ἐν ἐνιαῖς ἐκδόσεσιν) 567 ἰόνθ'] ἰόντε Zen. ἀεπτους Aristoph. 572 ἐπὶ ἦρα Hdn. Hesych. (cf. Ξ 132, al.) : ἐπίηρα Ar. vulg. τετιημένην ἦτορ v. l. ap. B T

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Ὄς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 κητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπε· 585
 “ τέτλαθι, μήτηρ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
 μή σε φίλῃν περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
 θεινομένην, τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
 χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι·
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 ῥύψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο,
 πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.”

Ὄς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595
 μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον·
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 οἶνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω·
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
 ὥς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600

Ὄς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυν λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, 605
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἦχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυῆις
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι·
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦν Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· 610
 ἔνθα καθεῖδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

585 χειρὶ Aristoph. Sosg. Mass. Ar. : χερσὶ codd. 593 ἐς
 Λήμνον v. l. ant. 598 οἶνοχόει Antim. Zen. Aristoph. Mass.
 Argol. Ar., Bm² L⁸ (ὄν-) : φῶνοχόει vulg. 600 ποιπνύοντα codd. :
 ποιπνύσαντα Ar. (αἱ πᾶσαι s Lp T) 606 κακκείοντες codd. : δὴ
 κείοντες Ar. (αἱ πᾶσαι s Lp T) ἕκαστος] νέεσθαι M⁸ M¹⁰ P¹² U⁵
 608 ἰδυίῃσι Ar. P¹ A M¹ V¹ Eu : εἰδ. cet. 609 πρὸς δὲ λέχος Zen. P⁴
 611 ἔνθ' ἐκάθευδ' Zen.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β

*Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
 εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὥς Ἀχιλλῆα
 τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή, 5
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “βάσκ' ἴθι, οὔλε Ὀνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἔλθων ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὥς ἐπιτέλλω· 10
 θωρήξαι ἔκ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδῆ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιω εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται.” 15
 Ὡς φάτο, βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε·
 καρπαλίμως δ' ἔκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

1 ὄλλοι Zen. 2 ἔχε νήδυμος Ar. vulg. : ἔχεν ἡδυμος v. l. ant. O⁶
 γρ. Bm⁴, cf. δ 793 μ 311, h. Herm. 241, 449 3 φρένας p²ss. Bm²
 4 τιμήσει' cit. scholl. : τιμήσει L¹², ss. in AT : τιμήση vulg. πολὺς
 Zen. 6 Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα q L⁸ L¹⁰ L¹⁸ M⁴ Mc V¹ al. 12 ἔλοι
 Zen. vulg. : ἔλοις Ar. c A Bm⁶ L³ Mc P⁶ V² 15 δίδομεν δέ οἱ εὐχος
 ἀρέσθαι Arist. poet. 25, soph. el. 4

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
 εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ νῦι ἰοικώς, 20
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων·
 τῷ μιν ζεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·
 “εὖδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
 οὐ χρὴ παννύχιον εὖδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· 25
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σεῦ ἀνευθεν ἔων μέγα κήδεται ἡδ' ἐλεαίρει.
 θωρήξαι σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδῆ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρύναυτιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
 αἰρείτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.”
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσεται, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ 35
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἐμελλον·
 φῆ γὰρ ὅ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἡματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδὲ τὰ ἥδη ἃ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἐμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμινας. 40
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θείῃ δέ μιν ἀμφέχυτ' ὄμφή·
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα,
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· 45
 ἔλλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 Ἦως μὲν ῥα θεὰ προσεβήσεται μακρὸν Ὀλυμπον,

18 δ' ἐκ. codd. praeter O⁸ P¹⁹ 22 θεῖος] οἶλος bg A ss. al.
 27 ath. hic Ar. (= Ω 174) 36 ἐμελλον Ar. q Eust. : ἐμελλεν Zen.,
 codd. cet. 40 διὰ] κατὰ Ve γρ. Bm⁴ M¹⁰, O⁷ ss. 43 δὲ] δ' aδ
 h1 U¹ al.

Ζηνὶ φῶως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε 50
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ᾧκα·

Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἱζε γερόντων
Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος·
τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλὴν· 55
“ κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὀνειρος
ἄμβροσίνην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω
εἰδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα ἐώκει·
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἧ εὔδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο· 60

οὐ χρὴ παννύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ὃ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε·
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ᾧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὃς σεῦ ἀνευθεν ἔων μέγα κήδετα ἦδ' ἐλεαίρει·
θωρήξαι σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 65
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρην λισσομένην, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσις ἔχε φρεσίν· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν 70
ῥχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν·
πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστί,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.” 75

Ἥτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη

53 βουλὴν Zen. (ἐν ταῖς κοιναῖς Did.), vulg.: βουλὴ Aristoph. Ar. Bm⁴,
U⁵ corr. γρ. P³ 54 Πυλοιγενέος p p²⁹ A B T al.: Πυληγενέος vulg.

pro 55 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἤγεθεν δημηγέρες τ' ἐγένοντο,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων Zen.

56 θεῖόν Zen. pro 60-70

ἠνώγει σε πατὴρ ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων

Τρῳσὶ μαχήσασθαι προτὶ Ἰλίον· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν Zen.

64 ath. hic Ar., cf. 27

76-83 ath. Ar.

Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπε, 80
 ψευδὸς κεν φαίμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι·
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν.”

ὦς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἦρχε νέεσθαι,
 οἱ δ' ἐπανεστήσαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν 85
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἦύτε ἔθνεα εἰσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἰ μὲν τ' ἔνθα ἄλις πεποτήγεται, αἰ δέ τε ἔνθα· 90
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
 ἡϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχώοντο
 ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν Ὅσσα δεδήει
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτουν, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῇ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντη·
 Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεί, ποιμένι λαῶν· 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστη,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τῷ ὃ γ' ἔρεισάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
 "ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλάων πολλῶν κατέλυσε κάρηνα
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχροὺν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 μὰν οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἦδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται·
 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν,
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἶνοχοεῦειν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο οἶνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγχεσπαλοὶ ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται·
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα

111-118 ath. Zen. 111 μέγα Zen. (auctore Didymo), vulg. :
 μέγας Ar. Callistratus, cit. Dion. Hal. rhet. viii. 15, bal. 119 αἰσχροὺν
 γὰρ τόδε γ' ἢ λῶβη γὰρ τᾶδε γ' Zen. 124 ath. Ar. 125 Τρῶες v. l.
 ap. Eust. (Ar. ?) 127 ἕκαστοι Ar. M⁵ V⁶ : ἕκαστον Dem. Ixion,
 vulg. 130-133 ath. Ar. 131 ἔασιν] ἔνεισιν Callistratus. Ar. ed.
 altera 132]με κεπ[p³⁷ 133 Ἴλίου vulg. : Ἴλιον Ar. (ἐν τοῖς
 κατ' Ἀριστοφάνην ὑπομνήμασιν Ἀριστάρχου Did.) Bm⁴ L⁵ L¹¹ L¹⁶ V¹¹ V¹⁸.
 Ιλιον] p³⁷

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἦατ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἔς πατρίδα γαίαν· 140
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρύναυιαν.”

ᾧς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν·
 κινήθη δ' ἀγορὴ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε 145
 ὦρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.
 ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθών,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμύει ἀσταχύεσσιν,
 ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη 150
 ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 ἄπτεσθαι νηῶν ἡδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ἥρεον ἔρματα νηῶν.

Ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ξειπεν·
 “ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλῃν ἔς πατρίδα γαίαν
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 καὶ δέ κεν εὐχολῇν Πριάμφ καὶ Τρωσὶ λίποιεν 160
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἷης·
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,

137 εἴατ' ἐνὶ vulg. : εἴαται ἐν Heraclides b c g h V¹ Ve al. : εἴατ' ἐν A L⁶ U⁶ V¹¹ V²² προτιδέγμεναι P⁵⁰ A Ve 141 ath.
 quidam ant. : om. V³² 143 ath. Ar. 144 φῆ Zen. : ὥς codd.
 148 ἐπαΐσων Aristoph. 156 εἰ μὴ Ἀθηναίη λαοσσόος ἦλθ' ἀπ' Ὀλύμπου Zen. 157-168 omisit Zen. 160-162 ath.
 hic Ar. (= 176-178) 161 Ἀργεῖην θ' Zen. 163 κατὰ Ar.
 (ἄπασαι) a c f g i : μετὰ P³, codd. plerique 164 ath. hic Ar. (180)
 σοῖς Aristoph. Ar. (αἱ χαριέσται) L¹⁸ U⁹ V³ : σοῖς δ' vulg.

μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας." 165

ᾠς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἔσταότ'· οὐδ' ὃ γε νηὸς ἐϋστέλμοιο μελαίνης 170
ἄπτειτ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανεν·
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
οὔτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες, 175
καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμφῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Ἀργεῖνν Ἑλένῃ, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδ' ἔτ' ἐρώει,
σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.”

ᾠς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσε
κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει·
αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθὼν 185
δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεῖ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

“Ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
“δαιμόνι, οὗ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι, 190
ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυε λαούς·
οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἵψεται νῆας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε;

168 om. **a**ο **p**³ **A** **B** **C** **T** al. 179 κατὰ **Ar.** **h** **A** **U**¹ al. : μετὰ vulg.
μηδ' ἔτ' ἐρώει] χαλκοχιτώνων **p**³ m. p. 180 δ' om. **B**, cf.
164 185 om. **p**³⁷ 187 ἐβη] βᾶς **Zen.** 192 Ἀτρεΐωνος
Aristoph. **Ar** **Dion.** **Sid.** **Dem.** **Ixion.** **Vi**¹ : Ἀτρεΐδew **p**³, codd. cet.
huc transtulit 203-205 **Ar.** 193-197 ath. **Ar.** (om. **Xen.** mem. i. 2. 56)

μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν· 195
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων,
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστι, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς."

Ἄνδρ' αὖ δῆμον τ' ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
 "δαιμόνι', ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200
 οἷ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 εἷς βασιλεύς, ᾧ δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω 205
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευῆσι."

Ὡς ὃ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδῃ
 αὐτῖς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 ἠχῇ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210

Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·
 Θερσίτης δ' ἔτι μῶνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
 ὃς ἔπεα φρεσὶ ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἦδη,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεύσιν,
 ἀλλ' ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν 215
 ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
 φορκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὦμω
 κυρτῷ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
 φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήροθε λάχνη.
 ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆϊ· 220
 τῷ γὰρ νεικεῖσκε· τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δῖφ
 ὀξέα κεκλήγων λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νεῖκεε μύθῳ·

196 διοτρεφέων βασιλῆων cit. Arist. rhet. ii. 2, Zen. d g h i Vi² al.:
 διοτρεφέος βασιλῆος Ar. a b c A B C T 197 obelus p³⁷ 198 τ'
 om. e B T A corr. 204 αγαθη p⁴⁰ 205 -μητης inscr. J. H. S.
 xxi. 289 206 hab. a b c g h q t Dio Chrys. i. 11: om. cet. βου-
 λεύησι Dio Ma³ (cf. I 99): βασιλεύη codd. 212 θαρσιτης p³
 213 ὅσσ' ἔπεα p³: ὅς ῥ' cet. 220-223 ath. Zen. 222 κεκληγῶς
 codd. cf. E 591 M 125 224 βοῶν] βιβὰς p al.

“ Ἀτρεΐδῃ, τέο δὴ αὖτ’ ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις; 225
 πλείϊαι τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ’ ἂν ποτολίεθρον ἔλωμεν.
 ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει
 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου νῖος ἄποινα, 230
 ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἢ ἔτι γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃ,
 ἣν τ’ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχει; οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκόμεν νῖας Ἀχαιῶν.
 ᾧ πέπονες, κάκ’ ἐλέγχε’, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ’ Ἀχαιοί, 235
 οἴκαδ’ ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ’ ἐώμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὅφρα ἴδῃται
 ἢ ῥά τί οἱ χῆμεῖς προσαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί·
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἔο μέγ’ ἀμείνονα φῶτα,
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ’ οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων·
 ἢ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.”

Ὡς φάτο νεικέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ’ ᾧκα παρίστατο διὸς Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ· 245
 “ Θερσίτ’ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 ἴσχεο, μηδ’ ἔθελ’ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειριότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ’ Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ’ ἔχων ἀγορεύεις, 250
 καὶ σφιν ὀνείδεά τε προφέροισ, νύστόν τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ εὖ ἦε κακῶς νοστήσομεν νῖες Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,

225 δὴ αὖτ’ Zen. : δ’ αὖτ’ codd. 226 πλείϊαι δὲ γυναικῶν Zen.,
 qui 227–228 ath. 227 κλισίῃ L⁸ M¹¹ R¹ U¹⁰ V¹ al., cit. Plut. de aud.
 poet. 9 : κλισίῃσιν h 231–234 ath. Zen. 239 ἐοῦ Zen. P¹¹ U⁹
 (ἐοῦ) : ἔω g al. 241 φρεσίν] λάβεν Ve 249 Ἀτρεΐδῃ p³ M¹⁰ O⁶
 v¹¹ p¹² 252–256 ath. Ar.

ἦσαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ᾧδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπλήγων ἀγορήθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν.”

ἌΩς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμω 265
 πλήξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
 σμῶδις δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἔξυπανέστη
 σκῆπτρου ὑπο χρυσέου· ὁ δ' ἄρ' ἔξετο τάρβησέν τε,
 ἀλγῆσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ.
 οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασσαν· 270
 ᾧδε δέ τις εἵπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσω·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπесβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
 οὗ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
 νεικείειν βασιλῆας ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.”

ἌΩς φάσαν ἢ πληθύν· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
 ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν·
 ὃ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ

258 εἴ κ' Zen., codd.: εἰ δ' Ar. κειχέομαι Ptol. Asc. ὥς νύ περ
 ᾧδε Ar. codd.: ὥς τὸ πάρος περ Sinop.: ὕστερον αὐθις Mass: ἐν
 Δαναοῖσιν Philemo 264 πεπληγῶν B: -ὥς codd. 266 ἔκφυγε
 Ar., v. l. in V¹⁹ 269 ἰδὼν Philetas 278 δ' δ Ar. vulg.: δὲ v. l.
 ant., e al. 284 δὴ] γάρ Ar. L¹⁴

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἦν περ ὑπέσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 ὥς τε γὰρ ἡ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναιῖκες
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290
 ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι·
 καὶ γάρ τίς θ' ἔνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάῃ σὺν νηϊ πολυζύγῳ, ὃν περ ἄλλα
 χεიმέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς 295
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῷ οὐ νεμεσίζοιμ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
 ἡ ἔτεον Κάλχας μαντεύεται, ἧε καὶ οὐκί. 300
 εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
 χθιζὰ τε καὶ πρωΐζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμοὺς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφουινός,
 σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φώσδε,
 βωμοῦ ὑπαΐζας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. 310
 ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὅζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπηῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἡ τέκε τέκνα.
 ἔνθ' ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·

293 οἰζυγῶ \mathfrak{P}^3 \mathfrak{B}^n ad $\mathfrak{e}^{\text{hio}}$ ABT: \mathfrak{h}^n bcglmC
 λάαν μιμνόντεσσι Zen. (sic A: $\mu\acute{\iota}\mu\omicron\nu\nu\omicron\tau'$ ἐπὶ νήεσσ' Bekker)
 Zen. 300 ἡ Ar.: \mathfrak{h}^n A M¹ M¹² P¹ T U¹⁰ U¹³ V¹²: εἰ cet.
 τυρες Zen. L⁸ V² V⁵ 314 τιτίζοντας Zen.

297 ἀσχα-
 299 ἔτι
 302 μωσ

μήτηρ δ' ἀμφιποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· 315
 τὴν δ' ἑλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὃς περ ἔφηνε·
 λαῶν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη. 320
 ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσηλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
 'τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 ὄψιμον, ὄψιτέλεστον, ὅου κλέος οὐ ποτ' ὀλείται. 325
 ὥς οὗτος κατὰ τέκνα φαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα,
 ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὖθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρύαγυιαν.
 κείνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 330
 ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰς ὃ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν."

ἌΩς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· 335
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 "ὦ πόποι, ἣ δὴ παισὶν ἑοικότες ἀγοράασθε
 νηπιάχοις, οἷς οὐ τι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
 πῇ δὴ συνθεσῆαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν, 340
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν·
 αὐτὼς γὰρ ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὥς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν

316 ἀμφιζήχουσαν **p**¹ 318 ἀρίζηλον vulg.: ἀρίδηλον Zen., M⁹ ss.: ἀίζηλον **p**¹ Apoll. Lex. (Ar.): αἰδηλον E. M. 41. 44 319 ath. Ar.

320 om. T 328 γε τοσαῦτ' **q** L² M⁴ Mc V⁵ V⁷ 330 τὼς Ar.: θ' ὡς Hdn. vulg.: δ' ὡς M⁹ M¹² P¹ U¹ U⁵ U¹⁰ V³² 337 ἡγοράασθε **p**³

342 ἐριδαινετο **p**³⁸

ἀρχεν' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 345
 τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ'—ἄνυσσι δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν—
 πρὶν Ἄργοςδ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγίοχοιο
 νυνόμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις, εἴ τε καὶ οὐκί.
 φῆμι γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
 ἥματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
 ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 τείσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτέσθω ἥς νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 ἀλλά, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μῆδεο πείθεό τ' ἄλλω· 360
 οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἴπω·
 κρίν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 ὥς φρήτρη φρήτρηφι ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις.
 εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 γνώσῃ ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν 365
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔρσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.”
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “ ἦ μὰν αὐτ' ἀγορή νικᾶς, γέρον, υἱας Ἀχαιῶν. 370
 αἱ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375

345 κατὰ] ἀνὰ cit. Plut. vit. Hom. 2. 57, p³⁸ 347 βουλεύωσ' Ar.
 vulg.: βουλεύσωσ' g Vi¹ al. 349 ἡὲ καὶ οὐκί E² O⁵ Pal² Ve W⁵ al.
 351 ἐν h l A al.: ἐπ' vulg. 353 φήνας p³ 355 παρ codd.: περ
 Ar. M⁸ 375 ἔθηκεν p³ D. Hal. rhet. ix. 6 Eu. (ex A 2)

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχεσσάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρῶσιν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν. 380
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρῃα.
 εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' Ἄρῃ. 385
 οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
 εἰ μὴ νῦν ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφιν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμείται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος ἐϋξοον ἄρμα τιταίνων. 390
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης θέλοντα νοήσω
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἔσσειται φυγέειν κύνας ἢ δ' οἰωνούς.”
 Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κῦμα
 ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν, 395
 προβλήτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν αἰειγενετάων, 400
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρῃος.
 αὐτὰρ ὁ βοῶν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πῖονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 Νέστορα μὲν πρότιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, 405

377 μαχεσσάμεθ' Ar. Ma¹ P² corr. 389 καμείται] παρείται Rhet.
 Gr. iii. 131. 28 391 δ' ἂν p¹ Ge M⁶ N⁴ Ve al. ἐθέλοντα]
 πτώσσοντα cit. Arist. Eth. Nic. 1116 a 34 post 393 add. πὰρ γὰρ
 ἐμοὶ θάνατος Arist. Pol. 1285 a 14 (si verba sunt eiusdem citationis)
 397 γένωνται Ar. vulg. : γένηται qu. s A B Lp T, η κοινή p²

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἷόν,
 ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
 βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἥελιον δοῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα, 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐσαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 πρηγέες ἐν κονίησιν ὁδᾶξ λαζοῖατο γαῖαν.”
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράαινε Κρονίων,
 ἀλλ' ὃ γε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὔερυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίσῃσιν ἀφύλλοιςιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὦπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 “Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435

409 addidisse quosdam, damnassee Demetrium Phalereum et Ar.
 (uv.) dicit Athen. 177 c : om. P¹⁰ 412 Ζεὺ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων v. l.
 ant. (Γ 320) 413 om. Ap. lex. in Αἰθαλόεν fort. Plut. superst.
 169 c 414 δός με Ap. Plut. marg. O² 415 πλῆσαι Ar. (ἐν ταῖς
 πλείεσταις) 420 ἀμέγαρτον] ἀλίσστον Ar. 435 νῦν δὴθ' αὖθι]
 νῦν δὴ ταῦτα Zen. : δὴ νῦν αὖθι Callistratus

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἴομεν, ὅφρα κε θάσσουν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα." 440

Ἔως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηνεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
 κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοῖ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
 θύνον κρίνοντας, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγῆρων ἀθανάτην τε,
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειο ἠερέθονται,
 πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος·
 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστω
 καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐνέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.

Ἦύτε πῦρ αἰδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
 οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγῇ,
 ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
 αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε.

Τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι,
 κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,

436 ἐγγυαλίζει Apoll. Rhod. Aristoph. Ar. (αἱ πᾶσαι σ Τ), p² marg.
 L⁵ M⁶ M¹⁰ U¹⁰ V¹¹ V²⁶ : ἐγγυαλίζει vulg. 447 ἀγῆρων Aristoph.

Ar. : ἀγῆρω τ' h : ἀγήραον vulg. 448 ἠερέθονται Ar. h k A C al. :
 ἠερέθοντο Zen. vulg. 451 ἐκάστου Plut. vit. Hom. ii. 130. M⁶

P¹⁰ U⁶ ss. 456 ἐν κορυφῇ L⁹ L¹⁷ U² V¹² Eust. : ἐκ κορυφῆς M⁹ U⁵ V⁶

462 ἀγαλλόμενα Ar. b c g q A al. : ἀγαλλόμεναι v. l. ant., vulg.

463 λειμῶν] γαῖα Ar. σ Τ

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδίου προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 465
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.

Ἦῦτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
 αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάσκουσιν 470
 ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομώνυτες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 ρεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
 ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὑσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεραυνῷ,
 Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
 ἥῦτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480
 ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι·
 τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἥματι κείνῳ,
 ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι—
 ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστέ, πάρεστέ τε, ἴστέ τε πάντα, 485
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν—
 οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν·
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυνήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, 490
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νηάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον

468 ἥρι γρ. Vi¹ vss. 484-493 diverse ordinari litteris iub. b B L¹
 N⁴ T V¹ 484 ὀλυμπιάδες βαθύκολποι Zen. 485 παρήστε qu. s A
 vm. 487 ante 485 pos. i Bm⁴ M U⁵ V¹⁸ Vi⁶ 494 877 om. p³ o L¹⁴
 M⁵ M¹⁰ Mc Mo² N⁴ O⁴ O⁵ T U⁶ U⁹ : add. post Ω M¹⁰ Ma² P¹⁷

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

Ἄρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
 οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
 οἳ τ' ἄμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθράς,
 οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἡδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα, 500
 Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτρησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλάρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἡδ' οἳ Γλισᾶντ' ἐνέμοντο,
 οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, 505
 Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδηϊὸν ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νίσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατώσαν·
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510
 Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, νῆες Ἄρρος,
 οὗς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζεΐδαο,
 παρθένος αἰδοίῃ, ὑπερώϊον εἰσαναβάσας,
 Ἄρῃ κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 νῆες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
 Κρίσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520
 οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφινέμοντο,
 οἳ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
 οἳ τε Ἀλκίαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο·

502 Θίσβην] Μέσσην Zen.
 v. l. ap. Strab. 413 : τ' Ἄρνην V¹³

Φαράς, Νῦσαν v. ll. ap. Strab. 405 : Κίσσαν R¹

A ss. al. : τῶν vulg.
 Bm⁷ H¹ P¹⁰ Diod. xvi. 23

520 Πανοπτέων Zen.

507 Ἄρνην] Ἄσκηρην Zen. : Τάρνην

508 Νίσάν] Ἰσον, Κρεῦσαν.

516 τοῖς Ar. a c e f

517 Φωκῆων et Φωκείων Ar. (διχῶς) : Φωκείων

518 non cit. Diod. νῆες g : νίεες cet.

521 Ἀνεμώλειαν v. l. ap. Strab. 424

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιnai νῆες ἔποντο.
οἱ μὲν Φωκῆων στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες, 525
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὗ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺν μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
οἱ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλιάρων τε
Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἑρατεινὰς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιnai νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἱ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαίαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίον τ' αἰπὺν πτολίεθρον,
οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἥδ' οἱ Στύρα ναιετάσκουν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὅζος Ἀρῆος, 540
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες,
αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελίησι
θώρηκας ῥήξειν δητῶν ἀμφὶ στήθεσσι·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιnai νῆες ἔποντο. 545

Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, οὐ ποτ' Ἀθήνη
θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα,
καδ' δ' ἐν Ἀθήνῃς εἰσεν, ἐφ' ἐν πλίονι νηφ'·
ἐνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται 550
κουροὶ Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶω Μενεσθεύς.

527 ὁ Ἰλῆος Zen. **q** L¹⁹ R¹ U¹ U¹³ V¹¹ V¹² 528 ath. Zen.
529-530 ath. Ar. 532 Βῆσαν Zen. **h q** L⁸ M⁴ O⁷ U⁵ U¹³: **z**βῆσαν
B C L¹⁹ Mc U² V⁹ V¹⁵ V²⁰ v. om. **p**³⁸ 535 πέρην ἀλδς Εὐβοίης **g** U⁷
V²⁹: ἀλδς Εὐβοίης **z**ντα M¹² m. 2, γρ. V⁴: πέρην ἀλδς **z**ντα Ve: cf. 626,
635 536-537 οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε Strab.
40, 453 549 om. **p**²

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τῷ δ' οὐ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
 κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
 Νέστωρ οἷος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν· 555
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
 στήσε δ' ἄγων ἔν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.

Οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560
 Τροιζῆν' Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
 οἳ τ' ἔχον Αἴγινα Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθέnelος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς, 565
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος·

συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἳ δὲ Μυκῆνας εἶχον, ἐϋκτίμενον ποτλίεθρον,
 ἀφνειὸν τε Κόρινθον ἐϋκτιμένας τε Κλεωνάς, 570
 Ὀρνεϊάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἔρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἳ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον ἡδ' Αἴγιον ἀμφινέμοντο
 Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεΐαν, 575
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι

553-555 ath. Zen. 556 τεσσαρακοντα O⁹ P¹¹ pro 557-558

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νέας ἐκ τε Πολίχνης

ἐκ τ' Αἰγειρούσσης Νισαῖς τε Τριπόδων τε

Megarenses teste Strab. 394 τρισκαίδεκα quidam ap. Eust. Matro 95

558 ath. Ar. (παρατητέον Γ 230) : om p² (uv.) p³⁸ b g h i s A al. :
 inseruisse seu Pisistratum seu Solonem refert Strab. cf. D. L. i. 48,

Plut. Sol. 10, Quintil. v. 40 562 οἳ τ' ἔχον] νῆσόν τ' v. l. ap. Strab.

375, Cert. Hom. 44, Hesiod. fr. 96. 7, γρ. Bm⁴ 563 a Τυδείδης οὐ

πατὴρ δ' ἔχων μένος Οἰνείδαο Cert. 565 Εὐρύπυλος Cert., E² L⁶ P²

566 μηκιστεω p³⁸ 567 συμπάντων] ἐκ πάντων Cert. 568 a b

ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο

Ἀργεῖοι λινοθάρκες κέντρα ποτλέμοιο

Cert. 571 Παραιθυρέην Zen. 573 Δονόεσσαν in Γονόεσσαν

mutasse Pisistratum ref. Paus. vii. 26.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
 κυδιῶν, πᾶσι δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
 οὔνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. 580

Οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
 Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείας ἑρατεινάς,
 οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
 οἳ τε Λάαν εἶχον ἥδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, 585
 τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο·
 ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίῃσι πεποισθῶς,
 ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 τεύσσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε. 590

Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἑρατεινὴν
 καὶ Θρούον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἔκκτιον Αἰπύ,
 καὶ Κυπαρισσῆντα καὶ Ἀμφιγένηιαν ἔναιον,
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε Μοῦσαι
 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς, 595
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι ἀεῖδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· 600
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνευήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἔν' ἀνέρες ἀγχιμαχῆται,
 οἳ Φενεόν τε νέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
 Ῥίπην τε Στρατίνην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἑρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,

579-580 ath. Zen. 579 πᾶσιν δὲ Zen.: πᾶσιν δὲ et ὅτι πᾶσι Ar.
 (διχῶς): ὅτι πᾶσι vulg.: καὶ πᾶσι i V³² al. 581 καιετάεσσον Zen.
 (δ 1) 585 οἳ Τύλον Tyrannio E¹ E⁴ O⁹ P¹¹ P¹² Vi¹, γρ. Bm⁴
 602 τῷ] τῶν g al.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἐκάστη 610
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐϋστέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὗ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον, 615
 ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα
 πέτρῃ τ' Ὠλενίῃ καὶ Ἀλήσιον ἐντὸς ἔέργει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ
 νῆες ἔποντο θααί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγήσασθην, 620
 υἷες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διῶρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύζεινος θεοειδής,
 υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηϊάδαο ἄνακτος.

Οἳ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων 625
 νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἀρηϊ
 Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότη Φυλεύς,
 ὅς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθεῖς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἡδ' οἳ Σάμον ἀμφινέμοντο,
 οἳ τ' ἠπειρον ἔχον ἡδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο· 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυῶδεκα μυλτοπάρηοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγείτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,

609 vss. de Stentore exstitisse refert $\mathfrak{S} \Lambda \text{ Lp E } 785$ 612-614 ath.
 Zen. 616 ὑφ' B C O² O⁷ U³ al. Ὑρμίνη Zen. B C M⁹ 617 Ἀλή-
 σιον Steph. Byz. U¹ ss.: Ἀλίσιον Ar.: Ἀλεΐσιον codd. 621 ὁ δ'
 ἄρ' h i k m A al.: ὁ δ' vulg. Ἀκτορίωνε Ar. A L⁴ Mo² P⁴ P⁶: Ἀκτορίωνος
 vulg. 622 ἵμῶν \mathfrak{P}^{40} 626 οἳ Zen. L² W¹ 631 κεφαλᾶνας
 μεγαθύμους I. G. iii. i. 649 633 Κροκύλην Et Ve Strab. 452 Plinius
 iv. 53 634 Σάμην Zen.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὡλενον ἥδ' Πυλὴνῃν
 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσαν· 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος νιέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσεμέναι Αἰτωλοῖσι·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
 οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετοώσας,
 ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε 650
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἥϊός τε μέγας τε
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγειν Ῥοδίων ἀγερώχων,
 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 655
 Λίνδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληεῖη,
 τὴν ἄγειτ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος,
 πέρσας ἄσπεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρῳ κατέκτα
 ἥδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὅζον Ἄρης·
 αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολλὸν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπειλῆσαν γάρ οἱ ἄλλοι 665
 νιέες νύωνοί τε βίης Ἡρακληείης.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἥδ' ἐφίληθεν

641-642 ath. Zen. 641 μεγαλήτορες p² Bm² M⁶ Vi² 652 ἐνενή-
 κοντα Diod. v. 79 656 ἀργινόεντα g al. 658 Ἡρακλεῖη Zen. M⁹ O⁸
 O⁶ U¹ 659 τὴν ἄγειτ'] τηλόθεν cit. Strab. 328, 339 661 τράφ'
 ἐνὶ vulg. : τράφεν ἐν Ve : τράφετ' ἐν e : τράφη ἐν g l V⁷ Vi² al.
 665 φεύγων Ar. vulg. : φεύγειν p² marg. 667 αὐτὰρ] αἶψα Zen.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,
καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. 670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἔϊσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος,
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός. 675

Οἳ δ' ἄρα Νίσυρρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσων τε
καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἱε δύνω Ἡρακλείδαο ἀνακτος·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώωντο. 680

Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
οἳ τ' Ἄλωνα οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχῖνα νέμοντο,
οἳ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685
ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο δυσσηχέος ἐμνώοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅς τις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο·
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠυκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 690
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
καδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
υἱέας Εὐνροῖο Σεληπιάδαο ἀνακτος·
τῆς ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μῆλων,

669 ath. Ar. 671 αὖ Σύμηθεν vulg. : δ' Αἰσύμνηθεν a b g al. cit.
Rhet. gr. vii. 1189 : δ' Αἰσύμνηθεν cit. Rhet. gr. viii. 753, V²¹ : αὖ ἐσύ-
μνηθεν h al. 673-675 ath. Zen. 674 om. Zen. 675 ἔσπ[ετο
p⁴⁰ 676 θάσον g Ve al. 680 τοῖς a c f s v T U¹ V¹ (cf. 516 : τῶν
vulg. 681 οἳ τ' αὐτοὶ b c g al. : οἳ δ' Ἄργος εἶχον τὸ Πελασγικόν,
οὐθαρ ἀρούρης Zen. 682 Ἀλόπην) Ἀλίουνηθ' v. l. ap. Strab. 432
686-694 ath. Zen. 690 ἐν Λυρνησσῶ Zen. post 692 πέρσεν δὲ
πόλιν θείοιο Μύνητος cit. Strab. 619 (= T 296) 694 ἀστήσεσθαι Zen.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἀγχιάλόν τ' Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποῖην,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
 ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατά γαῖα μέλαινα.
 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700
 καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
 νηὸς ἀποθρόσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὅζος Ἄρῃος,
 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
 ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρεῖων
 ἦρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710

Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκόν,
 τῶν ἦρχ' Ἀδμήτῳ φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε διὰ γυναικῶν
 Ἄλκηστις, Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715

Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θανμακίην ἐνέμοντο
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
 τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων ἐν εἰδῶς
 ἐπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πεντήκοντα
 ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἱφί μάχεσθαι. 720
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Λήμνῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἱεὶς Ἀχαιῶν
 ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἐνθ' ὃ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἀνακτος. 725
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀϊλῆος νόθος υἱός,

697 ἀγχιάλῳ Zen. 701 φαίδιμος Ἐκτωρ Dem. Sceps. 707 ἅμα
 Ar. U¹¹: ἄρα cet. 711 ἰδὲ κρήνην Ὑπέρειαν v. l. ap. schol. Pind. P.
 iv. 221 716 ερατεινῇ [v. p⁴⁰] 717 καὶ Πιτυῖαν ἔχον Steph. Byz.
 in Ὀλιζῶν 718 τῶν αὖ ἡγεμόνευε Φιλοκτήτης ἀγλὸς ἀνδρῶν Zen.
 724-725 ath. Zen. 727 ἀλλὰ] τοὺς δὲ Zen.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

γόν ρ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῇι πτολιπόρθω.

Οἳ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730
τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἥδὲ Μαχάων·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Οἳ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, 735
τῶν ἥρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Οἳ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὀρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυπόιτης, 740
υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·
τόν ρ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
ἥματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτείσατο λαχνηέντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσε·
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς, ὅς οἱ Ἄρηος, 745
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεῖδαο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐνιήνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, 750
οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
οἳ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρησσὸν ἔργ' ἐνέμοντο,
ὅς ρ' ἐς Πηνειὸν προίει καλλίρροον ὕδωρ,
οὐδ' ὃ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἥϊτ' ἔλαιον·
ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος Τευθρηδόνος υἱός,
οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον

729 κλιμακόεσσαν A corr., Paus. iv. 9. 2, κλη- V¹¹ Vi², U¹⁰ V³² corr.

733 τοῖς Ar. codd. (cf. 516) 738 Ἀργεῖαν v. l. ap. Eust., γρ. Bm⁴

741 ἀθάνατον Zen. 744 Αἰθίκεσσι Democritus 747 τοῖς]

τῷ h al. 748 δύω καὶ εἴκοσι] . . και δεκ . . p¹⁰ (cf. Eur. I. A. 278)

751 Τιταρήσιον codd. em. Bentley 754 ἐπιτρέχει cit. Strab. 441

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ναέσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε,
τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· 760
τίς τ' ἄρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
αὐτῶν ἡδ' ἵππων, οἳ ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἴσας· 765

τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
ὄφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατος ἦεν,
ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770

ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισι
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἰέντες
τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἴσιν ἕκαστος 775
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλιον
ἔστασαν· ἅρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κέϊτο ἀνάκτων
ἐν κλισίῃς· οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.

Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὥς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· 780
γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραυνῷ
χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἱμάσση
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο. 785

Τρῳσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·

761 τ' ἄρ] γὰρ b g al.

766 Πηρείῃ p² s p Oxyg. 853 Fm⁴ U¹
(-ρεῖ V¹ V⁴), Steph. Byz. : Πειρίη v. l. ap. Eust. : Πιρείη m al. : Φηρη
p Bm⁶ E⁴ Macrob. i. 17. 44 : Πιερὴ vulg., ἔνιοι δὲ ἀγνοοῦντες γράφουσιν
τὰς ἐν Πιερὴ B c : Πηριή A : Φιερὴ M¹³ corr. : Πηreis I. G. ix. 2. 205
782 χωόμενος v. l. p² 783 a χώρῳ ἐν δρυόντι ὅτῃς ἐν πίονι δήμῳ
quidam ap Strab. 626

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
πάντες ὀμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες·
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·790
εἶσατο δὲ φθογγὴν νῦν Πριάμοιο Πολίτῃ,
ὃς Τρώων σκοπὸς ἴζε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
τύμβω ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
τῷ μιν ἔεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·795
“ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοὶ εἰσιν,
ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπωπα·
λίην γὰρ φύλλοισιν ἑοικότες ἢ ψαμάθοισιν800
ἔρχονται πεδίοιο μαχισόμενοι προτὶ ἄστν.
Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι, ὦδε δὲ ῥέξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἰσὶ περ ἄρχει,805
τῶν δ' ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.”

Ἦς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν,
αἰψα δὲ λῦσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο·
πᾶσαι δ' ὠτήγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.810

Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεία κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κυκλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Τρώές τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι.815

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ

791 δὲ] γὰρ b g s Eust. al. 791-795 ath. Ar. 793 γέροντος]
ἀνακτος p¹⁵ M⁷ M⁹ P¹² 794 a eis πεδιον τρωεσσι φονογ κα[p⁴⁰ (B 352)
795 μιν] σφιν p¹⁵ Bm⁴ V¹⁸ Ve αρ ειδομενη p⁴⁰ 798 ἡ μὲν δὴ
Hdn. (uv.), vulg. : ἥδη μὲν Ar. b d g A ss. al. 798 a ενθα ιδον
π[λείστοις Φρύγας ἀ]νερας αιο[λωπώλους] p¹⁵ (Γ 185) 801 προτὶ
Zen. Aristoph. Ar. A ss. M⁴; περὶ vulg.

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺν πλείστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσονται μεμαότες ἐγχείησι.

Δαοδανίων αὐτ' ἦρχεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαο,
Αἰνεΐας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτη, 820
Ἰδης ἐν κυνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύνω Ἀντήνορος υἱε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης,
ἄφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο, 825
Τρώες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφιος λινοθώρηξ, 830
υἱε δύνω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ῥῖδε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὗ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμεντο, 835
καὶ Σηστόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἀσιος Ὑρτακίδης, δν Ἀρίσβηθεν φέρουν ἵπποι
αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος.

Ἰππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων, 840
τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·
τῶν ἦρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄζος Ἀρης,
υἱε δύνω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως, 845
ὅσσοις Ἑλλάσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει.

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν
υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,

825 ἀνδείροιο vl. s c uv.

826 θ ηγεμονευ p⁴⁰

828 να[ιον] p⁴⁰

829 Πιτῶν εἶχον Strab. 587, q al.

844 πείρω Bm⁴ L⁸, L⁴ ss.

Eust.

848 a Πηλέγονός θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος ed. Eur. uv.

al. apud Amm.

2. ΙΔΙΑΔΟΣ Β

τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ρέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνυται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἑνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἷ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ναῖον
Κρωμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. 855

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρώας κεράϊζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς
τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕσμῖνι μάχεσθαι.

Μήσοιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
υἱε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τμῳλῷ γεγαῶτας.

Νάσσης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
οἱ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάσσης ἡγησάσθην, 870
Νάσσης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,

849 Ἀμυδῶνος] Ἀβυδῶνος Steph. Suid. s. v. 850 αἶν d V³², v. l.
ap. Eust. : φ κ. ὅ. ἐ. Αἴης v. l. Strab. 330 : Αἶα Eudoxus Ve 852 ἐξ
Ἑνετῆς Zen. 853-855 non leg. Eratosth. et Apollod. ap. Strab.
298, 553 854 δώματ' ἔναιον] ἔργ' ἐνέμοντο Strab. 590 855 τ'
Αἰγιαλόν τε] Κωβίαλον τε v. l. Strab. 545, Κρωβίαλον Ap. Rhod. ii. 942
855 a b

Καυκῶνας δ' αὐτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων,
οἱ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον
Callisth. ap. Strab. 542 856 857 αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπί-
στροφος ἦρχον, ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστὶ Ephorus
ap. Strab. 550 856 Ἀλιζώνων Menecrates et Apollodorus (Strab.
552) : Ἀλαζώνων Palaephatus (ib.) 857 Ἀλόπης Palaeph. Χαλύβης
al. (Strab. ib.) : Ἀλόβης Menecrates (Eust.) : Ἀλύβων, Χαλύβων vv. ll.
ap. Steph. Eust. 860-861 ath. Ar. 864 Μέσσης v. l. ap. Eust.
865 Πυλαιμένεος a b c g h Vi² al. γυραίη Mass. v. l. in p² : Γυγαίη
Chaeris Diodor. A M⁹ O³ V¹⁴ 866 a Τμῳλῷ ὑπο νιφόνετι Ἰδης ἐν
πίονι δῆμῳ Eur. (teste Eust.), quidam ap. Strab. 626 870 Νάσσης]
Μάσθλης Strab. 661

2. ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἔεν ἥϊτε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἑδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875

Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο διωήεντος.

872 πόλεμον κίεν Vc 874-875 obeio not. A, 875, 876 \mathfrak{P}^2 , cf. 860, 861

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς,
 ἥντε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
 οὐ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων, 5
 ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσai·
 ἡέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
 οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὐτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
 ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
 τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

Οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
 Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα

2 τ' post κλαγγῇ om. **a c d e f h i q A B T** 3 οὐρανόθεν v. l. ant.
 (Apoll. de adv. 608. 17), **L⁴ L¹⁹ P¹³ P¹⁷** (**U³ U⁶ ss.**) al. **10** εὐτ'
 δοεος Ar. vulg. : ἥντε (ἥντ'?) ὕρευσ Chia Mass. **11** ἀμείνω Ar.
 vulg. : ἀμείνων v. l. ant., Ve **13** κονισάλου Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

καὶ ξίφος· αὐτὰρ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι. 20

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβάντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραδὺν ἢ ἄγριον αἶγα
πεινῶν· μάλα γάρ τε κατεσθλεί, εἴ περ ἂν αὐτὸν 25
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τείσεσθαι ἀλείτην·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής 30
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλου ἥτορ,
ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλινόρσος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυνῖα,
ἅψ δ' ἀνεχώρησεν, ὠχρός τέ μιν εἶλε παρειάς, 35
ὥς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδν Τρώων ἀγερῶχων
δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.

Τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσε ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
“ Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτά,
αἶθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι· 40
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἢ που καρχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν
εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. 45

18-20 ath. Zen. 18 αὐτὰρ δοῦρε Zen. (?) Aristoph. Callistratus
Ar. (καὶ σχεδὸν οὕτως καὶ αἱ χαριέσταται) Dem. Ixion : αὐτὰρ ὁ codd.
19-20 ath. Ar. 22 βιβάντα Ar. V¹⁵ : βιβῶντα vulg. 28 ἀλείτας
Zen. 35 παρειά Dem. Ixion, A L¹⁷ Mo² V²¹, L²⁰ N⁴ V¹² corr. :
παρεῖαν L¹⁶ L²⁶ : παρῆα Dion. Sid. 38 αἰσχροῖσιν ἐνίσσων Ve
post 40 add. μηδέ τι γούνασιν οἷσιν ἐφέσσασθαι φίλον υἱὸν Dion. Scyt.
42 ἐπόψιον Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἄλλοδαποῖσι γυναικ' εὐεϊδέ' ἀνήγες
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
 πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόληϊ τε παντί τε δήμῳ, 50
 δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρρήφιλον Μενέλαον;
 γνοίης χ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν·
 οὐκ ἂν τοι χραλσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἣ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης. 55
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
 λάϊνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 “Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,—
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, 60
 ὅς τ' εἴσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσι ἀτάρβητος νόος ἐστί.—
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο·
 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρρήφιλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· 70
 ὁπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναικᾶ τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.” 75

51 κατηφείην Aristoph. Sosis. Argol. Ar. (καὶ σχεδὸν ἐν ταῖς χαριε-
 στάταις), vulg.: κατηφείη Zen. p³¹ L¹⁰ M¹ M⁸ P¹⁰ U² U¹³ V⁵ V⁶ V¹² V^e

54 κίθαρις v. l. ant. Mc ss. 56 δειλήμονες o L⁸ M⁵ T U¹⁰ V¹²
 V²³: ἐλεήμονες Zen. 57 ἔσσο Zen. Aristoph. Ar., vulg.: εἴσο

p³ O⁵ Pal¹ V⁵ 71 κρείσσω Zen. 72 ἄγεσθαι i 74 ναίοιμεν
 Zen. p³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον· 80
 αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄϋσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 “ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεῶ τ' ἐγένοντο
 ἐσσυμένως· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε· 85
 “κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νείκος ὄρωρεν.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον 90
 οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναικὰ τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· 95
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 “κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
 θυμὸν ἐμόν, φρονέω δὲ διακριθήμεναι ἤδη
 Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε
 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρον ἔνεκ' ἀρχῆς· 100
 ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακριθεῖτε τάχιστα.
 οἴσετε ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
 Γῇ τε καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον·
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ 105

78 om. A Ge N⁴ V¹⁵ post 86 add. ὄφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στή-
 θεσσι κελεύει e f g B C T al. 92 κρείσσω Zen. 94 om. P³ O⁶
 98 ἥδη] ἀμφω g l 99 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες Zen. πέπασθε Ag.
 A ss. : πέπασθε Hdn. codd. 100 ἐμεῖο T Vi² ἄτης Zen.
 (cf. Z 356 Ω 28) 103 δ' ἄρν' codd. praeter P³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσεται.
αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·
οἷς δ' ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.” 110

ᾠς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
ἐλπόμενοι παύσασθαι οὔζυροῦ πολέμοιο.
καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα· 115

Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστρῳ δύω κήρυκας ἔπεμπε
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι·
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προῖει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἥδ' ἄρνε κέλευεν
οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δῖφ. 120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.

τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἰστὸν ὕφαινε, 125
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρῶων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἐπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάνων·
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

“δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130
Τρῶων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαϊόμενοι πολέμοιο,

οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
ἄσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος

108-110 ath. Ar. 112 εὐχόμενοι 1 114 ἐκδύοντο p³
126 πορφυρέην Zen. Aristoph. Ar. h Ge al. : μαρμαρέην vulg. ἀνέ-
πασσεν p³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.”

Ἦς εἰπούσα θεὰ γλυκὺν ἱμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἡδὲ τοκῶν· 140
αὐτίκα δ' ἄργεννῇσι καλυψαμένη δόθονησιν
δρῶντ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δυν' ἔποντο,
Αἴθρη, Πιπθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις·
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145

Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἡδὲ Θυμοίτην
Λάμπουν τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
γῆραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην
δενδρέφ' ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱέισι·
τοίοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰοῦσαν,
ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 155
“οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἑὺκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιγῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇς εἰς ὧπα ἕοικεν·
ἀλλὰ καὶ ὧς τοίη περ ἐοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέεσθω,
μηδ' ἡμῶν τεκέεσσιν ἵπ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.” 160

Ἦς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
“δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζε ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε—
οὐ τί μοι αἰτὶν ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἵτιοι εἰσιν,
οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν— 165
ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,

140 προτέρου Ve Eust. : -οιο cet. 144 ath. Ar. 150 γῆραϊ v. l. ant.
152 δενδρέφ Ar. codd. : δένδρει Zen. Timon ap. Diog. Laert.
iii. l. 7 : δένδρῳ h ἐζόμενοι g al. 155 ἦκα] ὅκα Zen. Crates O⁷
158 ἐφκει h cit. Eust. 163 ἴδῃ Ar. a c h i A : ἴδῃς Zen. p³ b d e f g
B C T al. 165 Ἀχαιῶν] Ἀρηίς p³

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ὅς τις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἧὺς τε μέγας τε.
 ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἕασι,
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὗ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.” 170

Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 “ αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε·
 ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἄδειν κακὸς ὀππότε δεῦρο
 υἱεῖ σῶ ἐπόμεν, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν. 175
 ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίονσα τέτηκα.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρειαι ἡδὲ μεταλλᾶς·
 οὐτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
 δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.” 180

Ὡς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἡγάσσατο φώνησέν τε·
 “ ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
 ἡ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κούροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, 185
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥα τότε ἔστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 ἡματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.” 190

Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραιός·
 “ εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὄδ' ἐστί·
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195
 αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
 ἀρνεῖω μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμάλλῃ,
 ὅς τ' οἴω μὲγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.”

188 ἐλέγμην Strab. 552, 681 189 ante 188 cit. Strab. 552
 193 κεφαλῇ Ar. i O⁵ U⁹, P⁶ V¹¹ corr. 198 οἴων A M⁵ U¹⁰ : οἴων Ar.
 Ptol. vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 "οὔτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 200 ὃς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά."

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 "ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
 205 ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε διὸς Ὀδυσσεὺς
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,
 210 ἄμφω δ' ἐξομένω γεραρότερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος
 οὐδ' ἀφαρμαρτοεπής· ἦ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 215 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀνατίζειν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκειν, αἰδρεῖ φωτὶ ἐοικώς·
 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτῶς.
 220 ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες."

Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραίός·
 225 "τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὕς τε μέγας τε,
 ἕξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους;"

Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·

206 σεῦ] σῆς Zen. P¹⁷ 211 ἐξομένων Zen. f o p B T V¹³ V¹⁵ al.
 212 ἔφαινον Ve 215 ἦ (ῆ) Nic. Hdn. p³ f A B T: εἰ vulg.
 220 τέ τιν'] τινα g U¹ U³, Drac. metr. 43. 22 221 εἶη (εἶη) o A
 B T al.: λει vulg. 226 τίς γάρ Trypho (teste Apoll. conl. 506,
 22) V¹² 227 τε καὶ Aristoph. Ar.: καὶ (sine τε) M⁹ M¹⁰ P¹² V¹⁹
 ἦδ' p* vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

“ οὗτος δ’ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν
 Ἰδομενεὺς δ’ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς 230
 ἔσθηκ’, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.
 πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἴκοιτο.
 νῦν δ’ ἄλλους μὲν πάντας ὀρώ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν ἐὺ γνοίην καὶ τ’ οὔνομα μυθησαίμην 235
 δοιῶ δ’ οὐ δύναμαι ιδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ’ ἱππόδαμον καὶ πῦξ ἀγαθὸν Πολυδείκεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἢ οὐχ ἔσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἑρατεινῆς,
 ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ’ ἐνὶ ποντοπόροισι, 240
 νῦν αὖτ’ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ’ ἢ μοί ἐστιν.”

Ὡς φάτο, τοὺς δ’ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
 ἐν Λακεδαίμονι αἴθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

Κήρυκες δ’ ἀνὰ ἄστνυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245
 ἄρνε δύνω καὶ οἶνον ἐϋφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 “ ὄρσεο, Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι 250
 Τρώων θ’ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 εἰς πεδῖον καταβῆναι, ἵν’ ὄρκια πιστὰ τάμῃτε·
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχέλῃσι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ’ ἔποιτο 255
 οἱ δ’ ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοῖ δὲ νέονται
 Ἄργος εἰς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.”

235 om. \mathfrak{p}^3 M⁵ O⁵ 240 δεύρω Hdn. AB DL¹⁷ Mc T V³² al. : δεύρο
 vulg. 241 μάχην] πόνον M⁸ M¹⁰ V¹⁹ γρ. L¹⁴ cit. Eust. 244 φίλῃ]
 ἐῖ Zen. 252 ἐν πεδίῳ Ge N⁴ V¹⁵ al. τάμῃαι ci : τάμωμεν dg al.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ᾠς φάτο, ρίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο. 260

ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τείνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσето δίφρῳ·
τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίουδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 265
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.

ὄρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγανοὶ
ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
ἧ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
ἀρνῶν ἐκ κεφαλῆων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.

τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὖχετο χεῖρας ἀνασχών· 275

“Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
Ἥελιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπιόρκον ὁμόσση,
ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά· 280

εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
Τρώας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285

τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἣν τιν' ἔοικεν,
ἧ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιο τέ παῖδες

259 ἑταίροις Zen. Ar. h A B C L²⁰ V²⁰ 264 ἵκανον p³ 270 ἔχευαν
a c d h A al. : ἔχευον Ar. vulg. 272 om. p³ 273 ἀρνέων Zen.
277 ἐφορᾷ . . ἐπακούει p³ p⁴⁰ 278 καμόντες p³ L⁴ M⁹ V¹
279 τινυ]ντα[ι p⁴⁰ 280 μάρτυρες Zen. p⁴⁰ M¹³ Mo² P⁴ 283 om.
B C L²⁰ Mo² T V⁹ V²⁰ Plut. qu. conv. 742 A 284 α]λεξανδρον κατ p⁴⁰
283 a κ]αι αχαιδα καλλιγυν[p⁴⁰

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποιῆς 290
αυθι μένων, ἧός κε τέλος πολέμοιο κιχέειω.”

Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν 295
έκχεον, ἡδ' εὖχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
ὦδε δέ τις εἵπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
“ Ζεῦ κῦδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνεια,
ὦδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, 300
αυτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.”

Ὡς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράλαινε Κρονίων.
τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
“ κέκλυτέ μεν, Τρώες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
ἦτοι ἐγὼν εἼμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν 305
αψ, ἐπεὶ οὗ πω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.”

Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς, 310
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠνία τείνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσεται δίφρον.
τὼ μὲν ἄρ' ἄσφορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο πᾶϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον,

292 ἐπὶ v. l. ant. (αἱ πλείους) 295 ἀφυσσόμενοι Ar. i p⁴⁰ A ss.
B C T V¹ al. : ἀφυσσάμενοι vulg. 297 ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν i M⁵ M⁷
M⁹ M¹³ U⁶ V¹⁸ V²⁷ al. 301 δαμεῖεν A B L¹⁰ T V²⁶ V²⁷ V³¹ v. l. ap.
Eust. : μιγεῖεν cet. 302 ευχομενοι μεγα δ εκτυπε μητιετα ζευς
302 a εξ ιδης βρον] των επι δε στεροπηνη εφεηκεν b θησεμεναι] γαρ εμελλεν
ετ αλγεα τε στοναχας τε c τρωσι τε και] δαναοισιν ανα κρατερης υσμινας
d αυταρ επει ρ ο] μεσεν τε τελευτησεν τε τον ορκον p⁴⁰ 303 μετα]
προς p⁴⁰ 304 τρωες και δαρδανοι η δε πικουροι p⁴⁰ 304 a οφρ
ειπω] τα με θυμος ενι στηθεσιν ανωγε v p⁴⁰ 306 ου γαρ πω τλαιην
[ποτ εν οφθα]λμοισιν ορασθαι p⁴⁰ 313 θεοῖς ιδε Nicanor e f g a B C al

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ὦδε δέ τις εἵπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 “Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κῦδιστε μέγιστε, 320
 ὀππότερος τάδε ἔργα μετ’ ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
 τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἀϊδὸς εἴσω,
 ἡμῖν δ’ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.”
 Ὡς ἄρ’ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 ἄψ’ ὁρώων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν. 325
 οἱ μὲν ἔπειθ’ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἥχι ἐκάστῳ
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχεα κείτο·
 αὐτὰρ ὃ γ’ ἀμφ’ ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡῦκόμοιο.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 330
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ’ αὐτῷ.
 ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ’ ἐπ’ ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 εἵλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφι ἀρήρει.
 ὥς δ’ αὐτῶς Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε’ ἔδυνεν.
 Οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ’ ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρωῶς θ’ ἵπποδάμους καὶ ἐκνημίδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ’ ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ’ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345
 πρόσθε δ’ Ἀλέξανδρος προτεῖ δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ’ ἀσπίδα πάντοσ’ ἔϊσσην,
 οὐδ’ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῇ

319 v. om. **p**⁴⁹ 325 εισοροῶν **p**⁴⁰ 326 ἐκάστῳ] ἐκάστου Ar.
 V⁹ ss. : ἐκάστων P¹ U¹⁰ m. rec. 334-335 ath. Zen. 337 a (uv.)
 13 litt.] την] **p**⁴⁰ 338 ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ v. l. in A
 338 a ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὤμοισιν βάλετ’ ἀσπίδα τερσανόεσσαν Zen. εἵλετο δ
 αλκιμα δουρε δύω **p**⁴⁰ 339 ἀρηια [τευχὲ ἐδυνεν] **p**⁴⁰ 339 a ἀσπίδα
 καὶ πηληκα φαεινῇ] ^b καὶ καλὰς κνημίδας ἐπισφ[υρίοις ^c ἀμφιδαρ
 ὤμοισιν βάλετο ξίφος **p**⁴⁰ 345 σείονδ’ **p**³ 348 χαλκός Ar. c d
 A B ss. T, al. : χαλκόν vulg.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερον ὄρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 350
 “Ζεῦ ἄνα, δὸς τείσασθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.”
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 οἷα μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραλ' λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πληῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὦμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 “Ζεῦ πάτερ, οὗ τις σείω θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 365
 ἦ τ' ἐφάμην τείσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἦίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.”
 Ἦ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς· 370
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμᾶς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νύ κεν εἰρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἣ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς Ἴφι κταμένειο· 375
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς

352 ath. Ar. δαμῆναι Ar. 354 ο τις p⁴⁰ 355 φη p⁴⁰,
 et 369 357 ηκε p⁴⁰ 361 δαορ οξεν ερυσσάμενος[p⁴⁰ 362 πληξεν
 επαιξας κορυθος φαλ[p⁴⁰ αἰτῇ Ar. (αἱ χαριέστεραι καὶ πλέονες), A ss.
 362 a χαλκειης δεινον[p⁴⁰ 364 εὐρύν] αἰπύν Zen. 366 a διον
 αλεξα[νδρον] p⁴⁰ 368 οὐδ' ἐδάμασσα Ar. Ve 370 δεπει[p⁴⁰
 371 ηγχε p⁴⁰ απαλης υπο δειρ [ης] p³ 373 ἐξέρυσεν τε vel
 ἐξέρυσσε Aristoph.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ῥίψ' ἐπιδυνήσας, κόμισαν δ' ἐρήηρες ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ὁ ἅψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 ἔγχρ' ἑ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380
 ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἡέρι πολλῇ,
 κὰδ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι.
 αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἔε· τὴν δ' ἐκίχανε
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν·
 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385
 γρητὶ δέ μιν ἔϊκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν
 εἰροκόμῳ, ἧ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
 ἦσκειν εἷρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
 τῇ μιν ἔεισαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 “δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι. 390
 κείνος ὃ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 κάλλεϊ τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχессάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ', ἥε χοροῖο νέον λήγοντα καθίζεω.”
 Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· 395
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν;
 ἦ πῇ με προτέρῳ πολίων εὖ ναιομενάων 400
 ἄξεις, ἦ Φρυγίης ἦ Μηονίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων·
 οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέσσης; 405
 ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,

387 ναιεταώσῃ cit. Athen. 191 a, g p P¹¹ U⁶ V²³ : -αώσῃ vulg.
 388 εἰρι[p⁴¹ init. καλά] πολλά b g Mc 389 v. om. p⁴¹ p⁷⁸
 396-418 ath. Ar. 406 ἀπόεικε κελεύθου Ar. (οὐ μόνον ἐν ταῖς
 ἐκδόσεσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασιν) : ἀπόειπε κελεύθους v. l. ant.,
 codd.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον δίτρυε καὶ ἐ φύλασσε,
εἰς ὃ κέ σ' ἦ ἄλοχον ποιήσεται, ἦ ὃ γε δούλην.
κείμε δ' ἐγὼν οὐκ εἴμι—νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη— 410
κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρῶαί δέ μ' ὀπίσσω
πάσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ.”

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
“ μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
τὼς δέ σ' ἀπεχθήρῳ ὥς νῦν ἔκπαγλα φίλησα, 415
μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,
Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλῃαι.”

Ἦς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῇτι φαεινῷ
σιγῇ, πάσας δὲ Τρῶας λάθην· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

Αἰ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἦ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
τῇ δ' ἄρα δῖφρον ἐλοῦσα φιλομμειδίης Ἀφροδίτη
ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρονσα· 425
ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
“ ἦλυθες ἐκ πολέμοιο· ὥς ὦφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὔχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου 430
σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι·
ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηϊφίλον Μενέλαον
ἐξαυτὶς μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἔγωγε
παύεσθαι κέλομαι, μὴδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι 435
ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήης.”

411 κείνῳ a al. πορσανέουσα Ar. bcdghA T al.: πορσυνέουσα
vulg. 416 ἔχθεα et ἔχθεα Ar. (διχῶς): ἔχθεα C V²⁰: ἔλγεα v. l.
ant. 423-426 pro his vv. αὐτῇ δ' ἀντίον ἴζεν Ἀλεξάνδροιο ἀνακτος
Zen. 428 πολέμοιο P³: -ου cet. 432-436 ath. Ar. 434 παύεσθαι
Ar. a. e. h B C Vi⁵ al.: παύσασθαι vulg. 436 δαμασθῆς P³ k A G e
L¹⁰ L¹⁸ M⁸ Mo N⁴ P⁶ U¹⁰ V¹² V¹⁵ V¹⁹ Ve al.

3. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 “ μὴ με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἔνιπτε·
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 κείνουν δ’ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
 ἀλλ’ ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέομεν εὖνηθέντε·
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ’ ὦδέ γ’ ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ’ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἔξ ἑρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
 νήσῳ δ’ ἐν Κραναιῇ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὖνῃ, 445
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἥμερος αἰρεῖ.”

Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ’ εἶπετ’ ἄκοιτις.

Τὼ μὲν ἄρ’ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
 Ἀτρεΐδης δ’ ἂν ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἑοικώς,
 εἷ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
 ἀλλ’ οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ’ ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ’ ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃτι γ’ ἐκεύθανον, εἷ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ’ ἐπικούροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου Μενελάου,
 ὑμεῖς δ’ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ’ ἅμ’ αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἣν τιν’ ἔοικεν,
 ἧ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ’ ἀνθρώποισι πέληται.” 460

Ὡς ἔφατ’ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ’ ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

442 γ’ A L³ : om. cet. φρένας ἔρος v. l. ap. Eust. 443 πρό-
 τερον a e B C T 453 ἐκεύθανεν p³ 459 ἀποτίνετον Zen. ἥν τ’
 ἐπέοικε U¹ U⁵ al. : ἣν ἐπέοικε h U¹¹ V²¹ al.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἔωνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 αὐτίκ' ἐπειράτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην 5
 κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·
 “δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη.
 ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ 10
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἧ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15
 ὄρσομεν, ἧ φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλιν Πριάμοιο ἀνακτος,
 αὖτις δ' Ἀργεῖν Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.”
 “Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ· 20
 πλησῖαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.

3 ἐνωνοχόει v. l. ant. (? Zen.) : εἰον- U¹ : φῶν- Pal¹ : ὄν- P⁸ 15 ῥ'
 om. p¹ h Eust. al. 17 αὖ πως Ar. : αὐτως Aristoph. : αὐτως vel
 αὐτως codd. γένοιτο Aristoph. codd. : πέλοιτο Ar.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 “ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες· 25
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ' ὃν ἰδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοιοῦτε παίσιν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὗτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.”
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30
 “ δαιμονίη, τί νύ σε Ἰρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὃ τ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ 35
 ὦμόν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νείκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺν δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40
 τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάασι,
 μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εἶσαι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
 αἱ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45
 τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο Ἥλιος ἱρὴ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.
 οὗ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔτισης,
 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.”
 Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 50
 “ ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
 Ἀργὸς τε Σπάρτη τε καὶ εὐρύαγυια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·

24 ἦρη codd. praeter A ss, E² E⁴ Et H² O⁶ P⁷ Pal² U⁶ κέχαδε L⁴
 Pa U⁸ V¹ V⁴ V¹¹ V¹⁹ al. Eust. 27 ἵππω a c g al. 43 δῶκ' ἀέκων
 Trypho 47 -μελίφ A Pe V¹⁴ V²⁰ al., cf. Z 449 48 βωμὸς] θυμὸς
 cit. Eust.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

τῶν οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
 εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνὺω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοί,
 καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις 60
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείζομεν ἀλλήλοισι,
 σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι· σὺ δὲ θάσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.”
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.”
 Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.
 οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω, 75
 ἣ ναύτησι τέρας ἦε στρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπιωθήρες ἴενται·
 τῷ ἔϊκυϊ ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας,
 Τρῶάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς· 80
 ὦδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσσεται, ἣ φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκται.”
 Ὡς ἄρα τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85

55-56 ath. Ar. 57 κ]ρηναί p⁴¹ 62 ἐπιείζομεν Apoll. synt.
 ii. 84. Ve p⁹⁷ 66 δ' om. h 69 a κ]υδι[στη p⁴¹ 78 τῷ ἐκέλη
 p¹¹ Ve Vi¹

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἥ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἷὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 90 ἑσταότ'. ἀμφὶ δέ μιν κρατεραί στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσήποιο ῥοάων·
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον.
 τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
 95 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῇ.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἷ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρείος υἷὸν
 σῶ βέλει δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 100 ἀλλ' ἄγ' οἷστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,
 εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεῖης.”
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφροني πεῖθεν·
 105 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐὔξοον ἱξάλου αἰγὸς
 ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκει·
 110 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἦραρε τέκτων,
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε ταυνοσσάμενος ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν,
 115 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρείος υἷόν.
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέρρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν

87 om. T 88 εὔρε δὲ τόνδε Zen. p⁴¹ omisso v. 89 92 προσ-
 ἑφη γλαυκῶπις Ἀθήνη g al. 115 ἀρχὸν Ἀχαιῶν e f B C T al.
 116 ὁ σύλα] ἐσύλα Ve

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν οἶστον,
εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
ἄρυνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην 120
οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεῖης.

ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἶστος 125
ὀξυβελῆς, καθ' ὁμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγγελίη,
ἣ τοι πρόσθε στᾶσα βέλος ἔχεπενκὲς ἄμυνεν.
ἣ δὲ τόσον μὲν ἔργεν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ 130
παιδὸς ἐέργη μυῖαν, ὅθ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ,
αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὄθι ζωστήρος ὀχῆς
χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.
ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἶστος·
διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο
μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
ἣ οἱ πλείστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
ἀκρότατον δ' ἄρ' οἶστος ἐπέγραψε χροά φωτός·
αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαϊνεφὲς ἐξ ὠτειλῆς. 140

Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μιήνῃ
Μηρονὶς ἥδ' Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο
ἵππῃες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
ἀμφότερον κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατήρι τε κῦδος· 145

117 ath. Ar. μελαινέων Ar. A B Ge V²⁰: μελαινάων vulg.
118 κατεκόσμει g p al. 124 ante 123 posuit Zen. 129 τοι Ar.
vulg.: οἱ v. l. ant. (?), M⁹ P¹² V¹ 137 ἔλυμα Zen. Aristoph.
139 ἄρ' οἶστος] ἄρα χαλκὸς Zen. 140 ath. Ar. 142 ἵππων vulg.:
ἵππω m Bm⁴ P¹⁷ al.: ἵππου M⁵ cit. Eust.: quid leg. Aristoph. Ar. non
liquet 145 ἵππων a g h k o Mc V¹ al.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

τοιοί τοι, Μενέλαε, μίανθην αἵματι μηροὶ
εὐφυνέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.

ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὥς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὤτειλῆς·

ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος. 150

ὥς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἑόντας,
ἄλφορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.

τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον, ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·

“ φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον, 155

οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,
ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.

οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἱμὰ τε ἀρνῶν
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.

εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160

ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτεισαν,
σὺν σφῆσι κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο, 165

Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
αὐτὸς ἐπισσείησιν ἑρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι

τῇσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,

αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο. 170

καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἀργὸς ἰκοίμην·

αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἷης·

κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμφ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν

Ἀργεῖην Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα

148 δ' Ar. vulg. : τ' v. l. ant., a g al. 149 ath. Ar. 151 δὲ
ἶδεν Hdn. vulg. : δ' ἶδεν v. l. ant. b c o p al. 153 τοῖς] τὸν
g h q al. προσέφη c g p¹² al. 161 τελέσει σὺν τε μεγάλῳ τίσουσι
Zen. τελεσσει L⁴ P¹³ P¹⁹ P²¹ 170 πότμον Ar. P¹⁰, γρ. Vi⁶ : μοῖραν
v. l. ant. (ἐν ταῖς κοιναῖς), vulg. 171 ἐλέγχιστος et ἐλέγχιστον Ar.
(διχῶς) : ἐλέγχιστος codd. πολυψιον et πολὺ δ' ἵψιον v. ll. ap. Strab.
370 173 λίποιεν c f g h al. cf. B 160, 161 174 ἄρουραν p⁴

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

κειμένον ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175

καὶ κέ τις ᾧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορέοντων
 τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 'αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
 ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν 180
 σὺν κεινῇσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών."

Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 "θάρσει, μηδὲ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν·
 οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἡδ' ὑπένερθε
 ζῶμά τε καὶ μήτρη, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 "αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἴη, φίλος ᾧ Μενέλαε·
 ἔλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται ἡδ' ἐπιθήσει 190
 φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων."

Ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
 "Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
 ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρείος υἱόν, 195
 ὃν τις δῖστέυσας ἔβαλεν, τόξων ἐὺ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος."

ᾧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν 200
 ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστῶν
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκης ἐξ ἵπποβότοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "ὄρσ', Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,

184 πον v. l. ant. 185 οὐθὴν καίριον ὀξὺ βέλος πάγη, γρ. Bm⁸ :
 βέλος πάγη O⁵ P³ P⁵ U⁹ 191 κεν] περ h 195-197 ath. hic Ar.
 (= 205-207) 195 Ἀτρείος υἱόν o A Mc T U⁶ U⁹ V¹⁴ al. : ἀρχὸν
 Ἀχαιῶν vulg. 196-197 om. h (pars) o p⁴ 202 θρήκης o L¹² O⁸
 O⁹ Vi³ W⁴, γρ. b, V¹⁰ corr.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
ὃν τις οὔστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδῶς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.”

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
βᾶν δ' ἰέναι καθ' ὁμίλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. 210
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος

βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι
κυκλός, ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήηρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν·

τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
λῦσε δέ οἱ ζωστήηρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθε 215
ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.

αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδῶς
πάσσε, τὰ οἷ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοῇν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτώσσουντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225

ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιῶντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραϊίδαο·

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρυσχέμεν, ὅππότε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·

καί ῥ' οὗς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·

205 ἴδῃ Ag. e h i k A B C T V¹ al.

ἀρχὸν Ἀχαιῶν c e i A B C

T al. : Ἀτρεὺς νῖον vulg.

212 κύκλος Ag. : κύκλοσφ' l V i⁵ :

κυκλῶσ' V²²

213 δ' ἐκ] δὲ p⁴

218 αἶμ' ἐκμυζήσαντ' ἐπὶ τ' ἥπια

φάρμακ' ἔπασσον Plat. rep. 408 A (om. 219, uv.) :

ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα

πάσσε Plut. vit. Hom. 2. 211

229 παρυσχέμεν e f A B T V i² V i⁵

al. : παρασχέμεν vulg.

“ Ἄργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ’ ἀρωγός, 235
ἀλλ’ οἳ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροά γῦπες ἔδονται,
ἡμεῖς αὐτ’ ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.”

Οὓς τινας αὖ μεθίνοντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240
τοὺς μάλα νεικεῖσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
“ Ἄργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχείες, οὗ νυ σέβεσθε;
τίφθ’ οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἥύτε νεβροί,
αἳ τ’ ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίῳ θένουσαι,
ἔστᾱσ’, οὐδ’ ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.

ἡ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
εἰρύατ’ εὐπρυμνοί, πολλῆς ἐπὶ θυνὶ θαλάσσης,
ὄφρα ἴδῃτ’ αἳ κ’ ὕμμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων; ”

Ἄς ὁ γε κοιρανέων ἐπεπωλείτο στίχας ἀνδρῶν· 250
ἦλθε δ’ ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
οἳ δ’ ἀμφ’ Ἰδομενῆα daίφρονα θωρήσσοντο·

Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συνὲ εἵκελος ἀλκὴν,
Μηριόνης δ’ ἄρα οἳ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
αὐτίκα δ’ Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν·

“ Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἦδ’ ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
ἦδ’ ἐν daίθ’, ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
Ἄργείων οἳ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται. 260
εἴ περ γάρ τ’ ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
ἔσσηχ’, ὥς περ ἐμοί, πῖεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

238 αὐτ’ Ar. E² Ge Ma³ Pal¹ : δ’ αὐτ’ vulg. 242 ἐλεγχείες Ar.
codd. (cf. E 787) 245 τίς Ar. vulg. : τί h o B T al. 248 ἐρύατ’
Ve 249 αἳ χ’ ὕμμιν v. l. ant. M⁷ U³ U⁶ al. 260 κρητῆρι Ar. h
V¹² : κρητῆρσι vulg.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὔχεται εἶναι."

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἤυδα· 265

“ Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήρος ἐταῖρος
ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχευαν
Τρῶες· τοῖσι δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω 270
ἔσσειτ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.”

Ἦς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῳχέτο γηθόσυνος κῆρ·
ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμόν ἀνδρῶν·
τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 275
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἐόντι μελάντερον ἥντε πίσσα
φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
ρίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·

τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζιῶν 280
δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
κυνάεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 285
“ Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,

σφῶϊ μὲν—οὐ γὰρ ἔοικ' ὄτρυνέμεν—οὐ τι κελεύω·
αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἱφί μάχεσθαι.
αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
τοῖος πᾶσι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·

τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος, 290
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.”

Ἦς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
ἔνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,

264 εὔχεο a c d f i k l A ss. T al.

U⁵ U⁹ U¹⁰ ἔόντι Ar. vulg.: ἰόντι Zen. 1 s Vev. 1. ap. Eust. al.

280 ἀρηϊθῶν d h i al.

282 κυάεαι ἡρώων Zen.

βεβριθυῖαι

Ar. ed. altera

283 καὶ μὲν τοὺς p⁴ h M⁸ al.

277 δ' ἀπάνευθεν o O⁵ P⁵

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
 Αἴμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν·
 ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
 πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
 ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300
 ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
 σφοδρὺς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
 “μηδέ τις ἱπποσύνη τε καὶ ἡνορέηφι πεποιθὼς
 οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
 ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερον οὔτω.
 ὦδε καὶ οἱ πρότεροι πόλεας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.”
 Ὡς ὁ γέρων ὄτρυνε πάλαι πολέμων ἐν εἰδῶς· 310
 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ γέρον, εἴθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίῃ δέ τοι ἔμπεδος εἴη·
 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις 315
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέρουσι μετεῖναι.”
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἔμεν ὥς ὅτε δῖον Ἑρευθαλίωνα κατέκταν.
 ἀλλ' οὗ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320
 εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ὀπάξει.

296 *Θόωνά τε Δηῆτυρόν τε* Apoll. lex. s. v. *αἴμονα* (cf. N 92)
 297 *μὲν πρῶτα*] *πρώτιστα* b al. 299 *ἔλασσεν* Ar. codd.: *ἐεργεν*
 v. l. ant. 303 *ἱπποσύνησι καὶ* p⁴ o al. 308 *πόλεας* Ar. Ptol.
 Asc. Hdn. p⁴ i A al.: *πόλιας* vulg. *ἐπόρθεον* A Ge L² L¹⁶ T: *ἐπόρθεν*
 V¹²: *ἐπόρθουν* vulg. 318 *τοι' κεν* a d e g h p¹ al. 319 *κατέκταν*
 Ar. Hdn. vulg.: *κατέκτα* c m L² V¹⁵ Ve al.: *κατέκτον* A ss. B C Ge V²⁰
 320 *ath.* Ar. (cf. N 729) οὐ γὰρ πως Dion. Hal. de ing. Dem.
 54 321 *ὀπάξει* Ar. h P¹⁰: *ἰκάνει* vulg.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἥδ' ἐκελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἐμείο
ὀπλότεροι γεγάσι πεποιθασίν τε βίῃφιν.” 325

“Ὡς ἔφατ’, Ἀτρεΐδης δὲ παρὸς ἔρχετο γηθόσυνος κῆρ.
εὖρ’ υἱὸν Πετewῶ Μενεσθῆα πλήξιππον
ἐσταότ’· ἀμφὶ δ’ Ἀθηναῖοι, μῆστωρες αὐτῆς·
αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330
ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
ἔστασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
Τρώων ὁρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335

τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφῆας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ὦ υἱὲ Πετewῶ διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μῖμνετε δ’ ἄλλους; 340
σφῶϊν μὲν τ’ ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἐόντας
ἐστάμεν ἥδ' ἐμὰς μάχης καυστείρης ἀντιβολήσαι·
πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκούάζεσθον ἐμείο,
ὅππότε δαῖτα γέρονσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἔνθα φίλ’ ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἥδ' ἐκύπελλα 345
οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ’ ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλως χ’ ὀρόωτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχομένοιο νηλεῖ χαλκῷ.”

Τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; 350
πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν, ὅππότε’ Ἀχαιοὶ
Τρῶσιν ἐφ’ ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα;

333 Τρώων Ar. **chi**T al.: Τρώων θ' vulg. 334 ὅππότε κέν τις
ἐναντίον ἄλλος ἐπελθὼν Τρώων ὁρμήσειε καὶ ἄρξειε ed. ἡ πολύστοχος
339 δόλοισι] λόγοισι **p**⁴ φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ Zen. 314 ἀχαιοῖς
a M', L⁴ corr.

ὄψεται, ἣν ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάσεις.” 355

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὥς γυνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὃ γε λάζετο μῦθον·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω·
 οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἥπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια θεῖιν.”

ἌΩς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 εὔρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365
 ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
 πὰρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος, Καπανήϊος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νείκεσσε νῖδων κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδείϊ γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δητίοισι μάχεσθαι,
 ὥς φάσαν οἳ μιν ἵδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦντησ' οὐδὲ ἵδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
 ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
 ξείνος ἄμ' ἀντιθέφ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων·
 οἱ δὲ τότε ἑστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
 καὶ ῥα μάλα λίσσονται δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
 οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκέλευον· 380
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.

353 ἣν κ' **p**⁴ AT: ἣν vulg.: cf. Θ 471 I 359 N 260 Σ 457 T 147
 361 δήνεα] μήδεα i 363 μεταμώνια Apoll. lex., c A B Ge
 M¹ T al.: μεταμώλια **p**⁴ vulg. 368 καὶ μὲν τὸν **p**⁴ Ge M⁷ M⁹ M¹¹
 M¹³ U¹ U³ U⁵ al. 369 om. **p**³² A 371 ὀπιπτεύεις A B C
 T V⁶ V¹² V²²: ὀπιπτεύεις vulg. 377 ξείνος] κείνος v. l. in A T
 ἀγείρας v. l. ant. M⁹ P¹² 378 δὲ **p**⁴ h p Λ T al.: ῥα vulg.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ὄχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἄσωπὸν δ' ἔκοντο βαθύσχοινον λεχεπολὴν,
 ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν Ἀχαιοί.
 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας 385
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκληίης.
 ἔνθ' οὐδὲ ξείνός περ ἔων ἱππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μῦνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥῆϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390
 οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
 ἄψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 υἱός τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκε·
 πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἔει οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἦεν Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἶο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω." 400

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο·
 τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλμίοιο·
 “Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνουες εὐχόμεθ' εἶναι 405
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἐπταπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἄρωγῃ·
 κείνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὕλοντο
 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμολῇ ἔνθεο τιμῇ." 410

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

392 ἄρ' ἀνερχομένῳ Bentley (ut Z 187) : ἀναερχομένῳ **ikmAT** al. :
 ἐπανερχομένῳ **c** : ἀνερχομένῳ vulg. λόχον] δόλον **M⁹ P¹²** (cf. Z 187)

395 Πολυφόντης **A** : Λυκοφόντης cet. codd. 398 ἀναπροέηκε

p¹ 400 ἀμείνων **Ar. A** 407-409 **ath. Ar.** 410 ἐν θεῷ **Apol-**
 Ionius τιμὴν **Ar.**

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

“ τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ’ ἐπιπείθεο μύθῳ·
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ὁτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
τούτῳ μὲν γὰρ κῶδος ἄμ’ ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
Τρῶας δηρώσωσι ξλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,
τούτῳ δ’ αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
ἀλλ’ ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

Ἡ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν αἶτο χαμάζε·
δεινὸν δ’ ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι ἀνακτος 420
ὀρνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

Ὡς δ’ ὅτ’ ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης
ὀρνυτ’ ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·
πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα 425
χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ’ ἄκρας
κυρτὸν ἐὼν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ’ ἄλὸς ἄχυν·
ὥς τότ’ ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ’ ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδὲ κε φαίης
τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ’ ἐν στήθεσιν αὐδῇν, 430
σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
τεύχεα ποικίλ’ ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ’, ὥς τ’ ὅϊες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρία ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
ἄζηχες μεμακῦναι ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν, 435
ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ’ ἴα γῆρυς,
ἀλλὰ γλῶσσ’ ἐμέμικτο, πολὺκλητοὶ δ’ ἔσαν ἄνδρες.
ῶρσε δὲ τοὺς μὲν Ἀρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Δεῖμός τ’ ἦδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμανῦα, 440

412 τέττα Helladius ap. Phot. bibl. 531 b 12 416 Τρώων ἐκ-
πέρσωσ’ εὐ ναιόμενον πολίεθρον S T ad A 407 424 τε A h al. :
τὰ vulg. : τοι 1 426 ἰὼν Ag. V¹, Bm⁴ ss. 427 ὀρνυντο p⁴ M⁸ U⁶
434 ἐστήκωσιν p⁴ g m A B T al. 435 μεμακῦναι p⁴ O⁵ O⁶ Vi³
Zonar. 55. 28 438 ἄλλη δ’ ἄλλων γλῶσσα cit. Polyb. xv. 12
(cf. B 804)

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

Ἄρεος ἀνδροφόνουιο κασιγνήτη ἑτάρη τε,
ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίου ἐμβαλε μέσσω
ἐρχομένη καθ' ὁμίλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μέν' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' αἶμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
κρουνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
ὥς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
ἥριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ.
τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφίνωρ
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
ἔλκε δ' ὑπὲκ βελέων, λελιημένος ὄφρα τάχιστα 465
τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὀρμή.
νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγάλθυμος Ἀγένωρ
πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφάνθη,
οὔτησε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
ὥς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470

441 om. O⁵ T 446 ἵκανον d M⁸ M¹⁰ U⁶ V¹⁴ 450 om. O⁵
453 μισγάγκειαν e g A B al. : μισγάγγειαν vulg. 455 τηλόθι v. l.
ant. ? c h s w 456 πόνος Ar. h : φόνος M¹² R⁴ V³ : φόβος v. l.
ant., vulg. 461 om. p¹ 463 ἔλαβε] εἶλε g al. 467 γάρ ρ⁵
b d g s A al.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

Ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
ἠΐθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
Ἰδηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα ιδέσθαι·
τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰῶν
ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν 480
δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν αἰγείρος ὥς,
ἦ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκει
λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ 485
ἐξέταμ', ὅφρα ἵτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
ἦ μὲν τ' ἄζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
τοιοῦν ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριζεν
Αἴας διογενῆς· τοῦ δ' Ἀντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξεῖ δουρί. 490
τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
ἦριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθῶπι χαλκῷ, 495
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ἑ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
ὥς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων. 500
τόν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάριοι χολωσάμενος βάλε δουρὶ

478 θερεπτά Zen. c e h Ge U¹ V¹ V¹² V¹⁶ al. 481 χάλκεον] ἀρήϊον
Ve 490 ὀξεῖ χαλκῷ o L¹⁰ V¹⁶ : δουρὶ φαεινῷ M⁹ P¹² v. l. in A
493 ἔκφυγε a M⁷ P⁶ P¹⁵ V¹ V¹¹, v. l. ap. Eust.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

κορσην· ἥ δ' ἑτέρωιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσθησε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμον ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 “ὄρυσθ', ἵπποδαμοι Τρῶες, μῆδ' εἴκετε χάρμης
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν·
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠΰκόμοιο,
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.”

Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντα ἴδοιτο.

Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρα πέδησε·
 χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόνετι
 κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείρως Ἰμβρασιδῆς, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένουντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδῆς
 ἄχρισ ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 θυμὸν ἀποπνεύων· ὁ δ' ἐπέδραμεν ὅς ῥ' ἔβαλέν περ,
 Πείρως, οὗτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525
 χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
 ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530
 τῷ ὃ γε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἵνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι

516 μεθιέντας codd. 517 κῆρ M⁴ 520 ἤρως Strab. vii. 58
 524 ὑπέδραμεν P⁴ περ] μιν g q U⁶ al. 527 ἀπεσσύμενον Ar. alt.
 κ 1 Ge L⁸ L¹⁹ M⁵ T U¹¹ V³² Vi²: ἐπεσσύμενον vulg.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
οἳ ἐ μέγαν περ ἔόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγανὸν
ᾤσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη. 535
ὥς τῷ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,
ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἑπειῶν χαλκοχιτώνων,
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ 540
διωεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη
χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
πρηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

542 ἐλοῦσ' αὐτὰρ **ag h o p** P⁴ A ss. : ἐλοῦσα αὐτὰρ **L¹⁴ V¹² V³²** Eust. ·
ἐλουσ' αὐτὰρ *vulg.*

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

"Ενθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο·
 δαΐέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλγίκιον, ὅς τε μάλιστα 5
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
 τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσων, ὅθι πλείστοι κλονέοντο.
 Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειὸς ἀμύμων,
 ἱρεὺς Ἥφαίστοιο· δύω δέ οἱ νιέες ἦστην, 10
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίῳ ὕρμηθήτην·
 τῷ μὲν ἀφ' ἵπποιων, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὄρνυτο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
 Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἦλυθ' ἀκωκὴ
 ἔγχους, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῷ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον, 20
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·

4 δαΐε δέ οἱ **P¹ c f**, v. l. ap. Eust.
 (εἰ. *exspectare*) **V¹**

21 περιμεῖναι **M¹ O⁵ P¹ P¹¹ IJ⁹**

οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἶη.
 ἵππους δ' ἐξέλασας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 25
 δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον νῆε Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχρεσφι,
 πᾶσι δὲ ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα· 30

“Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μιαίφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἑάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;”

Ὡς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα· 35
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἡϊόεντι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίων μέγαν ἔκβαλε δίφρου·
 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν 40
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο Μήρονος υἱὸν
 Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχρ' μακρῷ 45
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
 υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἶμονα θήρης,
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχρ' ὀξυόεντι, 50
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτὴ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη·

31 (τειχεσιπλῆτα inser. J. H. S. xxi. 288) : τειχεσιβλήτα Zen. Bm²
 L¹⁶ P¹⁰ (P¹⁶ L⁶ V¹⁶ ss.) Macr. i. 12. 9 : πλήκτα o 42 om. P¹⁶ A B
 C E² E³ Et T V²⁰ V²⁶ V¹⁶ 43 τέκτονος Strabo 413 P¹⁶ V¹⁶ corr. ex 59
 44 τ' ἄρης q t Bm⁴ U⁹ 47 μόρος l p U³ 48 ἐσύλεον ἐσθλοῖ
 ἑταίροι g Bm⁸ U³ U¹

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χαῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο·
 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος 55
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν,
 ἥριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
 τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἰσας
 ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο
 οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ᾗδη.
 τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65
 βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκκῆ·
 γυνῆ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.
 Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
 ὃς ῥα νόθος μὲν ἦεν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ 70
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾧ.
 τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δουρί·
 ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75
 Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμονιδης Ὑψήνορα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
 ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον 80
 φασγάνῳ αἰξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
 αἵματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε

53 χαῖσμεν θανάτοιο πέλωρα Zen.
 V³² al. 58 δ' ἐξ ὀχέων g¹ al.

57 om. p¹⁶ e o A B C T U⁵
 58 a αἶολα παμφανώνοντα παρέ-
 τρεσσαν δὲ οἱ ἵπποι b ὠκύποδες τοῦ δ' αὐθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε Ma³
 Vi³ W⁴, Lp O⁸ W³ marg. (= 295, 6) 60 πάντα] πολλὰ Ar. ed. altera
 63 πέλοντο Ve 64 ath. Ar. 75 ἐν κονίῃς c h o p A D L⁹ L¹⁶
 T V¹⁰: ἐν κονίῃσι a i O⁶ V³²: ἐξ ὀχέων v. l. A: vm. om. p¹⁶

ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ.

Ἦς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη, 85
 ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θύνη γὰρ ἅμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἑοικῶς
 χειμάρρῳ, ὅς τ' ὤκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οὗτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
 οὗτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων 90
 ἐλθόντ' ἑξαπλῆς, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν·
 ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἑόντες.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς 95
 θύνοντ' ἅμ πεδίον πρὸ ἔθην κλονέοντα φάλαγγας,
 αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλλ' ἐπαΐσσοντα τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμων,
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπατο πικρὸς οἷστός,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 “ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἐ φημι
 δῆθ' ἀνσχέσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
 ὦρσεν ἀναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνούμενον Λυκίῃθεν.” 105

Ἦς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὦκ' ἀμάσσειν,
 ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιον καὶ ὄχεσφιν
 ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανηΐον υἱόν·
 “ὄρσο, πέπον Καπανηϊάδῃ, καταβήσῃο δίφρου,
 ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἷστόν.” 110

Ἦς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,

89 ἐεργμέναι vulg.: ἐεργμένοι Ar. O² O⁵ P⁷ (γ in ras. A) 96 ἅμ
 vulg.: ἂν A T al. πρόσθεν M⁵ O⁵ O⁶ P²¹ Vj³ W¹ 104 δηθὰ
 σχήσεσθαι P¹⁶ g k Ge P⁶ P¹⁵ P¹⁶ U⁶ al., v. l. Eust. βέλος Ar. vulg.:
 μένος P¹⁶ Ge P⁶ P¹⁵ Pal¹ 106 φάτ' ἐπευχόμενος h O⁶ U³ Ve Eust.
 109 ὄρσε b g al.: ὄρσεο e m Ve al. 110 ὤμοιῖν M⁷ P¹² Ve

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

πὰρ δὲ στὰς βέλος ὦκ' διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὦμον
 αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
 δὴ τότε ἔπειτ' ἡρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 “ κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 115
 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
 δηῖω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
 δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλείν καὶ ἐς ὄρμην ἐγχεος ἐλθεῖν,
 ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπύχεται, οὐδέ μέ φησι
 δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.” 120
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα 125
 ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵπποτα Τυδεύς·
 ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ πρὶν ἐπῆεν,
 ὄφρ' εὖ γινώσκης ἡμὲν θεὸν ἡδὲ καὶ ἄνδρα.
 τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
 μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.”
 Ἥ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι· 135
 δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀϊέσσι
 χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσσει·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὦρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρήμα φοβεῖται· 140

115 μεν c k m al. : μου l : μοι vulg.
 codd. : τὸν δέ τέ μ' Ar. p¹⁶ 3 O 119
 ἄνθρωπον Zen. 130 σύπερ l
 τήν Zen. : τήν γ' vulg. οὐτάσαι Zen.
 Ptol. Pind.

118 δὸς δέ τέ μ' Herod.
 126 om. p¹⁶ 128 ἡδ'
 132 τήν γ' et τήν Ar. (διχῶς) :
 χαλκῷ] δουρί p¹⁶ 136 ἔχεν

αἱ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μῖγῃ κρατερὸς Διομήδης.

Ἔνθ' ἔλεν Ἀστυνόου καὶ Ὑπείρουνα, ποιμένα λαῶν,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρί, 145
τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
πληῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετόχετο καὶ Πολύιδον,
υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος·
τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους, 150
ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε·
βῆ δὲ μετὰ Ξάνθου τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱέ,
ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γῆραϊ λυγρῷ,
υἶδον δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
ἐνθ' ὃ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν 155
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
λείπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκ νοστήσαντε
δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

Ἔνθ' υἱας Πριάμοιο δῶν λάβε Δαρδανίδαο
εἰν ἐνὶ δίδρω ἑόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160
ὥς δὲ λέων ἐν βουσι θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
πόρτιος ἢ βοός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι·
εὖρε Λυκάονος υἶδον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠΐδα· 170
“ Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οὔστοι

141 κέχυντο Ve: τέτανται p¹⁶, v. om. U³ U¹³ 146 τοῦ δ' ἑτέρου
Zen. 156 ἀμφοτέρων Zen. d g h l V³² al.: ἀμφοτέροιν b Bm² L¹¹
L¹⁶ P¹³ al. 162 πόρτιος L¹⁴: βουκόλου Zen.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

καὶ κλέος; ᾧ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὖχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅς τις ὄδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε 175
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
“ Αἰνεΐα, Τρώων βουλευφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαίφρονι πάντα εἴσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων ἀνλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεὸς ἐστιν.
εἰ δ' ὅ γ' ἀνὴρ ὃν φημι, δαίφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὅ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ ἐλυμένος ὦμος,
ὅς τούτου βέλος ὦκ' ἐκινήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὦμον
δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀἰδωνῆϊ προΐαψιν, 190
ἔμψης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστι κοθήεις.
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαΐην·
ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχές· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι 195
ἐστᾶσι κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν·
ἵπποισιν με κέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας· 200
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην—ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν—
ἵππων φειδόμενος, μὴ μοι δευόλατο φορβῆς

181 μιν et μὲν Ar. (διχῶς)· μὲν Ang. M⁵ O⁵ U⁶ V²⁹ 183 ath. Ar.
187 ath. Zen. 194 aliter Zen. (ὅτι Ζ. μετέθηκεν Ariston.)
200 ἀνὰ p¹⁶ Pal¹

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
 ὥς λίπον, αὐτὰρ περὶς ἐς Ἱλιον εἰλήλουθα
 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν. 205
 ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφήκα,
 Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
 ἀτρεκές αἶμ' ἔσσευα βαλῶν, ἥγαιρα δὲ μάλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 ἤματι τῷ ἐλόμην ὅτε Ἱλιον εἰς ἐρατεινὴν 210
 ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δῖῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην 215
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ."

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ἤυδα·
 “ μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρίν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἱπποῖσιν καὶ ὄχεσφιν
 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι
 οἷοι Τρώϊοι ἱπποὶ, ἐπιστάμενοι πεδίῳ
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τὼ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσεται, εἴ περ ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225
 ἀλλ' ἄγε νῦν μᾶστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἱππῶν ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
 ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἱπποί."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 “ Αἰνεία, σὺν μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶν ἱππῶν· 230
 μάλλον ὕφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσεται, εἴ περ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·

203 τρώων pro ἀνδρῶν O⁷ εἰωθότε Ve ἄδην Ar. : ἔδην O^N
 O⁷ U¹³ : ἔδδην v. l. ant. vulg. 205 ἔμελλον b o p r p¹⁶ A B al.
 211 Ἑκτορι δῖῳ] ἱποδάμοισιν v. l. ant. 221 ἐπιβήσεαι p¹⁶ p⁵⁷
 227 ἐπιβήσομαι Zen. b c g p¹⁶ C 231 εἰωθότι Ar. vulg. : εἰωθότε
 h o p⁵⁷ V¹² V¹³ Ve al.

μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσεται, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 235
 αὐτῷ τε κτείνει καὶ ἐλάσσει μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλανε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξείῃ δουρί."
 Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240
 τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος, Καπανηῖος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἄνδρ' ὁρώ κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἔν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων ἐν εἰδῶς, 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·
 Αἰνείας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίλλῳ
 εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτω
 θύνη διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης." 250
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 "μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω.
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν· 255
 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.
 τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀπολίσσεται ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
 ἀμφοτέρῳ κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους

234 ποθέοντες **a c f h o p**¹⁶ **Ve al.** 239 φωνήσαντε **a h k al.**
 βάντε **h al.** 245 ἔχοντε **c l q al.** 247 μὲν ἀμύμονος **vulg. :**
 μεγάλῃτορος **a g i k o A ss. al.** 249-250 **ath. Zen.** 249 ἐφ'
Ar. vulg. : ἀφ' **Ma³ P¹⁹** 252 σέ] με **Plut. vit. Hom. 2. 134, g L¹²**
U¹ 253 ἀλυσκάζοντα **O⁷ v. l. ap. Eust.** 255 ἐπιβήμεναι **1**
 αὐτῶς] ἐμπης **Ve, γρ. M⁸** 258 γ' **Ar. codd. :** εἰ μήθ' **O⁷**

αὐτοῦ ἐρυκακέειν ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνεΐας δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
 δῶχ' υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἡῶ τ' ἡέλιόν τε,
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχιΐσης,
 λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
 τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη. 270
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
 τῷ δὲ δὴ Αἰνεΐα δῶκεν, μῆστωρε φόβοιο.
 εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν."

ἌΩς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδέος υἱέ,
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἰστός·
 νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι."

Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος 280
 καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ παμμένη θώρηκι πελάσθη·
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
 δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκας." 285

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 "ἥμβροτες οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἶω
 πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἀρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν."

ἌΩς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἵθυνεν Ἀθήνη 290

263 Αἰνεΐω Zen. (cf. 323) ἐπαΐξας L¹¹ L¹⁶ M⁷ M⁸ M⁹ V¹ V¹⁸ Pa
 Ve καλλίτριχας ἵππους g U¹⁰ V¹ (cf. 323) 264 ἐξελάσαι A V¹
 (cf. 324) 270 γενέθλης L⁸ L¹⁹ M⁴ U¹ U⁵ U⁶ V¹ V¹⁴ V¹⁶ V²⁷ : γενέθλη
 C L¹¹ L¹⁶ Lp U¹³ 272 μῆστωρε Ar. vulg. : μῆστωρι b P¹³ T (uv.)
 Plat. Lach. 191 b 279 τύχωμι A, M⁸ corr. lemm. Lp : -μαι P¹⁰ :
 τύχοιμι cet. 285 ἀσ[χήσεσθαι] p¹⁶

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ῥίνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρήs,
 αἰχμὴ δ' ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθρεῶνα·
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι 295
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὔθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
 δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσάατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκι πεποιθώς,
 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἵσῃν, 300
 τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
 τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305
 ἰσχύϊ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
 θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥήξε τένοντε·
 ᾧσε δ' ἀπὸ ῥιῶν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 ἔστη γυνὴ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 γαίῃ· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε. 310

Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἷον ἐχεύατο πῆχχε λευκῷ,
 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν, 315
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

Ἡ μὲν ἐὼν φίλον υἷον ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἷος Καπανήος ἐλήθετο συνθεσιάων
 τάων ἃς ἐπέτελλε βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης, 320
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν εἰὸς ἠρύκακε μῶνυχας ἵππους

293 ἐξελύθη Ar. Apoll. lex. s. v. αἰχμηται, bgil p¹⁶ A B Ve al. :
 ἐξεσύθη Zen. vulg. : ἐξεχύθη P⁶ P⁷ U² U⁹ : ἐξέσυτο e Lp T 317 ἐκ
 ἀπὸ e ἔληται M⁹ U⁵ V¹² V³² al. : ὄλοιτο Ar.

νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνείαιο δ' ἐπαίξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 τίεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιω ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 ὦν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
 ἐμμεμαώς· ὃ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεῖ χαλκῷ, 330
 γιγνώσκων ὃ τ' ἀναλκίς ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
 τάων αἵ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἐννώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 335
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξείῃ δουρὶ
 ἀβληχρήν· εἴθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος· ῥέε δ' ἀμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 οὐ γὰρ σίτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον,
 τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἷόν·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης·
 “εἴκε, Διὸς θύγατερ, πολέμον καὶ δηϊοτήτος·
 ἦ οὐχ ἄλλῃς ὅττι γυναικας ἀνάλκιδας ἡπεροπενεύεις;
 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἦ τέ σ' οἴω 350
 ῥιγῇσειν πόλεμόν γε καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.”
 ὧς ἔφαθ', ἦ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο, τείρετο δ' αἰνῶς·

323 Αἰνείω Zen.
 χαλκῷ b f i p al.
 ἐς qu. s T

329 κρατερωνύχες ἵπποις Zen.
 337 δόρυ] διὰ h

336 δουρὶ]
 350 καὶ

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδὴννεμος ἕξαγ' ὀμίλου
 ἀχθομένην ὁδύνησι, μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
 εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα 355
 ἦμενον· ἥέρι δ' ἕγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω·
 ἥ δὲ γνύξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·
 “ φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δὸς δέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί. 360
 λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ,
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.”
 ὦς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
 ἥ δ' ἐς δίφρον ἔβαινευ ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ,
 παρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσί, 365
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις
 λύσας· ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἵδαρ·
 ἥ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτῃ, 370
 μητρὸς ἐῆς· ἥ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξευ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 “ τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανίωνων
 μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;”
 Τὴν δ' ἡμέιβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ· 375
 “ οὔτά με Τυδεὸς υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ,
 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται. 380
 Τὴν δ' ἡμέιβετ' ἔπειτα Διώνῃ, δῖα θεάων·
 “ τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·

359 ἐκκόμισαί **b c d g a l**. 363 ἄρ' om. vulg. : hab. **c g i m B**
 C al. 366 ἐλάαν] ἵππους **o L¹⁸** ἀέκοντε **q U² U⁶ V⁹ V.^o V¹⁴ V¹⁵**
V¹⁸ V²³ : ἄκοντε vulg. 374 ἐνωπὶ **a d a l** : ἐνιπῇ Ang. ss. **M⁹ P¹²**,
 qu. **s B L p** 378 ἐστιν] ἔσκε **Ve**

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν ὦτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, 385
 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
 χαλκῆς δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαῖδεκα μῆνας·
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυνή, περικαλλὴς Ἡερίβοια,
 Ἑρμεία ἐξήγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐ δεσμός ἐδάμνα.
 τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἷστῶ τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 τλῆ δ' Αἰδῆς ἐν τοῖσι πελώριος ὠκύν οἷστόν, 395
 εὐτέ μιν ὠτὸς ἀνῆρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν·
 αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἄχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἷστὸς
 ὦμῳ ἐνι στιβαρῶ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσω
 ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
 σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὅθετ' αἴσυλα ῥέζων,
 ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι.
 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
 ὅττι μάλ' οὐ δηναῖος ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι, 410
 φραζέσθω μή τίς οἱ ἀμείνων σείο μάχεται,
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστήνη,

388 αατος **p**¹⁰² 390 Ἑρμεία **a N⁴ R¹ V¹** : Ἑρμεία τ' **l r** al. : Ἑρμείω
U¹ 394 καί et κέν **Ar.** (διχῶς) : καὶ μιν **M¹¹ U¹¹** : καὶ περ **a f h B C**
al. : κέν μιν **vulg.** 403 αἰσυλοεργός **Ar.** ὃς] ὃ τ' **v. l. s T**
407 μάχεται **p¹ e h i o** al. : μάχοιτο **pluriq** 408 τί et τέ **Ar.**
(διχῶς) : τι **codd.**

ἐξ ὕπνου γοώουσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη,
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
ιφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο.”

415

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόργνυ
ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπύωντο βαρεῖαι.

αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.

420

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

“ Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, ὅττι κεν εἴπω;

ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιῶν ἀνιείσα

Τρῶσιν ἅμα σπένσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησε,

τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιῶν ἐϋπέπλων

πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.”

425

ᾧ φάτο, μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην·

“ οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα,

ἀλλὰ σύ γ' ἡμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,

ταῦτα δ' Ἀρηϊθοῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.”

430

ᾧ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

Αἰνεία δ' ἐπόρουσε βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης,

γινώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·

ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴετο δ' αἰεὶ

Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

435

τρίς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,

τρίς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων·

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,

δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

“ φράζεο, Τυδεΐδῃ, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν

440

ἴσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον

ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.”

ᾧ φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,

416 ἰχῶ **aceq p**¹ B al. : ἰχῶρ vulg. χερσὶν Zen. 423 ἄμ'
 ἔσπεσθαι **cp p**¹ al. 428 τέκνον ἐμόν, οὐ τοι Cic. ad Att. xiv. 13. 2.
 Plut. de aud. poet. 36a 443 τυτθὸν Ar. codd : πολλὸν v. l. ant.

μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445
 Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο.
 ἦτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινον τε·
 αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τευξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 αὐτῷ τ' Αἰνεΐᾳ ἔκελον καὶ τεύχεσι τοῖον, 450
 ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοεΐας
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆϊά τε πετερόεντα.
 δῆ τότε θοῦρον Ἄρῃα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 “Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, 455
 οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,
 Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.”
 Ὡς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέξετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460
 Τρῳᾶς δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὄτρυνε μετελθών,
 εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρηκῶν·
 νιάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
 “ὦ νιεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465
 ἦ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὖ ποιητῆσι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ δὲν ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δῖῳ,
 Αἰνεΐας, νιδὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο·
 ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.”
 Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω. 470
 ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἐκτορα δῖον·

444 ἀλευόμενος Ar. (cod. Athous) **g q Ge T** al. 445 ἀπάνευθεν
g V¹ 461 Τρῳᾶς Antim. Sinop. Cypr. : Τρῳᾶς v. l. ant. (ἡ κοινή
 sch. T) Ptol. Asc., o M¹ M⁵ O⁶ U² : Τρῳᾶς **f h k n** : **q** al. : Τρώων vulg.
 οὖλος] ἡλὸς v. l. ant. 463 νιέσι **g h** al. 466 εἶ (εὐπ.)
 ποιητῆσι Zen. vulg. : εἶ (εὐπ.) ποιητοῖσι Ar. **b g h** al. 467 δν M⁷
 corr. Eu. : **δντ** cet. 468 α
 εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐστ' Ἀφροδίτῃ **i** (= E 248)

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

Ἔκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἦδ' ἐπικούρων
 οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσι.
 τῶν νῦν οὐ τιw' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι, 475
 ἀλλὰ καταπτώσσουσιν κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·
 ἡμεῖς δὲ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπίκουροι ἐνειμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μάλα τηλόθεν ἤκω·
 τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπὶ δινῆεντι,
 ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλῃν ἔλιπον καὶ νῆπιον υἷόν, 480
 καδ δὲ κτήματα πολλά, τὰ ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
 οἶόν κ' ἦε φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν·
 τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὥρεσσι.
 μή πως, ὥς ἀψῖσι λῖνοί' ἀλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
 σοὶ δὲ χρή τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ, 490
 ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν."

Ὡς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἔκτορι μῦθος·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντη, 495
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῇν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλῶας
 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαῖ· ὥς τότε Ἀχαιοὶ

472 τοῖ α c al. 475 τῶν] τῷ L² M⁸ M¹⁰ Mo Pa 477 δ' αῖ
 b c g h al. : δὲ vulg. 481 τὰ τ' codd. 487 λῖνοιο c E. M. 183,
 33: λίνου τε O⁷ : -ου cet. 492 χαλεπὴν a c g h i k al. 500 ὅτε τε]

εὐτ' ἂν Ptol. Asc.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονισάλῳ, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 ἅψ' ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἥνιοχῆς. 505
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσι ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποικόμενος· τοῦ δ' ἐκραίαιεν ἐφετμὰς
 Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἶδε Παλλὰδ' Ἀθήνην 510
 οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίνους ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔ τι.
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
 Τοὺς δ' Αἶαντε δῶν καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 ὄτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
 οὔτε βλίας Τρώων ὑπεδεῖδισαν οὔτε ἰωκάς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἃς τε Κρονίων
 νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι
 ἀτρέμας, ὅφρ' εὖδῃσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων 525
 ζαχρειῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιάοντα
 πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνῶσιν ἀέντες·
 ὥς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·
 “ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὕσμινας· 530
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ ἐπέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτέ τις ἀλκή.”
 Ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,

511 ἀρηγός ο C U⁵ V¹ V⁴ 520 οἱ δὲ] ἡδὲ p L²⁰ M⁸ M⁹ M¹³ T U¹⁰
 V¹⁹ 527 om. p¹¹ 530]νῆς p¹¹ 531 αἰδομένων δ' vulg. : δ'
 om. Ar. h L¹⁴ V¹² V²⁶ : τ' Eust.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμον, Δηϊκόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
 τῖον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἥ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήηρος ἔλασσε·
 δοῦπήσεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540
 Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 νῆε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐϋκτιμένη ἐνὶ Φηρή,
 ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545
 ὅς τέκετ' Ὀρτίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεςσιν ἄνακτα·
 Ὀρτίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 ἀρνυμένῳ· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 οἷῳ τῷ γε λέοντε δῶα ὄρεος κορυφῇσιν
 ἔτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης· 555
 τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἵφια μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὀξείῃ χαλκῷ·
 τοίῳ τῷ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμέντε
 καππεσέτην, ἐλάττησιν ἑοικότες ὑψηλῇσι. 560
 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος,

534 Αἰνείω dg al. : Αἰνείεω vulg. : Αἰνείαο m V¹ V¹⁶ al. Δημοκόωντα
 cik C al. 538 χαλκός ehm T al. : καὶ τῆς vulg. 540 ἤριπε δὲ
 πρηνῆς lr U⁹ V⁶ 542 Ὀρσίλοχον codd. : Ὀρτίλοχον Zen. (teste
 s γ 489) 543 Ἐφῆρη v. l. in T 546 Ὀρτίλοχον Zen.
 f o B M¹⁰ N⁴ Pal¹ T V¹⁰ V¹⁸ 547 Ὀρτίλοχος iidem 549 Ὀρτί-
 λοχος N⁴ (ὁ πρόγονος διὰ τοῦ τ, ὁ παῖς διὰ τοῦ σ s Et Flor. Lp T : ita
 Ar. Aristoph., sed Paus. iv. 30. 2 utrumque Ὀρτίλοχον vocat)
 560 ἑοικότε Ar. h U¹⁸ 561 βοὴν ἀγαθὸς e

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
 σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὄτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνεΐας δαμείη.
 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν,
 μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλει πόνοιο.
 τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα δξυύοντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἰνεΐας δ' οὐ μείνε, θοός περ ἔων πολεμιστής,
 ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῷ μὲν ἄρα δειλῷ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην. 575
 Ἔνθα Πυλαιμέnea ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ἔσταότ' ἐγχεῖ νύξε κατὰ κληῖδα τυχήσας·
 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλλ', ἡνίοχον θεράποντα, 580
 ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην—ὁ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους—
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἥλασε κόρσην·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὦμους.
 δηθὰ μάλ' ἐστήκει—τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης—
 ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησι·
 τοὺς ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἥλας Ἀχαιῶν.
 Τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες 591
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐννώ,

567 σφεας **b d g** B C D T al. 579 παρὰ **e h D T** al. 583 πέσειν
h V¹⁴ V¹⁵ V¹⁶ 587 ῥ' ἀμάθοιο] ῥ' om. **l m r** al. : ψαμάθοιο **c h i** al.
 588 πέσον **p⁷²** 591 κεκληγώς **codd.**, cf. Π 430

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἡ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτήτος,
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἔκτορος, ἄλλοτ' ὀπισθε. 595

Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 στήῃ ἐπ' ὠκυρόφ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 ἀφρῷ μορμύρουτα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
 ὥς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἰπέ τε λαῷ. 600

“ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἔκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
 εἴκετε, μῆδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἱφί μάχεσθαι.”

ἌΩς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἔνθ' Ἔκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
 τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγον υἱόν, ὅς ρ' ἐνὶ Παισῶ
 ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος· ἀλλὰ ἔ μοῖρα
 ἧγ' ἐπικουρήσουντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ νῆας.
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρηρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
 ὀξέα παμφανώοντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 αὐτὰρ ὁ λαῖξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620
 ἐσπάσαι· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
 δεῖσε δ' ὃ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

οἷ ἔ μέγαν περ ἔόντα καὶ ἵφθιμον καὶ ἀγανὸν 625
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμύχθη.

ἌΩς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἑρακλείδην, ἧῦν τε μέγαν τε,
 ὥρσεν ἐπ' ἀντιθέφ Σαρπηδὸνι μοῖρα κραταιή.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630
 νῖός θ' νίωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,

τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 “Σαρπηδὸν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' ἔοντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν

οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἑρακληεῖν
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμονα θυμολέοντα·
 ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
 ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν

Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγνιάς·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἶομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι
 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀΐδαο περήσειν.”

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ἤδα·
 “Τληπόλεμ', ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἰλίον ἱρὴν
 ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
 ὅς ρά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μῦθῳ, 650
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ.”

ἌΩς φάτο Σαρπηδῶν, ὁ δ' ἀνέσχετο μέλινον ἔγχος 655

630 ἰόντε Ar. ed. altera 638 ἀλλ' οἷον Aristoph. Ar. Heracleo :
 ἀλλοῖον Tyrannio, Pius : ἀλλ' οἶδον Parmen., Nicias Ἑρακλεῖην
 Zen. (ἀμέτρως), M⁵ M⁸ M⁹ M¹³ O⁶ U¹ U⁵ U¹³ 646 ἐμοῦ b c g n V¹
 V¹² al. 650 βέξαντα p L² M⁵ M¹⁰ V⁶ 651 ὧν τῶν f k A al.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἦϊξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηδών, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινῇ·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μῆρὸν ἀριστερὸν ἔγχρ' μακρῷ 660
 βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
 ὅστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διόι ἐταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε, 665
 μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ἐπιβαίῃ,
 σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφίεποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεὺς
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ· 670
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἣ προτέρῳ Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἣ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ· 675

τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἐνθ' ὅ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ· 680
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδὼν Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφνδυνὸν ἔειπε·
 “ Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
 κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμνυν· ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἐγωγε

656 ἁμαρτῇ Hdn. vulg. : ἁμαρτῇ Ar. : δμαρτῇ **h c f g i o p**, v. l. ap.
 Eust. 657 ἦϊξεν **p**¹ 661 βεβλήκειν Ar. **p**⁵⁸ A ss B Ge Pal¹
 V²⁰ : -κει cet. 665 τὸ οἱ v. l ant. 667]φis ἐποντ[**p**⁸³ ut conl.
 Brandreth 686 οὐκ] οὐδ' **c g**

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

νοστήσας οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.”

*Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
ἀλλὰ παρήϊζεν, λελημένος ὄφρα τάχιστα 690
ῶσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μέλινον ὥσε θύραζε
ἵφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος. 695
τὸν δὲ λίπε ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
αὐτὶς δ' ἐμπνύνθη, περὶ δὲ πνοὴ Βορέας
ζῶγρει ἐπιπνέουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηϊ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἶεν ὀπίσσω
χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

*Εὐθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν
Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πᾶις καὶ χάλκεος Ἀρης;
ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἑλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτρην,
ὅς ρ' ἐν Ἑλλήνι ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πῖονα δῆμον ἔχοντες. 710

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
ἦ ρ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω, 715

695 Σελάγων ἱtol. Pind. 697 ἐμπνύνθη Ar. uv. (cf. X 475):
ἀμπνύνθη codd. 700 προτρέποντο v. l. ant. ἐπὶ] ἀπὸ v. l. ant.
701 μάχην h U¹³ V¹² V²¹: -ης c 703 ἐξενάριξαν Ar. e1 A B C al.:
ἐξενάριξεν cet. 707 Ὀρέσβιον] ὑπέρβιον k m Ge ss. L¹⁰ V¹⁰
708 Ἑδῃ Zen., v. l. ap. Strab. 407

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἔασομεν οὐλον Ἄρηα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."

ᾠς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ἡ μὲν ἐποιοχόμενη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720

Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοι·

Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέφ' ἄξονι ἀμφίς.

τῶν ἦτοι χρυσέη ἵτους ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθε
χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι· 725

πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·

δίφρος δὲ χρυσείοισι καὶ ἀργυρείοισιν ἱμάσιν

ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἄντυγές εἰσι.

τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ

δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα 730

κάλ' ἔβαλε χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἦγαγεν Ἥρη

ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδεῖ,
ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· 735

ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο

τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσα

δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντῃ Φόβος ἐστεφάνωται,
ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή, 740

ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλῇ δεινοῖο πελώρου,

δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρου

χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν· 745

ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος

βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν

725 ἐπίσσωτρα ἔν τισι s A B Lp P¹¹ γρ. Bm⁸, E⁴ ss.

ἔβ. i ἦραρεν V³², γρ. Ang.

734-735 ath. Zen.

731 καδδ'

k A Ge N⁴ U⁶: πόλεων cet.

744 πολίων

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἡρώων, οἷσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.

Ἦρῃ δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἅς ἔχον ὦραι,
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 750

ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι.

τῇ ῥά δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους·
εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδεираδος Οὐλύμποιο.
ἐνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἦρῃ 755

Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
“ Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Ἄρῃ τάδε καρτερὰ ἔργα,
ὅσπασίον τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκηλοι
τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760

ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὐ τίνα οἶδε θέμιστα;
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρῃα
λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδίσωμαι; ”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
“ ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελεῖν,
ἣ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὁδύνῃσι πελάζειν.” 765

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἦρῃ,
μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

ὅσσον δ' ἡεροειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν 770
ἡμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
τοσσον ἐπιθρόσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.

ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἱξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος,
ἐνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἦρῃ 775

747 οἷσιν Ar. **ch** : τοῖσιν vulg. 749 -ματοι **a c f al.** 756 μετ-
έειπε **k M⁵ N⁴ U¹⁰ V¹³ V¹⁵ V¹⁶** 757 ἔργ' ἀῖδηλα v. l. ant. **g** (cf. 872)

764 τὴν δ' αὖτε προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε v. l. ant. : τὴν
δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε **c g h T** 772 ὑψηχέες **u** :
ὑψαυχέες **V¹ V²²** corr. : ὑψαύχενες cit. Long. de subl. 9

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

λύσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχενε·
τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῖαι·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι πλείστοι καὶ ἄριστοι 780
ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
εἰλόμενοι, λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν

ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδύν,
ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ, 785
ὅς τόνον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·

“ αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί·
ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος· 790
νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.”

ᾧς εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὖρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ. 795
ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπομόργνυ.
ἵππειου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο φώνησέν τε·

“ ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἑοικότα γείνατο Τυδεύς. 800
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς·
καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἥλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας·

778 αἶ] τὼ v. l. in L¹⁸ 785 εἰδομένη i L¹⁸ R¹ U¹² V³² 786 om.
quidam ant. 787 ἐλεγχέες Ar. h V²¹ ἀγῆτοί et ἄριστοι Ar.
(διχῶς) : hoc V¹⁶ V¹ 791 δ' ἑκαθεν Ar. i q V¹⁰ V¹¹ V³² 797 ἀμφι-
βρότης v. l. ap. Eust. :]ης p¹¹ τείρετο Ar. vulg. : τρίβετο v. l. ant.
oilqr A ss. B C D T

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον· 805
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥήϊδιώς· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.
 σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἴσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
 καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810
 ἀλλὰ σευ ἧ κάματος πολυδαΐξ γυῖα δέδυκεν,
 ἧ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἐπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαίφρονος Οἰνεΐδαο.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “ γινώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
 τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
 ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἅς ἐπέτειλας·
 οὐ μ' εἶας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 γινώσκω γὰρ Ἀρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 825
 “ Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 μήτε σύ γ' Ἀρηα τό γε δείδιθι μήτε τιw ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι·
 ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
 τύψον δὲ σχεδὶνῃ μηδ' ἄξιο θοῦρον Ἀρηα, 830
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
 ὃς πρόφην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἡρῇ στεῦτ' ἀγορεύων
 Τρῶσιν μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασταί.”

ᾧς φαμένῃ Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835

808 om. Ar. L⁹ V¹⁶
 προσέειπε v. l. ant. (ἐνιοι Did.)
 827 τό γε] τὸν c1

811 λέλυκεν h O⁷

814 τὴν δ' αὐτῃ
 818 σέων Ar. ita B : σῶν codd.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

χειρὶ πάλιν ἐρύσας, ὁ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ἀπόρουσεν·
 ἥ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα διόν
 ἐμμεμανῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
 λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840
 αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
 τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 δὺν Ἀἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης. 845
 ὣς δὲ ἴδε βροτολογιὸς Ἀρης Διομήδεα διόν,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
 κείσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850
 πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
 καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ᾤσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
 δεύτερος αὖθ' ὠρμάτο βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης 855
 ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρῃ·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχών, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν,
 ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρηος.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
 δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄτος πολέμοιο.
 Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ

838-839 ath. Ar. 838 φήγινος] πήγινος v. l. ap. Hesych. al.
 839 τ'] δ' Ar. h V²¹ 842 ἐξενάριζεν Ar. A in ras. B L¹⁹ M¹⁰: ἐξενά-
 ριζεν v. l. ant., cet. 848 κείσθ' ὅθι πρ. μιν g U⁵ U¹¹ 852 ἐλέσθαι
 p' g n A V¹ al.: ὀλέσσαι vulg. 854 ὑπὲρ A V¹ 857 ζωννύσκετο
 στελλέσκετο v. l. ant. (ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων) μίτρῃ Ar. M⁵ M¹⁰
 O⁶: μίτρη Hdn. vulg. 860 ὅσσον δ' Aristoph. T 863 ἄτος Ve

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

καύματος ἔξ ἀνέμοιοι δνσαέος ὀρνυμένοιοι, 865
 τοίος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος ἄρης
 φαίνεται ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὤτειλῆς, 870
 καὶ ῥ' ὀλοφνύμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὀρώων τάδε καρτερὰ ἔργα;
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεςσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην, 875
 ῥυλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμληεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὔτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιείς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀττήλον· 880
 ἣ νῦν Τυδέος υἱόν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·
 ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἣ τέ κε δηρὸν 885
 αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
 ἣ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυτῆσι.”
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
 ἔχθιστος δέ μοι ἐσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 μητρὸς τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν·
 τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίγησιν.
 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895

872 ἔργ' αἰδήλα **g** U⁵ (cf. 757) 874 χάριν **cegi k p T**: χάριν δ'
 Ar. cet. 880 ἀνιείς **b h**, -εις -ης cet. 881 ὑπερφίαλον Ar.
 P¹² V¹: ὑπέρθυμον v. l. ant. (αἰ δημῶδεις Did.), vulg.

5. ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἔμοι δέ σε γέλνατο μήτηρ·
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ᾧδ' αἰδήλος,
καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιῶνων.”

ἌΩς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων 900
ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
ὥς δ' ὅτ' ὁπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
ὑγρὸν ἥδον, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκώωντι,
ὥς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἴματα ἔσσε· 905
παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο κύδεϊ γαίῳν.

Αἰ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρη' ἀνδροκτασιῶων.

898 ἦσθας **h g k o p** A Ve V¹ V⁵ V¹² V¹⁸ V²⁵ ἐνέρτατος Zen.
899 ἀνώγειν **k A B Ge N⁴ U¹ V⁴ V¹⁰ V²⁷** : ἀνώγειν **o p**, v. l. ap. Eust. :
ἀνώγει vulg. 900 πάσσειν Ar. **e h k o A B C T al.** 901 om. Ar.
(uv.) **e h B C D T al.** κατὰ θνητοῦς Pe U⁶ 902 ἐπειγόμενον
b c h D Mc al. 903 περιτρέφεται Hdn. V¹⁶, P² ss. : περιστρέφεται
vulg. 906 ath. hic Ar. (A 405) 909 παύσασθαι A N⁴ P¹¹
schol. T Ἄρη (Ἄρηα) **σ A L⁹ L¹⁷ L¹⁸ V¹⁶ V²⁰** : Ἄρην vulg.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

Τρώων δ' οἴωθ'η καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἵθυσσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
υἱὸν Ἐϋσσώρου, Ἀκάμαντ' ἧῦν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 10
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδαην, ὃς ἔναιεν ἔκτιμινῃ ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιώτοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶ ἔπι οἰκία ναίων. 15
ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τότε ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

4 ita Ar. ed. altera, codd. : ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίνης Ar.
ed. prior. (ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἐγγράφῳ § A B Lp) : ποταμοῖο Σκαμάνδρου
καὶ Σιμόεντος Chaeris (§ B Lp T) 6 φάλαγγε Ve 18 ῥα τότε']
ῥά οἱ Ve

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξε· 20
 βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
 νηὶς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.
 Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος
 πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ·
 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ, 25
 ἥ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Μηκιστηϊάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἄστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30
 ἔγχρ' χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα διον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστοριδῆς, Ἐλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Σατυνιόεντος εὐρρείταιο παρ' ὄχθας
 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως 35
 φεύγοντ'. Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζῶν ἐλ'. ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίλοι,
 ὅζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40
 πρὸς πόλιν, ἥ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· πᾶρ δέ οἱ ἔσθη
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλίσσετο γούνων· 45
 “ζῳγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολὺκμητός τε σίδηρος,

21 Πήδασον] πήρεχον Ar. (οἱ περὶ Ἀρίσταρχον teste S B)
 31 ἄρ' Ἐτάονα ce Ge V¹¹ V¹² V³² al., v. l. ap. Eust. 34 ναῖε δὲ]
 δs νάε (ναῖε cod.) Zen. σαφινιόεντος v. l. ap. Strab. 606 35 φύ-
 λακον] σχεδίων Hdn. π. μον. λέξ. 18. 6 38 ἵπποι . . . ἀτυζόμενοι
 Apoll. lex. M¹ ss. U¹ Ve, v. l. ap. Eust. 45 ἐ ἐλίσσ. U⁶ ss., γρ. O⁸

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἷ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 50

ᾧ Ως φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε·
καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἤῤα·
“ ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55
ἀνδρῶν; ἡ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρώων; τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χειράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἴλιου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.” 60

ᾧ Ως εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
αἷσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔθην ὥσατο χειρὶ
ἥρῳ Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
λαῖξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
“ ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
μιμνέτω, ὥς κε πλείστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70
νεκροὺς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.”

ᾧ Ως εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστὰς 75
Πριαμίδης Ἑλένος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
“ Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα

49 τῶν] τῷ m 51 ἔπειθε] ὄρινε f h q A ss. B C N⁴ T V¹ V¹³ V¹⁵ al.
54 ἀντίον Zen. b c h al. 55 αὕτως e v. l. ap. Eust., al.
56 πεποιέεται Zen. ap. Heracl. ap. Eu.: -ηνται T 59 φέρει b A
ss. Ve V¹ V¹⁴ V¹⁵ V¹⁶ 61 ἔτρεψεν] παρέπεισεν i m A V¹³ al.: ὥτρυνεν
M⁵ 62 ἀπαί g p v. l. ap. Eust.: ἀπὸ U¹¹ 71 Τρώων ἅμ πεδίον
συλήσομεν ἔντα νεκρούς Zen. 76 οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος et μάντις
τ' οἰωνοπόλος τε Ar. (διχῶς): illud codd.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλᾶων 85
 πάντῃ ἐποιοχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δηϊοῖσι δὲ χάρμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει 85
 Ἕκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραῖα
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺν φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡὔκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἡκέστας ἱερεισέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 ὥς κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὤδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν πέρ φασι θεᾶς ἐξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.”
 ὣς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' οὗ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντῃ,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν. 105
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος

86 μετοίχεο Vc V¹ γρ. E⁴ Eu. 87 γεραῖα v. l. ant. : γεραῖα
 P¹¹ V²³ 96 ὥς κεν Ar. f B C M⁷ M¹³ O⁶ V¹¹ V²⁰ V²⁶ : αἶ κεν vulg.
105 μαχέσθαι e h cit. Eust. : μαχέσεσθαι E⁴ Lc¹ M⁶ P⁶ P⁷ V¹² V³²

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

Τρωσὶν ἀλεξήσονται κατελθέμεν, ὥς ἐλέλιχθεν.

Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας· 110

“Τρώες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ’ ἐπίκουροι,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὅφρ’ ἂν ἐγὼ βῆω προτὶ Ἴλιον, ἥδὲ γέρουσιν
 εἵπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισι
 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ’ ἐκατόμβας.” 115

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
 ἄντυξ ἧ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ’ Ἰππολόχοιο πᾶϊς καὶ Τυδέος υἱὸς
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120

οἱ δ’ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ἰόντε,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

“τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐ μὲν γάρ ποτ’ ὄπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 τὸ πρῶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺν προβέβηκας ἀπάντων 125
 σῶ θάρσει, ὃ τ’ ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας·
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσων.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ’ οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερὸς Λυκόοργος, 130

δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας

σεῦε κατ’ ἡγάθεον Νυσήϊον· αἱ δ’ ἅμα πᾶσαι

θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ’ ἀνδροφόνοιο Λυκούργου

θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς 135

δύσεθ’ ἄλὸς κατὰ κῦμα, Θέτις δ’ ὑπεδέξατο κόλπῳ

109 μετελθέμεν U¹ U¹⁰ V¹

ἀγχιμαχηταί i Ge M⁷ M¹³ O⁶ U¹⁰

ἔσται λώβην Zen.

113 ὅφρ’ ἂν et ὅφρα κ’ Ar. (διχῶς): illud codd.

119-236 μετατιθέασί τινες ἀλλαχόσε ταύτην τὴν σύστασιν
 Ariston. 120 ἀμφοτέρω A Mc V¹ V¹⁰ 121 ἰόντε Zen. Aristoph.

Ar. (?): ἰόντες codd. 128 οὐρανὸν Ar. a d q U⁴ U¹¹ U¹² 135 φο-
 βηθεὶς] χολωθεὶς Zen.

111 Τρώες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι

112 ἀνέρες ἔστε θεοὶ καὶ ἀμύνετον

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ρεία ζῶοντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν· 140
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοισι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἷ Ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι."

Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
 "Τυδεΐδῃ μεγάλυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις; 145
 οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρῃ·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύει ἢ δ' ἀπολήγει.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδῆς 150
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκειν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος τίκτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην· 155
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡγορέην ἐρατεινὴν
 ὥπασαν· αὐτὰρ οἱ Προΐτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
 ὅς ρ' ἐκ δήμου ἔλασσειν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἄργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ ἐδάμασσε.
 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, διτ' Ἄντεια, 160
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαίφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·
 'τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.' 165
 ὧς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν οἷον ἄκουσε·

148 τηλεθόωντα Aristoph. ὥρῃ Aristoph. g p²¹ uv. A B P¹¹ V¹⁵
 V⁵ V¹⁶ V²⁶ Ve 149 ἢ μὲν . . . ἢ δ' Alexio e A T V⁹ V¹⁴ V¹⁵ v. l. ap.
 Eust. 154 τέκεν M¹ O⁵ U¹ Ve al. 155 τίκτεν Ar. a Ge M⁷ N⁴ :
 ἔτικτεν vulg. ἔλλεροφ. Zen. (teste Eust.) 159 οἷ μιν d k p A al.
 160 διάντεια i M⁹ U⁹ v. l. ant.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσασατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅ γε σήματα λυγρά,
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
 δεῖξαι δ' ἡνώγειν ᾧ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ξάνθον τε ρέοντα,
 προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
 ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ιδέσθαι,
 ὅττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτιοιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
 πεφνέμεν· ἥ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων, 180
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
 δεῦτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσασατο κυδαλίμοισι·
 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνευ Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκνὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνευ ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦνν ἑόντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμοιτο. 195

169 τυκτῷ h 170 ἡνώγειν Ar. A (-ειῦ) B M⁴ Mc U² V¹⁰ V²⁰ : -γει
 cct. 171 ἐπ'] μετ' Dem. Ixion 174 ξείνισσε et ξείνιζε Ar. (διχῶς) :
 illud codd. praeter Ge 187 ἄρ' ἀνερχομένῳ Ar. vulg. : ἄρ' ἐπερχ- v. l.
 ant. p²¹, ἀπερχ- Ar. sec. s T, L²⁰ Lp, p²¹ ss. ἀναερχ- h i δόλον] λόχον
 i o A N⁴ U¹ al. 195 ὕφρα νέμοιτο] πυροφόροιο d k m A V⁴ V³² al.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Ἰσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἦ δ' ἔτεκε ἄντιθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦτοι ὁ καὶ πεδίου τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
 Ἰσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205
 Ἰππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἶν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἀριστοὶ
 ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι.”
 ὣς φάτο, γήθησεν δὲ βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηΰδα ποιμένα λαῶν·
 “ ἦ ῥά νύ μοι ξείνος πατρῷός ἐσσι παλαιός· 215
 Οἶνεὺς γάρ ποτε διὸς ἀμύμονα Βελλεροφόντῃν
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
 οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήρηα δίδου φοίνικι φαεινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον, 220
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·

200 ἀλλ' ὅτε δὴ] αὐτὰρ ἐπεὶ Arist. Probl. 953 a 23
 ἀνδρον Strab. 573, 631 225 τῶν] τὸν c T V⁸ V¹⁵ al.
 Ar. a d e m A C T: ἔγχεσι Zen. vulg. ἀλλήλους Zen.

203 Πείσ-
 226 ἔγχεα

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

πολλοὶ μὲν γὰρ ἔμοι Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
κτείνειν ὃν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω,
πολλοὶ δ' αὖ σοι Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν ὃν κε δύνῃαι.
τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε 230
γνώσιν ὅτι ξεῖνοι πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι.”

ᾧΩς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἵξαντε,
χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο·
ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδῃς φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε 235
χρύσεια χαλκείων, ἐκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

Ἐκτωρ δ' ὥς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανε,
ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεόν ἠδὲ θύγατρες
εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἕτας τε
καὶ πόσιας· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει 240
πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφήπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον—αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθιοι,
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ παῖδες 245

κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι·
κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθιοι,
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ
κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 250

ἐνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντὶ ἦλυθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
“ τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν 255
μαρναμένοι περὶ ἄστν· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν

237 φηγὸν **defopqrA** ss. **BCDTal.** : πύργον vulg. 241 πᾶσι
μάλ' v. l. ant. 244 ἔνεσαν **Ar.** vulg. : ἔσαν, ἔσσαν **cfBCTal**

246 μνηστῆς] αἰδοίης **chiT**, v. l. in **A** 250 αἰδοίης] μνηστῆς
d, v. l. in **A**

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιθεῖα οἶνον ἐνεῖκω,
 ὥς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεται, αἶ κε πίησθα. 260
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 ὥς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησι."

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 "μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 μή μ' ἀπογνιώσης μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελεύεις
 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραίᾶς· 270
 πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺν φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡῦκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ 275
 ἄστνυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλιου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελεύεις
 ἔρχεο, ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσω, 280
 αἶ κ' ἐθέλῃς εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κέ οἱ αὖτις
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοιῷ τε παισίν.
 εἰ κείνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἀἴδος εἴσω,
 φαίην κε φρέν' ἀτέρπου οἴζυος ἐκλελαθέσθαι." 285

261 μέγα] μάλα h 265 μένεος Plato Crat. 415 a, Ar. (teste Eust.), vulg. : μένεος δ' h m U⁶ V¹⁰ V²¹ : μένεός τ' a q L⁹ L¹⁸ M⁷ M⁸ Pa U¹⁰ 266 ἀνίπτησιν Zen. Hdn. g 270 γεραίᾶς v. l. in A (cf. 87) 271 πέπλων a d m al. : πέπλος b al. 285 φαίην περ v. l. s T φρέν' ἀτέρπου vulg. : φρέν' ἄτερ που Ar. A (ἄτέρ) L⁵ Le¹ O⁸ P³ P⁷ Eu. : ἄτερπον M¹² U¹, V⁵ corr. : φίλον ἦτορ Zen.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ὧς ἔφαθ', ἥ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλα ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 290
 ἦγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν·
 τῶν ἔν' αἰραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἡδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεΐατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἴκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ὥϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
 Κισσηΐς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέριαν. 300
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον·
 ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡυκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἡρᾶτο Διὸς κούρῃ μέγαλοιο·
 “ πότνι' Ἀθηναίη, ῥυσίπολι, δῖα θεάων, 305
 ᾄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἡδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαῖδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσης
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.” 310

ὧς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὥς αἱ μὲν ῥ' εὖχοντο Διὸς κούρῃ μέγαλοιο,
 Ἐκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτενξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τότε ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες, 315

288 ἡ δ' εἰς οἶκον ἰοῦσα παρίστατο φωριαμοῖσιν Ar. ed. altera, **p**¹ Bm⁵
 U² : hab. in marg. o V¹³ V³² (= o 104) 289 παμποίκιλα Bm⁸ M⁶ U³ :
 -οι cet. 290 τὰς] ἄς Strabo 41 c **p**¹ V³² 305 ἐρυσίπολι codd. :
 ῥυσίπολι v. l. ap. s A Lp T (ἄμεινον) 311 ath. Ar.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἑκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
 ἐνθ' Ἑκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. 320

τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώοντα·
 Ἀργεῖν δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξίν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλενε.
 τὸν δ' Ἑκτωρ νεῖκεσσειν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι· 325

“δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τείχος
 μαρνάμενοι· σέο δ' εἴνεκ' αὕτῃ τε πτόλεμός τε
 ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδης· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
 ὅν τινα που μεθίεντα ἰδοῖς στυγεροῦ πολέμοιο. 330
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐτιο θέρηται.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 “Ἑκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 τοῦνεκά τοι ἔρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μεν ἄκουσον·
 οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι 335
 ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρ' προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρειποῦς' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὄρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ᾧδε καὶ αὐτῷ
 λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμβίβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύω· 340
 ἦ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' οἶω.”

ᾧς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισι·
 “δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυόεσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἥματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ 345
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα

319 ἔχεν δεκάπηχυν qu. s A Eu., ita Q³ 322 τόξα φάωντα v. l.
 ant., h D L⁶ V¹ V¹² al. 324 ἔργ' ἐπέτελλε M⁹ P¹², M⁷ corr. 330 ὅν
 τινα Ag. M¹ V¹⁰ : εἴ τινα vulg. 335 τόσσον τρώων c h 343 ἀμεί-
 βετο διὰ γυνιακῶν g, v. l. in A

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ᾧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ᾧφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἤδη νέμεσιν τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὔτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀίω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε καὶ ἔξο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἶνεκ' ἐμείο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισι.”

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 “μή με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις· 360
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσεται ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμείο ποθὴν ἀπείοντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σὺ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔοντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
 οὐ γὰρ οἶδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὔτις,
 ἢ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.”

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὔρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπλόῳ ἐϋπέπλῳ
 πύργῳ ἐφειστήκει γοώσά τε μυρομένη τε.
 Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν· 375
 “εἰ δ' ἄγε μοι, δμφαί, νημερτέα μυθήσασθε·

349 διετεκμήραντο ο p N⁴ V²⁷ : κατετεκμήραντο V¹³ 351 ὅς ρ'
 b g i al. 354 νῦν Ar. codd. 356 ἄτης] ἀρχῆς Zen. cer
 365 ἐλεύσομαι c T U¹ U⁶ V¹¹ V¹⁹ : ἐσελεύσομαι vulg. ὄφρ' ἂν e al. :
 ὥς κεν M⁶ V¹⁵ 367 γὰρ L⁹ M⁷ O⁶ U⁹ : γὰρ ἔτ' i o al. : γὰρ τ' vulg.
 y*

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάρου;
 ἦέ πη ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐϋπέπλων,
 ἦ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται"; 380

Τὸν δ' αὖτ' ὀτρηνῇ ταμὶν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 "Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 οὔτε πη ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων ἐϋπέπλων
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἄκουσε
 τείρεσθαι Τρῳας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἦ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη ἔκκυα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη."

Ἡ ῥα γυνὴ ταμίν, ὁ δ' ἀπέσσυτο δῶματος Ἐκτωρ 390
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐϋκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
 εὔτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστν
 Σκαιάς, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίονδε,
 ἐνθ' ἄλοχος πολὺδωρος ἐναντίῃ ἦλθε θέουσα
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
 Ἡετίων, ὃς ἐναίεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλῆέσση,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400
 Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ,
 τόν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυνάκτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
 ἦτοι ὁ μὲν μεῖδυσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα, 405
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 "δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις

380 a (= 386) A L¹² V¹⁶ V¹⁹ V²² V²³ al. 393 τῇ τ' f U¹ : τῇ δ' g
 al. : τῇ γὰρ e διεξιέναι e g l al. 400 ἐπὶ] ἐν q L¹⁰ L¹⁹ U⁶ V¹⁶
 V²³ al. κόλπον b d g i p

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἧ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη 410
 σεῦ ἀφαμαρτούση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν εὖ ναιετάουσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσασατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἡδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἳ δέ μοι ἐπὶ τὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἳ μὲν πάντες ἰφ' κίον ἥματι Ἀἴδος εἶσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὀτέσσι.
 μητέρα δ', ἧ βασιλεύεν ὑπὸ Πλάκῃ ὕληέσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἂψ ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἡδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης· 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήης χήρην τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐριεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τείχος.
 τρὶς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἳ ἄριστοι 435
 ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα
 ἡδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἦ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων ἐν εἰδώς,

408 ἐμὸν μόρον v. l. ant.

vulg. : -όωσαν Ar.

433-439 ath. Ar.

415 ναιετάουσαν **οερα** al. : -άωσαν

434 ἀμβατή Callistratus

435 τῇδ' v. l. in A, ci T al.

437 Ἀτρεΐδα Dem. Ixion : Ἀτρεΐδην

M⁶ V¹⁶ V¹⁶

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ἢ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 440

“ ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,

αἶ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·

οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς

αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρῶεσσι μάχεσθαι, 445

ἄρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦδ' ἐμὸν αὐτοῦ.

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλῶλῃ Ἴλιος ἱρὴ

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.

ἀλλ' οὐ μοι Τρῶων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450

οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος

οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

ἐν κονίησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,

ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

δακρύνεσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας· 455

καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ εὐῶσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,

καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊδος ἢ Ὑπερείης

πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικέισετ' ἀνάγκη·

καὶ ποτέ τις εἴπησιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσας·

“ Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460

Τρῶων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφιμάχοντο.”

ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος

χρήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.

ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,

πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι.” 465

ᾧ εἰπὼν οὖ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ·

ἀψ' δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης

ἐκλίνθη ἰάχων, πατρός φίλου ὅψιν ἀτυχεῖς,

ταρβήσας χαλκόν τε ἰδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,

439 αὐτοὺς v. l. ant.

447 γὰρ] μὲν **chi** 1 al.

-λιοιο [ἄνακτος] cit. **p**²¹
(-οι, -ει,) **g** al.

443 ὥς] **ξ** L⁶ ss., γρ. Vi¹, v. l. ap. Eust.

449 ἐϋμμελίῳ AD Pe V¹⁸, agn. **p**²¹

456 ἄργεϊ οὔσα **cer p**²¹ al. 464 καλύψαι

δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470

ἐκ δὲ γέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ·
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανώωσαν·
αὐτὰρ ὃ γ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
εἶπε δ' ἐπενξάμενος Δίί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι· 475

“Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσι,
ὦδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου ἱφί ἀνάσσειν·
καὶ ποτέ τις εἴποι ‘πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων·
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόευντα 480
κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.”

Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
παῖδ' ἐόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ
δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλήησε νοήσας,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε νῆπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 485

“δαιμονίη, μή μοί τι λῖν ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Ἀῖδι προῖάψει·
μοῖραν δ' οὐ τιwά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490
ἱστὸν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλενε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοῖ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.”

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει 495
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς

475 εἶπε δ' Ar.: εἶπέ τ' U⁵ V⁴ V¹⁸: εἶπεν vulg. 477 ἄριπ. p²¹ A
478 βίην ἀγαθόν τε v.l. ant., c^o h C D T al.: βίην τ' ἀγαθόν τε
a b B al.: βίην ἀγαθὸν p N⁴ V¹⁴: ἡ κοινὴ βιη[ν] διχ[α του τε] p²¹
479 εἴποι cit. Nic., A ss. B C V¹⁸: εἴπησι vulg. γ' ὅδε Ar. U¹ V¹⁸:
δ' ὃ γε vulg. ἀμείνω M⁵ T (cf. A 80) 484 ἐλέαιρε c^o h l D al.
493 ita p²¹ Epict. iii. 103. ἐμοί δὲ μάλιστα cet.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
 αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἔκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ· 500
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δῆθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 ἀλλ' ὃ γ', ἐπεὶ κατέδυν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
 σέυατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστν, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιοῦς. 505
 ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
 εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,
 κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἰσσοῦνται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιοῦς, 510
 ῥίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμον ἄκρης
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ ἐβεβήκει
 καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἔκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε 515
 στρέψεσθ' ἐκ χώρης ὅθι ἦ δάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 “ἦθεί", ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὥς ἐκέλευες;”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 “δαιμόνι, οὐκ ἄν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη, 521
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθείεις τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἶσχε' ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σείο. 525
 ἀλλ' ἵομεν· τὰ δ' ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶη ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησι
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάρουσιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς.”

506 ἀγοστήσας v. l. ant. 511 ῥίμφ' ἐὰ Zen. : ῥίμφαε Posidonius
 519 ἐκέλευσας a cal. 523 μεθείεις M⁵ O² V¹ V³ V⁶ V¹⁰ : -ίεις cet.,
 cf. E 880 529 ἐλάσαντες L⁸ L²⁰ M⁶ M¹⁰ U¹³ V⁴ : -ασιν Vi²

ΙΛΙΑΔΟΣ Η

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
 ἀμφοτέροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
 οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐϋξέστης ἐλάτῃσι
 πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
 ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.

Ἔνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
 Ἄρρη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
 γείνατ' Ἀρηϊθοὸς καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
 Ἔκτωρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἔγχρ' ὀξύνουσι
 αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λύντο δὲ γυῖα.
 Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἴφίνουον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 Δεξιάδην, Ἴππων ἐπιάλμενον ὤκειάων,
 ὦμον· ὁ δ' ἐξ Ἴππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

5 ἐπεὶ κε κάμωσιν Ar. fgh ABC al. : ἐπὴν κε κάμωσιν Dion. Sid.,
 vulg. : ἐπὴν κεκάμωσιν v. l. ant. e1 U⁵ U¹⁰ U¹³ 6 ἐλαύνοντες
 ἐρέσσοντες v. l. ant. (Ar. ? κατ' ἐνια τῶν ὑπομνημάτων Did.), e Ge N⁴ V²²
 v. l. in A 7 τῷ Ar. codd. : τοῖ Ammonius 12 λύντο Ar. c h l¹⁴ :
 λῦσε vulg. : δυντο p³⁴ 15 om. Ge U⁹

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

Ἄργεϊους δλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα
 Ἴλιον εἰς ἱερήν· τῇ δ' ἀντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων 20
 Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέσθην παρὰ φηγῶ.
 τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 “τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμανῖα, Διὸς θύγατερ μέγαλοιο, 25
 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺν κέρδιον εἴη·
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊότητα
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰς ὃ κε τέκμωρ 30
 Ἴλίου εὖρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ᾧδ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς. 35
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 “Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἣν τινά που Δαναῶν προκαλέσsetαι οἰόθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι, 40
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἷον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.”

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιώσιν· 45
 στή δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, κασίγνητος δέ τοί εἰμι·

18 v. om. p²¹ 22 παρὰ] περί g 23 ἐκάεργος o 24 σὺ δ' αὖ
 codd. 30 μαχῆσ]ομεθ p³⁴ 31 om. p³⁴ 32 om. O⁵ ἀθανά-
 τησι g h p q al.: -οισι Zen vulg.: ἀμφοτέρῃσι Aristoph. 33 τὸν
 δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Zen, v. l. in A 41 ἀγασσόμενοι Ag.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

ἄλλους μὲν κάθισον Τρώας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 ὧς γάρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετῶν.”
 Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλών· οἱ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 καδ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 καδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι
 φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 60
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες ἦατο πυκναί,
 ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 οἷη δὲ Ζεφύριοι ἐχεύατο πόντον ἔπι φριξ
 ὄρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
 τοῖαι ἄρα στίχες ἦατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
 ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
 εἰς ὃ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλγητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 τῶν νῦν ὃν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ. 75
 ὦδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταναήκει χαλκῷ,

53 ath. Ar. 56 αἰ δ' h o A O⁵ U¹⁰ : τοι δ' vulg. 60 ἐν
 σ M⁷ U¹ 62 βεβριθυῖαι v. l. in A (cf. Δ 282) 64 πόντος
 Arist. Probl. 934 a 15, vulg. : πόντον Ar. e f q B C Lp al. αὐτῆς
 vulg. : αὐτῇ Ar. e f h B C T al. : αὐτοῦ v. l. ant. Vi², Arist. l. c. : αὐτῷ U⁹
 73 δ' ἐν Ar. b g V¹⁹ V²⁹ : μὲν vulg. 74 νῦν ὃν τινα] εἰ καὶ τινα
 ch, v l. in A ἐμοὶ μαχέσασθαι] ἐνὶ στήθεσιν i

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα σύλησας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω,
 ὄφρα ἐ ταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, 85
 σῆμά τε οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεὶ Ἑλλησπόντῳ.
 καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
 νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 ἄνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἔκτωρ. 90
 ὥς ποτέ τις ἑρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται."
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 αἶδεσθην μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι·
 ὁψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπε
 νεῖκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ. 95
 "ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
 ἦ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἔκτορος ἀντίος εἴσιν.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 ἦμενοι αὖθι ἐκαστοὶ ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶς. 100
 τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθε
 νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν."
 Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
 ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
 Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺν φέρτερος ἦεν, 105
 εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 αὐτός τ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

90 ὃν τιν' v. l. B A T 95 νεῖκε' Ag. (ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων),
 q L¹¹ L¹⁴ 97 τᾶδε γ' γε τᾶδ' v. l. ap. T (ἐν τισὶ) 104 βιότοιο]
 θανάτοιο v. l. in A T βιώτου τέρμα φαάνθη, γρ. V¹³

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

“ ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρῆ
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενός περ, 110
 μηδ’ ἔθελ’ ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνουνι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ’ Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ἔρριγ’ ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων, 115
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἴ περ ἀδειῆς τ’ ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ’ ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ κε φύγησι
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.”

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως 120
 αἴσιμα παρειπών, ὃ δ’ ἐπείθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσσυνοι θεράποντες ἀπ’ ὤμων τεύχε’ ἔλουντο·
 Νέστωρ δ’ Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
 “ ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
 ἦ κε μέγ’ οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125
 ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἡδ’ ἀγορητής,
 ὅς ποτέ μ’ εἰρόμενος μέγ’ ἐγήθεεν ὧ ἐνὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ’ Ἕκτορι πάντας ἀκούσαι,
 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι, 130
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Ἀῖδος εἴσω.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 ἡβῶμ’ ὥς ὅτ’ ἐπ’ ὠκυρόφῳ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 Φειᾶς παρ τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135

109 χρῆ] χρεώ 11 110 δὲ σχέο Ar. Hdn. aefoq AT : δ’ ἀνσχεο
 ch : δ’ ἴσχεο vulg. 112 τον τε τρομ[εουσι] p³⁵, τὸν ὑποτρ. Bm⁶ H¹
 Vi⁴ 113 τοῦτόν γε v. l. in A, ita Le² Lesbomax 182 114 ἀντι-
 μολῆσαι v. l. g A ἀμείνω Zen. M⁹ P¹⁵ (cf. A 80) 127 μειρόμενος
 μέγα δ’ (leg. μεγάλ’) ἔστενε Zen. 130 φίλας ἀνὰ] βαρείας Ar. (ἐν
 ταῖς ἐξητασμέναις Ἀριστάρχου Did.) ch 131 ἀπαὶ bg Gal. :
 ἀπέκ m 133 Ἀκίδοντι v. l. ap. Strab. 348 uv. 135 Φειᾶς] Χάας
 v. l. ap. Strab. l. c. : φηρᾶς Did. duce Pherecyde fr. 87: cf. o 297
 Ἰαρδάνου Did. g A T

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

τοῖσι δ' Ἐρευθαλίῳ πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτος,
 δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησιν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 οὐνέκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ, 140
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὗ τι κράτει γε,
 στενωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθᾶς
 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὐδεὶς ἐρείσθη· 145
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρηος·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ φίλῳ θεράποντι φορῆναι·
 τοῦ ὅ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους. 150
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὐχος Ἀθήνη.
 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ὑμέων δ' οἷ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἐλθεῖν." 160
 Ὡς νεέεσσ' ὁ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστην.
 ὦρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,

144 λυκόοργος M¹² M¹³ U¹ U⁵ V⁵ V²³ : -όργος q ὑποφθᾶς] ἀναστᾶς
 Ar. 146 δ' Ar. vulg. : τ' a e f h q B C D V¹ V¹⁶ al. 149 δῶκε δ'
 Ar. vulg. : δῶκεν v. l. ant. c g h i al. 151 a
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι
 b f g q al. 153 ᾧ] ἐμῷ Zen. v. l. s T

7. ἸΛΙΑΔΟΣ Η

τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος, 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἳ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἕκτορι δῖῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 170
 “ κλήρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἑὺκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγῃσι
 δῆϊτον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.”

ᾧς ἔφαθ', οἳ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὦδε δὲ τις εἵπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 “ Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδεὸς υἱόν,
 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.” 180

ᾧς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
 Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἂν' ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 οἳ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνῆναντο ἕκαστος. 185
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἂν' ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε· 190
 “ ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,

168 ἂν] ἐν h
 πεπάλασθε vulg.
 171 πεπάλασθε Ar. Hdn. a d f q A B C L p T :
 ὥς qu. g A ita P¹³ P¹⁵ 177 θεοῖσι δὲ
 Alexio Heracleo vulg. : θεοῖς ἰδὲ Ptol. Ascal. c e g h A B C T al.
 179 λαχεῖν] τυχεῖν h 186 δὴ τὸν et δὴ ῥ' Ar. (δῖχῶς) : δὴ ῥ' A U¹ V¹⁶
 ἀπάντη] Ἀχαιῶν c h al. 187 κυνέην a L⁴ M⁵ U⁶ V¹¹ V¹⁵ V²³
 193 δύνω Ar. P⁸ V¹²

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

109φ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 σιγῇ ἔφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται, 195
 ἢ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐ τινα δεῖδιμεν ἔμπης·
 οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
 οὐδὲ τι ἰδρεῖν, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε."
 ὦς ἔφαθ', οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι 200
 ὦδε δέ τις εἵπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 "Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κῦδιστε μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῶδος ὅπασσον." 205
 ὦς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νόροπι χαλκῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχεα,
 σεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅς τ' εἴσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίων
 θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι. 210
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασιν· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦϊε μακρὰ βιβιάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγῆθεον εἰσπορόωντες,
 Τρῳᾶς δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον, 215
 Ἑκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι
 ἀψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥτε πύργον,
 χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220
 σκυτοτόμων ὅχ' ἄριστος, ἄλλῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων,
 ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον

195-199 ath. Zen. Aristoph. Ar. 195 γε πύθωνται] πεπύθωνται
 L⁹ O⁶ U⁹ V⁹ V²² 197 ἐκὼν] ἐλὼν Ar. (καὶ αἱ πλείους) c g h al.
 198 τι ἰδρεῖν Ar. : μὲν ἰδρεῖν Aristoph. : τ' αἰδρεῖν codd. 207 τεύχη
 codd. praeter A ss., g T O 187 213 βιβιάς Ar. codd. (cf. Γ 22)
 214 μὲν Ar. : μέγ codd. 215 ἐπήλυθε cit. Plut. de aud. poet. 30 a,
 h V¹² 221 ἄλλῃ] ἄλλῃ v. l. ap. Strab. 408, 626

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

ταύρων ζατρεφένων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 στῇ ῥα μάλ' Ἑκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα· 225
 “Ἑκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἴοθεν οἶος
 οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν· 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἱ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν
 καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 “Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μή τί μευ ἤύτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε, 235
 ἢ ἐ γυναικός, ἢ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.
 αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἀζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπαίξαι μόθον ἵππων ὠκείων· 240
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖψ μέλπεσθαι Ἀρηϊ.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔοντα
 λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι.”

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειον 245
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαίζων χαλκὸς ἀτειρής,
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο· δεύτερος αὖτε
 Αἴας διογενὴς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην. 250

230 ἐπιμηνίσας Ατ. 234 om. A Bm² M⁵ M¹¹ O⁵ O⁸ Pal¹ U¹ : Αἴαν
 ἀμαρτοεπὲς βουγαίε ποῖον ἔειπας (= N 824) g r L¹² V⁵ : utrumque
 (ordine inverso) Ang. V¹⁸ V²⁹ 238 οἶδ' . . . οἶδ' ἡδ' . . . ἡδ' v. l.
 ap. Eust., P⁴ D m. rec. : ἡδ' alterum c g p al. βῶν Ar. vulg. : βοῦν
 Aristoph. L¹¹ L¹⁴ Mc V³² : βῶ Rhi. 240 ἐπαίξειν v l. in A
 241 ante 240 o L¹⁰ N⁴ U¹⁰ Eust. δηῖων Ar. h 243 ὀπιπεύσας
 A B C D M¹ T U¹ V¹² al. : ὀπιπτεύσας cet. τύχωμι A Bm⁵ E⁴ T Vi⁵ al. :
 -οιμι l v : -ωμαι Bm⁴ L¹⁸ U⁶ V¹⁸ : -οιμι cet.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμνησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 255
 σὺν ῥ' ἔπεσον λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν,
 ἣ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἣ δὲ διαπρὺ 260
 ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκειν αἷμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε· 265
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπαβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν αἰείρας
 ἦκ' ἐπιδυνήσας, ἐπέρεισε δὲ ἱν' ἀπέλεθρον,
 εἴσω δ' ἀσπιδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270
 βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἔξετανύσθη
 ἀσπίδι ἐγχριμφθεῖς· τὸν δ' αἰψ' ὥρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νῦ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένῳ ἄμφω·
 μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
 κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·
 “μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
 ἀμφοτέρῳ γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς, 280
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.

255-257 ath. Zen.

259 χαλκός Ar. g h T U¹³ V¹⁰: χαλκόν vulg.

272 ἀσπίδ' ἐνιχριμφθεῖς Ar.: ἀσπίδι ἐγχριμφθεῖς vulg. αἰψ'] ἄψ
v. l. ant.

279 μάχεσθε h q L⁶ L⁸ L¹² U¹¹ V¹⁴ V²²

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·

“ Ἴδαϊ, Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·

αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσοτο πάντας ἀρίστους. 285

ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἥ περ ἂν οὗτος.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·

“ Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε

καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι, 290

νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτήτος

σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων

ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην.

νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,

ὥς σύ τ' ἐϋφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,

σοὺς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἔασιν· 295

αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστρῳ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος

Τρῳᾶς ἐϋφρανέω καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,

αἳ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,

ὄφρα τις ᾧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε· 300

ἤμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,

ἦδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.”

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,

σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμώνι·

Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν. 305

τὼ δὲ διακριθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν

ἦϊ, ὁ δ' ἐς Τρῳῶν ὄμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν,

ὥς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,

284 Ἐκτορα **a c h A** U⁵ V¹ al. : Ἐκτορι vulg. 285 οἷτος **d** v. l. in
A al. 286 **h e h l A B C D T** al. : εἰ vulg. 290 παύσωμεν πόλεμον
καὶ δηϊοτήτα **b g q T** v. l. in **A** al. 293 (= 282) asteriscus cum obelo
A, om. **W**³ 294 Ἀχαιῶν **o L**¹¹ **L**¹² **L**¹⁴ **N**⁴ **V**¹⁵ al. 295 ath. **Ar**.
298 δύσονται | δύνονται v. l. ap. **T** (ἐν τισι) : θύονται **Hdn. s B Lp**,
γρ. V²⁷ 299 δ' ἄγ'] δέ γ' **h** al. : δ' ἄμ' **q V**¹⁴ **V**³² 300 χαλκο-
302 διέτμαγον **L**¹¹ **L**¹⁹ **M**¹⁰ **U**⁵ **U**¹¹ **V**¹⁵ 304 ἐϋκμήτῳ
Ar. : ἐϋδμήτῳ **b V**¹² al. 308 a (= **E 516**) **M**⁸

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

Αἶαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστν, ἀελπτέοντες σόον εἶναι. 310
Αἶαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενα πανταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι. 315

τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσης· 320

νῶτοισιν δ' Αἶαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρων ἀμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 325
ὁ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

“ Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνῶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐϋρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
ἐσκέδασ' ὄξυς Ἀρης, ψυχαὶ δ' Αἰδόςδε κατῆλθον· 330
τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
βουσι καὶ ἡμίονοισιν· ἀτὰρ κατακίχομεν αὐτοὺς
τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὁστέα παισὶν ἕκαστος
οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαίαν. 335
τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα

312 κεκαφηότα cit. Et. M. 482. 8 316 διέχευον dfA al.
(cf. Γ 270) 324 ἤρξατο f cit. Eust. μῆτιν] μῦθον M¹⁰ ss. V¹ V³²
cit. Eust. 327 Ἀτρεΐδαί dfi k q A ss. B C al. ἐκνήμιδες Ἀχαιοί
e V⁵ 328 γάρ] μὲν b g q al. : δὴ Ge N⁴ U⁵ V¹ 334-335 ath. Ar.
336 δ'] τ' Ar. h al. ἀμφίβολον, γρ. s T 337 ἐν πεδίῳ
Aristoph. Le¹ γρ. E⁴ P⁵ V⁵ Eu. ποτὶ] περὶ M⁹ M¹² V¹² al.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

πύργους ὑψηλοῦς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη· 340
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἣ χ' ἵππον καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐούσα,
 μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων."

ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένητ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
 δεινὴ τετρηχυία, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι·
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 "κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἦδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
 ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὗ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
 ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε."

ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 355
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεδν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις, 360
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω·
 ἀντικρὺ δ' ἀπόφῃμι, γυναιῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
 κτήματα δ' ὅσος ἀγόμεν ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι."

ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 365
 Δαρδανίδης Πριάμος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,

339 εἶ] ἔπτ' v. l. ant. 342 ἵππους g h Eust. al. : ἵππον vulg.
347 ἦρχ' ἀγορεύειν] ἀντίον ηὐδα k A U¹ 349 κελεύει] ἀνώγει
 o M¹⁰ N¹ U⁹ V⁵ V¹⁴ : ὀρίνει V¹⁵ 351 Ἀτρεΐδῃσιν : Ἀργείοισιν 1
 353 ath. Ar. ἵνα] ἐάν L¹⁰ : εἰ V¹ ἵν' ἂν μὴ Ar. T corr. P⁸ V¹²
 (ἦν ἂν M¹³ V¹¹) 359 εἰ δ' Ar. codd. : εἰ v. l. ant. 364 καὶ
 ἔτ' codd.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

ὃ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ’ ἐπίκουροι,
 ὄφρ’ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ, 370
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 ἡῶθεν δ’ Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
 εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
 καὶ δὲ τόδ’ εἰπόμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶ κ’ ἐθέλωσι 375
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
 κήομεν· ὕστερον αὔτε μαχησόμεθ’, εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνῃ, δῶν δ’ ἐτέροισί γε νίκην.”
 Ὡς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ’ ἐπίθοντο,
 δόρπον ἔπειθ’ εἶλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν· 380
 ἡῶθεν δ’ Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας·
 τοὺς δ’ εὖρ’ εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς θεράποντας Ἄρης
 νηὶ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι
 στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ·
 “ Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 385
 ἠνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ
 εἰπεῖν, αἶ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
 κτήματα μὲν ὅσ’ Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἡγάγετο Τροίηνδ’—ὥς πρὶν ὥφελλ’ ἀπολέσθαι— 390
 πάντ’ ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ’ οἴκοθεν ἄλλ’ ἐπιθεῖναι·
 κουριδίην δ’ ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὗ φησιν δώσειν· ἥ μὲν Τρῳῆς γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ’ ἠνώγειν εἰπεῖν ἔπος, αἶ κ’ ἐθέλῃτε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς 395

368-369 om. **il A M⁴ M⁷ U¹ U² V³ V⁶ V³²** 369 κελεύει] ἀνώγει
N⁴ V¹⁴ 370 πτόλιν] στρατόν **aefilm v.l. in A, B C T al.** ὥς
 τὸ πάρος περ] ἐν τελέεσσιν **h V³²** 380 om. **cho A L⁹ N⁴ V¹ V¹⁵**
 385 om. **A U² V³ V¹² V¹** Ἀτρεΐδῃ **bcdg Ge M⁷ V¹² al.** ἐϋκνή-
 μιδες Ἀχαιοὶ **a b d o N² N⁴ P¹ V¹ V¹⁵, v. l. in A** 393 μὴν **Ar. vulg. :**
 αἶν **g h D U⁶ U¹⁰**

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

κήομεν· ὕστερόν αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δώη δ' ἑτέροισί γε νίκην."

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ὀψέ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

"μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω 400
μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,
ὥς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται."

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱὲς Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο·

καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405

"Ἰδαῖ', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.

ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὐ τι μεγαίρω·

οὐ γάρ τις φειδῶ νεκῶν κατατεθνηώτων

γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα. 410

ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης."

ἌΩς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,

ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανῖνες,

πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἄρ' ἔλθοι 415

Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε

στὰς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὀπλίζοντο μάλ' ὦκα,

ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐϋσσέλμων ἀπὸ νηῶν

ὀτρύνοντο νέκυσ τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420

Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,

ἐξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο

οὐρανὸν εἰσανιῶν· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.

ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·

ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπο βρότον αἱματόευντα, 425

δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν.

400 μὴ γάρ 1q Ge al. 408 ita ch V³² al. : -κει(η)έμεν cet.

418 ἀμφότεροι h al. 420 ὀτρύνοντο (vel ὠτρ.) νέκυσ Ag. h V³

V¹² V¹⁵ V¹⁶ : ὀτρυνον (ᾠτρυνον) seu ὀτρύνοντο (ᾠτρ.) νέκυας vulg.

421 ἀρούραις e 424 χαλεπὸν cf B C S al.

οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἰλιον ἱρήν.
ὥς δ' αὐτως ἐτέρωθεν ἔυκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἦμος δ' οὐτ' ἄρ πω ἡώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθείαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν, 440
εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445
“Ζεῦ πάτερ, ἦ ρά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὀράας ὅτι δὴ αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνυται ἡώς·
τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἥρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.”

427 οἱ δὲ] ἀλλὰ r, γρ. e A M¹⁰ U¹³ V¹⁶ 428, 431 πυρκαϊῆς Ar.
vulg.: πυρκαϊῆς A ss. L¹⁸ M¹² N⁴: πυρκαϊῇ Zen. N⁴ (431) ἐπινήνεον
V³ v. l. in AT: ἐπε- cet. 436 ἐν πεδίῳ Aristoph. h V³² (cf. 337)
περὶ ch kl U¹ al. 437 θ' q U⁶ Eust.: δ' L¹⁹ M⁸: om.
vulg. 440 ἐπ'] ἐν bg: ὑπ' h αὐτῶν r L¹⁸ 441 ἐν] περὶ
ch ip ral. 443-464 ath. Zen. Aristoph. Ar. 448 ὅτι] ὅτε
il A B C Tal. 451 ὅσον τ' Zen. vulg.: ὅσον ad h al.: ὅσην τ' Ar.
p¹ A Pal¹ U¹ V¹ 452 τὸ Ar. b ch al.: τὸδ' v. l. ant. (κατ' ἕνια τῶν
ὑπομνημάτων): τό τ' p¹ a A U¹ al.: δ τ' vulg.

7. ΙΛΙΑΔΟΣ Η

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 “ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἶον ἔειπες. 455
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
 ὅς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἡώς.
 ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλα πᾶν καταχευαί,
 αὐτὶς δ' ἡϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.”
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 δύσετο δ' ἡέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνῆος,
 τόν ρ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάφ, 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἐνθεν οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἡδ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δέ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
 οἶνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
 πρὶν πιεῖν, πρὶν λείψαι ὑπερμενείῃ Κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

458 σὸν] σοι c N⁴ ὅσον τ' Zen. vulg. : ὅσον a d h al. : ὅσῃν τ' Ar.
 p¹ A U¹ V¹ 465 δ' b e r A ss. al. : τ' vulg. 472 ἐνθεν ἄρ' codd.
 474 αὐτῇσι Ar. (uv.) b g h A B D T al. : αὐτοῖσι cet. 475 ath.
 Zen. Aristoph. Ar. ἀνδραπόδοισι Ar. h v. l. ap. Eust. 481 πιέ-
 μенаи πρὶν Ar. h : πιέμεν πρὶν V³ V⁶ 482 om. Zen.

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
 αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 “ κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι, 5
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην
 πειράτω διακέρσαι ἔμῳ ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσι,
 πληγὰς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
 ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἡρόεντα,
 τῇλε μάλ', ἥχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
 τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδew ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 γνώσεται ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρὴν χρυσεῖν ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
 πάντες τ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι. 20

1 post v. 52 scripsit Zen. 4 ὑπὸ] ἅμα g 6 om. c d p¹⁷ A D
 U¹ V¹ al. ἀνώγει V¹² V¹⁴ V¹⁵ : ἐνείπη k 7 θεῶν Ar. h
 10 ἀπάτερθε Aristoph. : μετόπισθε Zen. 18 πασα[ι p⁷

ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι· αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
 σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο 25
 δησαίμην, τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν περί τ' εἴμ' ἀνθρώπων."

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 ὃς δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 30
 “ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εἴ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις· 35
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο."

Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.” 40

ἌΩς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
 ὠκυπέτα, χρυσέησι ἐθείρησιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπιβήσετο δίφρου,
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 45
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαραν, ἔνθα τέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 Ἰνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

22 μήστωρ'] Κρονίδην Vi³ γρ. O⁸: πάντων Arist. de mot. an. 700 a 1

23 πρόφρων! πρόσσω Ptol. Pind. ἐθέλωμι Ar. 25-26 ath.
 Zen. 27 ων τε[p⁷ 28-34 ath. hic Ar. 29 φρασσάμενοι
 v. l. ant. 35-38 ath. Ar. 35 ὥς Ar. a d h m A B T: εἰ v. l. ant.,
 vulg.: ᾧ C U¹⁰ 37 om. Zen. 38]τ[ρ ανδ[ων τε θεων τε p⁷
 38 a (= A 361) p⁷ 39-40 ath. hic Ar. (= X 183-184) 44 ἐπε-
 μείβετο e 48 ἐνθα τέ f C al.: ἐνθα δέ vulg. 49 αγκυλομ]ητew p⁷

λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν. 50
αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίῳν,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ρίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὀπλίζοντο, 55
παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
χραιοὶ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
πᾶσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο, 60
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένέ' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' αἴμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

Ὅφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
ἡμος δ' Ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
ἐν δὲ τίθει δύο κῆρε ταυηλεγέος θανάτοιο, 70
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' αἰσιμον ἡμαρ Ἀχαιῶν.
αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἔξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν·
αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδῆς μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

Ἐνθ' οὗτ' Ἰδομενεὺς τλῇ μίμνειν οὗτ' Ἀγαμέμνων,

50 κατὰ e f h Eust. A B C T al. : παρὰ V¹⁶ : περί plerique post 52
quattuor vss. add. P⁷ 54 ἀπὸ δ' αὐτοῦ] τοῖ δ' αὐτόθι v. l. ant.
54 a]ισεσ[]ι 54 bcd = B 477-479 P⁷ 55 ὀπλίζοντο Ar. f B
T al. : ὤπ- cet. 55 abcd = A 57-60 P⁷ 58 ωιγο[ντο] P⁷
59 om. P¹⁷ uv. 64 ἐνθ' αἴμα c q : ἐνθ' αἴμ' p B C L⁹ L¹² M⁴ O⁵ T V¹¹
V¹⁹ V²⁰ al. : ἐνθ' ἄρα P¹¹ V²³ V¹ 65 a b c = Σ 535-537 P⁷
d ν[]τ[P⁷ deinde fort. quattuor versus deperditi 69 αὐτὸς δὴ
cit. Eus. praep. ev. xiii. 13, 59 73-74 ath. Ar. 74 ἐξέσθην v. l.
ant. 77 εἶλεν] ἤρει h L¹⁹ L¹² M¹⁰ v. l. in A

οὔτε δὴ Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
 Νέστωρ οἷος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 80
 οὔ τι ἐκῶν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰφ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 ἄκρην κακ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ, 85
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ αἰίσσων, τόφρ' Ἑκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
 Ἑκτορα· καὶ νῦ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσειν 90
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ;
 μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ. 95
 ἀλλὰ μέν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.”
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδεΐδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
 στή δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος, 100
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
 σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάξει,
 ἠπεδανὸς δέ νῦ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι 105
 οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
 οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστωρε φόβοιο.

79 οὔτ' Αἴαντε δύν C Vi⁶ 81 ἐτείρετο} ἐδάμνατο Ar. (ἐν τισι τῶν
 ὑπομνημάτων) 103 ὀπάξει Ar. vulg.: ἰκάνει bg i T al. v. l. in A:
 ἐπέγει Dem. Ixion 108 ath. Ar. μήστωρε Ar. vulg.: μήστωρα
 Plato Lach. 191 b, e g B ss. P¹¹ Vi¹

τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶϊ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὅφρα καὶ Ἔκτωρ 110
 εἴσεται εἰ καὶ ἑμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν."

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
 ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην· 115

Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλούντα,
 μαστίξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γένοντο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδεΐος υἱός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
 υἱὸν ὑπερθύμον Θηβαίου Ἥνιοπῆα, 120

ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε στήθος παρὰ μαζόν.
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου, 125
 κείσθαι, ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵππῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
 Ἴφιτιδὴν Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππῳ
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.

Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 130
 καὶ νῦ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἧῦτε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφήκ' ἀργήτα κεραυνόν,
 καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
 δεινὴ δὲ φλόξ ὦρτο θεεῖον καιομένοιο, 135
 τῷ δ' ἵππῳ δείσαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφι·

109 κομείτων Ar. vulg.: κομείτην Zen. **afio**¹⁹ A ss. B C al.

110 ἵπποδάμοισιν Draco de metr. 52. 7, **bcegho** al. 111 ἢ **dfA**
 B T al. 114 ἴφθιμος **b m p A D N⁴ V¹⁶** 116 φοινικέοντα **b g h i**

A al. 123 om. **efho** B 128 Ἐρασιπτόλεμον Zen. post 131

Τρῶες ὑπ' Ἀργείων, ἔλιπον δέ κεν Ἔκτορα δῖον
 χαλκῷ δηιόωντα, δάμασσε δέ μιν Διομήδης

add. quidam ant. (ἐν τισὶ τῶν παλαιῶν **g T**)

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 δείσε δ' ὃ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
 “Τυδεΐδη, ἄγε δὴ αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦ οὐ γιγνώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ' ἔπετ' ἀλκή; 140
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει
 σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἶ κ' ἐθέλῃσι,
 δώσειν· ἀνὴρ δέ κεν οὔ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτερός ἐστι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης· 145
 “ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσκει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων
 ‘Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.’
 ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.” 150

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἶον ἔειπες.
 εἴ περ γάρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσκει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστῶν, 155
 τῶν ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.”

Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους
 αὖτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ
 ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ· 160
 “Τυδεΐδη, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν·
 νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσιν· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
 ἔρρε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο
 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναιῖκας 165
 ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.”

137 φύγεν v. l. ant. **moA** ss. U¹³ V¹ V¹⁶ al. φοινικδέντα **chkr**
 A m. p. Eust. 139 δὴ αὖτε] νῶϊ Zen. 163 ἀντὶ τέτυξο
 (vel ἀντιτέτυξο) Ar. **abh i D V**¹ al. : ἀντετέτυξο vulg. 164-166 ath.
 Aristoph. Ar. 166 δαίμονα δώσω] πότμον ἐφήσω Zen.

ἄΩς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170
 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 “Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
 νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
 ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμὼν ἐρύξει·
 ἵπποι δὲ ρέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῆν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσι γένωμαι, 180
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
 ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
 Ἄργεῖους παρὰ νηυσὶν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.”
 ἄΩς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 “Ξάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἰθων Λάμπε τε δῖε,
 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν 186
 Ἀνδρομάχῃ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος
 ὑμῖν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
 οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
 ἦ ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι. 190
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
 ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν,
 αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τεύχων. 195

168 a

ἢ μήτε στρέψαι μήτ' ἀντίβιον μαχέσασθαι

add. quidam ant. 170 ἀπ'] ἐπ' e, v. l. in A 177 of Ar. codd. : οἶ'
 Dion. Sid. 179 δ' εὐρέα r U⁹, γρ. e 183 om. vulg. : hab.
 a c d g q p⁷ Eust. al. καπνῶ b g p U¹⁰ al. v. l. ap. Eust. 185 ath.
 Ar. 189 ath. Aristoph. Ar. 191 αἶ κε v. l. ant., i L⁹ L¹⁰ M⁷
 O⁶ T U¹⁰ V¹⁰

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
αὐτοunuχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων.”

ἌΩς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσθησε δὲ πότνια Ἥρη,
σεῖσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἤῤα· 200
“ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νῦ σοί περ
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
οἷ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς ὤρ' ἀνάγουσι
πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί, 205
Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ.”

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐννοσίχθων·
“Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳνι μάχεσθαι 210
ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺν φέρτερός ἐστιν.”

ἌΩς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔργε,
πλήθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
εἰλομένων· εἴλει δὲ θεῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ 215
Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἵσας,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
αὐτῷ ποιπνύσαντι θεῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.
βῆ δ' ἵεναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν 220
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδῳ

197 a]us μαλα γαρ κε[p⁷ 199 εν]κλισμῳ πελε[μιξε p⁷
199 a χερσιν δ α]μφοτεραισιν ε[λε χθονα πουλυβοτειραν p⁷ 202] αρ-
γειων ολοφ[p⁷ 202 a κ' ακον οιτον [p⁷, cf. 354 202 b εν]ος ριπ[ηι
p⁷, cf. 355 203 σοι p⁷ 204 a]και μ[p⁷ 206 Ζη]ν' Ar. Nic. a f 1
A B C D T al. 206 a]μι[p⁷ 207 ενθα καθοιτ' ακαχημενος Zen.
213 απδ] και Zen. απδ τάφρου πύργος v. l. ant. ξεργε et ξερκε
Ar. (διχῶς): ξερκε Pal². N⁴ ss. 216 a [ενθα κε λοιγος ξην και
αμηχανα εργα γε]νοντο p⁷ 217 εἵσας¹]ων (sc. Ἀχαιῶν) p⁷
219 Ἀχαιούς] ἐτ]αιρους p⁷ 220 εισ[as p⁷ 224-226 om. vulg. :
hab. b e g i a l.

ἦδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ρ' ἔσχατα νῆας εἴσας 225
 εἴρυσαν, ἡγορέη πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
 “ αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
 πῇ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 ὡς ὀπότη' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἡγοράασθε, 230
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραϊράων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἶνοιο,
 Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοι εἶμεν
 Ἑκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέφ. 235
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ρά τιw' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῇδ' ἄτῃ ἄσας καὶ μιν μέγα κῶδος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεδὸν περικαλλέα βωμόν
 νηὶ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρί' ἔκηα, 240
 ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.
 ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.”
 Ὡς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 245
 νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρόν,
 ἐνθα πανομφαίφ' Ζηνὶ ῥέξεσκον Ἀχαιοί. 250
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' ὅ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

228 ἐλεγχέες Ar. h 230 εὐχετάσθε v. l. in A 231 ath. Ar.
 235 ath. Aristoph. Ar. 237 ἕασας vulg. : ἄσας f h i p¹ A B C D T
 U¹ V¹ al. 240 ἔκηον a A U¹ V¹¹ V¹⁹ V²³ : ἔκαιον c p¹ V¹² V¹⁶ V³² :
 καῖον h L¹⁸ 244 om. p¹ 246 ἀπολείσθαι Ar. 249 κάββαλε
 θηκατο v. l. in A 251 εἶδον e N⁴ O⁵ al. : εἶδοντο Διὸς τέρας [αἰγιο-
 χοιο] p⁷ 252 a b

Ζεὺς δὲ πατὴρ ὥτρυνε φ[. . .
 εἶξαν δὲ Τρῶες τυτθὸν Δα_ναῶν . . .]
 add. p¹

Ἐνθ' οὗ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἑόντων,
 εὔξατο Τυδεΐδαο πῖρος σχέμεν ὠκείας ἵππους
 τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός· 265
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
 στή δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' οὔστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 βεβλήκοι, ὁ μὲν αὐθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
 αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν πάϊς ὧς ὑπὸ μητέρα δύσκειν 270
 εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.

Ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ορσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἦδ' Ὀφελέστην
 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275
 καὶ Πολυναιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
 πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τόξου ἅπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 στή δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 280
 “Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,

255 a (?) [κειν[p⁷ 260 ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι v. l. in A
 267 δὲ παρ' A U¹ V¹³ : δ' ἄρ' ἐπ' e f i B al. 268 ὑπαιθ' ἔφερον v. l.
 in B T 270 ὄλεσκειν i M¹ M⁸, v. l. U¹⁰ 277 om. vulg. : hab.
 g i m p Ang. V²⁹

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

καί σε νόθον περ έόντα κομίσσατο ῥ' ἐνὶ οἴκῳ·
τὸν καὶ τηλόθ' έόντα ἔυκλείης ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἔξερέω ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἶ κέν μοι δῶη Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
Ἴλίου ἔξαλαπάξαι ἔυκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
ἢ τρίποδ' ἢ δ' δύνω ἵππους αὐτοῖσιν ὅχεςφιν 290
ἢ ἔν γυναιχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι ὅση δύνاميς γε πάρεστι
παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς, 295
ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινᾱς οἰστούς,
πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηϊθῶων αἰζηῶν·
τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητήρα.”

Ἦ ῥα, καὶ ἄλλον οἷστος ἀπὸ νευρήφιν ἱάλλεν 300
Ἔκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἐ ἔτετο θυμός·
καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα
υἷὸν ἔνν Πριάμοιο κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ,
τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμνηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ
καλὴ Καστιάνειρα δέμας εἰκυῖα θεῇσι. 305
μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἢ τ' ἐνὶ κήπῳ,
καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῇσιν,
ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνηθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷστος ἀπὸ νευρήφιν ἱάλλεν
Ἔκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἐ ἔτετο θυμός. 310
ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἔκτορος ἡνιοχῆα,

284 om. Zen., ath. Aristoph. Ar. 290 ἵππῳ Zen. Aristoph.
L² L¹⁹ T V¹² V²⁷ 291 γυναῖχ'] Ἰόπην Zen. 294 τοι] μοι a b g
p r A T V¹⁹ V²³ 296 ἐκ τοῦ] αἰεὶ g δεδεγμένος Hdn. 299 λω-
βητήρα v. l. ap. Eust. 304 Αἰσύμνηθεν Zen. Aristoph. Ar. C O⁸ P²¹
305 Κασσιόπειρα θεοῖς δέμας εἰκυῖα cit. Athen. 632 E 311 καὶ
τόθ' et τοῦ μὲν Ar. (διχῶς): hoc codd.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

ἰέμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἔοντα
 ἵππων ἥνι' ἐλείν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος 320
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει.
 ἦτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν δῖστόν,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐερύοντα παρ' ὤμων, ὅθι κληῖς ἀποέργει 325
 αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόνετι,
 ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ,
 στῆ δὲ γυνὺς ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἶας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330
 ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεὺς Ἐχλίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 * Ἀψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν· 335
 οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὣσαν Ἀχαιοὺς·
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺς ἀγρίου ἢ ἐ λέοντος
 ἀπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτοὺς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει, 340
 ὥς Ἔκτωρ ὦπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.

313 ἰέμενον] νισσόμενον **a D M¹⁰ N⁴ V¹⁴ V³²** 315 om. **A Ge V²**
 322 βαλέειν δέ ἐ ἔτο θυμῷ **M⁸** 328 χεῖρ' v. l. ant., **a d h i k l q** 337 δὲ
 Αγ. 339 διώκων **k A T U¹ V¹⁶**: πεποιθώς vulg. 340 ἐλίσσόμενόν
 Αγ. vulg.: ἐλίσσόμενός **b e q B C al.**

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345

ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιοῦ Ἄρηος.

Τοὺς δὲ ἰδοῦς ἔλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλυνται
ἄνδρὸς ἐνὸς ῥίπῃ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς 355
Ἔκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι, 360
σχέτλιος, αἶεν ἀλιτρός, ξμῶν μενέων ἀπερωεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις νιδὼν
τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
ἦτοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,
εὐτέ μιν εἰς Αἴδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
ἐξ Ἐρέβους ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἴδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλὰς, 370
ἣ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενεῖον,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα εἴπῃ.

349 Γοργόνος Zen. οἷματ' Ar. ἠὲ Zen. P⁵ corr. 355 ἀνε-
κτῶς Ar. vulg. : ἀνεκτῇ P¹¹ Vi¹ : ἀνεκτὰ M⁴ 366 εὐ γὰρ ἐγὼ P¹⁸
371-372 om. Zen., ath. Ar. 373 ἔσσεται ἡμᾶρ q U⁶ V¹⁸ μάλ'
πρὸ μὰν M⁴ V²⁰ U² corr.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῶσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο 375
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι
 ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἑκτωρ
 γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἢδ' οἰωνοὺς
 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν." 380
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἣ μὲν ἐποικομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο
 αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει 385
 ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυνόεντα.
 ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 390
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ὦραι,
 τῆς ἐπιέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε,
 ἥμην ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἢδ' ἐπιθεῖναι. 395
 τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν ἐπεὶ ἶδε χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριν δ' ὥτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
 "βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἔα ἄντην
 ἔρχεσθ'. οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γυῖώσω μὲν σφωῖν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,

377 ἢ V²⁴: εἰ vulg. 378 προφανέντε Ar. A M¹ M¹² M¹³ U¹ V¹¹:
 προφανείσας Hdn. d f p B C al.: προφανείσα e g l D T v. l. in A al.:
 προφανείσας ἰδῶν ἐς δοῦπον ἀκόντων Zen. 381 Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
 r γρ. L¹⁴, γλαυκῶπις ἀθήνη i U⁹ 383 om. B C D L³ L⁴ M⁴ N⁴ T U²
 V³ V⁶ V⁹ V¹⁴ V²⁰ V³² 385-387 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.
 389 λάζυτο Ptol. Pind. 390-391 ath. Ar. 401 τὸ δὲ καὶ] ὥς
 καὶ g k A: καὶ μὴν h

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατά θ' ἄρματα ἄξω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτησι κεραυνός· 405
ὄφρα ἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ' ἂν ᾤ πατρὶ μάχηται.
"Ἡρῇ δ' οὗ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπω."

ᾧς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον. 410
πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον·
"πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἑὰ Κρονίδης ἐπαμνέμεν Ἀργείοισιν.
ὦδε γὰρ ἠπεῖλησε Κρόνου πάϊς, ἥ τελέει περ, 415
γυῖώσῃν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειω κατά θ' ἄρματα ἄξειω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτησι κεραυνός·
ὄφρα ἰδῇς, γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχηται. 420
"Ἡρῇ δ' οὗ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπῃ·
ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη, κύον ἀδεές, εἰ ἐτεόν γε
τολήμῃσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀείραι."

Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἡρῇ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
"ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
νῶϊ ἐῷ Διὸς ἄντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν·
τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
ὅς κε τύχῃ· κείνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430
Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικές."

405 ἀπαλθήσονται Ar. ed. altera, h 408 κεν εἴπω Ar. b c h al. :
νοήσω vulg. 410 om. h A B C M¹⁰ U¹¹ V¹ V¹⁰ V¹² V¹⁴ V²⁰ δ' ἐξ
Ar. : δὲ κατ' codd. ἐς] ἐπὶ Ar. 415 ἦ Ar. L² L¹⁵ L²⁰ ss. : εἰ
vulg. v. 401 pro 415 r T, utrumque q N⁴ 419 ἀπαλθήσεσθαι g
V³² 420-424 ath. Ar. 420 γλαυκῶπις f al. 422 κεν εἴπῃ
c h al. : νοήσῃ vulg. 428 νῶϊ Ar. c g k l m : νῶϊν vulg. : νῶϊ τ'
a r al. : νῶϊ γ' e

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

Ἦς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους·
 τῆσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι κᾶπῃσιν,
 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435
 αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν ἐϋτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπόνδε δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440
 ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λίτα πετάσσας·
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλύμπος.
 αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἑρῇ
 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 445
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 “τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἑρῇ;
 οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
 ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
 πάντως, οἶον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, 450
 οὐκ ἂν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ.
 σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
 πρὶν πόλεμόν τε ἰδεῖν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
 ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ᾗεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ 455
 ἀψ' ἐς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἔν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.”

Ἦς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἑρῇ·
 πλησῖαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίῃ ἀκέων ᾗν οὐδέ τι εἶπε,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἥρει· 460

441 ἄμ βωμοῖσι Ar. Bm² Vi³ : ἂν βωμοῖσι c i V¹ : ἀμβωμοῖσι Chrysippus, vulg. : ἀμβώναςσι Diogenes 448 μὲν θην] μέντον Heraclid. ap. Eust. L⁶ V⁴ καμέτην Zen. 449 τοῖσιν] τοῖον Ar. 454 τὸ δέ κεν e g A B U¹ al. : τὸ δὲ καὶ vulg. : καὶ κεν c d h R¹ T V¹ V¹⁸ V³² v. l. in A ᾗεν e g A B R¹ U¹ V³² al. : ἔσται vulg. : ἔπλεν h T (ἔπλεν) V¹ V¹⁸ v. l. in A 458 om. e h B C U² V³²

Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 “ αἰνότετε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ξεῖπες.
 εἴ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὃ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. 465
 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις δυνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοίο.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
 ὄψαι, αἳ κ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρῃ,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα,
 ἡματι τῷ ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται 475
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιον θανόντος,
 ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἔκῃαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰάπετός τε Κρόνος τε
 ἡμενοι οὔτ' αὐγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480
 τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·
 οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σεν ἔγωγε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.”

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρῃ.
 ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 485
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 ἀσπασίῃ τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,

463 ἀλαπαδνόν **ikA U¹ V¹⁸**: ἐπιεικτόν vulg. 465 a ἀνδρὸς ἐνδὸς
 ῥίπῃ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς **q L¹² M¹² Mo V¹ V³²** (m. r.) (= 355)
 466-468 om. vulg.: hab. **bcdilpqal**. 470 ἦοὺς] ἄας
 Zen. 471 ἦν **Bm⁴ U¹¹ V¹⁸ v. l. A** βοῶπι **bglA B C T Lips**.
 474 ὄρθαι **b c f h A T**: ὄρσαι **L¹⁹ V¹ V²³**: ὄρθαι cet. 475-476 ath.
 Ar. 476 θανόντος] πεσόντος **eg1 B C v. l. in L** 481 βαθὺς]
 πωλὺς **e1 p q B C** 482 σεν] τευ **h**

νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ διωήεντι, 490
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τόν ρ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης, 495
 τῷ ὃ γ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηΐδα·
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἀψ' ἀπουοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσασθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἵφια μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἡοῦς ἡριγενεΐης
 καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,
 μή πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκκλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἰκοθὶ πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχρῃ ὀξυόεντι
 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέρῃσι καὶ ἄλλος 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολὺδακρυν Ἀρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας

493-496 om. (περιγράφει) Zen. 496 Τρώεσσι **k** A B U¹ Vⁱ² :
 πτερδόντα vulg. 501 ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν Zen. 503 ἐφοπλί-
 ζεσθον Zen. 505 ἄξεσθε P¹¹ U⁹ V¹¹ V¹² V²³ Vⁱ¹ : ἄξασθε vulg.
 513 τούτων] κείνων Ar. (auctore Parmenisco) πέσσοι Ar. (uv.)
 A ss. **k** L⁴ V¹⁵ V²² 515 ἀποθρώσκων **b f g h B C v. l.** in A

λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδρος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ' ὅς μὲν νῦν ὑγιὲς εἰρημένος ἔστω,
 τὸν δ' ἠοῦς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 εὐχομαι ἐλπόμενος Δίί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
 οἷς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
 πρῶτ' ὃν ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν' Ἀρηα.
 εἴσομαι εἴ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἶω,
 κείσεται οὔτηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,
 ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον· εἰ γὰρ ἐγὼν ὧς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἥματα πάντα,
 τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν."
 ὧς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
 ἐκ πόλιος δ' ἄζοντο βόας καὶ ἵφια μῆλα 545
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,

519 περὶ] προτὶ **k** A U¹ 524-525 ath. Ar. 526 ἐλπομαι
 εὐχόμενος Zen. **h** M¹³ U¹⁰ V¹¹, γρ. Mo cit. Plut. vit. Hom. 2. 118
 528 om. Zen., ath. Ar. 529 νύκτα v. l. in A 534 φεροίμην v. l.
 in A 535 537 om. Zen., antisigmatis notavit Ar. 538, 539, 541,
 punctis notavit Ar. 538 εἰ Ar. **k** A L⁴ V¹⁵ : αἰ cet. 539 ἀγήρως
 Ar. **bcehiq** A al. : ἀγήραος vulg. 540 Ar. non videtur legisse
 545 ἄζοντο Ar. M¹ Pe V⁵ V⁹ V¹² V¹⁴ V¹⁸ : ἄξαντο vulg.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

στῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο. 547
κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω. 549

Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας 553
ἦατο παννύχιοι, πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.

ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
φαίνεται' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·
ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
πάντα δὲ εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
τόσσα μεσηγὺν νεῶν ἡδὲ Ξάνθοιο ῥοάων 560

Τρώων καίωντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἐκάστῳ
ἦατο πεντήκοντα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἔρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας
ἐσταότες παρ' ὄχσεσφιν εὐθρονον Ἡῶ μίμνον. 565

post 547

ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τελέεσσας ἐκατόμβας

atque post 549

ἡδεῖαν· τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο

cit. Plato Alcib. ii. 149 d

553 γεφύρας c e f i q A D al. : γεφίρη

vulg. : γεφύραις v. l. ap. Eust.

554 παρὰ δ. σ. κ. πυρὰ i m q Uⁿ

557-558 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.

559 δὲ Ar. D M⁸ O⁵ O⁹

Vi² v. l. in U¹⁰ : δέ τ' vulg. (δέτε in ras. A)

560 τόσσα] ὥς τὰ

v. l. ant., v. l. in A : τοῖα v. l. in A

562 χίλι'] μυρί' Zen.

563 σέλαι (vel σέλα) e g q A corr. B T U¹ V¹⁵ : σέλα vulg. : σέλας v. l. ant., i V¹ V¹²

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίῃ ἔχε φύζα, φόβου κρυνέεντος ἑταίρῃ,
 πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
 ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον, 5
 ἐλθόντ' ἑξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαιών
 κερθύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἄλλα φῦκος ἔχευεν·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
 φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων 10
 κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
 μῆδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.
 ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἣ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ· 15
 ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηΰδα·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρελῇ,
 σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν

3 βεβλήατο Zen. M⁴ O⁷ P⁸ 4 ἀνέμῳ Aristoph. Le² corr.
 5 βορρᾶς γρ. e, ita q 7 ἔχευεν et ἔχευαν Ar. (διχῶς): ἔχευεν k p·
 AB T U¹ U⁹ U¹⁰ V⁵ V¹⁹: ἔχευαν vulg.: ἔχευον L¹⁸ V¹ 9 βεβλημένος
 a f h q al. 14-16 ὥς τε . . . στενάχων om. Zen., tum μετὰ δ' Ἀρ-
 γείοισιν εἶπεν legit 16 ὥς δ' γε δάκρυ χέων v. l. ant. 18 μέγας
 Ar. (auctore Did., cf. B 111), cit. Et. M. 163, 48, b M¹¹ P²¹ 19 τότε
 Ar. V¹: πρὶν vulg.

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, 20
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλὰν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυνάγνιαν."

ᾠς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 δὴν δ' ἄνεψ ἦσαν τετιηότες υἱες Ἀχαιῶν. 30
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 "Ἀτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἦ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορή· σὺ δὲ μή τι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι,
 φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35
 ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἦδὲ γέροντες.
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σκῆπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 δαιμόνι, οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἱας Ἀχαιῶν 40
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐστᾶσ', αἶ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλάι.
 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 45
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·

21 ἄτην P¹C 23-25 ath. Aristoph. Ar. pro 23-31 hos duo
 vv.

ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο θυμὸν ἀχεύων,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρατερὸς Διομήδης

scr. Zen. 36 Ἀργεῖοι cit. Dion. Hal. Rhet. 9. 4 ἡγήτορες ἠδὲ
 μέδοντες Zen. 38 σκῆπτρον b g A ss. V¹³ V¹⁵, cit. Rhet. Gr. viii.
 809 43 ἀμφιέλισσαι v. l. ant. (Ariston.) 44 ath. Ar. : om. T

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ἡὼι δ', ἐγὼ Σθένεελός τε, μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε τέκμωρ
 'Ιλίου εὖρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν."

ᾠς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν, 50
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομῆδεος ἱπποδάμοιο.

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·

“Τυδεΐδῃ, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος. 55

οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
 οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.

ἦ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἔμὸς δέ κε καὶ πᾶις εἴης
 ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάξεις 60

Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγ' ἐγών, ὃς σεῖο γεραίτερος εὖχομαι εἶναι,

ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.

ἰφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυνέυτος. 65

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι

λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,

Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὐ τοι ἀεικές. 70

πλεῖαί τοι οἶνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·

πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεις ὃς κεν ἀρίστην

βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν

καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
 νῦξ δ' ἦδ' ἡὲ διαρραίσει στρατὸν ἡὲ σαώσει."

52 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γερόνιος marg. A 57 μὲν Ar. M¹ M¹²
 P²¹; μὴν vulg. 66 φυλακτῆρας Ar. 67 παρὰ] περὶ Ca¹ P¹⁰ S v. 1.
 in A 73 πολέσιν γὰρ Ar. h 76 ὅτι Ar. vulg.: ὅτε g h p V³²

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύου ἡδ' ἐπίθοντο.
 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80
 ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἡδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἄρῃος,
 ἀμφί τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Διήπυρόν τε,
 ἡδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἷον Λυκομήδεα δῖον.
 ἔπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ 85
 κοῦροι ἅμα στείχον δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 καδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἵζον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κῆαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.

Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
 ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα. 90
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 95
 “Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἔσσι ἄναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
 σκῆπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσινι βουλευήσθαι.
 τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἡδ' ἐπακοῦσαι, 100
 κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
 εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅττι κεν ἄρχῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσῃ,
 οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἡδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
 ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε, διογενές, Βρισηΐδα κούρην
 χωομένου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθιν ἀπούρας
 οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε

88 δόρπα Ar. c h M¹⁰: δόρπον vulg.: δαῖτα L¹⁶: δαῖτα θάλειαν Zen.
 ἕκαστοι c h V¹² V¹⁶: et sic fort. Ar. 89 ἀριστέας Ar. c h V³²
 104 ἄλλον Dion. Hal. rhet. 8. 14, e i k o A marg. C N⁴ 106 διογενές
 p C L⁵ L⁷ L⁸ L⁹ M⁴ T U¹ U³ al. Eust.: διογενεὺς (-εὺς) vulg.

πóλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
 εἷξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτεισαν, 110
 ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπύθωμεν
 δώροισιν τ' ἀγανοῦσιν ἔπεσσί τε μελιχίοισι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 “ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας· 115
 ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστιν ἀνὴρ ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτεισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
 ἄψ' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα. 120
 ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 οὐ κεν ἀλήϊος εἷῃ ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο, 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠνεύκοντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἐπὶ τὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἔλεν αὐτὸς
 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φύλα γυναικῶν. 130
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἥν τότ' ἀπηύρων,
 κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι,
 ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἡδὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε 135
 ἅστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,

109 ἐπεμυθεόμην v. l. ant. L²⁰

110 ἄσασσας Ar. A ss. : πεπύθωμεν cet.

post 119 add. ἢ οἶνω μεθύων ἢ μ' ἐβλαψαν θεοὶ αὐτοὶ Dioscurides ap.

Athen. 11 a 128 ἀμύμονα b o A B C M⁴ T U¹ U² V⁹ V¹² V¹⁵ V¹⁶ V¹⁹ :

ἀμύμονας cet. : de lectione Ar. discrepant fontes nostri 130 ἐξ

ἐλόμην Zen. 132 κούρη Ar. d k l B C U¹ V⁹ : κούρη vulg. ἐπὶ

δὲ Ar. h : καὶ ἐπὶ vulg. 134 ἦ vulg. : ἡ A D : ἡ B Bm⁵ E⁴ H¹ Le¹ L⁷

T corr.

νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἷ κε μετ' Ἀργεῖνν' Ἑλένην κάλλιπται ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκοίμεθ' Ἀχαϊκόν, οὔθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τείσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα, 145
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πώ τις ἐῖ ἐπέδωκε θυγατρί·
 ἐπτα δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πολλίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἰρὴν ποιήεσσαν, 150
 Φηράς τε ζαθέας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβούται,
 οἳ κέ ἐ δωτῶνσι θεὸν ὥς τιμήσουσι 155
 καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δμηθήτω—Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος ἥδ' ἀδάμαστος·
 τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων—
 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι 160
 ἥδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.”
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότη Νέστωρ·
 “Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὀνοστὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165

137 χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ del r B C 140 αἷ τε g m V¹ V¹² 140 a
 τὴν γὰρ ἀπ' αὐτῆς ἐγὼ δώσω ξανθῷ Μενελάῳ quidam ant. 153 νέεται]
 κέεται Apoll. Dysc. (Apollodorus g T) i 1 155 τιμήσονται Ag.
 c h V³² 158 καμφθήτω Zen. Aristoph. 159 a οὐνεκ' ἐπεὶ κε
 λάβῃσι πέλωρ ἔχει οὐδ' ἀνίσιν quidam ant.

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

ἔλθωσ' ἔς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
 εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρόωιστα Διὶ φίλος ἡγησάσθω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κηρύκων δ' Ὀδῖός τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων. 170
 φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημήσαί τε κέλεσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶ κ' ἐλεήσῃ."

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόμενον μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 175
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 ὠρμώντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ,
 δεινδύλων ἔς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180
 πειρᾶν ὥς πεπιθοῖεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Τῷ δὲ βήτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 πολλὰ μάλ' εὐχομένῳ γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ῥῆϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν,
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὃ γε θυμὸν ἔτερπεν, αἶδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
 Πάτροκλος δὲ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ, 190
 δέγμενος Αἰακίδαην, ὅποτε λήξειεν αἰείδων.
 τῷ δὲ βήτην προτέρω, ἡγείτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἔνθα θάασσεν.
 ὥς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη. 195

167 ἐγὼ Ar. **b i k l q r A B D T** al. : ἐγὼν vulg.

ant. **o** 185 ἵκοντο **b e l B C T** v. l. in A al.

k L¹⁰ **L**¹² **L**¹⁸ **N**⁴ **O**⁵ **V**¹ **V**³ **V**⁶ **V**¹⁰ **V**¹⁴ **V**¹⁵ Eust.

ant., δεχόμενος **V**⁹

170 ἐπέσθω v. l.

187 ἀργύρεος ζυγός

191 δέχμενος v. l.

τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον· ἦ τι μάλα χρεώ,
 οἷ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστων.”

ᾧς ἄρα φωνήσας προτέρῳ ἄγε διὸς Ἀχιλλεύς,
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν. 200
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·
 “μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νιέ, καθίστα,
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστω·
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.”

ᾧς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ. 205
 αὐτὰρ ὃ γε κρείον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' οἷος καὶ πίονος αἰγός,
 ἐν δὲ σὺδος σιάλοιο ῥάχῳ τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἔπειρε, 210
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαίεν μέγα, ἰσόθεος φώς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε,
 πᾶσσε δ' ἄλδος θείοιο κρατευτᾶων ἐπαείρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὥπτησε καὶ εἰν ἑλεοῖσιν ἔχενε, 215
 Πάτροκλος μὲν σίτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, αὐτὰρ κρέα νείμην Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν Ὀδυσσῆος θείοιο
 τοίχου τοῦ ἐτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον, ὃν ἐταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

197 ἦ τι μάλα χρεώ] ἡμέτερόνδε Ar. (auct. Parmenisco) ἡμ. δὼ 1 V¹², V⁶ ss. 198 παρ' Ἀχαιῶν h M⁴ V⁹: παναχαιῶν Ge N⁴ P¹ φιλτάτω v. l. ant., c h k q A al. 203 κέραιε Ar. Hdn. b h o p A B T U¹ U¹¹ V⁹ V¹⁰ V¹² V¹³ V¹⁶ V²⁰ Eust.: κέραιε cet 204 οἱ] ἦ c P¹² U¹⁰
 212 ἐμαρήνατο παύσατο δὲ φλόξ qu. S T, cf. Ψ 228: πυρὸς ἔνθος ἀπέπατο παύσατο δὲ φλόξ v. l. ant., cit. Plut. de fac. orb. lun. 934 b schol. Aesch. P. V. 7, cf. Procl. fr. 291 214 ἀπαείρας Ar. U¹³
 215 ἔχενε et ἔθηκε Ar. (διχῶς T): ἔθηκε a c f h al., v. l. in A, Eust., cit. Athen. 173 a

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα·
 “χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν ἔϊσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225
 ἤμην ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι
 ἦδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμνηεν,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
 δείδομεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230
 νῆας ἐϋστέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσσαι ἀλκὴν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶ
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Δίῃ, οὐδέ τι τίει
 ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ἐ λύσσα δέδυκεν.
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἥῳ δῖαν· 240
 στεῦνται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρώσειν παρὰ τῇσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἵσιμον εἶη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἐκὰς Ἀργεος ἵπποβοτόιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ υἷας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράξεν ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμαρ.

224 a καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα **m** Bm⁴ Mc, L¹⁶ mg.
 225 ἐπιδευεῖ Ar. : ἐπιδευῆς d A O² U¹ 236 ἐν δεξιὰ Ptol. Asc.
 O⁶ 242 τε πρήσειν e : τ' ἐμπλήσειν Ar. L⁹ M⁷ U¹⁰ 243 ἀτυζο-
 μένους **c f h r** : utrumque Eust. καπνῶ **h** L¹⁶ V¹⁶ V³², cit. Eust.
 248 ὑπέκ V¹² V¹³ al. 250 ῥεχθέντος τε (γε) κακοῦ ἄκος εὐρεῖν **g**

ᾧ πέπον, ἣ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
 ' τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 δώσουσ', αἷ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὅφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἥμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·
 ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δὲ σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας ἑείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγούους ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 οὐ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο,
 οὐδὲ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄρουντο.
 δώσει δ' ἐπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἔλες αὐτὸς
 ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἥν τὸτ' ἀπηύρα,
 κούρη Βρισηὸς· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμείται
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι, 275
 ἣ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἣ τ' ἀνδρῶν ἣ τε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἅλῃς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί, 280

252 πέπον] πόποι b M⁴ U² 258 τίωσ' b o r Ἀργεῖοι U¹
 (cf. 36) 259 ἐπέτελλε γέρων p⁶⁴ 270 ἀμύμονα B C L² L¹⁰ M⁴
 M⁸ T U¹ U² V¹³ M¹⁶ V²⁰ al.: ἀμύμονας Ar. vulg. (cf. 128) 274 κούρη
 Ar. b f L¹⁸ P¹¹ Pe V¹⁹ V²³: κούρην vulg. (cf. 132) ἐπὶ δὲ Ar. c h:
 καὶ ἐπὶ vulg. 276 ἦ (ῆ) codd.: ἦ Bm⁶ U² U⁶: ἦ B E⁴ Le¹ Lp T corr.
 U³: ἦ A, v. 134 Bm² Bm⁴ H² O⁸ P³ P⁵ 279 χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ L⁶
 L⁸ L¹⁶ U¹³ νηησάσθω Bm⁴ L³ U⁶ V¹² V¹³ V¹⁸ V²⁷

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

Τρωϊάδας δὲ γυναικάς ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἷ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶκόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τείσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα,
 τῶν ἦν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσος οὐ πῶ τις ἐῖ ἐπέδωκε θυγατρί· 290
 ἐπτα δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν
 Φηράς τε ζαθέας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὥς τιμήσουσι
 καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταυτὰ κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τείσουσ'· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἔκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον 305
 οἳ ἔμναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνικαν.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 ἣ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 310

281 ἐλέσθω e U⁶ V¹ V¹⁸ al. 295 κέαται i (cf. 153) 297 τιμήσονται
 Ar. h V³²: τιμήσωσι A M⁸ P¹² Pal¹, U¹ corr. (cf. 155) 305 ἔχοντι
 h i M¹⁰ 310 ὥσπερ Plato Hipp. min. 365 a, M⁸ φρονέω Ar.
 b c e g h i q al.: κρανέω Plato Hipp. min. 365 a, vulg. τετελεσμένον
 ἐστὶ o N⁴ V⁹ V³²: τελέεσθαι ὅῳ Plato l. c.

ὥς μή μοι τρύξῃτε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἵπη.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315
 οὐτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηῖοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμέσ αἰεί.
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός·
 κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἑοργῶς. 320
 οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζω.
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐπνους νύκτας ἵανον, 325
 ἡματα δ' αἱματόευντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδον γέρα καὶ βασιλεῦσι,
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
 εἵλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας

311 παρήμενος A T V¹³ 313 εἵπη] βάξῃ R³ V³² Eust. (-ει)
 314 ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα f A D R¹ R³ U¹ U⁹ U¹⁰ U¹³: ὥς καὶ
 τετελεσμένον ἔσται vulg. (cf. 310) 317 ἐπ' Ar. a b c m V¹⁶ V³²:
 μετ' vulg. 322 πολεμίζων P⁶ P¹⁵ 324 δ' ἄρα] δέ τε e f i l o r
 A B C V¹ V¹⁶ 327 δάρων] ἄδρων, ὠρέων alii ὀράων L¹⁷ m. r.
 336 ἔχει δ'] ἔχειν Hdn. L⁶ V⁴ (ἔχειν δ') τῇ περ ἱάνων q L¹⁸ P¹¹ U⁶
 V¹² V¹³ V¹⁵ V¹⁸ V²³

Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ Ἑλένης ἔνεκ' ἠϋκόμοιο;
 ἢ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων
 τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ ἑοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησε,
 μή μεν πειράτω εὖ εἰδότες οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ ποιήσατο νόσφιν ἐμείο,
 καὶ δὴ τείχος ἔδαιμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἕκτορος ἀνδροφόνουιο
 ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἕκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν·
 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγισ δέ μεν ἔκφυγεν ὀρμήν. 355
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ,
 αὔριον ἱρὰ Διὶ ρέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
 νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερύσω,
 ὄψεαι, αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἥρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἀνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἡματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν 365
 ἦδὲ γυναικας ἐϋζώνους πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσσω ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,

349 ἤλασεν ἔκτοθι τάφρον Ar. 350 ἐν] περὶ Ar. 351 ἱππο-
 δάμοιο e1 B C D V¹² V¹⁵ 354 ἴκοιτο g V¹: ἴκοιντο h 356 πολε-
 μιζέμεν a d i k m p A D N⁴ V¹² al.: πολέμιζεν vulg. 359 αἶ κ' Plato
 Hipp. min. 370 b, a d V¹⁹ V²³: ἦν vulg. 361 ἐν νηυσιν ερρε[σσε-
 μέναι p⁵² 362]δοιεν [θεοὶ οὐρανιαυγες p⁵² 367 ἄσσα λέλογχα v. l.
 in A T ὅς περ] ὥσπερ h o p C T al.: ὥ περ B

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

αὔτις ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδόν, ὅφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370
 εἷ τινα Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσιν,
 αἶεν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 τετλαίη κύνεός περ ἐὼν εἰς ὦπα ἰδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις 375
 ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἔκηλος
 ἔρρετώ· ἐκ γάρ εὖ φρένας εἶλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τῶ δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἷ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίῃ
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἷ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 αἷ θ' ἑκατόμυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν' ἐκάστας
 ἀνέρες ἐξοιχνεύσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 οὐδ' εἷ μοι τόσα δοίῃ ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 οὐδέ κεν ὣς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 οὐδ' εἷ χρυσεῖῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι· 390
 οὐδέ μιν ὣς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σαῶσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,

368 ἐνυβρίζων: διχῶς S T: ita Vi² mg. A 372 οὐκ ἂν c h O² V³²
 377 εἷ οἱ c i o q C T V³² Eust.: εἷοι h: με[υ] p⁵² 378 χε]ιρ
 του[του] p⁵² (?) ἔγκαρος v. l. ap. Eust. 381 οὐδ' bis b c d g T,
 γρ. Eust. al., cit. Strab. 414, 815, Diod Sic. i. 45. 6: οὐδ' . . . ἡδ' h
 L¹⁸ V³² (οὐδ' prius Paus ix. 38. 8, : ἡδ' bis vulg. ἐς om. U¹ U⁶ U⁹
 V³² γρ. A ἐρχομενὸν U¹ γρ. A 382 ὅθι] ἦ γρ. A: τῇ πλεῖστα
 φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα Strab. 9 383 ἀν' ἐκάστας Ar. p A B C U¹ V¹⁶
 V²⁰: ἀν' ἐκάστην v. l. ant. vulg.: ἀν' ἐκάστη b e m o q al.: ἐν ἐκάστη
 c h 385 ὅσα ψεύδονται ὄνειροι schol. Theocr. ix. 16 389 εἶδος
 frag. rhet. Ox. Pap. iii. p. 28 391 ἐρέσθω q 393 σαῶσι Apio,
 cit. S T ad Π 252: σῶσι Hdn. Ptol. Asc. codd. (σῶσι M⁵ M¹¹ U⁶ V⁹
 V¹⁸): σοῶσι Tyrannio

Πηλεὺς θήν μοι ἔπειτα γυναικά γε μάσσεται αὐτός.
 395 πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἄν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 κοῦραι ἀριστῶν, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται,
 τᾶων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντα μνηστῆν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 400 κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεὺς·
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔργει,
 405 Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἔνι πετρῆεσσι.
 ληίστοί μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λειστή
 οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος οδόντων.
 410 μῆτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 415 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχεῖη.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ
 Ἴλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 420 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ἄλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε—τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων—

394 γε μάσσεται Ar. : γαμέσσεται codd.

397 -οιμι codd.

399 γήμαντα v. l. ant. bdegmpq v. l. in A : γήμαντι Ar. vulg.

401 ἐμοὶ Ar. degil ABCDT al. : ἐμῆς v. l. ant., vulg.

405 Φοίβου] νηοῦ Zen.

414 ἵκωμι L²⁰ Le² V¹³ V¹⁵ : ἵκοιμι V⁴ ss. : ἵκωμαι

vulg. 416 om. Zen., ath. Ar.

ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἥ κέ σφιν νῆάς τε σαφῶ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὗ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη, 425
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο ἐμεῦ ἀπομνηνίσαντος·
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἔς πατρίδ' ἔπεται
 αὔριον, ἦν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὗ τί μιν ἄξω.”

ᾧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 430
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν·
 ὁψέ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 “ εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεῇσι 435
 πῦρ ἐθέλεις αἰδέσθαι, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποῖμην
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
 νήπιον, οὗ πω εἰδόθ' ὁμοῖον πολέμοιο, 440
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
 τοῦνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς 445
 γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα,
 οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 μητέρ' ἐμήν· ἥ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.

424 σαφ et σοφ Ar. (ad 681) : σο||ω A : σόφ U¹ V¹³ : σόοι h V¹⁶ : σόη vulg. 433 ἀναπλήσας d q 435 βούλειαι q L¹² : ἔπλειαι U¹³

446 ἡβώοντα c g D T al. : -άοντα P¹ : V²³ corr. 447 τοῖον Zen.
 λίπον Ὀρμένιον πολύμηλον Dem. Sceph. ap. Strab. 439 : λ. Ὀ. πολύπυρον
 Eust. 332. 6 451 ἐμεῦ a d e C T al. : ἐμῶν c g 452 γέροντι O⁸
 v. l. ap. T

τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἷσθεῖς
πολλὰ κατηράτο, στρυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινύς,
μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν 455
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια. 457
ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς 462
πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνέψιοι ἀμφὶς ἑόντες
αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι, 465
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὐόμενοι ταυνούντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο,
πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἵανον· 470
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμφ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννῇ,
καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
ρήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
ρεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναικας.
φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μῆλων,
ἐς Πηλῆα ἄναχθ'. ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480

453 τῇ οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρξα Aristodemus Nysaeensis, Sosiphanes
455 γούνασ' ἐμοῖσιν v. l. ant. ἐφέσσεσθαι Ar. vulg. : ἐφέσσασθαι
hi D V¹ : ἐφέξεσθαι a e f l p B C V³² 457 ἐπαινῇ] ἐπ' αὐτῷ v. l. ant.
Φερσεφόνεια A ss. Eust. 458-461 hos quattuor versus
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ·
ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην
cit. Plutarch. de aud. poet. 8 (Ἀρίσταρχος ἐξεῖλε ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθεῖς :
cf. Coriolan. 32, de adul. et amico 33), hic add. edd. inde a Wolfio
(1785)· 463 στρωφάσθαι m p Ge N⁴ U⁶ V⁹ v. l. ap. Eust.
464 ἀμφὶς ἑόντες Ar. (teste Dion. Thrace) codd. : ἀντιόωντες v. l. ant :
ἐγγὺς ἑόντες f L¹⁸ O⁶ U¹¹ V¹⁰ v. l. in A 472 ὑπ'] ἐν Ar. h v. l. in A

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

και μ' ἐφίλησ' ὥς εἴ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,
 καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσω·
 καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γύνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών.
 πολλάκι μοι κατέδενσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἶνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὔ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λoιγὸν ἀμύνης. 495
 ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θνέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσι
 λoιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἀνθρωποὶ 500
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
 χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἷ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιούσαι.
 ἦ δ' Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὔνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὃς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσπον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καὶ τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·

486 ἐθέλεσκον fort. legit Athen. 23 f 488 γύνεσσι Ar. A T
 U¹⁰ V¹⁰ V¹⁶ V³²: γούνασσι cet. 489 τ' q Ang. V¹ V³² Eust.: om. cet.
 499 καὶ τοὺς μὲν Plato rep. 364 d, ad al. θυσίαισι Plato l. c.
 500 λoιβῆς τε κνίσῃς τε p M⁸ U² V¹⁶ v. l. in A 503 ὀφθαλμῶν
 b e o A B C T, v. l. ap. Eust.: ὀφθαλμούς V¹⁵ Vⁱ² 506 φθανέει Zen.
 509 εὐχομένοιο Ar. ch Ang L¹⁴: εὐξαμένοιο vulg.

ὅς δέ κ' ἀνήνυται καί τε στερεῶς ἀποείπῃ, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ Ἄτῃν ἅμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτείσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
 τιμὴν, ἣ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὅπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέουσί περ ἔμπτῃ·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὅπισθεν ὑπέστη,
 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαϊκόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μῆδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὐτῶ καὶ τῶν πρόσθεν ἐπενθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοὶ τε πέλοντο παράρρητοὶ τ' ἐπέεσσι.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἔρέω πάντεσσι φίλοισι.
 Κουρήτες τε μάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἀμφὶ πόλῳ Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον, 530
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἔραυνῆς,
 Κουρήτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρῃ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσε,
 χῶσαμένη ὃ οἱ οὔ τι θαλύσια γουνῷ ἄλῳῃς
 Οἶνεὺς ῥέξ'. ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας, 535
 οἳ δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο.
 ἧ λάθετ' ἧ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἧ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα
 ὤοσεν ἐπὶ χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,

512 ἀποτίμη **h** L¹⁴ V¹⁶ γρ. A 514 νόον] φρένας **ch** Ang. L¹⁴
 Eust. 535 ῥέξ' **i** M⁵ M¹¹ R¹ R³: ἔρεξ' vulg.: ἔρεξ' **fmpq** CT al.

537 ἐκλάθετ' οὐδ' Zen. 539 θρέψεν ἐπὶ χλούνην σὺν ἄγριον οὐδὲ
 ἐφ' αἰ θηρί γε σιτοφάγῳ ἀλλὰ ῥίφ' ὑλήεντι Arist. hist. an. 578 b 1, cf.
 190-191

ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν· 540
 πολλὰ δ' ὃ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτειεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσι· 545
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἢ δ' ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολλὸν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 ἄμφι σὺνὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνηέντι,
 Κουρήτων τε μεσηγνὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οὔν Μελέαγρος ἀρηΐφιλος πολέμιζε, 550
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὃς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ 555
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
 Ἰδεῶ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε—καὶ ῥά ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης· 560
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὔνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ Ἀλκυόνης πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖεν ὃ μιν ἐκάεργος ἀνὴρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων—
 τῇ ὃ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσω, 565
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέουσ' ἡρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία

540 ἔρρεξεν vel ἔρρεξεν Ar. teste Amm. (διὰ τοῦ ζ προφέρεται ἔρεξεν
 cod.): ἔοργε P¹ V⁹ 551 οὐδ' ἐθέλεσκον Aristoph. 558 κάλ-
 λιστος c h i al. γένετ'] τράφεν i 562 αὐτῇ V¹¹ V¹⁸ v. l. ap. Eust. :
 αὐτῇ Bm⁴ V¹⁸ 564 κλαῖεν ὃ μιν Ar. h : κλαῖ' ὅτε μιν Zen. vulg.
 ἀφῆρπασε A L⁹ M⁷ O⁶ P¹ U¹⁰

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

κικλήσκουσ' Ἀΐδην καὶ ἔπαινῃν Περσεφόνειαν,
 πρόχυν καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἑρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἑρέβесφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 ὁππόθι πιότατον πεδίου Καλυδῶνος ἐραυνῆς,
 ἔνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ οἶνοπέδιοιο,
 ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γοννούμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρήτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐϋζῶνος παράκοιτις 590
 λίσσετ' ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστυ ἀλόγη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζῶνους τε γυναικάς.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595

569 Φερσεφόνειαν A ss. M¹³ V¹¹ (cf. 457) 571 ἡεροφοῖτις v. l. in
 A et in lem. i m 572 Ἑρέβесφιν e k m p Mc U⁶ : ἐρέβευσφιν vulg. :
 Ἀΐδαο N⁴ γρ. V⁹ 576 ὑπισχόμενοι h L⁶ U¹¹ V⁴ Et. M. 783. 51
 580 ψιλῆς Ag. 582 οὐδῶ e ὑπερβεβαῶς ch, v. l. ap. Eust.
 584 κασίγνηται v. l. ant. a c g h al. 588 πύργῳ b c m p v. l. ap.
 Eust. al. 592 κήδε' ὅσ'] ὅσσα κἀκ' cit. Aristot. Rhet. 1365 a 13
 593 λαοὶ μὲν φθινύθουσι cit. Aristot. l. c. 594 τ' ἄλλοι] δῆϊοι Zen. :
 ἄλλῃ O⁵ ss.

βῆ δ' ἰέναι, χροὶ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἡμάρ
 εἰζας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἡμυνε καὶ αὐτως.
 ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδὲ σε δαίμων 600
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώρων
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τείσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσαι πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.” 605

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “Φοῖνιξ, ἅττα γεραιέ, διοτρεφές, οὗ τί με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
 ἢ ὡς ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὃ κ' αὐτμῇ 610
 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κῆδειν ὅς κ' ἐμὲ κῆδη· 615
 ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἡμῖσιν μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξσο μίμνων
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφι
 φρασσόμεθ' ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἢ κε μένωμεν.”

Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὃ γ' ἐπ' ὀφρῦσι νεῦσε σιωπῇ 620
 Φοῖνικι στορόσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο· τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
 “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μῦθοιο τελευτῇ 625

601 κάκιον] χαλεπὸν **fikor** AN⁴
 marg.: δῶρον M¹⁰ P⁶ P¹⁵: δώροισι vulg.
 Ar. a h V¹ V¹¹ V¹⁸ Eust.: ὀδυρόμενος κινυρίζων Zen.
bgkq, A post ras. 623 μέγα c

602 δώρων Ar. **cdh1A**
 612 ἐνὶ στήθεσιν ἀχεύων
 619 ἢ ἐκ μένωμεν
 625 τελευτῇ **bg** Mc V⁹
 13*

τῇδ' ἔ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 χρὴ μῦθον Δαναοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἔοντα,
 οἳ πον νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
 σφέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλόττος ἐταίρων 630
 τῆς ἧ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
 νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆς
 ποιὴν ἧ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτείσας,
 τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 635
 ποιὴν δεξαμένῳ· σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
 οἷης· νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμόν,
 αἰδέσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἵμεν 640
 πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 κῆδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “ Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κατὰ θυμόν εἴεισαο μυθήσασθαι· 645
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε κείνων
 μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρεΐδης, ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος, 650
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο daίφρονος, Ἔκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.

627 α εἰπέμεν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ **b c d g m p q**
 (= H 373) 631 ἧ] ἦν **h V⁴ V¹⁶** μιν] μοι **h** 632 τίς γε **Ar.**
U⁹ U¹³ V¹¹ V²⁷ φονῆος **AL⁹ L¹⁰ M⁷ M⁸ O⁶ T U¹ U¹⁰**: φόνοιο **cet.**
 636 δεξαμένῳ **g i k n p A B C D T al.**: δεξαμένου **cet.** 639 τοῖσι **h U¹**
 641 ἀθρόοι ἐκ **Zen.** 645 εἴεισαο **Ar.** (ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων)
b c h p L¹⁹ R³: εἴεισω **vulg.** 646 ὅππότε' ἐκείνου **q M¹² R³ V¹**
 647 ἔρεξεν] ἔθηκεν **M¹² Et. Gud. 582. 19**: ἔλεξεν **M⁷ U¹³** 653 κατὰ
 τε φλέξει **v. l. ant., Plato Hipp. min. 371 b, γρ. A**

ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 "Ἐκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης στήσεσθαι ὅτω." 655

ᾧς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσε
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στορέσαν λέχος ὥς ἐκέλευσε, 660
 κῶεά τε ῥῆγός τε λίνιοιό τε λεπτὸν ἄωτον.

ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ Ἡῶ διὰν ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος. 665
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφις ἐϋζῶνος, τήν οἱ πόρε διὸς Ἀχιλλεὺς
 Σκύρον ἑλὼν αἰπείαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
 τοὺς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοις νῖες Ἀχαιῶν 670
 δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἕκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολυαῖν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἧ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,
 ἧ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;" 675

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 "Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κείνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναιίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα.
 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν 680
 ὅππως κεν νῆάς τε σαφῶς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 αὐτὸς δ' ἠπειλήσεν ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφι
 νῆας ἐϋστέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθίσασθαι

654 τοι] μιν Plato l. c. 657 λείψαντες Ar. altera ed. (καὶ ἐν
 πολλαῖς τῶν ἀρχαίων) 660 ὥς ἐκέλευσε] ἐγκονέουσai Zen.

664 τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κάειρ' ἦν Zen. 674 ἀμυνόμεναι c g h

681 σαφῶς et σοφῶς Ar. (διχῶς): σόφς L¹⁷ Pa V¹¹ V¹⁴: σάφς V³ V⁶:
 σόφς vulg.: σόοις e L³ L⁴

9. ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ 685
 Ἴλιου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ὥς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τάδ' εἰπόμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο, ᾧς γὰρ ἀνώγει, 690
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξει."
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
 δὴν δ' ἄνεψ' ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν 695
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 "Ἄτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορήσιν ἐνῆκας. 700
 ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἣ κεν ἴησιν,
 ἣ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι."
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες, 710
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

688-692 ath. Ar. 692 ath. Zen. 694 om. Zen., ath.
 Aristoph. Ar. μῦθον φρασσάμενοι v. l. in A, cf. Θ 29 ἀγόρευσε]
 ἀπείπει g: ἀπέειπε q v. l. in A, L¹⁸ V¹ V³² 698 μηδ' Ar. b1 p q B C
 699 καὶ αὐτως v. l. in A 700 ἐνῆκας Ar. (ἐν τισι τῶν ὑπομνη-
 μάτων) P¹¹ V²³ 703 ἀνώγῃ] ὀρίνη b c L¹⁹ Eust. 711 μῦθον
 φρασσάμενοι v. l. in T, cf. 694

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἡὔκόμοιο, 5
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ χάλαζαν
 ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ἐποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
 ὥς πυκνὴν ἐν στήθεσσι νασστενάχῃς Ἀγαμέμνων
 νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
 ἦτοι ὅτ' ἐς πεδλίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
 αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὄμαδόν τ' ἀνθρώπων.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
 ὑψόθ' ἐόντι Δίι, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηληϊῶν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τι νῶα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,

1 ὦλλοι Zen. 7 ὅτε πέρ τε] πολλὰς δὲ cit. schol. Ar. Nub. 262
 10 φοβέοντο Zen.: περὶ γὰρ δὲ νηυσὶν Ἀχαιῶν Chrysippus ap.
 Galen, de plac. Hipp. et Plat. iii. 114 19 συμμήτιν v. l. ant. f h i k
 n o C N 4 O 5 T al.

ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
 ὀρθωθείς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφαινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.

ἌΩς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος—οὐδὲ γὰρ αὐτῷ 25
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε—μή τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πολὺν ἐφ' ὕγρην
 ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλή μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
 ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν αἰέρας 30
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἵμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦρασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμψ.
 τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπασίος γένετ' ἐλθών. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 “τίφθ' οὕτως, ἡθεῖε, κορύσσεαι; ἦ τιν' ἐταῖρων
 ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθών 40
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεὲς ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἣ τίς κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσει 45
 Ἀργεῖους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θήχ' ἱεροῖσιν·
 οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
 ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,

25 αὐτῷ Tyrannio, vulg.: αὐ τῷ Ptol. Ascal. A Vi² 32 ἀνστήσων
 Ar. codd. (ἀναστ-), cf. 176 38 ὀτρυνέεις Ar. E⁴ H¹ H² L¹⁰ M⁹ P¹⁰
 Pal²: ὀτρύνεις vulg. 41 ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι ο [τις] τοι
 i V⁴: γὰρ L¹⁸ V¹: κεν Eust. ἔσται] ἔστι Dem. Ixion, γρ. A: εἴη
 k n A ss. D L⁹ V¹⁶ Eust. 46 ἄρα] ἄμα L⁹ V⁵ V¹⁴ V²² φρένας εἶχ'
 fort. Ar. (ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων) 48 ἐπ'] ἐν Ar. a b d g q T al

ὅσος Ἐκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος υἱας Ἀχαιῶν,
αὐτως, οὔτε θεῶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50

ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
δηθὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
ρίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλησιν 55
ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἧδ' ἐπιτεῖλαι.
κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίαιο· τοῖο γὰρ υἱὸς
σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
“ πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἧδὲ κελεύεις;
αὔθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
ἦε θέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω; ”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 65
“ αὔθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιν
ερχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
φθέγγεο δ' ἦ κεν ἴσθῃ, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ, 70
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἔει κακότητα βαρεῖαν.”

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτείλας·
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
ἀσπίς καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.
παρ δὲ ζωστήρ κείμε παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο

51-52 ath. Aristoph. Ar. 53 Αἴαντε Ar. (auctore Didymo),
a U¹ V¹¹ V¹⁶ Eust. (cf. M 342 O 301) 54 παρὰ Ar. m q L⁶ V¹¹:
περὶ U¹: ἐπὶ vulg. 55 κ' ἐθέλησιν] κε πίθηται f i k o r A M⁷ N⁴
57 κείνῳ b c f g i q al.: κείνου vulg. πυθοίαιο e h U¹

λαδὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
'Ατρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·

“ τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἷος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι,
ἢέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τιν' ἐταίρων;
φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;” 85

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“ ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῶδος Ἀχαιῶν,
γνώσσαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' αὐτμῇ
ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90
πλάζομαι ὦδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδ' Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίῃ δέ μοι ἕξω
στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. 95
ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὅφρα ἴδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν ἦται· οὐδέ τι ἴδμεν 100
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοιθήσωσι μάχεσθαι.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
οὐ θὴν Ἐκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105
κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.

79 ἐπέτρεπε Ar. **efhr** A ss. B C T V¹ V¹⁶ al. : ἐπέτραπε vulg.
82 οὕτω Ang. R³ U⁶ V¹⁸ ἔρχεται **dfhoq** al. 84 ath. Ar.
86 τὸν δ' αὖτε προσέειπε **chn** al. 88 γνώσσαι] εἴσαι **ch** L¹⁴ R³
Eust. 94 ἀλαλύκτῃμαι **ade** A corr. m. p. T, al. : ἀλύκτῃμαι vulg.
98 ἦδὲ καὶ] ἦδέϊ Zen. 105 ἐέλδεται A O⁸ Pal¹ V¹³, γρ. O²

σοὶ δὲ μάλ' ἔφθον' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἢ δ' Ὀδυσῆα
 ἢ δ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἐκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω, 115
 ὥς εὔδει, σοὶ δ' οἷφ' ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρειῶ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα· 120
 πολλάκι γὰρ μεθιῇ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὔτ' ὄκνῳ εἴκων οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέστη·
 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὖς σὺ μεταλλάξ. 125
 ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκεσσ', ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 "οὕτως οὐ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει 130
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ."

ὧς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέεσσαν
 διπλὴν ἐκταδίην, οὐλὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὃς ἐῖ χαλκῶ, 135
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.

115 πέρ Ar. vulg.: καὶ v. l. ant.: γάρ L¹⁶ U¹³ νεμεσήσεται γρ. A,
 q Ang. L⁶ M¹ M⁷ U¹⁰ V³ V⁴ V⁶ 118 ἀνεκτῇ CV¹: ἀνεκτῶς A marg.,
 M¹² (cf. Θ 355 Λ 610) 124 μάλ'] μέγ' Dem. Ixion. (μήποτε ἢ
 Ἀριστάρχειος οὕτως εἶχεν Did.) 127 σφιν] μιν Zen. ἡγερέεσθαι
 Ar.: ἡγερέεσθαι codd. 129 οἱ Ar. vulg.: τοι h U¹ V¹: σοι C M⁸
 P¹² T, γρ. L¹⁴ 130 ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ v. l. ant. (uv.)

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Δὺ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλυθ' ἰωή,
 ἐκ δ' ἦλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε· 140
 “τίφθ' οὔτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὃ τι δὴ χρεῖ᾽ ὅσον ἵκει;”

Τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς. 145
 ἀλλ' ἔπε', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικε
 βουλὰς βουλεύειν, ἣ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”

ᾧ φάθ', ὃ δὲ κλισίῃνδε κιῶν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἀμφ' ὥμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον 150
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εἶδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῇλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 εἶδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο, 155
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
 τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 λαῖξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε νείκεσέ τ' αὐτην·
 “ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἄωτεῖς;
 οὐκ αἶεις ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο 160
 ἦται ἀγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;”

ᾧ φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “σχέτλιός ἐσσι, γεραίέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.

141 κατὰ] ἐπὶ iklo A al. 142 ἀμβροσίην] ὀρφναίην v. l. in A, V¹ V³² 146 ἔπε' Ar. T V¹⁶: ἔπευ vulg. 153 σαυρωτῆρας Aristoph. 154 ὥς τ' ἀστεροπὴ a b d e g D T al.: ὥς ἀστεροπὴ h R³ 159 ἔγρεο et ὄρσεο Ar. (διχῶς): ὄρσεο d f i k l n o q r A N⁴ V¹ V¹⁶: ἔγρεο cet. 159 a μή τις σοὶ εὔδοντι μεταφρένῃ ἐν δόρῳ πῆξῃ add. Diog. Laert. vi. 2. 6 (= © 95) 161 δ' ἔτι] δέ τε Ar. h L¹⁸ L¹⁹ M⁷ O⁶ T: δ' ἀπὸ χῶρος ἐέργει v. l. in A

οὗ νυν καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν, 165
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
παντὴ ἐποιχόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραίε.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ξείπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖω βεβίηκεν Ἀχαιοὺς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ ἐβιῶναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
ἄνστησον—σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος—εἴ μ' ἐλαίρεις.”

“Ὡς φάθ', ὁ δ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσι ν ἀγρομένοισιν ἐμιχθεν, 180
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν ἦατο πάντες.
ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωνται ἐν αὐτῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὀλώλει
νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὀππὸτ' ἐπὶ Τρώων αἰτοῖεν ἰόντων.
τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ 190
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“οὔτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τι ν' ὕπνος
αἰρεῖίτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσι.”

168 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα L³ L⁴ P¹³ P¹⁷ v. l. in A 169 φίλος]
τέκος v. l. ant. (fort. Aristoph.), n N⁴ Pal² (cf. Ψ 626) 176 ἄστησον
V¹⁰

180 ἐμιχθεν] γέγοντο a e q B C V¹ V¹⁶ V³² v. l. in A
183 δυσωρήσωνται A mg. L⁸ U¹³ V⁴: -ονται cet. (δυσωρήσωνται L⁹
L¹⁷ O⁶): -ωσιν Apoll. lex. s. v. 185 ἐπ'] ἐν m: ὑπ' o N⁴ P¹ U⁹

191 om. h k l n o A N⁴ T

ὦς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195
 τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμαχτιάσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριώοντο
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
 πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἑκτωρ 200
 ὁλλύς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
 ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφασκον·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθωιθ' ἑῷ αὐτοῦ
 θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους 205
 ἐλθεῖν, εἴ τινα πον δηῖων ἔλοι ἐσχατόωντα,
 ἢ τινα πον καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθωιτο,
 ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάρσιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
 ἀψ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς. 210
 ταῦτά κε πάντα πύθωιτο, καὶ ἀψ' εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθής· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὅϊν δώσουσι μέλαιναν 215
 θῆλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπύνησι παρέσται.”

ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης·
 “Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων δῶναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

203 μύθων ἦρχε] καὶ μετέειπε v. l. in A 207 ἢ c d f i A D al. :
 εἶ vulg. 211 τε p¹ h i n q A T V¹ V³² al. : γε Ang. L⁵ L⁸ L¹⁷
 L¹⁹ Mc R¹ U¹⁰ : κε vulg. 221 ἐόντα b g h A ss. B T al.
 223 ἔσται] ἐστι d h o A ss. V¹ V¹¹

σύν τε δὴ ἔρχομένω, καὶ τε πρὸ δ' τοῦ ἐνόησεν
ὅππως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ, 225
ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι.
ἠθελέτην Αἴαντε δῦω, θεράποντες Ἄρηος,
ἠέλεε Μηριόνης, μάλα δ' ἠέλεε Νέστορος υἱός,
ἠέλεε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230
ἠέλεε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“ Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῷ,
τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐθέλῃσθα, 235
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
καλλείπειν, σὺν δὲ χεῖρον' ὀπάσσεαι αἰδοὶ εἴκων,
ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.”

ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
“ εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη. 245
τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“ Τυδεΐδῃ, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νείκε·
εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250
ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νῦν ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἡώς,
ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νῦξ

224 ἐρχομένων v. l. ant., **b h** Ge Mc N⁴ V¹⁰ V¹⁶ 225 εἴ πέρ τε
Ar. (uv.) vulg. : εἴ πέρ τι v. l. ant., **ch q** Ge N⁴ U¹ al. 235 τὸν] τῶν
c d g i l r al. 239 ἐστίν] εἴη **h** 240 om. Zen., ath. Ar.
246 γε σπομένοιο Ptol Asc. 252 παρῳχωκεν Ar. **p**⁹⁸ L⁴ L⁶ L¹⁰ L¹²
L¹⁵ L¹⁶ L¹⁷ U¹¹ V¹⁶; παροίχωκεν Dorotheus et Apoll. Dysc. **g A** : παρώ-
χετο **c** : παρῳχῆκεν vulg. πλέων **a d h i** D al. : πλέων **f** al., cit. Rhet.
Gr. iii. 103. **i** : πλέω vulg.

τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.”

Ἔως εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην.

Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255

φάσγανον ἄμφηκες—τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηὶ λέλειπτο—

καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκε
ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἧ τε καταΐτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζήων.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῇ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην 260

καὶ ξίφος, ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκε
ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμᾶσιν

ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες

ἀργιόδοντος ὕδς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα

εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265

τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο

ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,

Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·

Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι,

αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι· 270

δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.

Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην,

βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.

τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἔρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο

Παλλὰς Ἀθηναίῃ· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι 275

νύκτα δι' ὀρφναίνην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.

χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἡρᾶτο δ' Ἀθήνη·

“ κλυθί μεν, αἰγινόχοιο Διὸς τέκος, ἧ τέ μοι αἰεὶ

ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω

κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη, 280

δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,

ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κε Τρώεσσι μελήσῃ.”

Δεύτερος αὐτ' ἡρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

253 om. Zen., ath. Aristoph. Ar. 268 Σκανδεία m q Bm⁴ Gf (uv.)
M⁸ ss. Mc v. l. ap. Eust. 275 Παλλὰς] πελλὰν Zopyrus ap. s B Lp
T, Eust. 278 μεν] μοι de io A B C T al. 281 ἐφικέσθαι A

“ κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
 σπείῳ μοι ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ’ ἔσπεο Τυδεΐδῳ 285
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.
 τοὺς δ’ ἄρ’ ἐπ’ Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
 κεῖσ’· ἀτὰρ ἄψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μῆσατο ἔργα
 σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καί με φύλασσε.
 σοὶ δ’ αὖ ἐγὼ ρέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἣν οὗ πω ὑπὸ ζυγὸν ἦγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ρέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.”

Ὡς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ’ ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
 οἱ δ’ ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 βάν ρ’ ἔμεν ὥς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἄμ φόνον, ἂν νέκυσ, διὰ τ’ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶασεν Ἐκτωρ
 εὔδειν, ἀλλ’ ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλὴν·
 “ τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
 δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ’ ἐριαύχενας ἵππους, 305
 οἳ κεν ἀριστοὶ ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅς τίς κε τλαίῃ, οἳ τ’ αὐτῷ κῦδος ἄροίτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
 ἧε φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἧ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ’ ἡμετέρησι δαμέντες 310
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ’ ἐθέλουσι

286 ἦει] ἦλθε ο P¹ 291 παρίσταο Zen. Ar. (καὶ αἱ πλείους¹. A
 marg. M¹² : παρίστασο codd. καὶ πόρε κῦδος Zen. 293 ἦν] τὴν
 b c g h Tal. 298 ἄμ (ἄμ) vulg. : ἂν c h k m q al. 306 ἀριστοὶ
 ἔωσι Ar. a d m q v. l. in A al. : ἄ. ἔασι h U¹⁰ : ἀριστεύουσι vulg.
 αὐτοὺς οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα Zen. : καλοὺς κ.τ.λ. Aristoph.

311 βουλεύονται b f p q M⁴ V¹⁴ V²²

νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

ἄΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς
 κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος, 315
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν·
 “Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι. 320
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὅμοσσον
 ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δωσέμεν, οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι 325
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλεύειν, ἧ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”

ἄΩς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὅμοσεν·
 “ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαΐεῖσθαι.”

ἄΩς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
 αὐτίκα δ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο, 335
 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκουτα,
 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἅψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
 βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
 διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340

317 κασιγνήτοισιν Zen. L⁸ L¹⁷ V³ V⁵ V¹¹ V⁴ 318 εἶπε παραστάς
 Ge P¹ Pa U⁹, L²⁰ mg. al. 321 ἀνάσχεο Ar. codd. 323 ποδώκεα
 f m r γρ. A 332 ἐπώμοσε Ar. k A Ang. L¹⁴ L¹⁹ U¹ V²⁷: ἀπώμοσε
 vulg. 334 πελιοῖο v.l. ap. Cram. Epim. 334. 4, Et. M. 680. 21:
 πολ- in ras. O⁵ 335 ἐπὶ κτιδέην Ar. m q r A B C D: ἐπ' ἰκτιδέην
 cet. 336 προτὶ A marg. L¹⁰ L¹⁶ L¹⁹ N⁴ T V¹⁰: ποτὶ vulg.: πρὸς f:
 κατὰ a d l al.: ἐπὶ b k p al.

“ οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
οὐκ οἶδ’ ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
ἢ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηώτων.
ἀλλ’ ἐώμεν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ’ αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
καρπαλίμως· εἰ δ’ ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν,
ἔγχει ἐπαΐσσω, μή πως προτὶ ἄστρ’ ἀλύξῃ.”

Ἦς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
κλινθήτην· ὁ δ’ ἄρ’ ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν. 350
ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἀπέην ὅσσοι τ’ ἐπὶ οὔρα πέλονται
ἡμιόνων—αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον—
τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ’ ἄρ’ ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἐταίρους 355
ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἄπασαν δουρινηκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
γνῶ ῥ’ ἄνδρας δηῖους, λαιψήρᾳ δὲ γούνατ’ ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ’ αἶψα διώκειν ὀρμήθησαν.
ὥς δ’ ὅτε καρχαρόδοντε δῦμα κύνε, εἰδότε θήρης, 360
ἢ κεμάδ’ ἢ λαγῶν ἐπείγεται ἐμμενὲς αἰεὶ
χῶρον ἀν’ ὑλήενθ’, ὁ δὲ τε προθέησι μεμηκῶς,
ὥς τὸν Τυδείδης ἦδ’ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
ἀλλ’ ὅτε δὴ τάχ’ ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι 365
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ’ Ἀθήνη
Τυδείδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

341 τις Ar. (καὶ αἱ πλείους Did.), L¹⁹, U⁶ m. r. : τοι cet. 346 παρα-
φθαίησι Ar. (σχεδὸν αἱ πᾶσαι), vulg. : παραφθάνησι h 347 ἐπὶ Ar.
L¹⁹ P¹ P¹¹ U¹¹ : ποτὶ (προτὶ) vulg. 349 ὥς ἔφατ’ οὐδ’ ἀπίθησε βοὴν
ἀγαθὸς Διομήδης, ἐλθόντες δ’ ἐκάτερθε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι Aristoph.
(ἐν τῇ Ἀ. καὶ ἄλλαις) 354 ἐπεδραμέτην Ar. a d e B C N⁴ T V¹⁶ V³²
al. : ἐπιδρ. vulg. 358 αἶψῃρᾳ Apoll. lex. s. v. αἶψα 359 τοὶ τῷ
v. l. in A τὸν δ’ O² ὦκα v. l. in A 360 κύνες o L¹⁰ L¹⁹ N⁴ U¹
U³ U⁹ οἱ τ’ ἐπὶ θήρης Plut. vit. Hom. 2, 86 362 τε om. Ar.
f V¹ V¹⁶ V³² 363 ἦδ’ ὁ] ἦδὲ e q V¹⁶ al.

φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.

δουρι δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

“ ἦε μὲν, ἦε σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι 370
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.”

Ἦ ῥα. καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός·

δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐύξου δουρὸς ἀκωκῇ

ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὁ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε

βαμβαίνων—ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων— 375

χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,

χειρῶν δ' ἀψάσθη· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ἠΐδ'·

“ ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον

χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,

τῶν κ' ὕμνιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα, 380

εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

πῇ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος 385

νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι;

ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;

ἢ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα

νῆας ἔπι γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα· 390

“ πολλῇσιν μ' ἄτρησι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,

ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγανοῦ μώνυχας ἵππους

δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,

ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν

ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πύθεσθαι 395

ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,

371 ἀπὸ] ὑπὸ e h A ss. B C L¹⁹ V¹⁵

ἰ⁴4 κατάλεξον] ἀγόρευσον h V¹⁰

ss.: τίφθ' g p⁴⁶ V¹ V³² al.

387 ath. Aristoph. Ar.

391 ἤπαφεν Aristoph.

372 ἐφῆκεν n A ss. U¹ I J¹⁰

385 πῇ] ποῖ l: ποῦ A

386 ὀρφναίην] ἀμβροσίην Le² U¹¹

389 ἐπι] ἀνὰ for al.

ἀνῆκε] ἀνώγει h

ἥ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
φύξιν βουλευούσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
νύκτα φυλασσόμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400

“ ἥ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,
ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλεγεινοὶ
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἡδ' ὀχέεσθαι,
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405

ποῦ νῦν δεῦρο κιῶν λίπες Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;
ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἥ μεμάασιν
αὔθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥε πόλινδε 410
ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐνμήδεος υἱός·

“ τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶ,
βουλὰς βουλεύει θεῖον παρὰ σήματι Ἴλου, 415

νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρῃαι, ἥρως,
οὗ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
οἱ δ' ἐργηγόρθασι φυλασσόμεναί τε κέλονται
ἀλλήλοισ· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι 420

εὐδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν ἦαται οὐδὲ γυναῖκες.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
εὐδουσ', ἥ ἀπάνευθε; δῖεϊπέ μοι, ὄφρα δαείω.” 425

397-399 ath. Aristoph. Ar. 397 ἦ] εἰ Ar. 398 βουλευούσι
... ἐθέλουσι Ar. d f h q v. l. in A al. : βουλεύονται L² L⁴ L¹⁷ (cf. 311) :
βουλεύοιτε . . . ἐθέλοιτε vulg. 408 δ' αἰ| δαl Ar. e V⁶ V¹¹ V¹⁵
al. : δῆ L⁸ P¹ V⁴ : δέ τε k : δὲ a f n o q 409-411 ath. hic Ar.
(= 208-210) 413 ἀγορεύσω v. l. ant., o M⁸ N⁴ T U⁹ V¹³ 424 γὰρ]
r' ἀρ L¹⁵ U¹ V¹² V²⁷ al.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 “ τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλods Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί,
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι 430
 καὶ Φρύγες ἱππόμεχοι καὶ Μήονες ἱπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδύναι ὄμιλον,
 Θρηϊκές οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς Ἡϊονῆος. 435
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοίοι·
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἦλνθ' ἔχων· τὰ μὲν οὖν τι καταθυητοῖσιν ἔοικεν 440
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἡέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 ἡέ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὕμῳ, ἦε καὶ οὐκί.” 445

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “ μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἅμας.
 εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἡέ μεθῶμεν,
 ἦ τε καὶ ὕστερον εἴσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 450
 ἡέ διοπτεύσων ἡ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.”

Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖου χειρὶ παχείῃ

427 ἐγὼ καὶ Ar. defh al. : ἐγὼ τοι vulg. ἀγορεύσω no T al. :
 ἀγορεύω V¹ 431 ἱππόμεχοι Ar. h V¹ V¹⁵ : ἱππόδαμοι vulg. 438 ἄρμα
 δέ οἱ] ἄρματα δέ hi : ἄρματα δέ οἱ a e M¹⁰ V¹¹ 445 ἡέ Ar. f h r V¹⁶
 Eust. : ἡ ῥα cet. 446 τον δ ημειβετ επειτα βοην αγα]θος [διομηδης
 p⁹⁰ 449 ἀπολύσομαι ἡέ μεθῶμαι q 452 δαμείς] τυπείς n Ass. L⁶
 N¹ T U¹ V³² al. ὀλέσσαις Ar.

ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὃ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε 455
 φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κούρησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφι ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς 460
 ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤῤα·
 “χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
 πέμψον ἐπὶ Ὀρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.”
 ἌΩς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψόσ' αἰείρας 465
 θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 συμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθιλέας ὄξους,
 μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῷ δὲ βάτην προτέρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Ὀρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἴξον ἰόντες. 470
 οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο εὖ κατὰ κόσμον
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο. 475
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δείξεν·
 “οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδὲ τί σε χρή
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους· 480
 ἥ ἐ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”
 ἌΩς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικῆς

457 φθεγγομένη Arist. part. an. iii. 10, c L¹⁴ v. 1. ap. Eust.
 463 ἐπιδωσόμεθ' Ar. e g A marg., B C V³² al. : ἐπιβωσόμεθ' plerique
 464 ἵππους] ἄγυριν v. l. in A 465 ὑψόσ' et ὑψοῦ Ar. (διχῶς) :
 illud codd. 466 μυρίκην Ar. (σὺν τῷ ᾧ Did.), codd. δέελον Ar.
 vulg. : διελδν U³ : δῆλον Ca¹ Vi² σήματ' A 469 Παλλὰς Ἀθήνη
 zu. g T 477 οὗτός τοι Ar. codd. (cf. 341) 478 οὓς Ar. codd.

ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών, 485
 αἷγεσιν ἢ οἷεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούση,
 ὥς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
 ὅφρα δυῶδεκ' ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὃν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε, 490
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ρεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἐμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη
 τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πᾶις, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μῶνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλον
 τόξῳ ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν 500
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 ροίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅ τι κύντατον ἔρδοι,
 ἢ ὅ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχα κείμε, 505
 ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰείρας,
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηγκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 ἦος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 “νόστου δὴ μνησai, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης, 510
 μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρησιν θεὸς ἄλλος.”

Ὡς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς

484 ἐρυθαίνετο] φοινίσσετο schol. Ar. Pac. 302 Suid. 489 πλήξειε
 Ar. codd.: πλήξασκε v. l. ant. Pal² 493 ἐμβαίνοντες h al: ἀμβαί-
 νοντες vulg. αὐτὸν v. l. ant. 497 om. Zen. Aristoph., ath. Ar.
 505 ὑψόσ' et ὑψοῦ Ar. (διχῶς): ὑψοῦ h V¹⁵

τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515

ὥς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·

τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσето πούλυν ὄμιλον,

ᾧρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,

Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,

ὥς ἴδε χῶρον ἐρήμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι, 520

ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φοιῇσι,

ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον.

Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾧρτο κυδοιμὸς

θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,

ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σκοπὸν Ἑκτορος ἔκταν,

ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε Διὶ φίλος ὠκέας ἵππους,

Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἔναρα βροτόεντα

ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσето δ' ἵππων·

μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 530

νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε·

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,

ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἔρέω; κέλεται δέ με θυμός.

ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει. 535

αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης

ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους·

ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν

Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.”

Οὗ πω πᾶν εἶρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἦλυσαν αὐτοί. 540

καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες

515 ἀλαο σκοπιήν Zen. Le¹ P⁷ : ἀλαοσκοπιήν Vi⁵ uv. : ἀλαος σκοπιήν Ar., uv. (οὐ τυφλὸς ἐς σκοπιάς Ariston.), A corr. (σ addito a m. sec.)

522 ante 520 posuit Zen. 526 ἴκοντο a q L⁶ L⁹ M⁴ M⁷ M¹⁰ M¹³ V¹¹ 529 τίθει] δίδου v. l. in A 530 ἵππους] Ὀδυσσεύς b c f h q r

D T v. l. in A, al. : ἐλάαν m 531 om. l m A B C Ge Gf T al.

534 om. Zen. Pal² 538 μετὰ φρεσὶ Ar. r L¹⁹ T V¹ V¹⁴ V²⁷ V³²

539 ὄριστοι Ar.

δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισι·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ὅπως τούσδ' ἵππους λάβητον, καταδύντες ὄμιλον 545
 Τρώων, ἣ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας.
 αἰνῶς ἀκτίεσσιν ἑοικότες ἡελίοιο.
 αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάξω παρὰ νηυσὶ γέρων περ ἐὼν πολεμιστῆς·
 ἀλλ' οὐ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδ' ἐνόησα. 550
 ἀλλὰ τιν' ὕμν' οἶω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 555
 ρεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνωνας ἤέ περ οἶδε
 ἵππους δωρήσασθαι, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
 Θρηϊκίοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους. 560
 τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἔκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί.”

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
 καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
 οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυχτον ἵκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσι
 φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἕστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
 νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαι' Ἀθήνη.

545 λαβέτην Zen. καταδύντε g v. l. sch. T 546 σφωε gl or
 A GfMc : σφῶϊ Zen. L⁴ corr. : σφῶε Dem. Ixion vulg. 548 ἀναμί-
 σγομαι Dem. Ixion 552 σφῶε Dem. Ixion, b h m o T al. : σφωε g
 557 δωρήσασθαι ἄφαρ δέ τε Apoll. lex. s. v. ἄφαρ 561 τετρακαί-
 δέκατον v. l. ant.

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπονίζοντο θαλάσση
 ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νύψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
 ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
 δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείον ἀφυσσόμενοι λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

575

573 ἐμβάντες a d p q al. ἰδ' αὖ h l p al. 575 ἀνέψυχεν h m
 T al. 579 ἀφυσσόμενοι Ar. eg l A V¹³ al. : ἀφυσσάμενοι v. l. ant.,
 vulg.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
 ὄρνυθ', ἔν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
 στή δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
 ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγυνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἵσας
 εἵρυσαν, ἡνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 ἔνθα στᾶσ' ἦυσσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
 ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσιν δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
 Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 τὸν ποτὲ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι. 20
 πεύθετο γὰρ Κύπρουδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κύναιοι,
 δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέριοι· 25
 κύνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἑκάτερθ', ἴρισσιν ἐοικότες, ἄς τε Κρονίων
 ἐν νέφει στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέριοι
 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κύναιοι. 35
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἔστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἔξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κύνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλὰὶ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυῖαι. 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 λάμπ'. ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.
 Ἕνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἔῳ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

26 σμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἐλειχμῶντο Aristoph. 27 ἐρίδεσσιν
 Zen. 28 στήριξε Ar. codd. 32 ἂν] ἐν f C L¹⁴ P¹ V²³ 33 καλήν]
 δεινὴν g V¹ V³² ἦσαν v. l. ant. 35 λευκοὶ v. l. ant. 38 αὐτοῦ
 Ar. d e l q A D al. : αὐτῷ v. l., ant. vulg. : αὐτῶν h 40 ἀμφιστρεφέες
 Ar. (τὰ ὑπομνήματα συμφωνεῖ) Apoll. lex. d f r A V¹ V¹⁶ : ἀμφιστεφέες
 v. l. ant., vulg. : utrumque Eust. 45 ἐγδούπησεν A ss. L³ L⁴ U³

ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ' ἠῶτι πρό.
 50
 φθὰν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὺν
 ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἑέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλε
 55
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἀϊδι προΐαψειν.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
 Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
 60
 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσιν.
 οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδν νέφεα σκιόοντα,
 ὥς Ἔκτωρ ὅτ' ἐμὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 65
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

Οἱ δ', ὥς τ' ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 70
 δῆρουν, οὐδ' ἕτεροι μνώνοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὥς
 θύνον· Ἔρις δ' ἄρα χαῖρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
 75
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἥχι ἐκάστω
 δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

51 μέγ' Ar. **hgn**o A al. : μεθ' vulg. 55 ψυχὰς Ge ss., cf. A 3
 62 αἴλιος v. l. ant. 63 ὅτε eo al. : ποτὲ i 64 ὅτ' Hdn.
bck A al. : ὅτε **degn** T al. : τοτὲ **h** B C D U⁶ V¹⁴ V¹⁸ V²⁰ V²⁷ al. : τότε
f al. : ποτὲ V¹ V¹⁶ V²² 72 ὑσμίνῃ Ar. vulg. : ὑσμίνη A B C L² L⁸ L¹⁴
 M⁹ O⁷ T V¹⁶ Vⁱ⁵ ἔχεν Ar. A L¹ L¹⁴ L¹⁶ : ἔχον cet. 76 σφοῖσιν
eilo A B C V¹ V¹⁶ V³² : οἷσιν vulg. 77 πτύχας] στίχας o

πάντες δ' ἤτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς 80
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίῳν,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.

Ὅφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός· 85
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μάκρα, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἱμερος αἰρεῖ,
 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλήξιντον.
 ἦτοι ὃ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέϊ δουρὶ 95
 νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σκέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιῖδυσε χιτῶνας· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἰσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 νῆε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἀμφω
 εἰν ἐνὶ δῖφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεὺς
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι δίδῃ μόσχοισι λύγοισι, 105

78-83 om. Zen., ath. Aristoph. Ar. 86 δόρπον Zen. b f q V³²
 88 ἵκετο] ἐῖλετο fr T al. θυμῷ h V¹⁵ V²⁷ 91 ἐν f q al.: ἂν
 h i A: ἐκ vulg. 92 Βιάνορα Ar. L¹⁹ V¹⁵ 97 ἐγκέφαλόνδε Apoll.
 Rhod. 98 ath. Apoll. Rhod. 100 ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα
 v. l. ant. 101 ῥ' om. Zen. L⁶ M⁷ P² V¹⁴: Βήρισον Posidippus
 103 ἐόντε Aristoph. h 104 ᾧ] ὃν Zen. Apoll. lex. s. v. Ω c:
 οὗς U⁹, L¹⁵ M⁸ ss., γρ. L¹⁴: ᾧς L³ L⁴ V²⁰

ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί,
 Ἀντιφον αὖ παρὰ οὓς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖων ἐσύλα τεύχεα καλὰ, 110
 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥήϊδίως συνέαξε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
 ἢ δ' εἴ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναταί σφι
 χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἥϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ' ἰδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὕφ' ὄρμης·
 ὥς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀογείοισι φέβοντο.

Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὥς
 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην· 130
 “ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἅποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κείται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολὺκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἅποινα,

107 δὴ] τῶν g L⁴ M¹¹: ὧν L¹⁶: v. om. T 108 βάλεν χαλκήρεϊ
 δουρί e o N⁴ V¹⁸ 123 κακόφρονος Zen. (et in 138) 128 σφέων e:
 σφῶν L² L¹²: σφιν V¹ φύγον Ar. vulg.: φύγεν v. l. ant. L³ L¹⁴ N⁴
 V²⁷ 132 Ἀντιμάχοιο πατρὸς Zen.: ἀφνειοῦ πατρὸς e o N⁴ v. l. ar.
 Eust. al.

εἰ νῶϊ ζῶους πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν." 135

Ὡς τῷ γε κλαίοντε προσανδήτην βασιλῆα
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·
 "εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος νίεες ἐστόν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέφ' Ὀδυσῆϊ,
 αὔθι κατακτείνειαι μῆδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τέισετε λῶβην." 140

Ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος οὔδεις ἐρείσθη.
 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε, 145
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
 ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
 τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ὅθι πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150
 ἵππεῖς δ' ἱππῆας—ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδονποι πόδες ἵππων—
 χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ' Ἀργείοισι κελεύων.
 ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ, 155
 πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
 ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 160
 ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

"Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης

135 ζῶν Aristoph. V¹⁸ 142 τοῦ] οὐ Zen. : σφοῦ v. l. : ant.
 144 οὐδας ἔρεισεν Ag. h L¹⁹ V¹⁵ 146 τμήξας] πλήξας Ag. (αἱ πλείους
 S T) 151 ἱππεῖς] ἱππῆς A ss. P⁶ V¹⁰; ἱππῆς a e o p al.
 156 φέρει] στρέφει γρ. M¹⁰ Eust. 57 ἐπειγόμενοι Ag. co. lā. : fort.
 ἐπειγομένου v. l. ant.

ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο
 μέσσον καπ πεδίον παρ' ἔρινεόν ἐσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο, 170
 ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι καμ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὥς,
 ἄς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῇ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θύεν. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τείχος
 ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδιήσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν· 185
 “βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἐνίσπες·
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηῖοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμινην. 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίζω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἑϋσσέλμους ἀφίκηται
 δύη τ' ἡέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”

179-180 om. Zen., ath. Ar. 180 ath. Aristoph. 181 ἔμελλεν
 ego p⁵⁹ A B Mc V¹⁰ V³²; ἔμελλον vulg. 184 ἀστεροπὴν Ar. fg p A
 ss. T: στεροπὴν vulg. 186 ἐνίσπες p⁵⁹ A Ang. Le² V¹ V¹⁶: ἐνίσπε
 vulg.: ξείπε e 190 κρατερας υσμινας p⁵⁹

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδῆνεμος ὥκέα Ἴρις, 195
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς Ἴλιον ἱρήν.
 εὐρ' υἷὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, ἔκτορα δῖον,
 ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὥκέα Ἴρις·
 “Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τείν τάδε μυθήσασθαι.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνουτ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
 μάρνασθαι δῆτοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμινην. 205
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίσξει
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐϋστέλμους ἀφίκηται
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”
 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὥκέα Ἴρις, 210
 ἔκτορ δ' ἐξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215
 ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺν προμάχεσθαι ἀπάντων.
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν
 ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλειτῶν ἐπικούρων. 220
 Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἧὺς τε μέγας τε,
 ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβόλακι, μητέρι μῆλων·
 Κισσηὺς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἑόντα
 μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηγον·

210 ἀπεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον α 212 δοῦρε 1 p p⁵⁹ uv. V¹¹ V¹³
 al. 215 δὲ καὶ αὐτοὶ v. l. ant. 216 ἐν g m p q A B V¹⁶ (ἐδ' e) :
 ἐκ vulg. : ἂν a c k 222 μῆλων] θηρῶν Zen. 223 Κισσηῦς] Κισσεὺς
 b e f p

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν·
 νήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἵσας,
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἔων ἐς Ἴλιον εἰληλούθει· 230
 ὅς ῥα τότε ἴΑτρεΐδεω Ἀγαμέμνωνος ἀντίον ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἴΑτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνερθε
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χειρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβος ὥς ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔλκ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς ὥς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπᾶσσοτο· τὸν δ' ἄορι πληγὴ αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 ὥς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἧς οὐ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
 πρῶθ' ἐκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλιν ὑπέστη,
 αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' ἴΑτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος. 250
 στή δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην ἀγκῶνος ἔνερθε,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.

230 ἔων et ἰὼν Ar. (διχῶς) : ἰὼν d 1 A ss. L¹⁶ M⁴ M¹⁰ U² εἰς p⁸⁹ :
 εἰς cet. 244 πρόσθ' O⁸ P¹¹ P¹³, γρ. L¹⁴ 252 υ[περθε] p⁸⁹ :
 ὑπερθεν T qu. Eu.

ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὅμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 οὔτησε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 260
 τοιοῦ δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἔνθ' Ἀντήνορος υἱες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀϊδος εἴσω.

Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχεῖ τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν, 265
 ὄφρα οἱ αἰῖμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἶμα,
 ὀξεῖαι δ' ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσιν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναικα,
 δριμύ, τό τε προῖεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, 270
 Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
 ὥς ὀξέϊ ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δίφρου δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνίοχφ' ἐπέτελλε
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἥχθετο γὰρ κῆρ.
 ἦῤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 275
 “ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἴασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.”

Ὡς ἔφαθ', ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
 νῆας ἐπι γλαφυράς· τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας· 285
 “Τρώες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

263 ἔδυν] ἔβαν c g h p⁵⁹ B C T V¹ 265-268 om. p⁵⁹ 270 μο-
 γοστοκος ειλ[p⁵⁹ 277 πελασσεται p⁵⁹ 281 ἀέκοντε
 1 Bm⁴ M⁴ U² V¹⁵ V¹⁸ : ἄκοντε vulg. 282 ραίνετο c om. δὲ
 283 τειρομενοι p⁵⁹

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

οἴχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρσῃθε." 290

ἌΩς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων.
ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν καπρίῳ ἢ ἐλέοντι,
ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Ἔκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρῃ. 295
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ἐν δ' ἔπεισ' ὑσμίνῃ ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλῃ,
ἥ τε καταλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300
Ἄσαϊον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην,
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ' Ἀγέλαον,
Αἴσυμνόν τ' ὦρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν, ὥς ὅποτε νέφεα Ζέφυρος στυφελίζει 305
ἀργεστῶ Νότοιο, βαθεῖη λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
ὥς ἄρα πυκνὰ καρῆαθ' ὑφ' Ἑκτορι δάμνατο λαῶν.

Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 310
καὶ νῦ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
“Τυδείδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἴσταο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
ἔσσεται εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ.” 315

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

290 ὑπέρτεροι Ar. : ὑπέρτατον U¹ 297 ὑπεραεὶ Ar. codd. : ὑπὲρ
οὔρεος v. l. ant. 300 βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρῃ A M⁴ M¹² T U² V¹⁴
ἄρεξεν V¹² 305 Ζέφυρος νέφεα cit. Strab. 29, c g h p⁶⁹ al.
309 κάρηνα h 314 ἴσταο Zen. Ar. (ad K 291) : ἴστασο codd.
315 εἴ κεν Τρῶες (Ἀχαιῶν) νῆας ἔλῃ v. l. ant. (g T) 316 a =
B 173, p⁶⁹ M⁴ M⁶ O⁶ U⁶ al.

“ ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 ἡμέων ἕσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἢ ἐπερ ἡμῖν.”

Ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ’ ἵππων ὥσε χαμάζε, 320
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοιοῦ ἀνακτος.

τοὺς μὲν ἔπειτ’ εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπασαν·
 τῷ δ’ ἀν’ ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325
 ὥς ὄλεκον Τρώας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.

Ἐνθ’ ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμον ἀρίστω,
 νῆε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκε 330
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὐ τι

πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε’ ἀπηύρα·
 Ἰππόδαμον δ’ Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν. 335

Ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ’ ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἥρωα κατ’ ἰσχίον· οὐ δέ οἱ ἵπποι
 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340

τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ’ ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θῦνε διὰ προμάχων, ἦος φίλον ὤλεσε θυμόν.

Ἐκτωρ δ’ ὀξὺν νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ’ ἐπ’ αὐτοὺς
 κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.

τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης, 345

317 τλήσομαι] στήσομαι L¹⁴ M¹ M⁸ M⁹ P¹¹, lemma g B T 319 βόλε-
 ται Ag. A P¹: βύλεται c: βούλεται vulg.: ἐθέλει e 323 εἶασεν
 ehlo p⁵⁹ ἀπέπασαν c o N⁴ V¹⁶ 325 θηρευτῆσι et θηρητῆρσι
 Ag. (διχῶς): illud vulg.: θηρευτῆρσι L¹⁴ P¹⁵ U⁶ 339 οὐδὲ γὰρ a k V¹¹,
 v. l. in A: οὐδέ οἱ i: ουδε οι εγχος p⁵⁹ 344 κεκληγώς codd., cf.
 B 222 345 ῥίγησε] ἐνόησε a b a f k r p⁵⁹ B C T, v. l. in A al.:
 ἐβόησε V¹²: γήθησε U¹⁰

αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·

“ νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.”

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν, 350

ἄκρην καὶ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
οὐδ' ἔκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχος αὐλώπιδι, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἐκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
στῆ δὲ γνύξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὥχετ' ἐρωὴν
τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
τόφρ' Ἐκτωρ ἔμπνυτο, καὶ ἄψ' ἐς δίφρον ὀρούσας
ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360

δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
“ ἔξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὦ μέλλεις εὐχέσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχείω.”

Ἡ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠῦκόμοιο,
Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνεται, ποιμένι λαῶν, 370

στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὦμων
καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκε 375

348 μένοντε Zen. b V¹⁶ 352 ερυκετο P⁵⁹ 354 ὦκα πέλ. e h M⁴
U⁶ 356 om. Zen, ath. hic Aristoph. Ar. (= E 310) 358 γαίῃ
f h B C al. 359 ἔμπνυτο O⁵: ἔμπ. cet. 366 εἴ] ἦ c l q ἐστι]
εἴη V¹ V⁷, v. l. in A: ἔλθοι n U¹ 368 ἐξενάριζεν Ar. A T: ἐξενά-
ριζεν Zen., codd. cet. 371 ἐπὶ ἔργῳ f C πύργῳ p⁹¹ D

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰδὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἠδὺν γελάσσας
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 “ βέβληται, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι 380
 νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἷ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὥς μηκάδες αἶγες.”

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “ τοζότα, λωβητῆρ, κέρα ἀγλαέ, παρθενοπίπα, 385
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἄν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχεται αὐτως.
 οὐκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο. 390
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὁξὺν βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι.
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοὶ εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὄρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
 πύθεται, οἶωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἦε γυναικες.” 395

ᾧς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὦκὺ
 ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ. 400

Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
 “ ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν αἶ κε φέβωμαι

376 ἔκπεσε h V¹⁵ 381 ὀλέσσαι i p⁹¹ Gf P¹⁰ V¹ v. l. ap. Eust.
 385 κέρα Alexio (ἢ παράδοσις), A Ang. B M¹¹ M¹³ V¹⁶ V²⁰: κέρα v. l.
 ant., vulg. παρθενοπία v. l. ant., M⁷ 391 ἐπαύρη Ar. (καὶ διὰ
 τῶν ὑπομνημάτων), codd.: ἐπαύρω v. l. ant. 392 αἶψα] ἄνδρα Ar.
 397 ὦκὺ, ὁξὺ γρ. Bm⁴ Eust. 400 ὠκέας ἵππους b f r Bm⁴ P³ P⁶
 P¹³ V¹⁴ V¹⁸ v. l. in A

πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον αἶ κεν ἁλώω 405
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼν
ἐστάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἐβλητ' ἢ τ' ἐβαλ' ἄλλον." 410

Ἦος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
σεύωνται, ὁ δέ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415

θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσι γένυσσιν,
ἀμφὶ δέ τ' αἵσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἔοντα,
ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἐσσεύοντο

Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην 420
οὔτασεν ὦμον ὑπερθεὺς ἐπάλμενος ὀξείῳ δουρί,
αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξε.

Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἶξαντα,
δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
νύξεν· ὁ δ' ἐν κούρησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 425

τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,
αὐτοκασίγνητον εὐηφενέος Σώκοιο.

τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φώς,
στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
"ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων αἶτ' ἠδὲ πόνοιο, 430

σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξῃαι Ἴππασίδῃσι,
τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης."

413 πῆμα δὲ ἔλσαν Zen. 417 ἀμφὶ δέ τ' **deko**: ἀμφί τε (ἀμφί
τ') vulg.: δε αἰσ. **p**⁵⁹: ἀμφὶ δ' ἄρ' **p** **L**³ **L**⁴: ἀμφὶ δὲ χαῖτ' **c**
421 ὑπερθε μετάλμενος v. l. ant. **dfghin** T, v. l. in A, al. δουρί]
χαλκῷ v. l. in A 423 Πουλυδάμαντα **c** αἶξαντα **dek** **p**⁵⁹ A D al.:
αἵσσονται cet. 424 πρότμησιν Ar. (?), codd.: πρότμησιν T (in textu
et in lemmate) 427 εὐηγενέος codd.: ἐϋγενέος **Le**¹ **U**¹³: ευθ[]γενέος
p⁵⁹ v. **Ψ** 81 431 Ἴππασιδῆιν (sic) v. l. in A

ὥς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἡρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἔργαθεν, οὐδ' ἔτ' ἔασε
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ οἱ οὐ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
 ἅψ' δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440
 “ἂ δεῖλ', ἧ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἦτοι μὲν ῥ' ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἥματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀῖδι κλυτοπόλῳ.” 445

Ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 “ὦ Σῶχ', Ἰππάσου νιὲ δαίφρονος ἵπποδάμοιο, 450
 φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυσας.
 ἂ δεῖλ', οὐ μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοι
 ὦμησται ἐρνούσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί.” 455

ὥς εἰπὼν Σώκοιο δαίφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάλθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αἶε δ' ἐταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἦϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,

437 χροά Zen., codd.: χροὸς Ar. 439 τέλος Ar. (σχεδὸν
 ἄπασαι) A Ge: βέλος Zen. cet. 441 ἂ] ὦ h C L¹⁸ M⁴ O² V¹⁶
 444 δαμέντι f o q r P⁵⁹ ss. al.: δαμέντε h 451 βέλος Zen.
 452 δύσμορος, οὐδ' ἄρα τῷ γε cit. Plut. cons. ad Apoll. 117 b 455 ἔμ'
 εἴ κε . . . γε Ar.: ἐπεὶ κε . . . με vulg., cit. Alexio ad 454 (ἔμ' . . . με
 q V¹⁶) 458 οἴ] οὐ Zen. 459 ὅπως d p q A T al.: ἐπεὶ vulg.

τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος ἀρηΐφίλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα
 “ Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 465
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτή,
 τῷ ἱκέλη ὥς εἴ ἐ βιώατο μοῦνον ἔοντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἵομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δεῖδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς, 470
 ἐσθλὸς ἐὼν, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.”
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ' ὥς εἴ τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ 475
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσι
 φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὦκὺς οἷστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσι
 ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἥγαγε δαίμων 480
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὁ γ' ἥρως
 αἰσίων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥύτε πύργον, 485
 στή δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἀλλυδὶς ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὀμίλον
 χειρὸς ἔχων, ἧος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
 Αἴας δὲ Τρῶεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα, 490
 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.

466 ἵκετ' αὐτή Ag. f h r al. : ἵκετο φωνή vulg. 470 ἐν c e g h
 A D N⁴ : μετὰ vulg. 473 αὐτῷ n A ss. Bm⁴ L¹⁸ M⁸ U¹ V¹⁴ V¹⁸ V²²
 V³² 478 πικρὸς b c D 480 σκιερῷ] γλαφυρῷ Zen. 485 a
 χάλκεον ἐπαβόειον ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων
 add. q L⁴ O² V¹⁶ V³² (= H 220) 488 ἐλῶν L¹⁹ T U¹⁰ γρ. L⁸

ὥς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίωνδε κάτεισι
 χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὅπαζόμενος Διὸς ὄμβρω,
 πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
 ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει, 495
 ὥς ἔφεπε κλονέων πεδίου τότε φαίδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἔκτωρ
 πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
 ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει 500
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήϊον Ἴδομενῆα.
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
 οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠὲκόμοιο, 505
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἱφ' τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 τῷ ῥα περιδείσαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
 μὴ πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510
 “ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἱητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
 ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.” 515
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπιβήσετο, πὰρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητῆρος·
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

492 κάτεισι] διήται Zen. 503 νεῶν Ar. Alexio, Ptol. Asc. Pal¹
 Vi² ἀλάπαδνε g: v. om. p⁵⁹ ἀλαπαδῆνε . . . εω marg. 504 a add.
 . . . νου περ p⁸ 509 μετακλινθέντες p⁸ f g A ss. Ge N⁴ V¹² V¹⁵ V²²
 509 a add. . . τει]χη ελοιντο p⁸ pro 510 . . .]αν p⁸ 513 a add.
 . . . ανοιο p⁸ 514 a add. . . ἄλλους p⁸ 515 om. Zen., ath.
 Aristoph. Ar.]κα πασσων p⁸ 519 ἵππους e f o A N⁴ U¹⁰ V²⁵ :
 ἐλάαν vulg. pro 519 ως σ . . . p⁸

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
 "Εκτορι παρβεβαῶς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 "Εκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525
 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
 εὐρὺν γὰρ ἄμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κείσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῇ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν." 530

ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μᾶστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἶοντες
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄζων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίδφρον, 535
 ἅς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ραθάμιγγες ἔβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἔτεο δύναι ὄμιλον
 ἀνδρόμεον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν 540
 ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλαισί τε χερμαδίοισιν,
 Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο. 542

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσε· 544
 στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβόειον, 545
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλον, θηρὶ ἑοικώς,
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὥς δ' αἰθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο

525 τρωεσσ . . . \mathfrak{P}^8 αὐτοῖ] ἄνδρες $\mathfrak{P}^{25} \mathfrak{P}^{59} \mathfrak{P}^1 \mathfrak{P}^{11}$ γρ. \mathfrak{U}^{10} : ἄλλοι
 \mathfrak{P}^{25} m. p. C \mathfrak{V}^{16} : αὐτοῖ in ras. A 526]σ[\mathfrak{P}^{92} 527 κ]εισσυ-
 μ[εις? \mathfrak{P}^{92} 528 κείθ' Zen. \mathfrak{P}^8 Lp τε om. h al. ἄρματ' b c d g
 k o q Cal.: ἄρμα n \mathfrak{U}^1 al. pro 529-530 κουροι τ . . . \mathfrak{P}^8 537 ὀπισ-
 σώτρων v. l. ant. T 538 τε Ar. codd.: δὲ v. l. ant. A ss. 539 δουρί
 Ar. c h 543 Ζεὺς γὰρ οἱ νεμέσασχ' ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο
 (om. codd.) cit. Arist. Rhet. 1387 a 34, Plut. de aud. poet. 24 c, 36 a
 (νεμεσᾶ), vit. Hom. ii. 132 (νεμεσᾶθ') 545 om. i βάλετ' $\mathfrak{L}^3 \mathfrak{L}^4$
 $\mathfrak{U}^{10} \mathfrak{V}^{16}$: βάλεν σάκος e r $\mathfrak{L}^{17} \mathfrak{V}^{22}$ 546 ἐφ'] δι' Aristoph.
 548-557 ath. Zen.

ἔσοεύντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖωται,
 οἳ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι 550
 πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καϊόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
 ὥς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
 νωθήs, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ρόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺν λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες 560
 τύπτουσιν ροπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
 σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆs·
 ὥς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρώες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο. 565
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆs
 αὐτὶς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἱπποδάμων· ὅτ' δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θοὰs ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺν 570
 ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροὰ λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 στῇ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

549 ἔσοεύντο U⁶: -οντο cet. 563 ὡς ρα τοτ ἀμφ αἰαντα p²⁵
 564 πολυηγερέες Ag.: τηλεκλειτοί vel τηλεκλητοί codd. 565 ξιφ]
 εἰν τε μεσον σακος p³⁹ 568 φεύγων p⁵⁹ Bm⁴ O² P¹⁰ T V¹⁸ U² ss.
 v. l. ap. Eust. 573 καλὸν c h

Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἰστῶ
δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585
ἥϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
στῆτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἔφημι
φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
ἵστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.”

ὣς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
δοῦρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας.
στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων. 595

ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληΐαι ἵπποι
ιδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νηϊ, 600
εἰσορόων πόνον αἰπὴν ἰωκά τε δακρυόεσσαν.

αἶψα δ' ἐταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπε,
φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
ἐκμολεν ἵσος Ἀρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitλου ἄλκιμος υἱός· 605

“τίπτέ με κικλήσκεis, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἐμεῖο;”
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“οἶε Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

583 ἔλκετ' g h l n A V¹⁶: εἶλκεν vulg.

Zen.

592 αὐτῷ o M⁸ N⁴

589 Αταντος βελέεσ.τ.
594 τῶν δὲ σχεδὸν v. l. in A

595 τηλε pro στῆ δὲ p²⁵ 597 Νηληΐοι p¹ p³⁹ a d f h T: Νηληΐον v. l.

ant. c p⁵⁹ p⁸⁹ Gf, schol. Dion. Thr. p. 853

601 ἰῶ καταδακρυόεσσαν

v. l. ant. p³⁹ uv.

603]εκίνησεν το[p³⁹

604 λινπανε. p⁵⁹

606 τι δε χρ[ειω εμειο p³⁹ ut Vi¹

607 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης
δῖος a d k p q al.

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

νῦν οἷω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεῖω γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο
 ὃν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
 ἦτοι μὲν τά γ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἶδον ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι.” 610

Ἔως φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπεῖθεθ' ἑταίρῳ,
 βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδew ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβοτείρῃ,
 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620
 ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
 στάντε ποτὶ πνοίην παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 εἰς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθισον.
 τοῖσι δὲ τεῦχε κυκείῳ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδῃ,
 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἦ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν ἐϋξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμνον ποτῷ ὄψον, 630
 ἥδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,
 παρ δὲ δέπας περικαλλές, δ' οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραίός,
 χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν. 635
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
 πλείον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

610]λετον οσσε ανακτος p³⁹ ἀνεκτὴ d ss. k C M¹² V³² : ἀνεκτῶς
 p⁹⁶ D 611 ἔρειο c M⁷ U⁸ Ammon. π. διαφ. ὃν. in Ἑρωτᾶν
 617 δ' ἵεναι v. l. in A εἴσας i B C V²⁰ 622 στὰν δὲ e f i n p⁵⁹
 B C Ge T πνοίῃ B C V²⁰ 629 αὐτῇ a b c g m n q, v. l. in A
 630 ποτοῦ Athen. 10 b, 24 f 631 ἱερὸν c V¹ V¹⁵, v. l. ap. Eust.
 632 ἦγ' et εἰχ' Ar. (διχῶς) : ἦγ' codd. 635 ὑποπ. qu. g A B T Eu.
 Ath. 492 A ita B corr. C D O⁵ Pal² V¹⁵ al. 636 ἀλλ' ὃς Sosibius
 ap. Ath. 493 A qu. g A T Eu. 637]ιεογητις a[]φαν p⁹² (?)

ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ ἔϊκυῖα θεῆσιν
 οἴνῳ Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρὸν
 κνήσῃ χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνε, 640
 πινέμεναι δὲ κέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκεῖω.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνουντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δῖψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναΐνετο εἰπέ τε μῦθον·
 “οὐχ ἔδος ἐστί, γεραιὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι
 οὐν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γινώσκω, ὁρώω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλῆϊ.
 εἶδ' δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφές, οἷος ἐκείνος
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναΐτιον αἰτιόσῃτο.”
 Τὸν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 655
 “τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήηται; οὐδέ τι οἶδε
 πένθεος, ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης, 660
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων·
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οὔστῳ·
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἦγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει. 665
 ἦ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης

638 (?)]ητ[]εσκετο[p⁹² 639 (?)]σολευκ[p⁹² 639 κνή]
 κνέε v. l. ant. (τινὲς τῶν Ἀρισταρχείων ἐκδόσεων teste Heraclide ap.
 Eust.) 640 παρὰ δὲ κρόμνον ποτῶ ὕπον cit. Plat. Ion. 538 c λευκα
 τανυσσεν p⁵⁹ ss. 654 οἷος καὶ ἀναΐτιον αἰτιάσθαι cit. Plut. de adul.
 et amico 67 a 660 βέβληται] τέτρωται L¹⁴ P²¹ 662 om. fhio
 A B C N⁴

Ἄργείων ἀέκητι πυρὸς δηΐοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ;—οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ' οἷον πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη, 670
 ὥς ὁπότε Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νείκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκε,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος· ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῖωται.
 λήϊδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἰῶν,
 τόσσα συνὼν συμβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπήσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηλήϊον εἴσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγῆθει δὲ φρένα Νηλεύς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέφ' πόλεμόνδε κίοντι.
 κήρυκες δὲ λίγαινον ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφι 685
 τοὺς ἵμεν οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευν· πολέσιν γὰρ Ἑπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν·
 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληεῖη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι·
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἑπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. 695

672 βοηλασίῃ Ar. **a f h n** V¹ V³²: βοηλασίης vulg.: βοηλασίαν e
 681 ἐπήσαν e: ὑπήρχον h Ge 686 χρεῖος Aristoph. vulg.: χρέως
 Ar. A Le² T: χρέος **e f h n o q** B al. 688 ὀφελον v. l. ant. **a d h k**
p⁶⁹ B C al. 689 Πύλῳ] πόλει v. l. ant. 690 γάρ ῥ' **c l n o** A:
 ῥ' om. cet. 691 κατὰ δ' ἔκταθεν **c f h i m n** T, v. l. ap. Eust.
 692 ἀμύμονες **e f h i m** al. 694 Ἑπειοὶ] Ἀχαιοὶ v. l. ant.

11. ΙΛΙΑΔΟΣ Λ

ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶϋ μέγ' οἶῶν
 εἴλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῖη,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀνγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλὰ· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
 δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστν
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
 πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολιόνη θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὗ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δέ τις Θρυνόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτῃ Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδῖον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλου κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυσεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεύσι μετέπρεπον ἡμετέροισι 720
 καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἅλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μέيناμεν Ἡῶ διᾶν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἐνδίοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.

699 ὑποπτεύεται ὡς νόθον B Lp T © 185 705 om. Zen., ath. hic
 A : (= 142) 712 Ἀλφειοῦ d q al. νεάτῃ] πυμάτῃ Strab. 349
 724 ἐπέρρεον h m πολλὰ q

ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλανκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι, 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἴσιν ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστν διαρραῖσαι μεμαῶτες·
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
 εὔτε γὰρ ἡέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχῃ, Δίί τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νείκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείας,
 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740
 ἣ τόσα φάρμακα ἤδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρί,
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἠγεμόν' ἱππῆων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδὰξ ἔλον οὔδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μὴ σφωε πατὴρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάσσε, καλύψας ἡέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755

730 δεῖπνον Zen. 733 δὴ] δὲ p A ss. : δι' c h T V³²
 διαρραῖσαι d e f k l A D al. : διαπραθέειν vulg. 736 μάχην c h al.
 737 Ἐπειῶν] Ἀχαιῶν v. l. ant. (cf. 694) 739 αὐγείδας p⁵⁹ p⁷⁵
 Vi⁵ Strabonis 338 codd. aliquot 747 ἐπόρουσα d g k l p q A al. :
 ἐνόρουσα vulg. 754 διὰ σπιδέος Zen. Amerias, A B C G f L¹⁴ M¹⁰ O⁵
 V¹⁰ V¹⁶ : δι' ἀσπιδέος Ptol. Asc. Crates, vulg. : utrumque Alexio

ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὀλενίης, καὶ Ἀλησίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται· ὅθεν αὐτὶς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ' ἀπὸ Βουπρασίου Πύλουνδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄλγεται.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενοίτιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.
 νῶϊ δὲ ἔνδον ἑόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὥς ἐπέτελλε.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβοτείραν. 770
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὖρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πῖονα μηρία καῖε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλειςον,
 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι. 775
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στήμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλῶν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε,
 ξεινιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξείνοισι θέμις ἐστί·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος, 780
 ἥρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὕμμ' ἄμ' ἔπεισθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ

756 μέσφ' ἐπὶ cit. Strab. 342
 εἰσ- cet. 762 ἔον . . . ἔον h M⁸ V¹⁴: ἔον . . . ἔην vulg.

767-785 ath. Aristoph. Ar. 767 νῶϊ δὲ e h¹ A B C al.: νῶϊ δ' i o q:
 νῶϊ δὲ τ' vulg. 768 ἐπέτελλε] ἐκέλευε f C 770 καλλιγύναικα n

p⁵⁹ M¹² U¹¹ J¹³ v. l. in A et ap. Eust. 773 καῖε Ar.: ἔκαιε h: ἔκηε
 cet. 776 βοῶν a f k q al. 780 τάρπωνεν h

782 ἠθελέτην Zen. L¹⁰

αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ᾧδ' ἐπέτελλε Μενότιος, Ἄκτορος υἱός· 785
 ' τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὃ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἦδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺν δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790
 ταῦτ' εἴποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἶ κε πίθηται.
 τίς δ' οἷδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίην ἀλεεῖναι
 καὶ τινά οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότῳ πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ εἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ρεῖα δέ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὣσαισθε προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων."
 Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωε,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
 ἵξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε

788 φρασσαι p⁵⁹ ss. ὑποθέσθαι] ἐπακοῦσαι n Bm⁴ V¹⁸, v. l. ap.
 Eust. 791 . . . σον p⁵ 794-795 ath. Zen. 795 a
 [ἀργυρόπεζα θεῖς θυγάτηρ αἰλίο]ο γεροντος
 . . . [νεῶν ἐν ἀγ]ωνι θοαων

p⁵ 796 [ἅμα δ' ἄλλον] λαὸν ἀνωχθῶ p⁵ (cf. Π 38): καὶ αμ ἄλλον
 λαὸν ἐπεσθῶ p⁵⁹ 797 αἶ κεν] ἦν που a d k q A mg. V¹ V³² γένηαι]
 γένοισθε v. l. ap. Eust. 798 . . . ἡρηχθῆναι (fort. σοὶ δ' ὥμοισι δότῳ
 τὰ ἅ τεύχεα θωρηχθῆναι, cf. Π 40) 799 εἴσκοντες Ar. a c h o p⁵⁹ al.:
 ἴσκοντες Alexio Hdn. vulg. 802-803 ath. hic Ar. (= Π 44-45)
 803 ὣσαισθε h Gf M¹³ N¹: ὣσεσθε vulg.: ὣσαιμεν Apoll. lex. s. v.
 ἀκμήτες 804 a . . . [ἀ'καχησε δε θυμο]ν p⁵ 805 βῆ δ' ἰέναι
 a k V¹ V³² ἐπὶ νῆας n T U¹ V¹⁸ 805 a . . . ἐνδυε φαλα . . .
 p⁵ (sec. Diels) 807 a . . . [ὄρθ]οκραϊρων p⁵

ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε
 διογενὴς Εὐναιμονίδης κατὰ μηρὸν οἷστῳ, 810
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815
 “ ἂ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὥς ἄρ' ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, διοτρεφεὺς Εὐρύπυλ' ἥρως,
 ἥ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί, 820
 ἥ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες; ”

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἦ᾽δα·
 “ οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἷστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 νίξ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πᾶσσειν, 830
 ἐσθλά, τά σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.

808 ἦεν **cn** **Mc**: εἶεν **i q** 809 . . . ἀντεμολησεν **p**⁵ 811 κατὰ]
 ἀπο **p**³ 814 ἀγλαὸς **p**⁵ **M**¹² **p**⁸ 815 ἐν τ ἀρα οἱ φυ χεiri ἐπος τ
 εφαιτ ἐκ τ ονομαζε **p**⁵ 816 ᾧ] ᾧ **q** **M**⁴ **V**¹ **V**⁶ **V**²³ **V**³² 818 κύνας
 ἡδ' οἰωνούς v. l. in **A** 822 βεβλημένος **b fgiln q A Dal.**: πεπνυ-
 μένος **cet.** 823 ἄλκαρ] ἡμαρ **p**⁵ 827 ὄρνυται αἰέν] αἰεν ὀρωρε **p**⁵
 827 a b c

Ἑκτορος ὅς ταχα νηας ἐνὶ πλεῖσιν πυρὶ κηλῖω
 δηῖωσαι Δαναούς παρα θιν ἁλός· αὐταρ Ἀχιλλεύς
 ἐσθλός ἐ[ων] Δαναῶν οὐ κηδεῖται οὐδ' ἐλεαίρει

add. **p**⁵ 830 λλιερῷ **p**⁵: χλιαρῷ **O**⁷ **P**¹ **W**⁴ **Athen.** 41 **B** πᾶσσειν]
 πασσων **p**⁵ 831 δεδάσθαι **Zen.**

ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἥδ' ἑ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὄϊομαι ἕλκος ἔχοντα,
 χρηρίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος, 835
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρηα."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 " πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ρέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρως;
 ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν· 840
 ἀλλ' οὐδ' ὧς περ σείῳ μεθήσω τειρομένοιοι."

Ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὀξὺ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινῶν 845
 νίζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

833 ποδα]ληριος p⁵ 834-836 pro his tribus versibus quattuor
 hab. p⁵ 838 ἔοι] ἔην Zen.: ἔη P¹ U¹⁰ ss : ἐοντάδε U⁹: τοδε εργον
 p⁵⁹ post 838 versum unum add. p⁵ 839 ἐνίπω k 841 μεθήσω]
 ἀμελήσω Zen.: μεθήσομαι Ge N⁴ Pal² T 846 χλιαρῶ Ca¹ Lp O⁷ P¹
 U¹⁰ (χ add. m. p.) 848 ἔσχ'] ἴσχ' p⁵ Bm⁶

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

ὦς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
 τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἦλυσαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλήν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὗ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 ὄφρα μὲν Ἔκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι' Ἀχιλλεὺς
 καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνατον ὄσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες.
 ὄσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσι,
 Ῥήσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε

9 τῶ b f C M⁵ R¹

ἦεν h

11 ἔπλεν Zen. Ar. vulg. : ἔπλεν cd lo q :

17 δηριόωντο Et. M. 266. 40, Zon. lex. 500

Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
κάππεσον ἐν κονίησι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐννήμαρ δ' ἐς τείχος ἴει ρόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς 25
συνεχές, ὅφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαῖναν
ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον, 30
αὐτῖς δ' ἡῖονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
τείχος ἀμαλδύνας· ποταμὸν δ' ἔτρεψε νέεσθαι
κὰρ ρόον, ἥ περ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.

Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει 35
τείχος ἐϋδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν'· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μᾶστιγι δαμέντες
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἔκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
αὐτὰρ ὃ γ' ὥς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη· 40
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσι
κάπριος ἢ ἐλέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
ἀντίον ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειᾶς
αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ 45
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηορὴ δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ τ' εἴκουσι στίχας ἀνδρῶν·

25 ἐν δ' ἡμαρ Callistratus: ἐν ἡμαρ δ' v. l. ant. 26 συνεχές
Aristoph. Ar. vulg.: συνεχές 1 p⁵³ A B O² V²⁰ 30 ἐποίησεν Ar.
vulg.: ἐποίησαν Bm⁴ L⁴ L¹⁸ M⁴ P¹³ Pa V¹⁸ 33 ἵεν (ἵεν) vulg.: ἴη A:
ἴει v. l. ant. L¹⁶ L¹⁹: ῥέει M¹² O⁵ P¹ V²⁰: θέεν U⁹ 34 ὥς ἄρ' ἔμελλεν
f: ὥς ἤμελλον Zen. 38 ἐεργμένοι b d k m q C V³² v. l. ap. Eust. al.
40 τὸ πρῶτον c e f B C al. 41 θηρευτῆσιν Aristoph. 46 ἀγνηορὴ v. l. ant. M⁹
v. l. ant.: θηρευτῆσιν L¹⁴ P⁴ P¹⁵ V²⁰ corr. 47 post 48 pos. Bm⁸ T
O⁸ S

ὥς Ἐκτωρ ἂν' ὄμιλον ἰὼν ἐλίσσεθ' ἑταίρους
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδὲ οἱ ἵπποι 50
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥήϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
 ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55
 ὀξέσιν ἡρήρει, τοὺς ἵστασαν νῆες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δητῶν ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἔνθ' οὐ κεν ρέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσι.
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς· 60
 “Ἐκτορ τ' ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἡδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
 ἡ δὲ μάλ' ἀργαλήν περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τείχος Ἀχαιῶν.
 ἔνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεύσι· στείνομος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἴετ' ἀρήγειν,
 ἢ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιούς· 70
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλῖωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄψορρον προτὶ ἄστρ' ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες· 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,

52 ἐσταότες **a c d h k** v. l. ap. Eust. 54 ἐπιρριφέες **g a** περὶ]
 διὰ Aristoph. 58 εὐξοον **b e h o B C** v. l. ap. Eust. al. 59 καββαίη
 Zen. Aristoph. 61 ἐπικούροι **c d f r A ss.** V¹³ V³² 62 διὰ] περὶ
 v. l. in A ἐλαύνετε μώνυχας **n B m⁴ U¹ V¹⁸** v. l. ap. Eust. 63 ἂν'
 αὐτήν **C L¹² V¹⁶** 66 ἱππῆας Zen. Aristoph. 67 τοὺς Aristoph.:
 δὴ codd. 68 ἴετ' **Ar. h:** βούλετ' cet.: βούλετο νίκην **p⁵⁹** Eust.
 70 νωνύμους **i A G f T V⁵ V¹⁸:** νωνύμους cet.: utrumque Eust. 75 ἄγε
 τὼς Zen.

αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἔκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλῆες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μένεουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται·"

Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων, 80
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἡγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορα δῖον.
 ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφ' ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

Οἱ μὲν ἅμ' Ἔκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τείχος ῥήξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· πὰρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἔκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηΐφοβος θεοειδής,
 νῆε δύω Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἀσιος ἥρως, 95
 Ἀσιος Ὑρτακίδης, δν Ἀρίσβηθεν φέρουν ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσαιο,
 Αἰνεΐας, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος νῆε,
 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηδὼν δ' ἡγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὼν εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι, 105
 βάν ρ' ἰθὺς Δαναῶν λεληγμένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο

79 πείρατ'] πείραρ Zen. Aristoph.

83 ἀποβάντες cdh:

86 ἀρτύναντο v. l. ant. h U¹

87 ἔποντο] ἕκαστοι v. l. ant. ch:

ἕκαστος P⁸ U⁶ v. l. in A

90 τείχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας

b f g l q al. 101 ἡγεῖτο h

12. ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

Ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀωμήτοιο πίθοντο·
 ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
 αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔγχεϊ Ἰδομενῆος, ἀγανοῦ Δευκαλίδαι.
 εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι·
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δύο ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου νῆα, κρατερὸν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολοιγῷ ἴσον Ἀρηϊ. 130
 τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλῶν
 ἕστασαν ὥς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρῃνοι,
 αἵ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ἕτερον ἥματα πάντα,
 ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·

116 δυσώνυμον A 117 Δευκαλίωνος q 125 κεκλήγοντες Ar.
 dgiln ABCDV¹: κεκληγότες vulg.: κεκληγῶτες c 127-128 ἀνέρε
 . . . ἀρίστω, νῆε ὑπερθύμω Zen. Aristoph. 130 a νῆον ὑπερθύμοιο
 Κορωνοῦ Καινεΐδαο sch. T (= B 746) 131 θυράων n p q A L¹⁸ U¹ V¹ V⁸
 aut 131-140 aut 141-153 secludendos esse censet Hephaestio
 s B 132 ὅτε τε θρύες a g i l A B C D al.: ὅτε δρύες vulg.: ὅτε δρύες
 ἐν q L¹⁰ U¹

ὥς ἄρα τῶ χεῖρεσσι πεποιθότες ἦδὲ βίηφι 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐϋδμητον βόας αὔας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενδὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θώωνά τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦτοι ἦος μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὄρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο λαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τῶ αἶξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
 ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνδρῶν ἦδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἴτσουντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος οδόντων
 γίγνεται, εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλθῃ· 150
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
 αὐτὴν βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἦδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155
 νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὥς πίπτον ἔραζε,
 ὥς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
 ταρφεῖας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν
 ἦδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον αὐτεὺν 160
 βαλλομένων μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δὴ ῥα τότ' ὤμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ

136 ἐπερχομεν **p**⁵⁹ 138 κιήτην Zen. Aristoph. 140 Ἀκάμαντα
 a c d f h al. 141 ἐυκνήμιδες ἀχαιοί C m. r. Ge N⁴ 142 ἐόντας
p¹ a d h n T al. 144 πόνος h γρ. U¹⁰ 147 δέχεται Ag. (ἐν
 ἀπάσαις), vulg.: δέχεται **p**¹: δέχατο M⁶ 149 ἐκτάμνοντε e f B C
 al. 151 ἐπὶ ἐνὶ h: περὶ U¹¹ 153 λάεσσιν Zen. 160 κόρυθος
 A αὐτεον i N⁴ 161 βαλλομένων Ag. A ss. L¹⁰ L¹⁶ M¹¹ U⁶ V¹⁰:
 βαλλόμεναι Zen. vulg. 162 a
 χερσὶ καταπρηνέσσ' ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα
 add. g Ge L⁴, in marg. M¹² Pa U¹⁰ V²⁹ (= O 114)

Ἄσσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἡῦδα·
 “Ζεῦ πάτερ, ἦ ρά νυ καὶ σὺ φιλοψευδοῆς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ’· οὐ γὰρ ἔγωγ’ ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἱ δ’, ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἡὲ μέλισσαι
 οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσση,
 οὐδ’ ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες 170
 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
 ὥς οἱ γ’ οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὴν ἔοντε
 χάσσασθαι πρὶν γ’ ἡὲ κατακτάμεν ἡὲ ἀλῶναι.”
 Ὡς ἔφατ’, οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ’ ἀγορεύων·
 Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 Ἄλλοι δ’ ἀμφ’ ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν· 175
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ’ ἀγορεύσαι·
 πάντῃ γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
 λαῖνον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχινύμενοί περ ἀνάγκῃ
 νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ’ ἀκαχήατο θυμὸν
 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν. 180
 σὺν δ’ ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊότητα.
 Ἐνθ’ αὖ Πειριθόου υἱός, κρατερὸς Πολυπόιτης,
 δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήν·
 οὐδ’ ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ 185
 αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ’ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.
 υἱὸν δ’ Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρῃος,
 Ἴππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
 αὐτὶς δ’ ἐκ κολεοῦ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ 190
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι’ ὁμίλου,
 πληξ’ αὐτοσχεδίν· ὁ δ’ ἄρ’ ὕπτιος οὐδὲ ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην

171 οἱ γ’] οἱδ’ Ar. o 175-181 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.
 179 θυμῷ bef m n r v. l. in A 185 αἰχμῇ ἰεμένη n i (-αμ-) q T U¹
 192 οὐδας ἔρεισεν Ar. h (cf. A 144)

πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195

τόφρ' οἷ Πουλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κούροι ἔποντο,

οἷ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

τείχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,

οἷ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.

ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν, 200

αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἑέργων,

φωινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον

ζῶν ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὗ πω λήθετο χάρμης·

κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρὴν

ἰδυνωθείς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε 205

ἀλγήσας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,

αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ὅπως ἴδον αἰόλου ὄφιν

κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς· 210

“Ἑκτορ, αἰὲν μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσῃ

ἔσθλα φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε

δῆμον ἑόντα παρέξ ἀγορευόμεν, οὗτ' ἐνὶ βουλῇ

οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·

νῦν αὖτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215

μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.

ᾧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι οἶομαι, εἰ ἑτέον γε

Τρῶσιν ὅδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,

αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἑέργων,

φωινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220

ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,

οὐδὲ τέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν.

198 ῥῆξαι . . . ἐνιπρήσαι e f o r N⁴ T 199 περὶ i L¹⁶ τάφρον i D
M⁸ T V¹ V¹⁸ 200 ἦλθε Ar. 207 πέτετο] ἔπετο Plato Ion 539 d
208 ὅπως] ἐπεὶ v. l. ant. m ὄφιν g i L¹⁴ v. l. ap. Eust.
211 ἐνιπλήσσεις h p⁵⁹ U¹¹ V¹⁵ al. 213 δῆμον' correximus C. R.
1906. 5 214 κράτος] κλέος v. l. in A 218 ἦλθε Ar. : ἐπῆλθε
codd. 219 om. i A B C D L¹⁰ M¹² U¹ V¹ V²⁰

ὣς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τείχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει· μέγα λω, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηώσωσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ᾧδὲ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἶδεῖν τεράων καὶ οἱ πειθοίατο λαοί.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 230
 “ Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεδον δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·
 τύνη δ' οἶωνοῖσι ταυνπτερύγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὗ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
 εἴτ' ἐπὶ δεξιῇ ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε,
 εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡερόντα. 240
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλήν,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἰς οἶωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτήτα;
 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δηϊοτήτος ἀφέξεαι, ἢ τέ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.” 250

ἌΩς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' αἶμ' ἔποντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος

230 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Zen. 231 Πουλυδάμαν Zen.
 Chamaeleo, L¹⁸ P¹⁷ 246 ἐπ'] ὑπ' Zen. f T V²²: παρ' Gf 249 ἀπο-
 τρέψεις Ang. N⁴ T U⁶ V¹ V²⁹: ἀποστρέψεις cet. πολέμοιο] πολεμίζειν
 Ge L¹⁹ N⁴ V⁵

ὦρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζε. 255
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφι
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἅς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων. 260
 τὰς οἳ γ' αὔερον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν· οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἳ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δητίους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.

Ἀμφοτέρω δ' Αἶαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων 265
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
 νείκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσῆεις 270
 ὅς τε χειριώτερος, ἐπεὶ οὗ πω πάντες ὁμοῖοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πον γιγνώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
 ἀλλὰ πρόσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 αἶ κε Ζεὺς δώρῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
 νείκος ἀπωσαμένους δητίους προτὶ ἄστν διέσθαι.”

Ὡς τὼ γε προβοῶντε μάχην ὥτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
 ἡματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
 νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφανσκόμενος τὰ ἃ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρῶνας ἄκρονς

273 ἀκούσας **cd k p q A** al. : ἀκούων vulg. 276 νῆκος Ar. **ef B C**
L⁴ L¹² O⁵ T V²⁰ V²² 277 προβάοντε Ar. (κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων)
 ἀχαιούς **L⁴ M¹¹** 278 θαμειαὶ] ἔραζε **L¹⁹ N⁴ m. r. T** 281 ἔμπεδον]
 ἄσπετον Massil.

καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
καὶ τ' ἐφ' ἄλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
εἵλνυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
ὥς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρώας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.

Οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ 290
τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα,
εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἐὼν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
ᾤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὥς βουσὶν ἔλιξιν.
αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,
καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειᾶς
χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
βῆ ῥ' ἔμμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ 300
μῆλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
εἷ περ γάρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
οὐ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δῖεσθαι,
ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἦ ἥρπαξε μετάλμενος, ἥε καὶ αὐτὸς 305
ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
ὥς ῥα τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
τεῖχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξει.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο·
“ Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα 310
ἔδρη τε κρέασιν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν
ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσορώσω,

283 λωτοῦντα Ar. (g A, Eust.) Bm⁵; λωτεῦντα Mass. (tes'e Eust.),
vulg. 286 εἵλνυται b f g l n p q Bm⁶ B C Ge P¹⁷ T, v. l. in A et ap.
Eust. 287 ἀμφοτέρωθε p Bm⁶ P¹⁷ γρ. Eust. 295 καλὴν χρυσείην
Ang. N⁴ (uv.) P²¹ V²⁹ W³ W⁴ ἐξήλατον Zen. Nicanor, vulg.: ἐξή-
λατον Ar. e g M⁸ U¹ 296 ἤλασεν] ἐξέλασ' Zen. 308 ἐπαίξας P⁵⁹ V¹⁵

καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχ' ἰας,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἔοντας 315
ἐστάμεν ἡδὲ μάχης καυστήρης ἀντιβολῆσαι,
ὄφρα τις ᾧδ' εἴπη Λυκίων πύκα θωρηκτῶν
' οὐ μὰν ἀκλεέες Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πύονα μῆλα
οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιθδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320
ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.'
ᾧ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν· 325
νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφeskτᾶσιw θανάτοιο
μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
ἴομεν, ἢ ἐ τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἢ ἐ τις ἡμῖν."

Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε·
τῷ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330
τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετewω Μenececeύς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
πάπτηνεu δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιw ἴδοιτο
ἡγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι·
ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμον ἀκορήτω, 335
ἐσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίθην ἰόντα,
ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἴκε,
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαιεῶν
καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς 340

318 ἀκλεέες M¹ P¹ P¹⁶ V¹: ἀκλεές Ar. καὶ αἱ χαριέστεραι (sic g A T),
O⁸ V¹⁵ γρ. V³²: ἀκλε(ι)εῖς q C L¹⁹ M⁴ U¹: ἀκλεῖς vulg. 324 ἐνὶ
προμάχοισι g 325 ἐς] ἀνὰ bf B C V¹⁶ V²⁰ 328 κύδος e L¹⁷ L¹⁹ V²²
δόξαν h 328 a δώσει ἀποκτάμενος κλυτὰ τεύχεα καὶ δόρυ μακρόν add.
quidam (teste Ariston.) 340 πᾶσαι Ar. Apoll. lex. A M¹³ V¹⁶: πᾶσας
(vel πᾶσαι) vulg. ἐπώχατο Apoll. lex., ἐπώχατο Ar. i A C L¹⁶ T U¹⁰
V¹ V¹⁶: ἐπώχετο Zen. vulg.

ιστάμενοι πειμῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἶψα δ' ἐπ' Αἶαντα προΐει κήρυκα Θωώτην·
 “ ἔρχεο, διε Θωῶτα, θέων Αἶαντα κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος. 345
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κείθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἔτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὶ εἰδῶς.” 350

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τείχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἴθαρ δὲ προσηύδα·
 “ Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἡνώγει Πετewο διοτρεφέος φίλος υἱὸς 355
 κείσ' ἔμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἔτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὶ εἰδῶς.”

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 365
 “ Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,

342 Αἶαντε Zen. **p**⁹ **b** **Bm**⁴ **M**⁸ **Mo** **U**³ **V**¹ **V**¹⁵ **V**¹⁶ **V**¹⁸ 343 Αἶαντε
 Zen. **p**⁹ **b** **h** **V**¹ **V**¹⁶ 348 κακείσε Zen. 349 υἱός **p**⁵⁹ **D** 350 ath.
 Aristoph. Ar. ἅμα σπέσθω **p**⁹ **i** **A** ss. **L**¹⁴ **U**⁶ **V**¹⁶: ἅμ' ἐσπέσθω (ἐπ-)
 cet. 352 βῆ δὲ θέων **o** **M**¹⁰: βῆ δ' ἰέναι **h** al. παρὰ **acefA** al.:
 περὶ **Mc**: κατὰ vulg. τείχος] λαὸν **h** **V**⁶ **V**¹⁵ **V**²⁷ 353 στῆ δ' ἄρ'
 ἐπ' **b** **V**¹⁶ Eust. κίων] θέων **f o r N**⁴ **U**¹¹ 359 ὦδε] κείσε Zen.
 360 κρατερὴν ὑσμίνην **p**⁹ **Gf** **T** 362 υἱός **p**⁵⁹ 363 ath. Ar. ἅμα
 σπέσθω **p**⁹ **A** ss. **L**¹⁴ **U**⁶ **U**¹³ **V**⁶ **V**¹⁵ **V**¹⁶: ἅμ' ἐσπέσθω vulg. 364 υἱός
p⁵⁹ 365 ἄρ' Ἰλιάδην Zen. (in vase saec. vi *J. H. S.* 1898 p 286
 ΑΙΑΣ ΙΛΙΑΔΕ[Σ] 366 σφῶε Zen. καὶ] καὶ ὁ **e i m n q** **p**⁵⁹ **D** **T**
 διομήδης **i**

ἔσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἱφί μάχεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἴμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτῖς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.”

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
εὖτε Μενεσθήος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο,
οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι 375
ἰφθιμοὶ Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπήδοντος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάλθυμον,
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς 380
κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιῳ ὑπέρτατος· οὐδὲ κέ μιν ῥέα
χείρεσσ' ἀμφοτέρης ἔχοι ἀνὴρ οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας,
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστέ' ἄραξε
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικῶς 385
κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο,
ἰὼ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
ἦ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθών, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν 390
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόφτ' ἐπέεσσι.
Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκον ἀπιόντος,
αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας

368 κείθι Zen. q 369 ἐπιτείλω O⁸ U¹ V¹⁶ γρ. N⁴ Eust.
371, 372 ath. Ar. 374 ἐελομένοισι T 379 Ὀϊκλῆα Apoll. lex.
i. v. Σαρπήδοντος : διοκλῆα U¹¹ V¹² 382 χείρεσσ' ἀμφοτέρης Ar. c g h i
A ss. marg. B C T al. : χείρεσιν ἀ. ο L¹⁹ N⁴ U¹⁰ : χεῖρι γε τῇ ἐτέρῃ vulg.
(αἱ κοινότεραι) φέροι e f o A al. : ἀνὴρ βάλοι Mc 383 ὁ δέ μιν
ῥέα πάλτε καὶ οἷος v. l. in A 384 θραῦσε v. l. ap. Eust. 386 ἀπ'
εὐεργέος v. l. in A, Le² O⁸ U¹¹

νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἐσπόμενος πέσσε δουρὶ 395
 πρηγῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἔλχ', ἥ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθε
 τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰῶ 400
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρύμνησι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
 ἦλυθεν ἐγχεῖη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405

χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν·
 “ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστι καὶ ἰφθίμῳ περ ἑόντι 410
 μούνῳ ῥῆξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τε ἔργον ἄμεινον.”

ᾧς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415
 τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνεται ἔργον·
 οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τεῖχος ῥῆξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 τείχεος ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420
 ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δὺ' ἀνέρε δηριάσθον,
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀροῦρῃ,

395 ὁ δὲ σχόμενος περὶ Hesych., cf. N 570 404 μετάλμενος h V²⁷
 οὐδὲ Ar. ailm A ss. D al. : ἥ δὲ v. l. ant., vulg. 406 χώρησαν
 c f B C D L¹⁰ L¹⁶ al. ἄρα] ὅ γε V¹ V¹⁶ οὐδέ γε q M¹³ U¹⁰ U¹³ V²⁷
 al. : οὐδ' ἄρα C 407 ἐέλπετο Ar. vulg. : ἐέλδετο v. l. ant. p⁹ a b c
 d h i k q A ss. al. : ἐβούλετο L¹⁹ T V¹ 408 ἐλιξάμενος] καθαπτόμενος
 c g T al. 412 ἐφομαρτεῖτε v. l. ant. p⁹ h i L¹⁸ L¹⁹ V¹ V³² : ἐφομαρ-
 τεῖτον v. l. ant., vulg. : ἐφαμαρτεῖτε Ar. τοι codd. em. Bentley

ὦ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,
 ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξεις· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 δῆλουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας 425
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροῶα νηλεῖ χαλκῷ,
 ἦ μὲν ὅτε στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν 430
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερυνῆτις ἀληθής,
 ἣ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται· 435
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πόλεμος τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἔκτορι δῶκε
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν.
 ἦ ὕσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·
 “ ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρώες, ῥήγνυσθε δὲ τείχος 440
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῖς πῦρ.”
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τείχος ἀολλῆες· οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Ἔκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρειν, ὃς ῥα πυλάων 445
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δύ' ἀνέρε δῆμον ἀρίστω
 ῥῆϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 τὸν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω. 450

423 ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ Zen. (ολιγῇ \mathfrak{P}^{59}) ἴσης] νίκης Apoll. lex. s. v. $\tilde{\omega}$

424 a

βάλλον ἀμυνόμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείρησι

add. h V⁹ marg. 428 ὅτεω Zen. : ὅτω codd. 430 δὴ Ar. vulg. :

δ' ἢ Tyrannio : δὲ d e p q r L¹⁹ 433 $\tilde{\omega}$ τε v. l. ant. ἀλητῆς Apoll.
lex., P¹, γρ. M¹ P¹¹ 435 ἀνεικέα v. l. ant. : ἀμεμφέα v. l. cit. Ar.

(ἐν τῷ πρὸς τὸ Ξένωνος παράδοξον) 444 ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυον αὐδὴν Zen.

450 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.

ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ρεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶδς
 χειρὶ λαβὼν ἐτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
 ὥς Ἐκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λααν αἰείρας,
 αἷ ῥα πύλας εἵρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἐκτωρ
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέφ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶ
 δοῦρ' ἔχεν· οὗ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσῆλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὄμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δὲ φόβηθεν' 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.

452 δέ efr Pa T: δε p⁵⁹ 457 στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὲν v. l. in A
 458 om. p⁵⁹ 459 ἀπ'] ἐπ' p⁹ a b c d f k q B Cal.: om. D L¹⁹ T
 U¹⁰ U¹¹ V¹⁰ δέ] δὴ p U⁶: δ' αὐ h al. 461 διέτμαγεν p⁹ g l A B
 C T al.: διέτμαγον vulg. 463 νυκτὶ ἐλυσθείς Zen. 464 σμερδαλέον
 v. l. Eu. V² corr. 465 οὐ κέν Ar. h al.: οὐκ ἄν vulg. ἐρύκακεν Ar.
 L¹⁸ P⁴ U¹¹ V¹ V¹² V³²: ἐρυκάκοι cet. 466 πυρὶ] περὶ h L¹⁴ V¹¹ V¹²
 V¹⁸ 468 ὀτρύνοντι Ar. vulg.: ὀτρύναντι v. l. ant. L¹⁸ L¹⁹ N⁴ V¹²
 V³²: ὀτραλέως V¹⁶ 470 λαοὶ Bm⁸ P⁴

[illegible]

PA 4018 .A2 1969 v.1

Homer.

Homeri Opera

GENERAL THEOLOGICAL SEMINARY
NEW YORK

GENERAL THEOLOGICAL SEMINARY

00007940